Upravljano u r. 1937.
6861

Spis

dygnitarzy i urzędników państwowych, nadwornych itd. Wielkiego Księstwa Litewskiego, Inflant i Żmudzi

Biskupi inflanccy 1
" smoleńscy 3
" wileńscy 4
" żmudzcy 6
Marszałkowie wielcy litewscy 8
Kanclerze " " 12
Podkanclerze litewscy 16
Podskarbiowie wielcy litewscy 21
Marszałkowie nadworni lit. 27
Hetmani Wielcy lit. 32
" polni lit. 36
Cześnicy litewscy 40
Łowczowie " 42
Obożni wiel. " 44
Podczaszowie wiel. lit. 46
Podkomorzowie litewscy 50
Podskarbiowie nadw. lit. 52
Podstoli litewscy 55
Referendarze litewscy 57
Sekretarze w. litewscy 63
Stolnicy wiel. litewscy 66
Strażnicy " " 69
Wojewodowie brzescy-litewscy 71
Wojewodowie mścisławscy 76
Wojewodowie inflanccy 81
" parnawscy 86
" mińscy 87
" nowogrodzcy 93
Kasztelanowie brzescy litewscy 97
" inflanccy 101
" mińscy 104
" mścisławscy 108
" nowogrodzcy 112
" parnawscy 116
" połoccy 117
" smoleńscy 121
" troccy 124
" wileńscy 130
" witebscy 136
" żmudzcy 140

Bibl. Jag.

Chodkiewicz Aleksander Krzysztof 1669 + 1676 (bp inflan) od 1649 + 1676 || bp Kraj- 6/ Biskupi Inflanccy

żołnierz wdy wileńs i Elżbiety Kiszczanki wdowiak. mężob., nauczył wileński, w 1649 mianowany go Jan Kazimierz przez Nuncjusza, kanclerza oliwskiego utrzymał biskupstwo i nawet skolicz mogła, Szwedom, odbyć elekcyjnej do Kamieńca i sejmowej, bp. następcy Chodkiewicza będą nazywać się biskupami inf. łacińskimi; został tylko przy czynności dawnej dyecezyi, + 1676 według Niesieckiego, ale kalendarz ciepłowski (Cingal V 397.

Rossanowski Józef II bp Inflan 1780 + 9 Maja 1794. spisana za lat 6 bpa cyrenejskiego, bp inflan. za marca 1781 i koadjutor wileński z tytułem nominacyi. + 1794 pochowany w Słopacowie, ur. 1738, w 20 roku życia został podczaszym nadwornym, pasował na tym tytule 1758; zasiadł do sanctionis 1761, ożenił się Mariolce Zielińskiej, bpem inflanckim ustanowiony 1781, niedługo potem sam zrzucił się koadjutorem bpa wil. (Cingal XV 665 S 136.) +1794 20/

Lenczyński Wincenty Ksawery (syn Warszawa kanclerz + 1628) bp inflan 1640, za nuncyusza 1641, prepozyt kanclerz. 1644, bp chełmiński 1647, kanclerz 1651, Archbp gnieźn 1652 + 1658. - był tylko nominatem, bo prędko się zrzekł na kamieniecki +1640 4/

Ostrowski Krzysztof (Rexnius) bp Inflan 1751, kujaw 1763, przy dniu elekcyjnym sejmowej od 1773 aż do 1775 Archbp gnieźn 1776 + 1783. ur 31 marca 1713 z Ludwika chorążego sandomierskiego i Katarzyny Stężewskiej; bp inflan od 1753. - Archbp gnieźn 1777. + 26 kwiet 1784. - 1762 17

Szenkel Krzysztof (syn Narcyzowa burgrab. krak) bp inflan. 1712, poznań 1716, pojawił 1720, Archbp gnieźn 1738 + 1747. + 6 lipca 1748 miał lat 85 - 1716 9/

Tarło Hiepolit Piotr bp inflan od 1716, (wjechał 2 Maja 1721) poznań 1720 + 1722 z listopada; nominat ciągle, wrócił potem poznańskie 1721 - 1721 10/

Wessel Fryderyk Augustyn Adam (regala) (syn Stanisława i Marii Barbary Sternbergianki) bp inflancki 1722, kamieniec 1733 + 1735. - - 1733 12/

Mielowski Aleksander, od Stefana Bat. bpem inflanc mianowany || Wezelec Mielński, zapalka krzesz. tego bp Wendeński, + 1587 +1587 1/

Nidecki Izydor Patrycy bp inflancki + 1593 +1593 2/

16) +1752 Puzyna h. ogniec Józef bp inflancki był jeszcze w r. 1740. + 1752.

3) +1637 Schenking Otto Jerzy bp inflancki za Stef. Bat. 1595, 1597. + 1637

8) +1712 Wolf Teodor (syn Fryderyka sty dynaburskiego i Anny Denhoffówny) w r. 1704 proboszcz miechowski, bp inflancki od 1709, a potem chełmski ~~+1712~~. od 1712 + 1712. umarł nim bulla nadeszła

18) −1778. Giedrojć Jan Stefan, bp inflancki w r. 1764, a od r. 1778 bp żmudzki, + ~~około~~ 1801. syn Benedykta stolnika wileńs.; wasyljanem Rady Nieustaj obrany 1778 i drugi raz 1780 zasiadał cztery lata w departamencie skarbowym (Encykl. p. 19 str. 725)

13) +1738 Moszyński Konstanty natęcz (syn Aleksandra Michała skarbnika podlaskiego i Teresy Ossolińskiej) paulin w Częstochowie, bp inflancki od 1733, + 10 września 1738. —

19) +1780 Sierakowski Antoni Maciejowego, pisarz w. kor. od 1773, do 1778 został bpem inflanckim w r. 1778, + 21 marca 1781. był też proboszczem miechowskim (i patrz pisarz w. kor. N 7) w r. 1728

7) od 1685 − 1709 Popławski Mikołaj bp inflancki od 1685 ~~zapewne~~ do 1709, bo koadjutorem jego był Wolf Teodor, który od tego roku został bpem inflanc.; bp inflancki od 1679 do 1709, później Arcbp lwowski ~~17~~ 4 białynia

5) −1645 Mikołaj junosza Krosnowski, został arcbpem lwowskim 1645.

11) −1722 Stanisław Hozjusz, został bpem kamienieckim 1722

14) 1738 − 1739 Wacław ogończyk Sierakowski, koadjutor inflan. od 1736, bp infl od 1738, został bpem kamienieckim 1739 przeniósł się na przemyskie 1742, arcbpem lwows. został 1759, + 25 paźdz. 1780 (Encykl. 23, 436), w r. 1699 z ojca Jana stolnika zakroczymskiego (tamże)

Adam Ignacy Korczak Komorowski, z proboszcza krak. mianowany 1739, podziękował, wziął potem koadjutorję kijowską 1748 — 1739 — 15)

Jan Nepomucen Korwin Kossakowski, koadjutor, został opem wileńskim od 1794 — 1794 — 21)

Biskupi Smoleńscy

Smoleński Kasztelany Kazimierz Sienicz 1684 do 1687 od do + 24 kwietnia 1712 (24 kwietnia + 1712 (syn Cyprjana Jana kasztelana i wdy trockiej + 1689 i Barbary Denis – mianowany Rejencji) Referend. kl. pałac Referend. 1684 – 1687 8)

Nawarzewski Władysław, Adam Stanisław, ur. 1733, panicz 1748, kanonik 1 kanonik 10 kapłan, kanonik nominat 1784, kanonik 1787, kanonik 1790 + 1796 6 lipca złożył pisarstwo mieszane 1788 – pisarz w lit. od 27 maja 1781 Sekretarz rady nieustającej 1784–1786 – 1790 17)

Bzduski Ludwik, Karol (syn Stanisława Kanc. Trocz + 1712) bp Smoleń 1716 + 1718. – prałat kanonik welenski, kanonik welenski, + 5 kwietnia 1719 mając lat 39. + 1719 12)

Sas Jerzy Kazimierz, szydłowski (syn Jerzego woj. 1626) bp Smoleń 1661, prezent na Mesmuse 1662 bp Smoleń 1668 + 1692. kanonikat 1667, rezygnat opactwa Tumsk 1668 – 1668. 5)

Sanguszko Mikołaj, Mieczysław bp Smoleń 1654 + 1657 bkpan pendant jeniców wiel. skich, był poprzednio opatem mstowskim wspaniałomyślnym h. pogonia + 1657 3)

Sotkan Józef, szamot Mazow. kl. pobyn 1497 bp Smoleńsk, metrop. kijow. 1498 + przed 1516. arcybp Smoleński

Tyszkiewicz Gotthard Jan, (syn Gottharda Jana wdy pusnaw) bp Smoleń 1668 + 1669. opat. rebdowski + 1669 6)

Wybicki Jerzy Mikołaj, pisarz lit, Regent kancelarii kor. w Zakusku, prokurator inflanckich bp Smoleńsk mianowany 10 maja 1745, złożył 1763 przed samą śmiercią z woli + 1775, miał lat 79 syn Jerzego Kasztelana sk. mańkowskiego w Inflantach Elżbiety Augusty, porucznik na bpie Smoleńsk 1744, pisarz lit 1740–1745. Pobl. kor. w lipcu 1762 ze Smoleńska, ur. 6 grudnia 1692, od 1738 Regent kancelarii w. kor. w kancelarii Jędrzeja Hanzakuskiego – 1762 15)

Władzyński Gabryel Jastrzębiec, ur. 25 marca 1727, kanonik wileński, bp Jekabpilski, koadjutor Smoleński Wybickiego, bp Smoleński 1782 zrzekł dobrowolnie Wybicki opuścił pas z tablicą. Ur. 1777 strawił życzący, jego koadjutorem był Abramowicz; + 27 listopada 1788. 1785 + 1788 16)

Zancerzyński Karol Benedykt, krasna pisarz w lit przed r. w. 1718, porucznik na bpstwo Smoleńskie 1618. potem wileński 1724 Pobl. kor. pis w lit 17. – 1724 13)

4) —1661 Białłozor Jerzy (syn Krzysztofa marsz. upitskiego z Jadwigi Giedrojciówny) sekretarz królew., Referendarz lit. kanonik wileń. bp smoleń. od 1658, wileński 1661, + 17 maja 1665. — Przyałg.

7) —1684 Kotowicz Aleksander syn Jana, bp smoleń., wileński 1684, + w listop. 1686. (Przyałg. Zyw. bpów wil. t. III

14) 1724 +1744. Gościewski Bogusław Korwin bp smoleński, sufragan białoruski, był mu w 1744 na ~~sob~~ synodzie dyecezyi wileń. (Przyałg. Zyw. bpów wil. III 152) + 1744 tamże + 24 czerwca 1744
1710 już kustosz wileński, sufragan białoruski, administrator wileński po Brzostowskim 1722-3, drugi raz po śmierci Macieja Anculy 1723; bpem smoleń. został 1724; w 1726 wyznaczony do kilku komisyi tj. z cesarzem, z carową, z koroną szwedzką (Vol. leg. VI 412, 413, 414); administrator wileński 1729 po śmierci Pancerzyńskiego (Encykl. IX 313 Bartoszewicz)

1) od 1637 Piotr Parczewski, bp smol., od r. 1637, h. nałęcz, został bpem żmudzkim.

2) od 1649 +1654. Franciszek Dołmat Isajkowski h. pras, z referendarza duchownego, bp smol. od 1649 + 1654 patrz Referendarz lit.

9) +1700 Ostafi Kotowicz +1700 h. korczak, z scholastyka wileń. i referend. w. lit.

10) —1710. Mikołaj Zgierski h. Dąbrowa został bpem żmudzkim 1710

11) 1710 —1716 Aleksander Horain h. Sreniawa, został bpem żmudzkim 1716. ~~[illegible]~~ + 7 grudnia 1735 (Encykl. XII 125 Bartoszewicz

18) 1790 Tymoteusz Gorzeński h. nałęcz, dawniej referend. kor., przesiadł się ze smoleńskiego na bpstwo poznań. w 1805, później został pierwszym Arcbpem dwóch połączonych dyecezyi gnieźnieńskiej i poznańskiej — patrz Arcbp gniezn.

Protestowski Konstanty Kazimierz, śmierć 1687, +1722, a mianowicie był smoleńsk 1684- Biskupi
to zgadza się z zapiskami (syn Cyryjana Pawła Wilczyńskiego +1689) bp smoleński 1684-1686, wileńscy
wileński 1687 do + 24 stycznia 1722. Fi Rachel Barbary Leniszkowny Rajeckiej jako Reform. 1686+1722 24)
25

Holszański Mikołaj Jarand, (syn Aleksandra kan. wileński +1507) bp Tucki 1507; na So- 1534+1555 12)
borze laterań. 1512; bp wileński 1535, +1555. Dom wygasł. — bp tucki 1530-1536. —
+4 kwietnia 1555 (Pryzaty. Tyg. Ilust. vol I str 154 Jarand Algemund de Holszanski h. centaurus.

Zamoyski (syn Zygmunta II z nałożnicy Katarzyny Telnickiej-Zelgawskiej, która Zygmunt 1519-1536 11)
potem wydał za Kościeleckiego) bp wileński 1519, prezent 1535 + 1538 — potwierdzony
na biskupstwo bulla papieża Leona X 1519 r. w 21 roku życia nie mając święceń kapłańskich.
Zaprzeczył z Wilna biskupstwo Poznańskie 19 maja 1536, +1537 (Pryzaty. Tyg. Ilust. tom I)

Jerzy (zakonnik Franciszkanin, spowiednik królowej Jadwigi. Elekcja Kaźm. wielkiego Zwany Wasilko
śmierć pierwszy 1370 w miejscach bp w Sorecie, Cerece, przeniesiony 1387
na nowo utworzone wileńskie, +1399.

~~Mikołaj Jerzy Sławiński ur. 1884, wyda Smoleńsk 1616, powołał na biskupstwo wileńskie 1619, +1684~~

Grzegorz III Benedykt Kłągiewicz, dawniej bp chryzopolitański i sufragan, +8 Stycznia 1842. Po- 1839 +1842 33)
mian tajemnie Christem Jan Cywiński bp delkoncki, sufragan tracki de nacji śmierci ur 1846
ur. 1765, regens drugiej seminarzyjum przy archikatedrze wileńskim, kanonik katedralny wileński,
w 1828 mianowany biskupem sufragańskim i administratorem diecezji wileńskiej, wyniesiony
w 1830 na biskupa, został w r. 1839 biskupem diecezjalnym. Umarł w Wilnie 27 Grudnia 1841
(Pryzat XIV 874 K. Wil. M.)

Massalski Ignacy Jakób (syn Michała Józefa kan. wileński +1763 i Franciszki Ossolińskiej kanclerki koronnej) 1762+1794 29
Macierzyński 1762 postanowienie Lienkowicze, + 28 czerwca 1794 w Warszawie; zostawił na nabożeństwo 28)
2 maja 1762

Bac gondawa Mikołaj Stefan, (syn Stefana podkanc. lit + 1640 i Anny Radziwiłłówny) 1672+1684 29
Marii, bryg. lit 1666, woda trocki, kanc. koronki 1670; bp Wileński 1672 + 1684. 8 maja 27)
Klaci się z zapisków, które znamy go pod krokiem i kapiszem, co trzyma i kim pracuje
jego nowicjatowe. — nowicjat pewne 1674, wydany 1681

h. Drzewica

13) 1556 + 1580 — Protazewicz Walerjan Stanisław, pisarz liter. 1546, bp Tucki po 1547, wileń 1555 + 1579, dał fundusz uposażenia uniwersytetu wileńskiego przy którym za Magnum pensionem fundował postyp. po Krakowie Tucem 1549 a także bp Pryalgowskiem w Tyn. Epistol. I 161. + w lutym 1580 (Lauże) wprowadzony 17 lut 1556 + 31 grudnia 1579, ur. 1504, prob. Sandomierz 1533, kanonik Tumidzki, kanclerz Bony, kanonik wileń 1545, prałat, dziekan, kanc. bp Tucki 1554, bp wileński 1556, + 10 lutym 1580 (Eugjal XVI 612 Fell. S.)

10) 1508 + 1519 — Gradowski Albert (syn Mikołaja) kan. wileń i kanc. + roku 1508, bp Tucki przed 1500 wileński 1505 + 1519 bisup Hyperensis 1507, + 19 Kwiet 1519 (Pryalg. Epis. Epist. wil. I 99) + 6 lipca 1519 syn Mikołaja Poznań, siostr Anny Mowinowskiej ur. 1478, bp Tucki 1506 bp wileński 1507 + 1519 (Eugjal XVI 892 Fell. S.)

14) 1581 — 1591 — 1601 — Gradowski Jerzy (syn Mikołaja z zamego wielu potomk. kanc. + 1567) ur. 1536, z początku zdrowia pielęgnuje Kompostelli i przybywa na dwór wileński 1581; kustosz wileński 1581; kustosz dwór tyniec pod; kanonik 1582, wybrany 1583; mel. kongresu Inflant; bp Krak 1590 + 1 2 lipca. - przekodzi na bpstwo Krak 1591 ale nie rezygnuje wileńskie i rządzi wileń przez vicarium ordinariatus

22) 1660 + 1671. — Kapucka Aleksander (syn Zygfryda + 1626) bp Smudzki 1659, wileń 1667 + 1671 + 22 maja 1671 (Pryas. Akropol.) Referend. lit obrany 28 maja 1666 ; ur. 1624; Referendar lit kanonik warszawski, scholastyk żandarm., kustosz płocki, kanclerz prałat wileński, bp żmudzki 1659, ale obejść 1661, bp wileński 1668, + 1671 (Eugjal XVII 938 Fell. S.)

9) 1492 + 1507 — Jakób Wojnicki, bp wileński 1492, koronuje wielką księżną Aleksandrę 1492, zjeżdża na zjazd i koronuje 1501 Na uniwersytecie unii, nawiązuje tę akcję za Unią 1505 + 1507 27 marca - potwierdzi pisarz w Ct. N. 10 str. 493 ; h. pilszczic, kanonik wileński ; - + 28 Kwiet 150 Pryalgowska Epistoły bpstwo wileńskie II 89. + 27 marca 1507

Izaak Wiśniowiecki

19) 18) 1650 + 1656 — Tyszkiewicz Jerzy (syn Eustachy Janowski + 1631) bp żmudzki 1633, legat do Polski 1633, na colloquium charitativum w Toruniu 1645, bp wileński 1649 + 16 + 17 Styczeń 1656

15) 1591 — 1600 — Bernard Maciejowski bratanek bp Tucki, wstępuje do Unii w 1591, nominat wileński do 1600, przez te lat b. rządzi kapituła

16) 1600 + 1615. — Wojna Jerzy (Maciej syn Benedykt, bp wileński 1601 + 1610. kanclerz w. ks. lit. bp wileński 1600 obtynat. + 22 Październik 1615. B.

18) 1631 + 1649 — Wojna Jerzy (Abrahamowicz syn Szymona wojewody mścisławskiego 1600) bp żmudzki 162 (wileński 1631 + bez prekolacji z bikiem na przemieszczenie wymienił + 1649. + 14 Kwiecień bp żmudzki 1617 ; + 12 marca 1649 (Pryalgow. Epis. bpstwa wileńskie II 126) wileński konsekrat 1630 (Eugjal. per. 127, 644)

17) 1616 + 1630. — Wołowicz (Eustachy Abrahamowicz syn Szymona wojewody mścisławskiego + 1641) ur. 1577, bp wileński 1616 + 16 (syn Jana) marszałek w. ks. lit. i Kapelanowy. Referendarz lit, pisarz w. ks. lit + 9 Styczeń 4 bajonia

20) 19) 1656 + 1661 — Sawicka Jerzy (Jakub z Sawicz herbu Lis) ur. bp wileński 1656, z powodu wojny ojczystej z wrogiem + 1663. + 9 marca 1661. B. + 6 Kwiecień 1661 (Pryalgow. Epis. bpstwa wileńskie II 160) wybrany przez kapitułę 1656 syn Jerzego Kacpra Sawickiego, Krakowskiego, ad. w Krakowie 1597 pisarz w. ks. lit. i Referendarz pieczęci po Trzaskowskim w 1649, obrany przez 15 maja 1656 + 9 ma 1661 (Eugjal. III 338 Fell. Barbon.

Wasilon Andrzej pierwszy bp wileński ustalowany mex stolicą apostol za pośrednictwem Dobrogaczka Sa
pozn. — Mianow. przez Urbana VI w r 1388; bp czerstyński w Motowanym, nazywego
Przyłączeniem 10 marca, nadexpedata, b. jantzbiec, bp pierwszy czynnie średniowiecznie Polonii; + 10 listopa 1398 (Przyłączeniem Tyn. bpów wileń.). Był już bpem w 1387, bo z tego roku jest doku-
ment w którym Jagiełło nadaje mu sześć ma utrzymanie tego i napisały. (Kaniec) 1387 +1398 1)
+14 lis. bp 1398

Ancuta Józef. po Brzostowskim ad. r. 1712 bp wileński, był r. w 1719 bo w tym roku napisał rozprawę
Jus plenum Religionis Catholicae in Regno Polonia Anno 1719 jako odpowiedź na skargę różnowier-
ców wniesione do sejmu grodzieńskiego 1718. — (Krzyżanowski Dawna Polska) 107. — Referendarz lit. brat Macieja

Ancuta Maciej bpem Łuckiego Brzostowskim wyższ katedrę wileńską, ale umarł nominatem 1722+1723 26)
18 stycznia 1723. Referendarz lit. — obydwaj ten sam ród

Kossakowski Jan Nepomucen, korowin Ślepowron, ur. 1754, koadjutor bpa wileńskiego, przebywany 1794 do zajęcia 1798–1808 29)
dyecezji wileńskiej, bp wileński 1798, + 1808; ur. 16 maja 1753, syn Antoniego podkomorzego
nowogrodzkiego i Konstancji Krasnowierskiej), wyjechał na katedrę 14 grudnia 1798, + 26 września 1808.
od 14 grudnia 1798 — po nim wakans, w czasie którego administrował jego poprzednik bp Strojnowski

Strojnowski Wincenty, Pijar, prałat Strzemięcin, profesor akademii wileńskiej, senator-rezydent, wizyt. pro- 1808+1815 31
kurator koronny, rektor akademii wileńskiej w 1799–1806; na bpa koadjutora tytularnego
z tytułem kamienieckiego mianowany w styczniu 1806; po śmierci Kossa-
kowskiego zarząd administratorem w 1808, a od r. 1814 bpem wileńskim.
+ prawie nagle przed objęciem stolicy 5 sierpnia 1815. ur. 20 września 1757, z ojca Woje-
wody i matki Marcyanny. (Encyc. XXII 226 T. M. S.)

Zienkowicz Michał Jan, ur. paradies 1670, kanonik wileński (1699) archidiakon trocki, sufragan 1730+1762 28)
trocki. pisarz w. lit. (Referendarz lit.) koadjutor od r. 1730 bp wileński + 23 stycznia 1762, sufragan
trocki w styczniu 1717 r. prez bpa Ignacego Massalskiego, + 24 stycznia 1761 (Przyłącz.
Tyn. bpów wil. II. Sieostrzenice

Pancerzyński Karol Piotr Ignacy prezbiter 1708 pred. r. 1718, sufragan brzesko-litewski dyecezji 1724+1730 1729 27)
wileń. postarał się o opactwo Smoleńsk 1618, potem bp wileński (Tab. lit. pisze się N.)
bpem wileń. mian. prez. z Sobla Jan 24 marca 1724, potwier. bullą Benedykta XIII 15 lutego 1724
+ 17 lut. 1729 (Przyłączeniem Tyn. bpów wileń. t. III 126.

~~Klągiewicz Andrzej~~ Stanisław Bogusław Siestrzencewicz, arcyb metropolita mohi- — 32)
lewski, perpetuus administrator, + 13 grudnia 1826; po nim wakans przez lat kilkanaście
mianowicie którego rządki na stolicy metropolity bp Klągiewicz

Żyliński Wacław. scholastyk wileński, biskupod 3 lipca 1848, został Arcybpem metropolitą — 33)
mohilewskim 1856, ale rządki przez dwa lata do 1858. —

2) 1398–1407. Richta Jakób, syn Jana, kanonik krakowski, miłkany Litwy, wybrany przez kapitułę
14 listop. 1398. + 1407. 28 grudnia według Dzwonkowicza, albo 11 lutego 1408 (Mikołaj Malinowski w Bazylei)

3) 1407–1414. Mikołaj z Gorzkowa, należący do Gorzkowskich, Borkowskich, z herbu Nałęcz krak, później jejwentor, kanonik i officjał krak. – obrany przez kapitułę 1407
+1414, ~~radcą~~ b. gerard

4) 1414–1421. Piotr z Kurstynia (z Krakowa) obrany 1414, rodem polak, z rozkazu ~~Jana XXIII~~ soborem Konstancjeńskiego
~~Jana XXIII~~ sprawę biskupstwo żmudzkie, którego herbowego w Worniach i nieprzeniego bpa mohylskiego
m. Macieja 1416, – + 1421 + 1427

5) 1421+1453. Maciej z Trok, radca litewski, herbu Junin, dr. teologii, był najprzód pierwszym bpem
żmudzkim od 1416 do 1421, przekazał na wileńskim, – pomerał za Ladysława Jagiełła
mia króla Litwy, Łaz Sasso i zawichnienia Świdrygiełły; + 29 lipca 1453. + 9 maja

6) 1453+1462 Mikołaj Dzierżgowski (Sołeczyński) rodem litwin, b. wileńskiego, proboszcz krocki, pierwszy bp
żmudzki od 1414 do 1453, gdzie w 1431 pierwszego Świdrygiełłę w zawichnieniu
ale później odstępuje go. – przekazał na biskupstwo wileńskie, + 1462. –
to nim mianowany Świdrygiełł z Czechów b. Kotrabi, ale nie przyjął

7) 1462+1481. Lasowicz Jan, pierwszy bp Tucki, objął katedrę dopiero w 1470, + 1481
b. rozmiar

8) 1481+1492. b. Szeliga Andrzej, II kanonik wileński archidjakon wileński, potwierdzony przez
papieża bullą 27 lutego 1481. + 1491. – + 1494

21/20) 1661–1665 Białłozor Jerzy (b. wojewoda) syn Krzysztofa marszałka Litewskiego (+1644) z Ludwigi Chodkiewiczówny) kanonik
wileński. Referend. to lit., kanonik wileński; bp Smoleński mianowany przez Papieża 1658, wileński
+17 maja 1665.

24/23) 1685+1686. Kołowicz Aleksander (b. Mozerak) syn Jana, bp Smoleński, bp wileński. 1684, + w listopadzie 1686

35) od 1858 – Adam Stanisław Krasiński b. z Korcin, prekonizowany w styczniu 27 lutego 1758 z kanonika
wileńskiego. –

Biskupi Żmudzcy.

Krzysztof Kiszkowski bp żmudzki 1692 +1710. zostawił fundację o Sanie Kantym
Kraw 1674. Jan II Kazimierz Kryszpin Kiszkowski +1710 +1710. 29)

Melchior (Godroj) Kiszkowski kanclerz wileński 1571 (od 1571 r.) 1575, jeździł do Rzymu do Francji (1573) jadącego króla
Polski; przy Żmudzkim 1575 otrzymał się bezspornie, +1608 nominacja papieska żmudzkim
roku 1575, a bryf dopiero 1576 (pisali żywoty Biskupów wileńskich) Encyklop. 19 str. 721) b. poraj +1608 20)
nominat 1564 +1608

Rec gorzewski Mikołaj syn Jakuba wdy mścisławs. 1587 (bp żmudzki 158... +1619 w Radwie
w 1615 Mścisław do rozprawienia z Austriackiej Żmudzi +1619 21)

Rec gorzewski Maximus syn Jakuba wdy brasł. ok. 1626 (bp smoleński 1661, pomarł w Mohilewie
1662); bp Żmudzki 1668 +1692 — proboszcz wileński pierwsze 1686 28)

Sapieha z Mirowicz syn żmudzki 1639, wileński 1667 + 1671 (27 maja) (syn Krzysztofa +1626 pod-
skarbiego wielkiego i Anny Kazanowskiej podkomorz. oszmiański) Referend. lit, -1667. 27)

Sapieha Paweł (Żmudzki) (syn Jana) bp żmudzki 1714 + 1715 (Starodub) Zdrada Moskiewska +1715 31)

Sysznicki, Jerzy (syn Eustachego Jana wdy brasł. +1651) bp żmudzki 1633, bywał do Rzymu 1633-1650 25.
1638, na collegia. chorilador. w Rzymie 1645, bp wileński 1649 +1656. 1649
Kanonik krak, wileński 1626, Lauro nobilis i archidyakon, wyprawa wileń., pokwitował z roku na
bpa Żmudzkiego jeszcze papieża 23 grudnia 1633, bpem wileń. mianow 26 maja 1649, potwierdzony przez papieża
9 grudnia 1649, a obchodził 1650. +17 Stycznia 1656 (Encyklop XXV 861 F. M. S.)

Tyszkiewicz (Kotłubaj) Kuteinski bp Żmudzki 1739 +1761. Senat. w Rad, Sprawował Potockiego Stefana Karpia +30 Stycznia 1762, mając lat 53. mr. 1709. Senat. w Lit. wyprawy nie- +1762. 34)
bp żmudzki obijał 11 Stycz. 1741, + 30 Stycz. 1762 (Encyklop XXV 863 F. M. S.

Wojna Hieronim (syn Eliasza kanc. wiel. lit. ob. 1600) bp żmudzki 1626, 1627-1631 23)
Wilno 1631, zbiór protestantów z Wilna na pogrzebie umarłych, +1649.
bp żmudzki 1627; +12 marca 1649 Pryzdy Tyg. by wil II 126.

Jerzy Pierkiewicz bp żmudzki podpisał przywilej unii Litwy z Polską na sejmie Lubelskim 1569 Maja. B. Sł. I VII
Jerzy Pułkowski, zył przed 1574 (Encyklop. 19. str 721)

19) +1574 Piłkowicz poniżej Jerzy bp żmudzki, potem kantor pół Jerzy III Piłkowicz kanclerz +1574

12) 1522 Kanclerz III Mikołaj (syn Mikołaja sędziego na Goniądzu i Mielcu) bp żmudzki, dotąd kanonik kanclerz kapituły I poroz.

15) 1536 +1555 Wierzbięta Wacław, radziwił bp żmudzki ~~wprowadzony dotąd 1535, w lutym~~ 1536 w rozruchach dość Goniądzkie, +1555 w sierpniu

18) –1566 Wierzbięta Mikołaj, bp żmudzki, ale bytnim stolic i podobno bytko elektem, a kanon nazywa w latyn. 1565, w r. 1566 zaś bp tucki 13.

13) 1529–1531 Wiżgajło Mikołaj III proboszcz kolegiaty wileńskiej, bp żmudzki, a przedtem bp inflanski

30) +1714. Jan Zgierski Mikołaj bp żmudzki +1714. z Dąbrowa z sekretarza w lit, i sufragana wileńskiego bp smoleński, +1714

~~Giedroyć Melchior bp żmudzki +1608~~

36) ~~w~~ 1778 +1801 Giedroyć Jan Stefan sufragan białoruski, proboszcz wileński, potem tucki, rezygnuje, ~~zmarł~~ stolnicki, ~~w~~ r. 1764 bp inflancki, a od 1778 żmudzki, +~~1800~~ 1801; syn Bohdana kasztelana wileńskiego i konsyliarza Rady Nadwornej obrany w 1788 drugi raz w 1780 – kanclerz ostry lata w dzieciństwie kształcony – Encykl. p. 19 str 725) 4 poroz

37) w 1801 +1838 Giedroyć Józef Arnold, koadjutor poprzedniego Jana Stefana i po jego śmierci następca ~~Jana Stefana w~~ żmudzkim w 1801. +17 lipca 1838 mając lat 89 z tego Jana rodzonego brata ur. 1754, scholastyk żmudzki od 1786, od 1798 pierwszy prałat archidjakon żmudzki, koadjutor bpa żmudz. Encykl. p. 19 str 726) ‖ Jego koadjutor Tymowski Michał Hieron. ~~biskup tytularny~~ ~~sufragan~~ ~~administrator tylko~~ Nominat bp nominat od 1821 z archidjakonat żmudzki Ta Szymon Michał Giedroyć był ~~biskupem~~ koadjutorem ~~żmudzkim~~ od żmudzki, sufragan i administrator tylko. Nominat sufragan żmudzki Jan Chrzciciel Giedroyć od 1840, +1857

Łopaciński Jan III Dominik, h. Lubicz, z Szkocyi na Litwę, bp żmudzki od r. 1762 + 1778. Brat radcy Mikołaja miasta Brzeszcz od 1777. Hist. lit. 192 — +1778 — 35

Kaja Józef, bp żmudzki, przed tem metropolit Ryzyński Metrop. 1739. h. Krzywda, z Szkocyi 1736 + 1739 — 33)
rolik, od r. 1736, + 1739

Maciej, przedtem bp Sztumski, dyecezyę tę erygował i na bpa konsekrowałby bp wileński Piotr z Kurbyna w r. 1416 z rozkazu papieża Konstancjeńskiego bulla datowana 1416 8 kwietnia, rezydencya naznaczona w Worniach (Pryzgłowski Kumowy Ppraw. lit. str. 35. I41) — bpem do 1421 i przeniesiona [illegible] biskupstwo wileńskie — h. Junosza, niemiec, rodem z Meissen prowincyał wileński, zarząd bpem wileńskim od 1417 do 1421. — 1416 – 1421. — 1)

Dzierżgowski
Mikołaj, z prowincyi saskiej, naznaczony bpem żmudzkim przez ks. Witolda 1422 wiosną — 1414 – 1453 — 2)
postarał się dyecezyę, dopiero 1424; w r. 1431 pomoga świdrygielle w zawiadywaniu, ale prowincyi odstępuje do, — przeniesiony bpem inf. Macieja przeciwnego biskupstwo wileńskie, + 1462. Mikołaj Polak r. 1431–3. —

Jan
Domaniewski bp żmudzki + 1563 — h. Lubicz, już w r. 1556 i potem 1559, 1561, 1562 — 1556, 1562. — 16)
kanonik wileński już 1539, w 1536 prowincyał zakonu wileński, w 1555 mianowany bpem żmudzkim
(Encykl. XII 238 Bartoszewicz)

Mszczuj II
Morawski bp żmudzki — był tam w 1717, 1723, 1729 — h. Szreniawa, z bpa smoleńskiego, żmudzki — 1716 + 1735 — 32)
+ 7 grudnia 1735; kanonicy oppidy wileńskiej; bp smoleński 1710 do 1716. żmudzki od 1716.
(Encykl. XII 125 Bartoszewicz)

Wołonczewski Maciej Kazimierz, ur. 29 grud. 1794, doktor teologii, konsekrowany na bpstwo Kijowskie 28 Września 1844, mianowany prezesem do roku 26 Stycz 1850, a czynność od 8 marca 1850. przedtem lat kilkanaście na żmudzi. z Topisa o Litwinach historyczno-etnograficzna żmudzkiego i przetłumaczył na język litewski Tomasza a Kempis historya nie była dokończona i wydana później (Encykl. pow. t. 27 str. 777) — 1850 — 38)

3) Marcin z Łuknik, tylko pół roku siedział

4) od 1432 Piotr wybrany 1432, potwierdzony przez Eugenjusza IV r. 1435, popierany przez Świdrygiełłę

5) Jakób Raudonas

6) Bartłomiej Mazur

7) +1464 Jerzy rodem z Wilna +1464

8) +1471. Maciej II z Topoli h. powała +1471

9) Bartłomiej II.

10) Marcin II h. Merawy w. 1499

11) Marcin III r. 1505

14) Jerzy II Talat

17) +1564 Stanisław Narkustis, Narkuszky, z prokończa tykocińskiego, nominatem był tylko + w październ. 1564

22) 1619 +1626 Stanisław II Kiszka h. dąbrowa, od r. 1619 + 17 lutego 1626

24) +1633. Melchjor Gejsz Eljaszewicz h. swego +1633, kasztelan wileński od 1616, Referend. w lit., najpierwej od 1619 po Stanisł. Kiszce, był żmudzki od 1630

26) +1659 Piotr Parczewski h. Kałęcz +1659

Marszałkowie Wielcy Litewscy

Mielkowicz Jan Telimena 1516; ... odznaczył się w bitwie z Moskwą, poległ ... ranił się wdy wileńs 1512, †1548.

Dolski herbu Junosza Stata Konrad Jan Karol, zabity pod Kozanowem Mikołaja i Heleny Pelsny ... ur. 1641; podkom. pruski 1661; marsz. pawiański; z rejenty lit 1670. podczaszy lit ... pruski 1678. Marsz nadw. lit 1684. Marsz. wiel. lit 1691 †1695. ... z Radziwiłłowną podkomorzanką Lwowską. Użyta pierwszy za Konstantym Wiśniowieckim wdą wileńs. Ewigal. pow. ost. Wiśniowo 127, 128 najprzód chorąży pruski w 18 roku życia, później podkomorzy pruski, w 1667 przez szlachtę obrany ... został przez szlachtę marszałkiem pruskim, w tymże roku z rejimu pomiarów dla obliczenia i zaprowadzenia podatku lit należnego na czas wojen kozackich; 16 r. 1670 został kraj. exym lit za zbrojenie ... urząd marszałkowski powiatu pruskiego, był przykładem pilnowania się wojska krajowego; w 1676 będąc jeszcze podczaszym lit z rejimu komisarzy do rozpoznania i zaprowadzenia stanu rodowego szlacheckiego ... lit zrobionego. W 1684 został marsz. nadw. lit; w 1691 marsz. w lit. †1695 z Elżbietą Ostrowiankę, II Anną wdową potem za mieszkiem Kazimierską (Ewigal VIII 228 Leop. Hubert); †25 Kwiet 1696 (Kamie str 227) 1691 †1695

Sorchodaj herbu Krzywda Mikołaj ... Telimena ur. 1562, marsz. nadw. lit 1593, Marszał. lit. 1603. ... ojciec dziś hippiki. †1611, stolnik lit, z rejenty lit roku 1591, Macieja Olechnowicza, syn Mikołaja wdy połockiego †1597; najmiał stolnik lit, etat miciankowski, odznaczył się pod Kokenhausen, za Zygm III został marszałkiem lit a był nim już pod 1600, a nakazanie dziedzicznie 1600, pod Smoleńskiem dzień zginął †1611; po ojcu posiadał Marko stwo wołmuńskie Leszczanowskie i Upelskie (Ewigal VIII 309 Leop Hubert)

Gurowski Rach Władysław Józef ... syn Melchiora marsz. poznań. †1754 i Katarzyny Zofii z Mszczonowskich ur. 1747, paź. ad dworu sask. do Poleręb. 1740; marsz. nadw. lit 1775 Marsz. w. lit. kaszt. malb 1782; poznań 1789, łaski zdał; †1790. — 8 marca 1768.–1771 ... pisarz w lat 1764–1768. — Prawa Gurowscy Rach. w rękopiśmie Marsz. Kolekcji Ordynacji Zamoyskiej

Mniszech Józef z Wielkiej Kończyc (syn Jerzego wdy wołyń. †1693) Marsz. lit 1704, wielki ... ur. 1713; pan. brak 1741 †1747

Ogiński Ignacy (syn Marcjana wdy brzeskiego †1750), pan. kuchm. 1749, marsz. w. lit 1750 do 1768; †1774. — złożył laskę i urząd zamieniwszy wieleńską, którą piastował do 1774 tj. do śmierci ... z Heleną z Ogińskich, wdzianką połocką. — Miał tytuł i nadworny marsz. lit, bo polski urząd z laską marszałkowską Sandomierską Pawet. — Oborzyny lit, marsz. nadw. lit od 1743 pan. Oborzyny

Połubiński miecz jastrzębiec Aleksander Hilary, syn Konstantego wdy parnaw. 1655 pod Warsz. 1656, pod Tykocinem 1657, przeciw Rakocz. 1657, Mar. w. lit 1669 + 1677 + 1697 Dodatki str. 105 patrz; marsz. w. lit mianowany 1569 + 1679 (Encykl XXI 291 F. M. S.)

Potocki pilawa Ignacy (Eustachego gener. art. lit. syn) ur. (20 lat) 1751, mar. nadw. lit 1784, Mar. w. lit 1790 – patrz m. nadw. lit, + 1809. F i ostatniej z Kątenich Marjanny miecznikowny ~~lit~~ kor), ~~ur~~ pisarz w lit 1777–1781 postąpił na marszałka nadw. lit po Władysławie Gurowskim 1781. – (Tab. hist. pis. lit 193) patrz nadworny

Radziwiłł Jan brodaty (syn Mikołaja wdy wileń. i kanc. + koło 1508) z Muśnika, marsz. w. lit + 1542

Radziwiłł Mikołaj czarny (syn Jana brodatego z Muśnika Mar. w. lit + 1542) i Kiszczanki) Mar. w. lit 1544, posił do ces. wyjmuje 1549 dla całego imienia tytuł księcia imperii, wda wileń 1549, kanc. lit 1551, w legacyi po Katarzynę, mantuań 1552, wielkorządzca Inf. 1560, przeciwny unii; wygłosił 1563 polski biblii przekład w Brześciu + 1567. – mianow. kanclerzem 4 Grud. 1550 wdzięk koronacyi Bałkany (Szajn. Szkic hist. I 214), wdą wileń. mian. po śmierci Bałkany więc po 8 maj 1551, ale w tymże roku zdaje się (tamże 225) patrz Kanclerz

Radziwiłł Stanisław na Ołyce (syn Mikołaja Czarnego wdy wileń. i kanc. + 1567 i Szydłowieckiej) ur. 1556, mar. nadw. lit 1587, w. lit 1593, zeszedł na stwo Żmudz. 1595 + 1599. z braćmi urządził ordynacyę – przezwany pobożnym; ur. 1559 pod Wielkiemi Łukami, pod Pskowem, za to Marsz. nadw. w ks. lit 1586, marsz. w. lit 1593 Sta Żmudzki 1595. + 1589 (Encykl XXI 896 F. M. S.)

Radziwiłł Jan Albert na Klecku (syn Mikołaja czarnego wdy wileń. i kanclerza + 1567 i Szydłowieckiej) Mar. nadw. lit 1579, mar. w. lit 1586 + 1596. — w r. 1582 poseł. do Rosyi odbył i pokój zawarł. prowadzi Zygmuntowi III Annę + 1593 z. córką Gotarda Kettera

Radziwiłł Mikołaj Krzysztof Sierotka na Nieświeżu i Ołyce (syn Mikołaja czarnego wdy wileń. i kancl. + 1567 i Szydłowieckiej) ur. 1549, mar. nadw. lit 1572, w legacyi do Paryża 1573, Mar. w. lit 1579, kaszt. trocki 1586, wda 1591, wileńs. 1603 + 1616. — pielgrzym do Jeruzalem 1582 do 1584. — objąwszy wileń 1604 patrz marsz. nadw. lit

Rombold, Rumbold, Rumborod, Marsz. w. ks. lit przywodzi pod Moskwą 1407, na Żmudzi 1409, od Witowda wysłany do Korczyna 1429, do ces. 1430; stronnik Świdrygajły, jeniec 1431, od Zygmunta pod Oszmianą 1434 zbity i zabity patrz Święcki —

Sanguszko Antoni Kazimierz, syn Jeremiasza + 1685) mar. nadw. lit 1713, mar. w. lit 1734 + ... Zdaje się że nie był M. w. lit patrz Święc. 433.

Sanguszko paweł Franciszek Karol, syn ~~Pawła mar. w. lit~~ Hieronima czyli Jeremiasza + 1685) mar. w. lit 1740 + 1750; z Maryi Lubomirskiej, ordynaryę ostrogską po matce dziedziczącej, miał Jana Aleksandra ordynata ostrogskiego + 1775, który ordynacyę ostrogską, kolbuszowską 1752 z Lubomirskiemi umową rozwiązał. Mar. nadw. lit bierze tę laskę po bracie Kazimierzu zaraz po bitwie połtawskiej więc 1709, marsz. w. lit 1734; z I Pieniążkówna wdzianka sieradzka; II Lubomirska III Barbara Daninowna (matrona zacna za Stan. Aug.); + 15 września 1750 Mar. w. lit sta czerkaski. — pogrzeb jego 27 Maja 1751, (Mowy wyborne wyd. w Lubl. 1759 str. 303. 307)

Sanguszko Józef (Paulin) (syn Pawła z Duninowny Mar. w. lit +1750) mar. nad. lit od 1763, wiel. lit 1774 +1781
mar. w. lit od 1768, + 12 maja 1781.

Sapieha Aleksander Paweł (syn Kazim. Pawła Jana wdy wileń. hetm. w. lit +1720), mar.
nadw. lit 1691, wielki 1697 do 1703, wraca 1712 +1733, ż. Marjador Bethune
siostrzenica królowej

+1635 Sapieha Stanisław Jan (syn Lwa kanclerza lit. (z Filipowny Doroty wsz. lubelskiej) późniejszy het. w. kor +1633), mar. l
lit 1612, 1621, mar. nadw. lit 1605, wielki 1619 +1635. ur 1585
marszałkiem wielkiego ks. lit. został 1619. +1635 (Ekwipaż XXII 935 Tel. S.). W r 1619
jak mówi Niesiecki zdaje się że Marszałkiem w. lit. nie był, bo w 1621 będąc Marszałkiem
Tryb. lit. tytułował się jeszcze Podstolim lit. (Sądowy proces str. 3 i Niesiecki I str. 383)
(Monogr. Konak III str 36), sta słowiański, małkowski, błudniewski, Marsz. tryb. lit 16
1621, +1635, ż. Anna Chodkiewiczówna córka Jana Karola Hetmana, II Gryzelda Wody
wdzianka podlaska (tamże)

Tyszkiewicz Ludwik (syn Józefa ~~sty żmudz~~ wdy smoleńs. +1790 i Anny Pociejowny wdzianki trockiej) pisarz lit, mar. sejmu 1778, het. pol. lit 1780,
podskarb w. lit 1791 1790. Mar. w. lit 1793, 1794 +1805 Rzeczywisty Radca tajny
marsz. szlachty gubernii litewskiej; żył jeszcze w 1808; ż. Poniatowska córka Kazim.
podkom. w. kor. + najprzód ciwun wileński, pisarz w lit 17.. 1780 (Tab. lit 193)

Wiesiołowski Ogińczyk Piotr, mar. nadw. lit 1599? 1605, wielki 1611 + wnet.
(syn Piotra Oboźnego kor. + 1556). przeciw rokoszanom 1607, ż. Lubomirska siostra teko
stjana kaszt. wojnickiego

(Lubomirscy i Jarmoty Sebastjana nadw. wojnic)

Wiesiołowski Zygmunt kanonik Sandecki marsz. w. lit 1611, marsz. sej. 1609, 1618, na pole pojechał w wojsku, Mars. nad. lit 1649, [1623] towarzysz 1635 + 1637 z Aleksandrą córką Marthą dobrowolnego [illegible] — jako marsz. nadw. M. na macoszy pomiarowem do Kantowic 1625 w liście obiel. pozwu w Dyar. Tomicza Tyszkiewicz Wojew. Bielskiego pod V. 49. — ze stolnika lit, prosty lit. jako w 1620, postąpił na marsz. nadw. lit 1623 [illegible] Marsz. nadw. lit

nadw 1649 ?!

Wołowicz Marcjan marsz. w. lit 1703 + 1704.

Zabrzeziński Jerzmy Jan, syn Jerzego, nadw. krak., stamy do Mszany 1492, 1495, miał: marsz. w. lit 1498, po Jerzm do Mszany 1499, pozwem o [illegible] obchodzące za Stanisława, postawy do stolnictwa, ust. pozyc 1505, o Gliniany 1508 zamordowany.

Zawisza Jakub z Kruszyn Sędzia [illegible] nadw. w. lit + podkom.) um 1584 marsz nadw lit 1649, wiatki 1654, sejmu 1642, trybunału lit 1640, 1667, opiekuna testamentu 1669, nadz. wiatki 1672 + 1674 marsz. w. lit 1649. ożenił się do Chrapowickiej miesz. ze Mar. nadw. lit do 1654) Marsz. w. lit umarł 1670 kanclerzem wileńskim. z Katarzyną Tyszkiewiczówną mieli [illegible] miasto (Bartosz. Tabl. Genal. w Pamięt. Zawiszy)

Chodkiewicz Jan Hrabia na Szczekocinach i Mszy, Starosta Żmudzki, Marszałek nadwórny w. ks. lit, administrator i hetman ziemi Inflanckiej, starosta Kowieński itd, podczaszy przysięgi Unii Litwy z Polską na sejmie Lubel. 1569. Wojsk. Bibl. II. VII. — II dzie Hieronima kanclerza wileńs. i Anny Sienieńskiej kanclerzanki Żmudzkiej; kanclerz wileński od 1569, starosta Żmudzki, marszałek w. lit; wojewoda i hetman inflanckie od 1564, sta mozeckiski, zwarł się wojewodztwa we Lwowie w dzień św. Trojcy 1578 (Akt zrzeczenia się w Metr. 118) + 4 sierpnia 1579 według Pomarańskiego Suprasłskiego, a 4 czerwca tegoż roku o 6 godzinie popołudniu według pamiętnika Jewstafiewskiego. (Encykl. V 327 Zob. Błaszczyński)

Radziwiłł Aleksander Marsz. w. lit. do 1654 (Rusiecki, wydaw. Dyar. Tanactut. Krakow. przedm.

Radziwiłł Stanisław Mar. w. lit. do 1699 (Rusiec w przedm. do Dyar. Krak.)

Sapieha Iwan Marsz. najwyższy, woj. podlaski + 1519 patrz Święcki str. 57 II

Bohusz Piotr Siestrzeniewicz książę na Obryniu, h. strzała, marszałek wielki litewski, w 1518 posłował z Erazmem Ciołkiem kpem płockim do Rzymu, dla skłonienia papieża do popierania wojny z Turkami (Encykl. III 289); poseł do Rzymu 1513 z Erazmem Ciołkiem, marszałek lit., + 1532 (Lelewel Pols. dz. i rz. jej I 392).

i sta kobryński)

Chreptowicz Jan Litawor Marszałek Wielkiego Księstwa lit. Tak podpisany na przywileju wydanym przez Zygmunta I w Krakowie w poniedziałek przed świętem Nawiedzenia N. Maryi Panny 1512, potwierdzającym Sapiehom herb lis. (Bohomolec życie Lwa Sapiehy u Bobrowicza w Lipsk. 1837 str. 66.

Chodkiewicz Aleksander Iwanowicz, wda nowogrodzki, Marsz. w. ks. lit., sta brzeski puński, wilkijski, Ostryński, itd. Fundator Monasteru w Supraśl., † 28 maja 1549 (Monogr. Kossak III Dopełnienia IV.

Kanclerze Wielcy lit.

Chlebowicz Jan. Lelowa kanclerz lit. urzęd. wileń. 1542 +1548; a przedtem marszał. lit. 1534, odznaczał się w bitwie z Moskwą; postawał dobry 1536 i 1541. — Syn Jerzego wdy trocken. dla kobiejski, borysowski i nieświeski, w 1516 marszałek litewski z którym to tytułem podpisał przywileje dla rzeczy drobiazgowej wydanej w języku polskim; później wdy wileński, w 1539 postąpił na wdztwo podlaskie, a w 1542 zostawszy kanclerzem lit. 1547 +1551. 7)
świeckim będąc pisał się Kanclerzem lit. w 1547 podpisał przywileje dla rzeczy bialskiej wydanej w języku polskim, + 1549 ∞ I Barbara z Zabrzezia Zabrzezinska II Anna Zabrzezinska (Encyal V 326 Lisp. Hubert) + 1551 (Encyal XIII 895 Bart.)

Chreptowicz Litawor odrowąż Joachim 1793 +1812. ∞ (4 marca) Marii hr. b. lit 1765, pisarz ziemi 1772 podał projekt ustanowienia Komisyi edukac. (zat. 1777). Sekretarz w. lit. 1793. — 22)
od 1764, podkanclerzy od 1773, Kanclerz na Sejmie w Grodnie 1793 r. ~~Kanclerz na sejmie, porzucił kanclerstwo w kot. rozmawiając z nim tytułu po Mokronowie Ignacym Kanopnicy odjechał, a przyniesione jego do Sekretarza Sejmu (pota Lanowski.)~~
pater Dodatki str 38, + 14 marca 1812 (Encyal XIII 895 Bart.)

Massalski Antoni Michał (kanclerz od) 1752 do + 1775, a przedtem ur. 1696, kanc. ~~wdztwa lit~~ wileń. 1752 +1775 20)
1722, wdztwa od 1724 pod kanclerstwo lit 1724. Syn Marszałka podkanclerzego lit. a później 1751 +1775
kanclerza wielkiego. (+1740) Syn Konstancyi z Sapiehów, i Izabelli Morsky urodzony podskarbiankiej
kot. ur. 15 kwiet 1696; podstoli w. lit jeszcze przed 1722, kanclerz wileński od 1722 po ludw. Sasiejn, w 1724 mia-
nia się z ojcem, który podkanclerstwo a oddaje insterstwo, miał wtedy lat 28; w 1726 ożenił się z Eleonorą Krasińską
Walbeskim. czeskiej, kanclerzową lit 1752 po Brydz. Sapiehę, dla przysposabiania 13 czerwca 1729 (Lyginas 22)
na sejmie 1767/9 posłem wyznaczonym do Mikołaja z Rzymu, jego mię po rozbiór sprawą były rabaty dele-
gacyjne, + 13 sierpnia 1775 (Encyal VI 233 13 Barkowiec)

Gasztold z Mort de Marcinowicz wda mazowiecki, odpust kalary; potwier. 1514; 1522 6)
Kraków 1520; wileński ozar Kanclerz ∞ 1522 +1539 lo. 1501 widzimy go Marsz
nadw. lit, potem podrzędzący lit, wdą mazowiecki. ∥ Wojciech z Marcinowic Gasztold, wda
wileński, Kanclerz lit od 1524, + przed 1547 (Encyal XIII 895 Bart. pata podawanowic
lit. N)

Ogiński Marcjan, syn Aleksandra (z Kalan. Sobuńskiej wdowiańki patrowskiej) kanc. trocki + 1653) Marsz. na wojnach, przeciw 1684 +1690 15)
Kanclerzem 1656, wdztwa trockie 1670, Kanclerz w. lit 1684, w legacyi do pokoju
Grzymułtowa. 1686 +1690. mandat do 1690 (Miscpow. dyar. w prodm.) Wdy trockiego Kanclerz
od 1684, + 1690 (Encyal XIII 895 Bart.)

14) 1658 + 1684

ścianki niderobiony

Sac gordawa Krzysztof, syn Stefana podkanclerzego lit + 1640 i Anny Radziminia
kanc. potem 1630, marszałek sejmu 1653, Kanclerz lit 1656, pieczętowany herbem
Lubicz 1674, i niechciany + 1684. — kanc. do 1684 (Dyar. Krop. wprzódy), i Klara gene
reza Izabella de Mailly Lascaris; chowany lit 1646–1656, postrzyt na podkanclerzego
w lutym 1656. — Podkanclerzego Kanclerz lit od 1658. Pierwsi paciorkowego lata ma
kawata, + 1684 / Encyal XIII 895 Rost. — Sta Kleszczelski, Olgowicki,
Ostrowski i Korzeniecki, Kanc. w. lit 1665 / Akta grod. Sbór. 22-383

4) + 1507

Radziwiłł Mikołaj, pierwszy Sulimy herbu Trąby 1454, wielki marszałek i Kanclerz roku 1490.
+ roku 1508 — wdu wielki Marszałek w. ks. lit herbu swego pieczętował 1495 w kontrakcie z Jo Rejsem
Rumbowdą 1440 wziął Pasynę, litewską, pisze Swięcki. Mikołaj Radziwiłł przezwisko; Kan
clerz lit już w r. 1492, wdą mieł, + w Styczniu 1507 / Encyal XIII 895 Radziwiłł
podpisał się 1495 na potwierdzeniu zawiązku dobr Lopaskich Monarchi Konarskiego III 71; Jana wda
wileński i Kanclerz podpisał przywilej Króla Aleksandra zaczęty dla Litwy 1492 / Akta Litwy pom
do D. pol. I, 29)

11) 1584 – 1588

Radziwiłł Krzysztof (syn Mikołaja wdy wileń. hetm. lit + 1588) hetm pol. lit 1571, kan
trocki 1579, kanc. wileń. i Kanclerz lit 1584 do 1588, wda wileń. i hetm. w. l
1588. + 1603. — Z Marszałkowa mit Kanclerz lit 1584; za Kanclerzedwo hecne hen
mej w. lit 1588 / Encyal XIII 895 Rad.)

8) 1551 + 1565

i Anny Kiszczanki

Radziwiłł Mikołaj czarny, (syn Jana kasztelana trockiego z Tarnowa) marsz. lit + 1547
marsz. w. lit 1544, poseł do ces. wenetyzyi dla całego zimowia a tytuł książęcia Rzym
1549, wda wileń. 1549, Kanclerz lit 1551 w potrzebie; po Katarzynie
marszałek 1553, wojewoda trocki 1560, przeciwny unii; o tytuł
1563 polski bilet pieczętował się Mościc + 1567. — mianowany Kanclerzem lit
w Styczniu koronacyi Barbary 9 Grud. 1550 r. / Akta Sztuka lit I 214. wyd. III) Wda wileń. mianowany
po śmierci Barbary, 5 po 8 maja 1551, ale dopiero 12 te co tydzień roku (Stanisław 275) wszystkie urzędy
potwierdzone, wierzchnością ces. Rzymskiego II + 1565 / Encyal XIII 895 Radziwiłł; i – ces. 1565, na sejmie
brzeskim 1566 mian. marsz. w. lit; otrzymał tytuł od ces. 1547, potwierdzony na sejmie 1549;
wda trocki 1549; Kanclerz wileń. 1551; wda wileński 1552. + 1565 / Encyal XIII 8
XIII 44 str. II.).

13) 1623 + 1656

i Marjanny Myszkowskiej

Radziwiłł Albert Stanisław (syn Stanisława (syn Emeryka) + 1599 mar. 1594, podkanclerzy
lit 1620, Kanclerz lit 1623 – pisał + 1656. kanclerz do 1656 (Dyar. Krop co przedtem)
Swięcki mówi że kanclerzem był przez lat 40. patrz Swięcki + 1656. 12 listop. w Gdańsku / Żyjąc
z Elżbietą Radziwiłłówną, wyd. Sapiehą, 2) w Tykocinie 1641 / 3 otrzymał podkanclerstwo
mając lat 25 / Kuniec; 2 III Krzysztofa Hannibalowiczówna córka Stanisława (wdy wileń. tak pisze; w 15
podkanclerzy lit na sejmie 1618 mianowany; w Akta Kanclerz i Sta wileński, + 1656 / Encyal XIII 897 Rad.

Radziwiłł Aleksander Ludwik (syn Mikołaja Krzysztofa Sierotki; wdowiec † 1616) ur. 1594, † wnuk. brac. lit. podkanclerzy lit 1635, kanclerz lit 1638 † 1641 — nie ma miejsca dla niego.

Radziwiłł Karol Stanisław (syn Michała Kazim. hetm. p. lit † 1680 w Bonowej Kalenzy z Sobieskiej (córki Kalenzy starosty Jana III Sobieskiego) starosty Iwia) podkanc. lit 1690, kanc. 1699 marszałek lit 1701 † 1719, Słonim lit 1685, Kalwarya lit 1686–1690, podkanclerzy lit 1690 31 marca. — × podkanc. kanclerz lit od 1698, † 1719 (Encyk. XIII 895 Bart.) 1698–1719. 17)

Radziwiłł Dominik na Kleosinie (syn Aleksandra Ludw. kanclerza † 1684, Teofili z hr. Tarłów) podkanc. lit 1680, kanclerz 1690 † 1699. — kanc. od 1699 (Chrap. Dyarjusz podróży) † 1698 1690 † 1698. 16)

Sapieha Aleksander Michał (syn Kazimierza gener. artyl. lit. Marcibony Radziwiłłówny) pisarz polski i hetman pol. lit. od 1765 do 1775, kanclerz lit † 1794; kolega Obozny pol. lit; podskarbi nadw. lit; wda połocki, hetman pol. lit. kanclerz lit od 1775 † 12 kwietnia 1793; z stanowa senatorskiego; wachlarz na wdowie stanowy. Wdy połockiego i hetmana pol. lit. kanclerza od 1775. Chorąży Trębowicki i zamiej złoty pieśc 1793 (Encyk. XIII 895 Bartos) pałac Monasty Kossak III 69 1775–1793 21)

Sapieha Lew (syn Jana Jar. 1557) podczaszy duży litewski, podkanc. lit 1584 1585 stolnik nowogr. kanclerz lit 1588, kanclerz lit 1588, pozbył dóbr Komarno 1598, ożywił się w Sprawach 1600, 1609; pozwie Kalwi arm. w boju w Inflantach, wda mińsk 1621, opuszcza pieśc 1623, dóbr Kuklanowo w lit; martwy b. lit 1624, 1630 w boju de Sapiehani 1635 nie pomnożo do swej linii Kuklanowy † 1633 (Lipca) ur. 2 kwiet 1557; ∞ I. Zofia Kiszczanka kanc. lit. hal. II. Halszka Radziwiłłówna pisarz lit 1581–1585 (Tab. hist. pis. 165) (Encyk. XIII 895 Bart.) † 7 lipca 1633 jak wyryto na nagrobku w Kosacie do Michała w Wilnie (Bokon. Typ. Dwa Sapiehy, (przytoczony cały napis) str 199 1588–1623 12)

19/ 1735+1651.

Sapieha Jan Fryderyk, syn Kazimierza (wdy trock. +1703) / (sta brzeski) Kaz. Nikodem, trocki 1712, marsz. lyt. lit 1729, kanclerz lit 1736, † 1751 Referend. w. ks lit; +1752 podkanclerzy, kanclerz po Michale Aleksandrowiczu. Z kanclerstwa trockiego Kanclerz lit od 15 listopada 1735, † 6 lipca 1751 (Emygal XIII 895 Bart) z Jan Fryder. Sapiehą syn Kazim. wdy trockiego i Franciszki Kopciówny, urodził się podług rodzinnego zapisania w Mi[e]dzyrzecu Podlaskim 1680 r. d. 18 października (z Kalendarzyka Kazimierza Stanisława Sapiehy Historyi lit pola. Bibl Warsz 1861 r. t III za Leopolem str 419, a potem w Bart. Hist. lit pol. str. 36) pota Referend, sta Brzeski, jako pan trocki wystawuje wielki ołtarz w Kolegiacie do 1734. Ołtarz od razu Kanclerzem lit z Kanclerza 1736 po ks Michale Aleksandrowiczu (Kossak Monogr III 101)

18/ 1720–1735

Wiśniowiecki Michał Serwacy, syn Aleksand. wdy bracł. (+1682) i Teodorowskiej podkomorz. lwowski | ur. 13 maja 1680; 1700, hel. p. lit 1702 mar. w. 1703, hel. w. lit 1703, jenie w Kraju 1709 kanclerz lit 1720 marsz. lit 1721, 1732, wiele wieleń 1735 wrócił do Kraju w. lit 1736 + 1744, ostatni syn imienia pogrzebu brata za Michała Kazim. Radziwiłła Rybeńka, hetm. po. lit. — matka Karola (16 letnia) z I Dolska VI Zasławska III Radziwiłłowna. Kanclerzem lit od roku od 1720, potem regiment. litew. (od 1730) potem wdy wileński od 1735 ale za do złożył pieczęć; rozwiódł się w lit i na tym urzędzie † 13 września 1744. — pota Jenerał ziemi podolskiej. Emygal. pow. I 27 (Emygal XIII 895 Bart).

10/ 1579+1584

Wołłowicz Bohdan (Łempo syn) kanc. bracł. [illegible], mar. wiadr. lit 1568, [illegible] w Legacyach do Moskwy; kanclerz lit 1579, wodzący się pomiędzy kanclerz pre- erogat. słowieńskiej, kasztel. wileński 1579 + 1584; małżonek hospodarski i królowej jest już w Lecznie 1558 kiedy razem z D. awojną, wdą połockim, jedzie w poselstwie do Moskwy o pokój; pisarz wdz wileń 1558; — podkanclerzy koronny Litwie nie było — pobożny, nemini likwy już 1561 (Jerzy wileński III, 148); podkanclerstwo lit skończyło się na parę lat przed majem 1565 i wtedy, 6/1565 mianowany wielgi Wołłowicz zaraz porzuciwszy został 1569 kasztel. bracławskim przy podkanclerstwie po śmierci Jana Radziwiłła; w r. 1579 zostaje kanclerzem lit z kasztel. wileńskiego. — Emygal. pow. I 27). — Ewlochy Bohdan Wołłowicz, pierwszy z [illegible] kanclerzego kanclerz lit, kasztel. wileński, +1584 (Emygal. XIII 895 Bart)

5/ 1507+1522

Radziwiłł Michał (syn Mikołaja Rudego wiel. kanc. lit +1509) w powiatowie do koronny 1499, wda bracł 1505 po Kolenkowskim zabitym w Oliszkowie, starościc i wda wileński 1508, wojewoda 1513 + 1522 pan sta Kamieniec, podczaszy lit; wda wil. kanclerz koronny lit. Jan podpisał przymierze Kijowskie 1511 w Krzeszowie z Zygmuntem I i przymierze narodu ruskiego 1514 pod 25 Michał wdą wileńskim i kanclerzem lit w latach 1507, +1522 (Emygal XIII 895 Bart)

Radziwiłł Mikołaj (Czarny Diuco Litwy wielki hetman lit. w lit. † 1641) wnuk wiekopom., Kanclerz i hetman w. ks. lit. 1569 po śmierci Mikołaja z Czarnego, gubernator Inflant, woda trocki 1551, kasztelan a Trok. pod Litz 1564 21. lipca Inflanty; wda wileński 1565, książe cesarstwa 1570, w wojnie 1580, pod Sokołem Szeremetem pokonany. Umarł 4 grud. † 1588. — Mikołaj Radziwiłł Rudy brat Barbary wda wileński i hetman, Kanclerz lit od 1565, ustąpił z Kanclerstwa 1579 / Emyal XIII 895 Bartoszewicz / i w. 1512 w 37 roku życia zastał podsk. w. lit i hetm pol lit 1557, hetm w lit 1561; Kanclerz lit 1565 † 1584 (Emyal XVI 892 / KWH. W) 1565-1579. 9/

Sapieha Michał — + 1760 po nim pozostał ordynata w Ratnie - patrz Przedrzecze a Swer. Bart.

Fiedko Kanclerz lit w marcu 1445 za Świdrygiełły / Akty zap pod Ros I, 59; Akademia Krakow. 1842. I. 28 / (Emyal XIII 894 Bart) 1/

Michał Kierdejłowicz z Daniłłowa, kanclerz lit już w kwietniu 1450 / Akty zapad. Ros. I 69 / potem i wda wileński, pisał się już wstępniany jako kanclerz pod 1476 / oficjal. Rymwoky kron lit I, 77 / / Emyal XIII 894 / Bart 2/

Olechno Sudymontowicz, kanclerz lit już w r. 1478, wspomina się aż po rok 1486 (Akty zap Ros II. Błędnie z Daniłłowa (Matricae Dyplomatum II. 194) wspomniany pod 1449. — / Emyal XIII 894 Bart) 3/

Podkanclerze Litewscy 1773–1793

Chrobrowicz Litwor Ludwik Joachim 1772 podał projekt ustanowienia kom. miejskiej edukac. kanclerz 1793, + 1812 4 marca, marsz. tryb. lit. 1765 (ur. 1717) Sekretarz w. lit. od 1764, podkanclerzy od 1773, kanclerz za Targowicy od 14 czer. 1793, ur. 1728 patrz Dodatki str. 38.

Czartoryski Kazimierz na Klewaniu i Żukowie 1710, do 1724. — wziął od syna kasztelanię wileńską 1724 + 1744, ur. 1670. ż. Morsztynówna podskarbianka jego to córka Konstancya wyszła 1720 za Poniatowskiego podskarb. lit. —; syn Michała ludy Sandom. + 1692. — pomieniał się z synem Fryderykiem, Michałem na urzędzie, i tem oddał podkanclerstwo 1724 + 31 sierp. 1744 patrz kasztelan wileński, podczaszy lit. 1710–1724.

Czartoryski Fryderyk Michał 1724 do 1752 + 1775, 13 sierpnia a przedtem, ur. 1696, kaszt. wileński 1722, podkanc. 1724. — podkanclerstwo wziął od Ojca Kazimierza a jemu oddał kasztelanię wil. Kanclerz w. lit. 1752, ż. Waldstejn patrz Kanclerz lit. 1724–1752.

Pac Gordawa Stefan, Mikołaja podkomorzego brzeskiego i Zofii Bogdanowny Sapieżanki wdzianki mińskiej syn), jeździł z królewiczem Władysł. 16.. — Podskarbi ziemski lit. 1631, marsz. sejmu 1633, podkanclerzy lit. 1635 + 1640. — ż. Anna Rudominianka pisarz w lit. 1619–1635 Referendarz lit. przy pisarstwie, marsz. sej. 1629 postąpił na podkancl. lit. 1 grudnia 1635. (Tabl. list. pis. w lit. 168)

Radziwiłł Albert Stanisław (syn Stanisława Stryjeńskiego + 1599) ur. 1594, podkanc. lit. 1620 Kanclerz 1623 – pisał. — + w Gdańsku 1656. 12 listop. (żywot ks. Albrechta Radziwiłła, wyd. Raczyńs.) patrz Kanclerz

Podopisywać Daty z Dodatków str. 182 ko niewypisane

Radziwiłł Aleksander Ludwik (syn Mikołaja Krzysztofa Sierotki, wdy wileń. + 1616) ur. 15
z wdy brzes.-lit. podkanc. lit. 1635, kanclerz 1638 + 1654.

Radziwiłł Michał Kazimierz na Nieświeżu Mirze i Ołyce (syn Aleksandra Ludw.
kanc. lit. + 1654 i ~~Tekli~~ F z Wołłowiczów) mar. sejmu 1661, kanc. wileń. 1661,
w uśmierzeniu konfed. wojsk Żyrowskiego 1662, marsz. tryb. lit. 1664, wda
wileń. 1666, w traktowaniu Andruszow. 1667, podkanclerzy i hetm. pol. lit. 166
poszł do Wiednia Wenecyi i Rzymu, wracając + w Bononii 1680 16 listop. ż.
Katarzyna z Sobieskich Zasławska siostra króla Jana. — podkanc. lit. a 7 razem hetm.
pol. do 1680 (Chrapow. Dyar.
F i Lukrecyi Strozzeniówny), ze stolnika lit. mianow. krajczym lit. 1653, postąpił na
podczaszego lit. 1657. — (Tab. hist. krajczy)

Radziwiłł Karol Stanisław syn Michała Kazim. hetm. pol. lit. + 1680 w Bononii
i Katarzyny Sobieskiej siostry Jana III
Katarzyny z Sobieskich Zasławskiej siostry króla Jana) podkanc. lit. 1690
kanclerz 1699, marsz. tryb. lit. 1701 + 1719. ż. Anna Sanguszkówna. —
podkanc. do 1699 (Chrap. Dyar.) ze stolnika lit. koniuszy od 1686 do 1690; stolnikiem został w 1685
postąpił na podkanc. lit. 1690 31 marca. —

Radziwiłł Dominik na Klecku (syn Aleksandra Ludwika kanclerza + 1654) podkan.
lit. 1680, kanclerz 1690 + 1699

Sapieha Michał syn Aleksandra Pawła, marsz. lit. + 1733 i Maryi de Bethune siostrzeni
królowej) wda podlaski 1728 podkanc. lit. + 1737.

Sapieha Lew (syn Jana) ur. 1557, podkanc. lit 1584, kanclerz 1588. woda auleci 1621, + 1633 pato Kanclerz
(z Strzałkowa Drucki Sokoliński) kanclerz w. lit
podkanclerzy
pisarz w lit 1581-1584, portazista na podkanc. lit 1585
Kostat podkanclerzym lit po odbytym poselstwie 1584 do Moskwy (Bohomolec Życie Leva Sapiehy str. 82) Na dedykacyi Statutu Litewskiego Zygmuntowi III, 1 grudnia 1588 podpisał się jeszcze: podkanclerzy w. ks Lit. (tamże str. 93)

Sapieha Kazimierz Lew (syn Lwa kanclerza, pomocny kanc. w. lit + 1637) mar. sejmu 1637, mar nadw. lit 1635, podkanc. lit 1643 + 1656 podkanc do 1659 (Chrap. Dyar. wspomn)
(z Elżbiety Radziwiłłówny)
pisarz w lit 1632-1637, sta woźnicki sekr, portazista na marsz. nadw lit 1637; ur. 1609
marsz nadw. lit od 1638; podkanclerzy w lit od 1643, + 1656 (Emgal XXIII 935 T. lit. S)
pato strzegi Pisarz i Monogr. Kosak III 38)

Szczuka Antoni Stanisław, referendarz i w legacyach do Brandeb, do Moskwy;
marsz sejmu 1689, 1690, podkanclerzy lit 1699 + 1710. pisał. pow na Strzałowie i Radzyniu, podczaszy mielski, sekretarz królewski, wreszcie Referendarzem wit został w 1688. Otrzymał Łaskie stwo kabelskie i worzenie. Marszałkował na sejmie 1690; poseł w 1690 do Królewca gdzie złożył prezent wypowiedziały hołd imieniem pana elektorowi brandeb. i przyjmował na wieczerzy królewskiej; a Polacken. marsz. sejmu 1699; podkanc. lit został 1699, + 1710, żył lat 56 (Emgal XXIV 586 Lul Bartoszewicz) został podkanc. lit. 1 Lipca 1699 (Pam. Zawisz 68

Wojna herbu Gabryel (syn Mikołaja) podkanc lit 1587, w legacyach do Moskwy + 1615.
(z Barbary Sanguszkówny) zamek miedzistawy, a brat Benedykta pisarza (+ 1615)
sta mozeński, pieniański, opeski, pisarz z Batorym pod Pskowem, pisarz a potem Referendarz lit, poselstwie do Moskwy od Zygm III; pis. ks. lit (585-1589 jako podkanc. lit był na sejmie 1597 (Niem. Zbiór pam. o. d. I. II 199), podkanc. lit 1596 (Lelewel Starożytności VI 854)

Mołłowicz Eliasz (herbu Lis) kanc. trocki 1561, mar. nadw. lit 1563, podkanc lit 1565, 1570,
w legacyach do Moskwy, uwidacznia się jeszcze za Batorym, zostaje pisarzem i sekretarzem, kanc. mielnicki 1579 + 1584 (kanclerz lit 1579). Jako podkanclerzy podpisał pierwszy list Batory z pol. na sejmie Lubel 1569. Mojecin B. S. III pato Kanclerz lit. podkanclerzy lit od 1568 pato podczaszy lit Ng. pato ciuszpisarz w lit od 1564

-1620 Wołłowicz Hieronim Iwanowicz, w wyprawie do Szwecyi; podskar. lit. 1606, podkanc. 1618 (do 1620), stan. Żmudz. 1620 + 1641 patrz Monogr. Kossak. III, 85)

Naruszewicz Aleksander podkanc. lit. do 1668 (Dyar. Wrap. w przedm.), 1655 jeździł z Lenczyńskim do Szwecyi dla odwrócenia klęsk wojny. jest jeszcze w czerwcu 1668 podkanclerzym; — jest podkanclerzym lit. w 1661 i był mocno przeciw Paskowi gdy go aresztowano w Grodnie mając go za posła od związkowego wojska. ~~[illegible]~~ Pasek u Wolfa str. 103.; — + 1668 - ż. Katarzyna Sapieżanka córka Pawła Hetm. w lit. wdy wileńs. Bartosz. Pam. Zawiszy 19)

1623 Sapieha Paweł lit. podkanc. lit. był 1625. (Dyar. Janusza Tyszkiewicza Wojew. Bibl. pis. pol. IV. — syn Bogdana wdy brzeskiego i kniaziówny Maryny Kapuścianki kasztelanki brzeskiej; komisarzem w r. 1600 (Jocher II 331); 1618 (Ossiński Żywoty Epów wileń. I 293); 1621, — postąpił na podkanclerzy lit. w r. 1623 (Albr. Stan. Rad. (Tabl. hist. komisy N 11) patrz Monogr. Kossak. III 85)

Tryzna Marcyan gozdawa, Referendarz, pisarz a potem Podkanclerzy w. ks. lit. był nim półtrzecia roku; opat wąchocki, z sejmu 1633 deputowany z innymi do poprawy statutu lit. 1634 zawarł pokój z Rosyą; w 1635 deputat na tryb. skarb. lit., + 17 maja 1643. B. pisarzem lit. 1632-1640 a zarazem Referendarz lit., postąpił na podkanclerzy lit. 1640, syn Grzegorza marsz. słonims. (Tab. hist. pis. lit. N 3 str. 319.

Plater Kazimierz Konstanty, syn Konstantego Ludwika kaszt. troc. + 1775) Kaszt. trocki od 1787, poseł targowicki do Petersb. 1792, autor podróży w listach, podkanc. lit. od 14 czerwca 1793. ur. 1748, poseł z Inflant na sejm 1764, także 1766; członek rady nieustającej od 1776 przez lat 7 w departamencie sprawiedliwości. Na sejmie grodzieńskim 1784 powtórnie do tejże rady wezwany i był przez lat 4; Postawiony przy królu wpływał do interesów zagranicznych i towarzyszył w podróży de Kaniów - co opisał (Kraszewski 1860), poseł do Petersb. podkanc. lit. + 1807 (Encykl. XX 808 T. M. S.)

Przezdziecki Antoni Tadeusz, ruch, syn Aleksandra kaszt. inflant. + 1732) marsz. tryb. lit., za to pisarz wiel. (1739-1750); podczaszy lit. 1750, Referendarz 1752, na sejmie koronac. 1764 mianowany podkanclerzym, + 27 marca 1772, z Ogińska Katarzyna, siostra hetm. w. lit. Michała; sta piński, miński, dębski, błudeński.

Sapieha Michał (Antoni syn ~~Kazimierza~~ Aleksandra Marsz. w. lit. m. w. lit.), sta gulbiński, Łowczy lit., wda podlaski, i wreszcie podkanclerzy lit. od 1752, + 12 paźdz. 1760. z Czartoryska po nim przez lat 4 podkanclerstwo nie obsadzone (Bartoszewicz patrz wda podlaski patrz Monaco. Kossak III 67)

Sapieha Jan Fryderyk (syn Kazimierza wdy trockiego) sta brzeski, kaszt. trocki, podkanclerzy lit., kanclerz lit., + 1752. patrz Kanclerz i Referend. lit.

Pac Krzysztof gordawa, syn Stefana podkanc. lit z Anny Rudominianki ścianki nider-
polskiej) chorąży lit 1646-1656, postąpił na podkanclerza lit w lutym 1656 póź
Kanclerz. z Izabella du Mailly (Tabl. hist. chorąży lit N5.

Wołłowicz Eustachy bogorja syn marszałka Iwana stygradzieńs z Anny Kopciówny), racz
pisarz i Referendarz lit od 1605-1612, postąpił na podkanc. lit 1615, później bp wileńs

1579 – Radziwiłł Krzysztof Mikołaj, z krajczego lit został podczaszym lit, hetman polny od
r. 1574 sta solecki i żyzmorski. Cztery te urzędy miał jeszcze 1576 (Metr. kor. ks 114
~~Sapieha~~ fol. 99) podczaszym i hetmanem był r. 1573 (Ksiądz Osiński Żywoty bpów wil. SI 189 i
syn Mikołaja Rudego Kanclerza i Katarzyny Tomickiej wdzianki kaliskiej. Zosta
kanclerzem trockim i podkanclerzym lit 1579.

Podskarbi ziemski znaczył w Litwie w 16 nawet w 17 w. to co w Koronie podskarbi wielki. Wtedy tytuł ziemski obejmował w Litwie całe wielkie księstwo, tylko urzędnicy najwyżsi tytułu ziemskiego używali, bo Litwa stanowiła niby jedną ziemię naprzeciw Korony.

podskarbiowie wielcy litewscy

Zawrzyn Zygm. kaszt. mścisł. a brat Benedykta opr. wilcz. + 1605 podkanc. w. lit. Gabryela

Wojna trąby Wawrzyniec (syn Marcyja) podskar. w. lit 1573 + 1581. stapiński, grodzieński, kobryński; Unję Litwy z Koroną wspólnie z Haraburdą dokonał. — z Dorota Kłodzińska (Tabl. hist. krajowy lit.) podskarbi ziemski (to jest wielki) 1576 patrz Tabl. hist. pis. lit. N 31.

Wołowicz Hieronim Iwanowicz, w wyprawie do Szwecyi, podskar. lit 1606, pod kanc. 1618, starosta żmudzki 1620 + 1641.

Zawisza (także Jędrzej (syn Józefa na Barszczach) wda miński 1596, witepski 1599, podskar. w. lit 1601 + po 1607. — wda miński 1599.

Zawisza Andrzej, syn Jana z Rakowa, podskarbi w. lit 1604. Z. Zofyja Wołłowiczówna, która potem poszła za Krzysztofa Słuszkę wdę wendeńskiego (Bartosz. Tabl. Geneal. w Pamiętnikach Zawiszy). ~~po~~ wda miński (Monogr. Kasar. III 84), wdą mińskim do 1599, bo w tym roku został podskarbim w. lit po śmierci Dymitra Chaleckiego (Vol. leg. II f 1458 i 1530), witepskim wdą nie był 1599 —

Naruszewicz Mikołaj, wadowicz, Podskarbi Ziemski W. X. Lit., pisarz Jego Krol. M. ile tak podpisany na przywileju Unii Litwy z Polską na sejmie lubel. 1569. Wojcic. B. St. pis. pol. t. VI podskarbi w. księstwa lit. około 1559, patrz o nim Miecznik i pisarz w lit. — podsk. ziemski 1572 (Plater Zbiór pam. do dz. pol. III 20

Zawiszka Krzysztof podskarbi w. lit do 1668 (Dyar. Chrap. w przedm)

Kryszpin Hieronim podskar. w. lit do 1676 (Dyar. Chrap w przedm), 1669 Dyar. Chrap. syn ciwuna pajurskiego i Anny Szemiotówny kasztelanki witepskiej); ciwun pajurski na Żmudzi kuchmistrz lit 1659-1663 - postąpił na podskar w lit we wrześniu 1663. - Tab. list Kuc

Kiszka Mikołaj podskarbi W. księstwa lit wprowadził arjanizm do Litwy

Naruszewicz wadwicz Krzysztof, podskarbi wielki, z sejmu 1621 dla ubezpieczenia zamku wileń. delegowany

Poniej Leon podskarbi w. ks. lit. za Zygm. I. Leon podskarbi, jego syn Adam Hipacy w Unii brzeskiej 1595, metropol. 1598 + 1613. –

Poniatowski Stanisław, stronnik Leszczyńskiego, podskarbi w. lit., regimentarz, najwyższy wojsk kor. woła mazow. 1731 sta lubelski, stryjski i Konstancya Czartoryska kasztelanka wileń. ojciec króla patrz kasz. krak. (podskarbim w. lit. był 1730. Bart. Franc. Bielski Tyg. ilustr. 1883. N. 183)

Sapieha Józef, podskarbi w. lit., kościół w Bożkach wystawił. –

Tryzna Gedeon Michał gozdawa, marsz. izby posels. 1634; z podczaszego lit. podskarbi w. w kwietniu 1644 1644, sta brzeski, surażski i mścisławski; grodzieńskiej i mohylowskiej ekonomii rządca; nowodworski, persztowski, przelowski, rudnicki leśniczy, + 1 września 1652; z Marcybella Wodzińska wdzianka podlaska. patrz podczaszy lit.

Tryzna Mikołaj gozdawa. podskarbim W. Ks. lit został 2 grudnia 1635, kładnieński i wy-
komyski sta, + 10 paździer. 1640. Był wtedy księdzem. B. — Syn Grzegorza marsz. słonimskiego
i Aleksandry Sapieżanki wdzianki smoleńsk.), był wprzody podkomorzym słonimskim, potem
kuchmistrzem lit 1632-35, postąpił na podskarbiego lit. (Kuchm. Tabl. hist. N 9.)

Sołłohub Jan, podskarbi w. lit od 1731, a potem wola brzeski od 1746, + 5 maja 1748
(Życie jego w księdze świata z r. 1356 przez Bałtocz)

Chreptowicz Chwedko, Fedko podskarbi lit w r. 1511, 1509, uwięziony za udział w oprawie
Glińskiego Tabl hist kuchm. lit str. 314.

Józefowicz Abraham podskarbi ziemski lit w r. 1511 + 1518 (Tabl hist kuchm. lit str. 314. nastąpił po
Fedku Chreptowiczu, a umarł przed 1524, bo już pod tą datą czytamy w Metryce lit ro-
kaz Zygmunta I dany wileńskiemu bpowi, aby do wzrostu posomków tego podskarbiego
zachował 10,000 czer. zł. w kościele katedralnym wileń. (Czacki II, 58) trzecim był Boh.
Bohowitynowicz. Athenaeum Krasz. 1847 zeszyt III art. J. Jaroszewicza: Testament. Boh. Bohow.
umarł przed 1521 gdyż Milewski Kopica w Herbarzu swym str. 103 przywodzi przywilej ~~[illegible]~~ króla
Andrzejowi Falkowiczowi dworzaninowi swemu z r. 1521, należące niegdyś do Abrahama
Józefowicza podskarbiego ziemskiego W. Ks. Lit starosty Kowieńskiego nabyte. —

Bartonewicz Stanisław podskarbi lit. (Tabl. hist. kuchm. N 4 str. 313)

Chalecki Demetry, ~~mnie~~ ks. Chalecki syn Józefa Michałowicza marszałka (siły czerkawskiego i kamowskiego) miecznik lit. 1581–1588, – poskąpił na podskarbiego w. lit. po 1588.; pisarz w. lit. 1591–1597 (pisl. Tab. hist. (166) i miecznik. Na akcie Biskupów ruskich jednoczących się z Rzymem wydanym na soborze w Brześciu 8 Wrześ. 1596 podpisany Dymitryj Hałecki podskarbij ziemskij wełykogo Kniażestwa Litowskago, Starosta Beresteńskij (Czas – dodatek miesięczny, czerwiec 1858 r. str. 482. – Jako podskarb. w. lit. był na sejmie 1597 (Niem. Zbiór pam. od r. 1. II 199), +1599 bo po nim zostaje Zawisza Andrzej w tym roku (Monogr. Kossak III 90), podsk. w. lit. 5 Maja 1596 Akta Stryjeńskie VI 859 +1599

Wołłowicz Ostafi pisarz lit. 1558–1564 Marszałek nadworny, podskarbi ziemski, podkanc. patrz o nim między pisarzami lit. w Tabl. hist.

Bohusz Bohuwitynowicz pisarz w. lit. 1512–1528, podskarbi ziemski – patrz o nim Tablice hist. między pisarzami. Jako podskarbi ziemski w. ks. lit. nabywa w r. 1527 majątek Siemiatycze od Andrzeja Zbigniewicza i Jana Mikołajewicza Tęczyńskich za 8000 złotych litewskich, licząc na złoty po półkopie litewskich półgroszków. Akt sprzedaży znajdujący się w archiwum Siemiatyckiem, i pisany w poniedziałek po środopostnej niedzieli, w miesiącu Kwietniu, pierwszego dnia 1527 (Ateneum Krasz. 1847 zeszyt III str. 7. – Na testamencie swym pisanym 9 listop. 1529 r. tytułuje się: Michał Bohusz Bohuwitynowicz podskarbi ziemski w. ks. lit. Marszałek i pisarz królewski, sta słoniński i kamieniecki (tamże)

Hornostaj Iwan, marszałek i podskarbi 1547, razem wdu nowogrodz. 1549.
patrz o nim pisarz w lit w Tabl. hist. W r. 1527 jak widać z testamentu Bohusza Bo
witynowicza podsk. ziem. lit. był marszałkiem i pisarzem królews. (Athen. Krasz. 1847 t. III.

Pac Stefan, syn Mikołaja podkomorzego brzeskiego i Zofii Bogdanowny Sapieżanki
wdzianki mińskiej) pisarz w lit. 1619-1635 a razem Referendarz lit. później
podskarbi ziemski od 1631 i pisarz, postąpił na podkanc. lit. 1 grudnia 1635
Tabl. hist. pis. 168. jak podkanc.

Kociełł Michał Kazimierz h. polikar. podskarbi w. w. lit. był nim w 1716 (Raczyń Obraz p. w 18
Konf. Tarnogr. t. 14 str. 96) kaszt. witepski 1696, 1697 (Pam. Zawiszy 45, 50) potem kaszt.
trocki, wreszcie wda trocki i nakoniec podskarbi w. lit. + 1722 (Bartoszewicz w Pam.
Zawiszy str. 45). -

Pociej Ludwik hetman w. lit., z podskarbiego wielkiego, umarł wdą wileńskim 3 stycznia 1730
~~Regimentarz generalny wojsk lit.~~ (Encykl. XI 737 Bartoszewicz art. Hetman) syn Lenarda
wdy witepskiego + 1695; kaszt. wileński 1701, podskarbi lit. 1702; hetman 1709,
marsz. tryb. lit. 1714; wda wileński 1722 + 1730 (Lelewel Pols. dz. i rz. jej I 493)

Podskarbiowie Wielcy Litewscy 1764+1784

Brzostowski Michał, starosta, rotmistrz pancerny w grudniu 1764, + 1787, syn Kanclerzy. kanclerza litewskiego i Teresy Krzysztofowej z Sanguszków, brat Karola, pisarza polnego litewskiego, pułkownika wojsk litewskich, starosty brzeskiego, pisarza ziemi mścisławskiej, posła na sejm 1762, konfederata 1764, pisarz w lit 1758–1762, Generał-major i pułkownik infanterii litewskiej, ekonom bobrujski, ur 1722, z Karoliny Ogińskiej radziwiłłowej trockiej, siostry Michała kasztelana; pisarz w lit. jurysd. 1758; jenerał-lejt. i pułkownik infanterii, regimentarz bateryi polnej, sta dangowska; komisarz lit od 1762, regimentarz lit w 1764, marsz. konf. 1764 w Grodnie; podskarbi w lit za wspólnością od Fleminga 1764 i mian. w grudniu + 1784 w maju

Chlebowicz Jan (Helena) Kasztelan mścisławski, poseł 1573, sand. trocki 1584, wdr 1586 + 1591 syn Jana kasztelana i dygnit. z Niedrowicz Łastowskiej, ur. 1544; bronuje z polowania 1559 jenieć w Moskwie, wypuszczony 1565 — podkom trocki 1563. 15 lat i 2 lata lit do wiosny, w 1573 był kasztelanem mińskim i podskarbim w lit; w 1584 postąpił na wacatel ojca trockiego 1586 nado braci, + 1591

Czartoryski Kazimierz podskarbi w lit od 1707 do 1710, podkanclerzy lit od 1710 pato. kanc. litew. 1707–1710
pato) pederastwo lit; syn Michała z Radziwiłłowej i Joanny Olszańskiej kasztelanki Łukowskiej podkanclerzy lit od 1710, a od 1722 kasztelan wileński (Bartos w Słow. Zawiszy, str 257)

Flemming Jan Jerzy (brat namiestnika lit a ministra Augusta II w Saxonii) podskarbi lit 1746, 1746–1764.
pato pomor. 1764 + 1772, do ogromnej przynęt. fortuny, córka jego Izabella za Adamem od 1761 (ślub)
Czartoryskim generał-kom. jazdy; + 1771, — syn Heinryka Hipolita feldmarszałka wojsk saskich i brandenb. i Elżbiety de Puhlen, ur. 1701, przeniósł się do Polski 1724 z chrzestnym dowódcą pułku w regimencie pułk. gener. artyl. lit; podstoli lit 1746, z Czartoryskim, O Czartoryski, Sagradowy brzesk. od 1752 po Janie Fryderyku Lapierze, starosta trybulski 1756; w 1759 oddaje starostwo brzeskie Józefowi Sosnowskiemu; odbiera, mu Podskarbstwo 1763 i trzyma tylko pisanem na lit; wda Mościcki 22 maja 1766; + nagle w Warszawie 10 grud 1771 (Encyklopedya t. 9)

Gosiewski Wincenty Kowiń (syn Aleksandra wdy smoleń. + 1641), mars. sejmu 1651, walczy 1652 + 1662
w Litwie koronnym; podskarbi lit 1652; hetm. p. lit 1654, jeniec w Szwedzie, wy wraca się w Litwie koronnym; w niewoli szwedzkiej pod Warszawą 1656; zbit 1657 Brandenburczyków pod pułkami Bliskiego Tyzenhauza i Olesna; gromi Szwedów w Inflantach; Mostnę pod Kownem, nad Szwedami (1659); wraca się od niewoli moskiewskiej pod Astrachanią, 1662 samobójczy (podskarb. od 1662 (Chrap. Dyar. wspomn) i Kompasia córka kasztelana elbląg. — pato) Stolnik lit || zabity 25 grudnia 1662 (Empał. III 736 Bars)

(Litt. mozr. połyn.) Kiebłowicz Fiedor Bogdanowicz, podskarbi lit + 1495 !

Ogiński Michał Kleofas, ur. 1765, z sejmu 1790 poseł do Holandyi, w pamiętnikach 1794:
i polym czasu, + 1833 — Menowicz siostra Tol. et Ios. Tol. syn Józefa i wdy trockiej — podskarbstwo w lit wzięt 1793 od Targowicy; + 1831. — Mieszczył, lit 17...1793. syn Józefa wdy trockiego i Pauli Szemiotówny

Poniatowski Stanisław, syn Kazimierza podkom. kor. + 1801 i Apolonii Ustrzyckiej) ur. 1754 23 listop.
podskar. lit. 1787 do 1790 + 1833 we Florencyi

1676 + 1707

Sapieha Benedykt syn Pawła Jana i ~~Zofii Zenowiczówny~~ i Anny Kopciówny kanl. w. Nowogrodzkie do
ż. Tarłówna + 1707 + w Berlinie w sierpniu 1707 r. po nim Czartoryski (Zawisza
pamiętniki 257) Ze Stolnika lit., z którym tytułem podpisał się na sejmie elekcyi
1669, został podskarbim nadw. lit. w 1670 (kol. leg. V. 30) a w 1676 podskarbim
w. lit. po Hieronimie Krzysztofie Kirszensztejnie. – Generał artyleryi, + 170
z Izabella Tarłowna wdzianka sandomierska (Monogr. Korzak III ch. 55)

Sołtan Iwan Aleksandrowicz h. syrokomla podsk. w. lit., z synodu ruskiego 1476 do papieża Sykstusa II wysłany

Tyszkiewicz Teodor, (syn Jana Skumina Iwowicza Tyszki wnuka), w legacyi do Moskwy 15
podskar. w. ks. lit. 1582, wda nowogrodz. 1597 + 1616. ; pisarz w lit. 1589–91; Raz
podskarbi ziemski i pisarz, sta grodzieński i olitski. Postąpił na wdę Nowogrodz.
podskarbim w. lit. i Olyckim i bracławskim stąd był w Maju 1588 gdy wyznaczony był
prowadzenia zwłok z innymi króla Stefana z Grodna do Krakowa (Niemc. Zbiór
a d. l. II 452)

Tyszkiewicz Ludwik, (syn Józefa ~~[illegible]~~ wdy smoleńs. + 1790 i Anny Pancjowny wdzianki trockiej) mar. sejmu 1778, hetm. pol. lit. 1780, podskar.
w. ks. 1791. 1790, mar. w. lit. 1793, 1794 + 1805. – Rzeczywisty radca stajny i marsz. szla
gubernii litewskiej, żył jeszcze w 1808; z Poniatowską córką Kazimierza podkom. kor. –
najprzód ciwun wileński, pisarz w lit. 17.. – 1780. (Tab. hist. 193)

Tyszkiewicz Jan Antoni syn Eustachego Jana wdy brzes. lit. +1631; podczaszy lit., ma
tryb. lit. 1642, podskarbi nieostatek marsz. nadw. lit. +1649 (Selewel pol. dzierżyj I 54

Marszałkowie Nadwor. litewscy

Sanguszko Józef syn Pawła z Duninowny mar. w. lit +1750) (po bracie Janusz Mar. ~~nadw~~ lit 1763, w. lit 1774 + 1781, mar. wiel. lit od 1768; 12 maja 1781. –

Sapieha Aleksander Paweł syn Kazimierza Pawła Jana wdy wileń. het. w. lit + 1720 co się kłócił z Brzostowskim) mar. nadw. lit 1691, wielki 1697 do 1703, wraca 1712 + 1733 z Marją de Bethune siostrzenicą nadlewej. –

Sapieha Stanisław Jan (syn Lwa kanclerza, późniejszy het. w. kor. + 1633) i Doroty Firlejówny kaszt. lubelskiej, mar. tryb. lit 1612, 1621, mar. nadw. lit 1605, wielki 1619 + 1635. – patrz mar. w lit Bohomolec w życiu Jerzego Ossolińskiego nazywa go podczaszy lit 1618, Marszałkiem nadw. lit był już 1618 – Nazywany jest także podstolim (patrz podczaszy lit ~~#~~

Sapieha Kazimierz Lew (syn Lwa kanclerza, późniejszy het. w. lit + 1633) i Elżbiety Radziwiłłówny mar. sejmu 1637, mar. nadw. lit 1638, podkanc. lit 1643 + 1656 pis. w lit 1632-1637, Marsz. nadw. lit 1637, Tab. hist. pis. l. (169) patrz podkanclerzy, pisarz. i Monarcha Kossak III, 38) 1638 – 1643.

Słuszka Józef Bogusław (syn Bogusława Podsk. nad. lit 1647) styrzeszyckiego i Anny Połęckiej wdzianki bracł. wdowy po Kazanows. wdzie bracław. marsz. nadw. lit 1676, kaszt. wileń. oraz hetm. p. lit 1684 + 1701 z Teresą Gosiewską córką podskar. i het. pol. lit, – chorąży lit 1674-1683, wprzódy był Łowczym w lit, postąpił na Marszałkostwo nadw. lit 1683 do 1684. Tab. hist. chorąży N 7 z marsz. nadw. lit został kaszt. wil. ale łaskę złożył (Dodatki str 105

h. Łyp. Kamień

Sabian Stanisław, ur. 1749, chorąży lit. poseł na sejmy, podkomorzy lit 1789, woźny Mar. nadw. lit 1790 / 1791 / 1792, rzeczywista do Lipca 1792, rzeczywista, a potwierdzona miejscowego w marcu 1794 więziony w Petersburgu i Mitawie do 1797; prezes rady tymczasowej do Wilna 1812; z Pawłem w roku 1814 w Paryżu; w Wiedniu z pełnomocnictwa Stanisława do Petersburga 1835 pochowany Stanisław + 1[illegible] syn Stanisława, chorąży lit. w 1782–1790. zostali im z generała majora lit. — z Marianowicza Agnieszki panny Sargowicz, z Wasilewskiego córka Stanisława podkomorzego lit. —

Tyszkiewicz Jan Antoni (Tolwo) syn Eustach. Jana wdy Trok. lit + 1631) podkomorzy lit, marsz. trybun. lit 1642, podskarbi nadworny Mar. nadw. lit + 1699 (M. nad. lit do 1699 Orzeł) administrator ekonomii brzeskiej, wilkomierskiej i opolskiej 1[illegible]

Wiesiołowski z gerbu Leliwa, mar. nadw. lit 1599 ? 1605, w. lit 1611 + wmrł. (syn Piotra obozniego kor + 1556), procesuje w roku 1607 z Lubomirską matką Jakóba i Jana mar. nadwornego; syn jako Marsz. Nadw. lit był na sejmie 1597 / Kemo. Zb. pam. o d. p. II. 199 /

1619–1635

Wiesiołowski z gerbu Leliwa, syn Jakóba mar. nad. lit 1611 / marsz. sejmu 1609, i Lubomirskiej siostry Jana Wojewodzica / na polu wojennym wodzem, mar. nadw. lit 1619 / 1623, wielki 1635 + 1637. — jako mar. nadw. lit mianowany komisarzem do traktatów ze Szwedami 1625. w Dyar. Zamoy. Tyszkiewicz Mojm. Rel. ol. pil. pol. V 49. — z Aleksandra córka Marka Jakóba Sieradzkiego wdy Inflanckiego. —; ze Stolnika Litew., z którego lit. pod w 1620, podskarbi nadw. lit 1623. Marsz. sejmu 1609, 1618; z sejmu 1620 Mościsław do rozejmu z Turkami pod Chocimiem i Bracławiem lit; z Lwowa do Krakowa i Jaworzna; Marsz. nadw. lit mianowany 1619 był przy boku Króla Michałowskim, Lwowskim i Sieradzkim, Radzie z Koronnym Gradzieńskiej, Sochaczewskim, Nowogrodzkim. Marsz. nadw. lit zmarł 1635, + 1637 / Dyar. XXVII 964 Fol. /

Lacki Teodor mar. nad lit do 1676 (Dyar. Ossol. w prawo) pocz. Dodatki str. 99, 105.

Jundziłł Andrzej h. Łabędź marszałek nadwor. lit. za króla Stefana r. 1586 (Encykl. XIII 514)

Ogiński Ignacy, syn Maryjana wdy witeps. Obożny w lit., marsz. tryb. lit. 1733; marsz. nadw. lit. od 1743, wielki od 1750, kant. wileński od 1768, + 1775 (Encykl. XIX 783 F. M. S.).

Sapieha Iwan Siemionowicz, kanclerz królowej Heleny, poseł do Moskwy 1503, marszałek nadworny 1505, wda witepski ~~1505~~ 1510, nakoniec wda podlaski 1514 założył Kodeń 1511, + 1519 (Encykl. XXII 938 F. M. S.) patrz Kossak Mowy III 72)

Talwosz Mikołaj Marsz. nadw. lit. w r. 1588 w Maju był wyznaczony przez sejm wraz z innymi do prowadzenia zwłok króla Stefana z Grodna do Krakowa (Niem. Zbiór pam. o d. r. II 452)

. . .

Mniszech Józef, z marszałka nadwor. lit. od r. 1713 marszałek wielki koronny został 1739 kasztelanem krak. (Bartosz w Pam. Zawiszy str. 316)

Sapieha Paweł syn Iwana Siemionowicza wdy podlaskiego, sta brasławski, następnie występuje jako Marsz. Nadw. lit. jeszcze w 1551 (Metr. lit. 209 f 885) wda mińskim, wda nowogrodzki od 1567, † 1580 (Monogr. Kossak III 79.

Marszałkowie Nadworni litew.

Polski książe Kościeszka Jan Karol, zabitego od Kozaków Mikołaja i Heleny Tyszkiewiczów, ur. 1641; podkomorzy miński 1661; marszałek powiatu; krajczy lit. 1670. podczaszy lit. pod 1678. Marsz. nadwor. lit 1684; marsz. w. lit 1691 + 1695. patrz Marszałek w. lit a patrz podczaszy lit

Korcholajski Krzysztof Mikołaj, leliwa, ur. 1562. marsz. nadw. lit 1593, wielki 1603. + 1611 Monwid Stachowicz, skarbnik lit, krajczy w. lit w r. 1591, (syn Mikołaja wdy połockiego) patrz Marsz. w. lit

Gliński książe Michał Zygmunt, po dwunastoletniem w Szwecyi pobycie, marsz. nadw. 1499; malował nad Tatarami pod Mcenskiem z Litew. 1500 a dzięki znajomości z marszałkiem Zabrzezińskim tegoż 1508 zamordowaniu; z pod Smoleńska odparty, wtedy pojmany 1508, jedna jej zdobycie Smoleńska 1515; tamtejszy w Moskwie, opiekun Iwana Wasilewicza syna 14-letniego tegoż Heleny 1533; wielaw. w stosunkach ostatecznie z zamarł. — król Aleksander Jagiellończyk zrobił go Marszałkiem swego dworu (Hajdukow. wg. marsz. 1846, II, 311); Marszałkowanie jest wspomniany 1501 (w M. Wiszniewskiego Pomniki. IV przywilej 107 i radzi-tyńskiego Zbiór prawd. lit II 31); w 1507 król odebrało go łaski nadwornej, gdzie Zabrzezińskim oddał, + 15 Listopada 1534 uwięzionej głodem (Engel II 7. Jul. Bartoszewicz)

1499 – 1507

Gurowski Rach Władysław Józef wojski, syn Melchiora starst. poznań. + 1754; otrzymuje tytuł przyjemskiej w r. 1717; powiat od dworu łask. do Petersb. 1740; Marsz nadw. lit 1775 + 8 marca 1768 – 1781. Marsz. w. lit i starst. kcalis 1782; poznań 1789 z łaski oddał; + 1790. — pisarz w kor 1764 – 1768. Szambelan z 22 grud. 1764 (Tabl lit pisze w 1765) patrz Gurowski Rach Władysł. Wtórne zrzucie Rach. Malinski skromnie nie był.

Olinicz Krzysztof Janowicz 1522 marsz. nadw. lit. starosta lidzki; gdy mu chciał król Aleksander 1504 starostwo odjąć, wielka w rencacie wrzawa powstała.—

Mniszech Jerzy Kolicyc (Jana Michała tyn) ur 1748, marsz. nadw. lit 1781, w. kor. 1784 (podkomorz. lit) do 1793 + 1806; pisarz rzeczy czyli trzeci skarbu litewskiego. — Czeski kor. Szczerb. w. lit. — Mar. w. kor 1783, + Krzyżowskiego Radcy tajnego w Litwinowie na Wołyniu z Marzeli Zamojskiej wdziecznia podolska wnuczenica Karola patrz Marsz. w. kor.

Pałecki Juliusz Ignacy, Eustachego gen. ab. lit. dyo ur. 1751, marsz. nadw. lit. 1784, mieszk. lit. 1790, czynny udział zajmował w zaprowadzeniu konstytucji 3 maja 1791, usunięty z tego do Sandomierza, gdy mu Prusy dobra skonfiskowały, wyjechał za granicę, gdzie przebywał do roku 1794, z którego powrócił w roku 1796, mianowany był 1798 posłem Rastatt, lecz nie wyjechał do przestały na dobre stosunki. ∞ 1° Zofia Lacka z Kozielska, 2° Marianna Miaskowska, 3° Józefa Ludwika Pac, wdowa po Wacławie Gorzeńskim, w. 1781, ostatnia żona Pałeckiego, ∞ 1781, pozbyła się majątku Mereczowszczyzny, 1788 r. obrany na sejmie Marsz. rady nieustającej, a w r. 1780 konsyliarzem w tejże radzie; pisarz w lit. 1791; czynny 1788-92, przystąpił do konfederacji targowickiej, † 20 sierp. 1809 (Encyklopedia XXI 430 F.M.S.)

Radziwiłł Hieronim na Olyce, syn Mikołaja starego wdy wileń. (ur. lit. + 1567) ur. 1 marsz. nadw. lit. 1587, w. lit. 1593, żonaty na Słucku, zmarł 1595 + 1599, z braćmi uczynił podziały. — potem marsz. w lit.

Radziwiłł Jan i Albert, (z Mikołaja starego wdy wileń. i kanc. lit. + 1567) ur. 1 na Kleszczelach, mar. nadw. lit. 1579, w. lit. 1586 + 1596

...

Radziwiłł Mikołaj Krzysztof Sierotka (syn Mikołaja starego wdy wileń. i kanc. + 1567 z Zofią Tarnowską, syn. z Hieronimem z Olyce), ur. 1549, mar. nad. lit. 15 w legacyi do Japonii 1579, mar. w. lit. 1579, pielgrzym do Jerozolimy 1582, do 1584, mian. trocki 1586, nadw. 1591, wojew. 1603 + 1616

Czytownie on znany na przełomie unii Litwy z Polską na sejmie lubel. 1569, podpisał się Jan Mikołaj Radziwiłł, był na Olyce i Mirowiczu, Marszałek Dworny W. Ks. lit. Inwestyt. Bibl. St. t. VI. — Syn Mikołaja starego i Elżbiety z Szydłowskich; ur. 1549, miał lat 18 gdy Zygm. Aug. mianował go Marszałkiem nadw. w Ks. lit.; mianował w lit. po otrzymaniu zamku pod Połockiem (obstalowany); mianował kanclerzem trockim 1586; wojewodą trockim 1603; † 1616 (Encyklopedia XXI 894 F.M.S.)

Sanguszko Aleksander (Mikołaj), syn Jerzego Hieronima + 1695 i Sapieżanki, córki hetmana Jana Kazimierza, mar. nadw. lit. 1712, w. lit. 1734 + 29 grudnia w Tykocinie, ∞ Marszał nadwor. lit. 1701 Tarnowska-Mniszchówna (Kasata Sąd. Ziem. 43. 153) po nim żona Katarzyna Pac wyszła za Jerzego Ludwika, a po nim jego siostra Marianna Sanguszko, po której mar. nadw. lit. Karol Radziwiłł, brat jego

Pac — kawaler maltański, marsz. nadw. lit. od 1708 wziął tę laskę od Leszczyńskiego po nim ~~[illegible]~~ znowu był marszałkiem nadw. lit. Kazimierz Sanguszko, po którym bierze laskę, brat jego Paweł od Augusta II ale to było po Połtawie (w art. Sanguszko 433).

Sanguszko Paweł syn Hieronima † 1685 i Sapieżanki córki hetmana Pawła, o Marsz. nadw. lit., bierze tę laskę po bracie Kazimierzu, i zaraz po bitwie Połtawskiej, więc w 1709 lub 1710. — marsz. w. lit. 1734; ż. Pieniążkówna wdzianka sieradzka; II Lubomirska córka Józefa i Teofili Zasławskiej; III Barbara Dominowna Referendarzówna kor. (święta matrona za Stan. Aug.); † 15 września 1750 — po nim Ignacy Ogiński

Sanguszko Janusz Aleksander, syn Pawła mar. w. lit. i Lubomirskiej dziedziczki Zasławskiej od r. 1735 miecznik w. lit., a od r. 1750 mar. nadw. lit. mianowany w sierpniu ~~[illegible]~~ po Ignacym Ogińskim który postąpił na mar. w. lit. po jego ojcu Pawle. ż. Konstancya Dönhofówna córka wdy połockiego i hat. lit. Robi tranzakcyę kolbuszowską i zrzekł się laski w r. 1763, † 13 września 1775. —

Peckowicz Jerzy, syn Mikołaja, magister curiae nostrae et gladifer, marszałek nadworny i miecznik r. 1529 (kol. leg. I 495). Tabl. hist. Niecieńskiego Nr

1635–1636 Sapieha Mikołaj lis, syn Mikołaja wdy witeps z Anny Kiśniowieckiej wdzianki wołyńs.) chorąży lit 1632–1635. postąpił na marsz. nadw. lit 1636 – później kaszt. wileński, jako ~~marsz~~ chorąży, był marsz. tryb. lit 1632, 1634; marsz. nadw. lit od 1635, wdą mińskim został 1636, wdą brześciańskim 1638 kaszt. wileńskim 1642, + 1646 (Encykl XXII 938 F. M. S.). patrz Monogr. Korsak III 93.

Wiłłowicz Marcjan bogorja, syn Dominika sty obelskiego i Sawickiej wdziana brzeskiej) pisarz w. lit 16.. postąpił na marsz. nadw. lit, którym już był 1704. Tabl. hist. pis. w. lit str 174.–

ten sam co wyżej

Gurowski Władysław wezele, syn Melchiora kaszt. pozn. i Zofii z Przyjemskich wdowy po Adamie Gruszczyńskim) mianow. szambellanem Augusta III 22 grudnia 1764. ~~postąpił~~ pisarz w. kor 1764–1768, postąpił na marsz. nadw. lit 8 marca 1768.

Giełgud Michał syn Antoniego sty żmudz. i Barbary z Judyckich, poseł na sejm 1783, konsyljarz Rady wiejskiej 1784 w depart. skarbowym; pisarz pol. lit w czasie sejmu 4 lit. został przyjaciel Targowicy, i obrany 25 czerwca 1792 konsyljarzem konfed. żmudzkim. Marsz. nadw. lit mian w połowie lipca 1793 po usunięciu się Stanisł. Sołtana (Encykl p. 19 str. 879)

(Skarbowy podkomorzy Litewski)

Wiśniowiecki Kazimierz Andrzej syn Kasztelana trockiego Michała + 1686 mar. nadw. lit 1697, nad. miełnic. 1701, nadw. krak 1706, mar. kor. 1710, nadw. 13 paździer krak 1726 + 1741. i najprzód za Mieleszkową, mar. nadw. lit do 1699, + 16 stycz 1741 mar. nad. lit 1699 - urzęd i dostoje nadw. lit w stycz. 1702 Dyarjusz Biblioteki Ossol. 58); nadw. wileń 1704, nadw krak 25 maja 1706 po Marcinie Kątskim (Zgódki 16 p. 137); nad. krak 12 grudnia 1726 (Zgód 20. 198.) + 16 stycznia 1741. (Bart. Zeyat. poczt. 1. 27)

Mottawita Bisk. (pierwszy tego) kanc. krak 1566, mar. nadw. lit 1563, pieczarz 1570, 1563 1564
w bytności Króla Maxymiliana; kanclerz lit 1579, urzędował tu jeszcze w latach
pięciu aż skończył kanc. w lipcu 1584 + 1584 - pisarz w lit 1558-1564
prosnarski zmarł 1563 (pat. pisarz. lit. 4th (169), pat. podkanc. lit Ng

Zabrzeziński Wojewoda Mazowiecki, Mar. nadw. lit 1501 wyjednawszy Marszałkowi nadwor 1507 + 1508
lit po zmarłym ś.p. mój Michale Glińskim, mar. w 1507, Kamerdynerowi przez
Glińskiego 1638 wtłyczone (Engal X 10 aft. Glińskich Warkowicz.

Kasi Mottawitowney
Zawisza Sabaż Krzysztof syn Jędrzeja podskarb. w lit + po 1602 ur. 1584, mar. nadw. lit 1649,
wielki 1654, sejm 1612, hryb. lit 1640, 1667, chorąży lasny wielki, 1669, nadw.
wileń 1612 + 1674. - mianował do 1604 Chrap. pisarz w lit 1639-1649, pieczętuje mar.
nadw. lit 1649 - x Katarzyna Tyszkiewiczówna wdowa Mottawita Sabaż 371

Tomaszowi Tyszkiewiczowi starszemu koniuszemu lit od do
Zawisza Sabaż Ignacy syn Krzysztofa wdy mścisł. (740) mar. nadw. lit 1736 + 1738 -
poseł do Cesarzowej Anny Iwanowny do Petersb. - starszy lit 1730-1736

Gasztold Olbracht czyli Wojciech Marcinowicz na Gieranonach. w r. 1501 widzimy go już Marsz. nadw. lit, potem podczaszym lit, następnie stą nowogrodz. i wdą tamże; w r. 1514 jest już wdą połockim, w kilka lat potem wdą trockim, nareszcie w r. 1522 wdą wileńskim i kanclerzem w. lit + 1539 lub 1540. – patrz podczaszowie lit Ny)

Hornostaj Iwan, Marsz. nadworny, podskarbi 1544 Ziem W. Księstwa lit. starosta słonimski, w wielkim był szacunku u Zygm. I, razem wda nowogrodz. 1549 1551 patrz o nim pis w. lit str (157)

Radziwiłł Michał Kazimierz Rytężko, kosmiszy lit, 2 lip. 1728-1734) i marsz. nadw. lit 1734, z ks. Wiśniowiecka (syn Karola Stanisł. kanc. lit + 1719), kaszt. trocki 1736, wda i hetm. pol. lit 1736, kaszt. wileń. 1742, wda 17.. hetm. w. lit 1744 + 1762; kaszt. trocki i hetm. pol. lit 1736; postąpił na wdztwo trockie 1737, kaszt. wileńs. 1742; po śmierci teścia księcia Michała Wiśniowieckiego został hetm. wiel. i wdą wileńs. 1744, + 22 maja 1762; – + i Anny Sanguszkówny siostry Pawła mar. w. lit – zrzekł się łaski nadw. i został kaszt. trockim Dodatki 105.

Stetkiewicz Bogdan kościesza, od dóbr Zawiercze Zawierskim nazwany, za Zygm. Augusta Marsz. nadw. lit

Hetmanowie wielcy litewscy

Jan Chodkiewicz, Karol 1605 – bije Szwedów pod Kirkholmem 1604, Dorpatem, Batyn Kamieńcem, zmarł 1605. 27 Towarz. pod Kirkholmem, Parnawę, Wolmar i Rygę, Cłopica 1607 pod Gawrowem i pod Smoleńsk. Mohilewa, Sewsk, Starodub, Wadzisławia 1617. Chocimowi przewodniczył; rada roku 1616; w Chocimiu leży Turkom + 24 Września 1621. przezwany 13, dla Kniaźnej od 1599, hetm. pol. lit 1600, het. w. lit 1605 po Krzysztofie Radziwiłł rady wileńs 1616, + 24 Września 1621, pałac rada wileńs. po nim hetmaniewska wielkiego wakans 4 lata (Encyol XI 737 Bartoszewicz) 1605 + 1621 12)

Radziwiłł Janusz, wda połocz, hetm. p. lit 1633. wielki 1640, + 1653, ostatni tego domu po trzech letnim wakansie. hetman w lit od 7 Kwietnia 1646, + 1652 (Encyol XI 737 Bartoszewicz) syn Stanisława wdy smoleńskiego i Elżbiety Mszczuwiczki Sapiehanki; w 1640 mianowany hetm. w lit i wda połocki. pasierbiec Krzysztofa Mszczuwiczka Dorohostajskiego, + bezpotomnie 1653 (Encyol XIV 714 K. W. W.) 1646 + 1652 15)

Massalski Szymon konfed. barski 1768, hetm. w. lit 1793 + 25 Kwiet 1794 wywrócenie hetm. w lit z własnego obozu brat Michała Jerzmiłosa + 1798, Antoniego ostatniego wojewody ryskiego i Józefa Sapiehy cześnika + 1794), w 1742, po ukończeniu nauk oddany na dwór królewski, był osobistym przyjacielem Karola Aleksandrowicza i papierami oddanymi jego 1764 — malował czynnie do konfederacji barskiej, a po jej upadku wrócił na Litwę, mianowany podczaszym Koronnym przez Augusta III, w krótkim czasie został Kanclerzem litewskim i wdą trockim potym był konsyliarzem Rady Nieustającej, w której zajmował się najdziwniejszym sposobem. W 1792 czynnie działał a brakiem pieniędzy w Maja i przystąpił do konfed. targowickiej, w 1793 został naczelnikiem potym a potym wielkim hetmanem lit, zamknięta na tę godność zapewne, + w Wilnie 1794 (Encyol XV 666 F. M. S.) 1793 + 1794 28)

Ogiński Ignacy z Konias, syn Teresy hetm. pol. lit + 1634) dla zmarłego 1696, hetm. pol. lit 1703, marszałek lit 1706, hetm. w lit 1708 + 1709. chorąży lit 1690 - 1698, przybył do Litwy zmarłego 14 Lipca 1698 Toast lit umarł starością zmarłym przed odebraniem buławy w Lublinie 17 Października 1709 (Encyol XI 737 Bartoszewicz) 1709. 22)

Ogiński Michał Kazimierz, syn Józefa wdy trockiego + 1737) rada wileńs 1764 do 1767; hetm. w lit 1764 do 1793; w konfeder. barskiej, rozpoczętej 1771 pod Bronikiem Mazowieckim, pod Stołowiczami 23 Września, jego majątek polski 1784 + 1803. — Nadzieje w zeszłe po wyjeździe Radziwiłł Karola, zgody ten powrócił, to miejsce mu je oddał, a rozumiem dostał buławę wiel. lit (może skutek w 1767?) złożył buławę dla Kasanowskiego 1793, + 31 maja 1800. — 1768 – 1793. 27)

18) 1667 +1682 Pac gordawa Michał Kazimierz syn Piotra sędz. trock. (około 1626) odznaczył się przeciw Szwedom pod Warszawą, w Kurlandyi 1659; z pod Wilna, Dynaburga, z Bychowa Moskwę wyparł 1660 a 1661 od Lubeszowa, Szkłowa, Mohilewa; woda smoleński 1665, hetm. pol. lit. 1666, kaszt. wil. i hetm. w. lit. 1667, staje pod Chocimem 1673 18 listopada, elekcyi Sobieskiego przeciwny; jemu nie ulegając, woda wilen. 1677, z Ukrainy 1679 ustępuje, +1682 4 kwietnia (Encykl. XI 737 Bartoszewicz)

6) 1541 Radziwiłł Jerzy syn Mikołaja (sędz. wilen. i kancl. + około 1508) na Birżach i Dubinkach, w wyprawach 1511 pod Kijów, 1512 Wiśniowcem, 1514 Orszą, woda nijaw. 1519 przeciw Krzyżakom; woda trocki z kaszt. hetm. liton. i kaszt. wilen. 1533, zdobywa Homel, Starodub, zwycięzca zmarł +1541. — jego córka Barbara za Gasztołdem potem Zygm. i Aug. hetm. w lit. z polnego 1541 (Encykl. XI 737 Hetman Bartoszewicz porównaj z hetm. pol. lit. Nr.

9) +1588 Radziwiłł Mikołaj (syn Jerzego kaszt. wilen. +1541) woda trocki 1551; walczy w Inflantach pod Ułą 1564 21 lipca Szujskiego i rada wilen. 1565, hetm. lit. 1569, książę Rzeszy 1570, w wojnie 1580, pod Sokołem Szereneta zatrzymał, Wielkie Łuki wziął +1588. — Rudy brat królowej Barbary, hetm. pol. lit. 1543 (ob. prawa i przywileje dyssydentów). Zmarł hetmanem polnym i umiera woda wilen. 1588 (Encykl. XI 937 Hetman Bartoszewicz) i ur. 1512; 1032 roku życia mianow. przez Zygm. III podczaszym w lit.; w 1557 mian. hetm. pol. lit., a w 1561 hetm. w. lit.; w 1565 otrzymał kanclerstwo w. ks. lit. +1584 (Encykl. XXI 892 (K. Wł. K.)

11) +1603 Radziwiłł Krzysztof syn Mikołaja woda wilen. hetm. lit. +1588) hetm. pol. lit. 1571, kaszt. trocki 1579; około Sitna, Turowli, Wielkie Łuki z Moskwą gorą 1582, kaszt. wilen. i kancler lit. 1584 do 1588, woda wilen. i hetm. w. lit. 1588, staje pod Kokenhausen, Wenden, +1603. (Encykl. XI 736) syn Mikołaja Czarnego kanclerza i woda wil.; z przydomkiem Piorun; ur. 1547; w 1572 mianow. hetm. pol. lit. i od Zygm. III otrzymał buławę wielką, +1604 (Encykl. XXI 894 K. Wł. W.)

14) +1640 Radziwiłł Krzysztof syn Krzysztofa (wojewody wilen. i hetm. w. lit. +1603) i hetm. pol. lit. 1603, nie zdołał skutecznie zastawić się Szwedom w Infl. 1625, Birże i Kiepciowa 1625, źle potraktowany u dworu, marsz. sejmu koronacyjnego 1632 woda wileński i hetm. w. lit. 1633, podpisuje pokój w Polanowie 1634 27 maja, +1640. — hetm. pol. lit. po nim wakans 4-letni (Encykl. XI 737 Bartoszewicz

6

Radziwiłł Janusz (syn Krzysztofa wdy wileń. het. w. lit. † 1640) het. pol. lit 1640, wda nowogr. 1650, hetm. w. lit. 1654 † 1655 patron het. pol. 49. 1652 † 1654. 16)

† w Tykocinie 30 Grudnia 1654 (Engel XII 737 Bartoszewicz) zdrajca; † 31 Grudnia 1655 Pam. Obuchow. i Cedrowskiego str. 151)

Radziwiłł Michał Kazimierz Rybeńko, syn Pawła Stanisł. kanclerza lit † 1719, pan. trocki 1736, wda 137 hetm. pol. lit 1737, pan. mińsk 1742, wda 144 1743, hetm. w. lit 1744 † 1762 komissarz lit. mar. nadzwycz. 1734. z Mścisławskiego; 1744 † 1762 25)

† 1762 (Engel XII 737 Bart.)

Sapieha Paweł Jan syn Jana Piotra † 1611 8 czerwca (Engel XXIII 936 str. 45) † 1611 w Rzymie) hetmanił pod Smoleńs 1633, wraz pisarz z Kazan. Szacz. hetmanił, wda mińsk. oraz hetm. w. lit 1655, z Moskwą 1660 pod Wilnem i Połonką 26, 27 czerwca † 1667. wda witebski, potem mińsk. † 30 grudnia 1665, wojewoda Regimentarz generalny (Vol leg IV, 534) Engel XII 737 Bartosz) 1665 † 1665 17)

Sapieha Kazimierz Paweł Jan na Bychawie ele (Engel Paweł Jana) wdy mińsk i het. w. lit † 1667 z pierwszej żony na Kastawiu) wda witebski i hetm pol. lit 1680, wielki oraz wda mińsk 1682, mar. bryb. lit 1686, 1689, z c. Lubeczy z Lubieszowa 1688 bezżdzi; z Lipen. mit. Mostowskim 1692 za Moskwą, wda chcie tu naraz, pojmanie 1698 zemarł; pochowany pod Kiejmanami 1700 syn jego Michał Kazimierz Kazimierz Paweł Sapieha kanclerz lit † 1720. 3 marca hetm. wiel. lit 1703 (Engel Carapiewicz) Syzny tu ze Szwedami 1702 do 1709 † 1720. Z Heleny z Kazimierza Mniszech Helenowiczanka w Dubinku najprzód podstarości nadw. lit sta Żmudzki ob. z Krystyna z Monwid Helenowiczanka w Dubinku Mass. — najprzód podstarości nadw. lit od 1663 do 1670; wda pod Lachcin 1671, sta rosty Żmudzkiej 1676; wałowicz wdy mińsk i hetm. w. lit 1682, † 1720 (Engel XXII 937 pałac. Monogr. Kossan III 60) 1682 — 1703 19)

Sapieha Lew (syn Jana Stydrakiewicza 1557, pocznant lit 1584, kanclerz 1588, wda mińsk 1621, † 1625 † 1633 13)

upomniał się o 1623 kresy hutany w. lit, za bajdy z Szwedami 1625 nie powiodło się, broni Rusi tandyi † 1633. — hetman w. lit po wojnie moskiewskiej 1632 do 1625 (Engel XI 937 Bartosz) List króla Zygm III, o którym zawiadamia Lwa że oddaje mu hutany w. lit i mianuje hetmanem, datowany 25 lipca 1625 (Bobrowicz Życie Lwa Sapiehy — kalisz str 301); — ur. 2 Kwiet 1557; Kazim. w. lit po Stef. Batorym pod kanclerz lit za panowania do Moskwy 1584; kanclerz w. lit 1589, wda mińsk 1623 hutany w. lit otrzymał 15 sierpnia 1625, † 7 lipca 1633. (Engel XXII 937 Tyb. I) hetm. w. lit 5 sierp 1625 (Kojałowicz) Monogr. Kossan III 31)

i Chodorowski podkomorzanki lwowski) ur 13 maja 1680

20) 1703 – 1707

24) 1735 + 1744

Wiśniowiecki Michał Serwacy, syn Kazim. wdy brzes. + 1696 mar. kasztel. lit 1700 hetm. p. lit 1702, mar. sejm. 1703, hetm w. lit 1703, pincerna 1709 kanclerz lit 1720, mar. k. lit 1721, 1732, woda wileń 1735, 10 raz do buławy wiel. lit 1735 + 1744 (Kamieniec i Zbaraż, II Oraz Torgsau III Radimarkowa; kanclerstwo lit koształ ad 1720, potem regimentarstwo lit, potem woda wileński od 1735 a też starostwo janowe, a przecie hetmaństwo lit i na tym ansedzie + Wiśniowca 1744 (patr Genealogia pana Cengat pow. 27) (Cengal XI 737 Bartoszewicz) patr Pawiej Ludwik)) hetman w. lit ad 1735 + 1744 (Cengal XI 737 Bartoszewicz)

21) 1707 – 1709.

Sapieha Jan, cystersciensa koniuszego, generał ad. lit + 1688) hetm. w. lit, starszy nowogrodzki, rozkaz do brzeskiego hetmana złożył, i Opatowie, sta Bobrujski, Podkowski, konotopski syn Kazimierza pana, hetman nadzwyczajnego, za Szwedów, hetm w. lit 1707 – 1709 (Cengal XI 737 Bartoszewicz)

26 1762 + 1768

Massalski Michał kasztelan, wojska gradzieński, mars. sejm. koronacyjnego 1733 stronnik Leszczyńskiego woda wileński 1736 (Kacper Pols. N 19); mars. trybu 1740 – 41; – kasztelan trocki 1741; kasztelan wileński; hetm pol. lit 1744; po Radzimiu Rybienie starostwo 1762 hetman lit + 10 lut. 1768.; deputat na trybu 1717, poseł w. lit w 1732 – 1733; z Franciszka Ogińska szlachcianka trocka; syn Jana podkomorzego gradzieńs. –

23) + 1730

Pawiej Ludwik (syn Leonarda medyka) podkomorzy brzeski, starzenia pow lit, hetm w. lit + 3 Stycznia 1730. z Anieli Zahorowna – z podkarbiego w. mor hetman w. lit, umarł w Wilenskim w Różany 3 Stycznia 1730. Regimentarz generał wojsk lit wtedy Michał Wiśniowiecki, kanclerz, od Stycznia 1730 do 1735. – Leszczyńskiego Regimentarzem generalnym z Hetmani Pawiej Starzenik lit. (Cengal XI 737 Bartoszewicz), + 9 Stycz 1730 Gazeta Berlińska Wossa – rocznik 1730 Kacper Pols lit II 302)

Biały Piotr Zawanicz. Niemcom sam dwojakie go nazywa, raz Piotrem Zwanowicem pasztolan, h. abdank, drugi raz Piotrem Białym i daje mu za herb Dąbrowę. Jeden i drugi był u niego wdy trockim i dalego hetmanem, ale gdy poczet hetmanów polskich Cikowski zaczyna Niesiecki z rokiem 1496 od innego Stanisława Białego Kiszki, poczet hetmanów wielkich rozpoczyna od Piotra Białego wojewody. Do tego Stanisław umiera r. 1508, Piotr zaś 1498. Pod Kiszkami zaś Niesiecki wspomina nie o Stanisławie, ani o Piotrze, ale o Janie Białym hetmanie litewskim. Był zatem nie inny Piotr i inny Stanisław, Piotr był Biały i Stanisław Biały; ten ostatni zdaje się był nawet synem Piotra, a pierwszy z domu Białych, przezwał się Kiszką i poprowadził rodzinę Kiszków. Nazwisko Białych razem z tym Stanisławem ustało. Aleksander Jagiellończyk nadaje 6 lutego 1492 przywileje Litwie i podpisany Piotr wda trocki mars. ziemski (Kryn I 345-354); w 1494 poseł do Moskwy; jest już i hetmanem lit i umiera rok 1498. patrz wda trocki (Eugeniusz III 407) wda trocki, hetm pol lit w 1494 + 1498 (Eugeniusz XI 737 Hetman Bartoszewicz)

+1498 2)

Chodkiewicz Hieronim, kasztelan tym Aleksandra wdy nowogrod, i Barbary z Zabrzezinskich, starosta zawarbanski, podczaszy lit 1542, kasztelan trocki 1544, przy tej na sejmie zostaje starosta Kamieniec 1545; kasztelan wileński i hetman litewski wielki wojsk 1555, hetmanem był do końca ale nie urzędu, nie z nominacji + 1561 jako kasztelan wileński.

8)

Chodkiewicz Mikołaj, syn Aleksandra wdy nowogrod, i Barbary z Zabrzezinskich, podkomorzy jego król. mości 1544, hetm pol lit już 1555, wda nijany 1555, hetmanem najwyższym wojsk wielkiego księstwa lit zostaje 1564-6, kasztelan trocki, kasztelan wileński i po 1570 jako kasztel. wileński. Odtąd z pewnością idą hetmanowie wielcy lit. – do tego jest zwykle przyłączany (Eugeniusz XI 737 Hetman Bartoszewicz) + 12 listop 1574 (Monogr Kochan III Papee Niesiecki V)

+1569 +1574 10)

Chodkiewicz Jan, namiestnik lit., marszałek ziemski, hetm pol. lit w 1476 (Niesiecki w tenże (Eugeniusz XI 737 Hetman Bartoszewicz)

1476 1)

3) Konstanty ks. Ostrogski, hetm. pol. lit. w 1499, więzień moskiewski 1500. (Encykl. XI 737 Hetman-Bartoszewicz)

4) +1508 Stanisław Piotrowicz Biały Kiszka, Campiductor generalis et marschalcus, Campiductor magni Ducatus, już w 1505. Hetman w czasie niewoli księcia Konstantego, +1508 (Encykl. XI 737 Hetman Bartoszewicz

5) 1512 +1533. Konstanty ks. Ostrogski powtórnie odebrał władzę ogromną, 13 czerwca 1512 na sejmie w Brześciu, +1533. Ma hetmana polnego. (Encykl. XI 737 Bartosz.)

7) 1542 – Jan Radziwiłł, z hetm. polnego, kasztelan trocki, hetm. w. lit. 1542 (Encykl. XI 737 Bartoszewicz)

Hetmani polni Litewscy

Dönhoff Stanisław, syn Władysława wdy pomorskiego, starosty [illegible] i Muszkarowny, [illegible] pod Strygo- 23)
niem 1687 — wda połocki 1700. marsz. trybu. kandydat 1704; hetm. pol. lit.
1708; mars. sejmu 1710, 1712, +1728. — Za Jana III był jenerałem kawalerii litewskiej, został
następnie towarzyszem w. lit. i mieczownikiem kor. Po hetmanem został 1717, wdą połocką do
szlachty 1724. — Z Heleny Leszczyńskiej córki Adama kasztelana [illegible] i hetm.; +2 sierpnia 1728. —
pałac Dodatki str. 40 pogrzeb Lutawa w Kowalszczyźnie do 1736 (Kronika Podhorecka str. 10)

Gasiewski Wincenty herbu Nałęcz, syn Marcina wdy smoleńskiego (+1641) i Ewy Pacówny, marsz. sejmu 1651, wdawy 1654+1662 13)
ze Litwie porzuciwszy ją; podstoli lit 1652; hetm. pol. lit. 1654, jeniec w Szwecji, wy-
szedł stamtąd pod Warszawą 1656; zdrajca 1657 z Brandenburczykami pod Prostkami
Bliżko Lyck i Olecko; gromi Szwedów w Inflantach; Moskwę koło Kowna; umiera w 1659,
wróciwszy do wojska pod Kadyniami 1662 zamordowany. — Z pierwszej
córka marsz. Hlebza hetm. pol. lit. do 1662 (Chronow. Dyar. sejmu); Stolnikiem w. lit. miał 27 kwiet.
1646 pałac Stolnik lit. podstarości w. lit, zmarł 25 grudnia 1662. Regimentarzem Michał
Pac marsz. nadw. (Vol. leg. IV 992) Engel XII 738 Bartoszewicz)

Kiszka drugi Samuel, wdy połocki, hetm. pol. lit. 1633, wielki 1640, +1656, ostatni tego domu. — 1646 11)
hetm. pol. lit już w 1635, został wielkim od 1646 (Engel XII 738 Bartoszewicz)

Ogiński Jan (syn Marcjana Pawełza lit +1690) stolnik wileński 1674, połocki 1679, hetm. 1682+1684 19)
pol. lit 1683, poranione pod Wiedniem +1684 25 lutego. —

Ogiński Grzegorz Antoni, syn Jana hetm. p. lit +1684, starosta żmudzki 1696, hetm. 1703-1708 22)
pol. lit 1690 1703, marsz. trybu. lit 1706, hetm. w. lit 1708 +1709. Chorągiew lit.
1690-1698 — porażki w stanowczej 14 lipca 1698. —

Pac gardamus, Michał Kazimierz, syn Piotra wdy trock. nast. (+1626) wda starodub 1665, 1664-1666 15)
hetm. p. lit. 1666, kanc. wiel. i hetm. w. lit 1667, wda trocki 1677 +1684. pałac hetm. w. lit
(het. p. l. do 1667 Chronow) — hetmanem w. lit. został w grudniu 1666 (Engel. spow. arch. Bartoszewicza 127 str 754
Były Regimentarz, z obozu, hetman pol. lit, został wiosną 1666 —

6) ~~1585~~
1573 — 1588

Radziwiłł Krzysztof, syn Mikołaja sier. nieśwież. kaszt. lit. (+1588), hetm. pol. lit 1571 kanc. trocki 1579, nota Silva, Turowli, kasztelan z Mozyrza, gen. 1582, pod Pskow, Starycy; kanc. wileński i kanc. lit. 1584 do 1588, nadw. wileń. i hetm. w. lit 1588, staje pod Kokenhausen, Wenden + 1603. hetman p. lit, został wielkim 1588 (Eugeniusz XI 738 Bartoszewicz); podskarbi litewski (starszy) syn Mikołaja Czarnego, zwany Piorun, hetm. pol. lit 1572, hetm. w. lit. mianowany przez Zygm. III, + 1604 (Eugeniusz XXI 894. K 106. W)

10) — 1633

Radziwiłł Krzysztof, syn Krzysztofa sierżuna, nieśwież. hetm. w. lit (+1603) hetm. pol. lit 1603 nierdotat Skuterwic Szwedom wydanie, też w Tuhl. 1625, Borcia z Lupione 163 ale potrzebny w dworze, marsz. sejmu Mowock 1632, nadw. wileń. i hetm. w. lit 1633, podpisuje pokój w Sztumowie 1634 27 maja + 1640 hetm. pol. lit już w 1616, został wielkim 1633 (Eugeniusz XI 738 Bartoszewicz); polny lit. mianowany też w Inflantach, przeciw Gustawowi Adolfowi ka Zygm. III (śmierć + 1640 (Eugeniusz XXI 897 K 106. W)

12) 1646 —

Radziwiłł Janusz (syn Krzysztofa sierżuna, nieśwież. hetm. w. lit (+1640) het. pol. lit 1640, mar. kr. lit 1648; z Turowa Bobrujsku, Rzeczycy, Kazyra, Kosowa 164 Szczawnicę, wyjechał, Krzyżowskiego zajmował; z Mielowa 165 Oleśnicę Szczą; zajął Kijów, pod Białocerkwią pranie stanęło 1651 28 pomer. Szymanowicz pomyślnie 1654 rozpoczął też z Moskwą pod Szklowem, wo wileń. 1660, hetm. w. lit 1654 + 1695. z Mahyłowa na podskarbiowa wołoska zdrajca, przeszedł do Szwedów, + 31 Grud. 1655 (Kraj. Ksz. lust. III 872 akt. Opatowski Kazimierz) K. pod Kocu w. lit hetm. pol. lit od 27 lipca 1646, wielki od 1654 (Eugeniusz XI 738 Bartoszewicz); buławę polną otrzymał 1646, hetm. w. lit 1654, oddaje Szwedom 1655, + 1656 w Tykocinie (Eug XXI 897 K. 106. W); + 31 Grudnia 1655 (Pamiętn. Okuchowiczów i Cedrowskiego str. 151), na rok 1647 (Starozak. Lelewel III 565

17) 1668 + 1680

Radziwiłł Michał, hetm. na Nieświeżu, Mirze i obyczaj, syn Hieron. kaszt. wileń. (+1654 F. Zofii z Hlebowiczów) Marsz. sejmu 1661, kanc. wileń. 1661, w nieuwierzeniu konfe wojsk Cyrusowego 1662, Marsz. lit 1664, nadw. wileń. 1666, w konfederacji ar drzewow. 1667, podkanclerzy i hetm. pol. lit 1669, przez do Wiednia Lamezyi i Rzymu, zdrajca + w Bononii 1680 16 listop. z Katarz. z Sobieskiej, zostałot teściem króla Jana — F. Luizy z Hessen-Rotenburgu, z którą miał mianow. krajczy 1653, podskarb. na podskarbiowstwo lit 1667. — Jab. kaszt. krajczy hetm. pol. lit od 1668 + 1680 (Eugeniusz XI 738 Bartoszewicz)

24) 1736 — 1744

Radziwiłł Michał, Rybeńko, syn Karola Stanisł. kanc. lit (+1819), kanc. trocki 1736, nadw. (1737) i hetm. pol. lit 1737, kanc. wileń. 1742, nadw. (1744) 1743, hetm. w. lit 1744 + 1762 — konfederat, mianowany lit 1734. z Wiśniowieckiej, hetm. w. lit, w Wilnie, został pochowany kościoła ks. Michała Wiśniowieckiego, + 22 maja; hetm. pol. od 1 wielki od 1744 (Eugeniusz XI 738 Bartoszewicz)

Sapieha Mikołaj Roman na Dubrowicy i Tonaczach, ur. 1537, woda brac. 1566 zamiana
hetm. p. lit 1562; Senatorem na potrz. Iwanicami, 1567 wrzesień, 11 1568
20 wrz. zdobył, pod Hamanem kolacow +1571 jako woda brac. hetm. p. lit. rodzinne
tejsza mili lit. z pok. Ulipa 1569 na tejsz. dobrz. Krzyż B. H. 6 VI hetm pol. od 1566 patr. Chodkie-
wicz Herbowy Nasz. wiadomości. hetmanem pol. lit. mianowan za lata 1567 + 1573 (Encyal XI 1567 + 1573 5)
738 Bartoszewicz)

Sapieha Krzysztof Paweł Jan na Bychawie (syn Pawła Jana het. w. lit +1667) woda
połocki i het. pol. lit 1680, w wielki staroda wileński 1682 + 1720, patron
woda połocki hetm pol. lit do 1682 (Dyar. Rzeczpos. pozdm) hetm pol. wielki od 1682 1680–1682 18)
(Encyal XI 738 Bartoszewicz)

Sapieha Aleksander Michał syn Kazimierza gener. art i Karoliny Radziwiłłowny; żo-
laty Ludwiki Jabłonowskiej; woda połocki, hetm pol. lit 1763 do 1775, kanclerz
lit + 1794. Kolegia: chorąży pol. lit, podskarbi nadw. lit, woda połocki, hetm pol. 1762 26)
wreszcie Kanclerz od 1775; + 28 kwiet 1793; z Mackowna Klonowicz. hetm
pol. od 1762, woda połocki, wrzesień pieczęć wielka (Encyal XI 738 Bartoszewicz) patr.
Chronogr. Kosak III 169

Sapieha Józef Bogusław, syn Bogusława podsk. nadw. lit 1647) Mar. woda.
lit. 1676, zaraz wileński oraz hetm. pol. lit 1684 +1701. chorąży lit 1674- 1684. 20)
1683. postąpił na miejsce nadw. lit 1683- 1684 (Tabl. hist. chorąży lit. Nr. +1702

Sosnowski Walery, Józef, radzca, marsz. sejmu ekonomicznego 1764, hetm. pol. lit 1775 do
1780, woda połocki + 1784 – z pocz 1764: pisarz w. lit, stąd biegnie; od stanisł
Aug wrzesień najprzód pisarstwo polne w grudniu 1764; ~~xxx~~ najprzód wrzesień
wielkie koronne, a złego grudnia tegoż roku połockie; + 21 grudnia 1783 – 1776–1780 27)
i Tekla Ziemska ekonomka Sztumska Sz. Rzeczkowska; syn radzcy szlachty powiatu
w sejmie lit; Kaczanowskiej) pisarz w. lit 1764–1769, pis. pol. lit 1764 (Tabl. hist. 141)
Obszerniej jego życiorys pisze Jul. Bartosz. jest w Pismie Zbiorowem J. Chrzanowskiego Pokrzywna 1859 II) starost
bielański 1780 (Encyal XI 738 Bartoszewicz)

28) 1780 – 1793

Rzyszewicz Ludwik, (syn Teresy ~~Rzyszewicz~~ Rzyszewicz 1791. ~~1790~~ i Anny Zawiszanki vel Zawiszanki Trockiej) pisarz lit, mar. dym. 1778, hetm. pol. lit 1780, podsęd. w. lit 1790; mars. w. lit 1793, 1794, +1805. – Rzyszewicz (po Stanisł. Poniatowskim) (po Tymcz. Polackim) rodem Litwy, matka szlachcianka lit, ojciec w 1808. z Poniatowską córką Kazimierza podkom. nad. – mąż pierwszej siostry Ignacego Potockiego, potem pisarz w. lit 17.. 1780, potem hetm. pol. lit 1780. – (Tab. lit 193)

21) 1702 – 1793.

Wiśniowiecki Michał Serwacy (syn Konstant. woj. bełz. +1686) (i Chodorowskiej podkomorzanki lwowskiej) star. Bracławski, hetm. p. lit 1702, mars. dym. 1703, hetm. w. lit 1793, ~~jenic w Rzeczy~~ 1709, kanclerz lit 1720 mars. h. lit (72), 1732, woła wielkiego od 1735 1733, wracza do buławy wiel. lit 1736 + 1744. – ostatni tego imienia. ż. I Balska, II Czartoryska, III Radziwiłłówna; kanclerzem w. lit został od 1720, potem Regimentarzem lit, +18 września 1744. – patrz Bartosz. w Śmiesz. str 537 i Genealogje gdzie jest zast. Bartosz. Emigrant 27) pota. pol. lit, został kanclerz 1703 (Emyd. XI 738 Bartosz.)

16) 1666 + 1668

Wołowicz, Władysław, z pod Smoleńska 1633 jeniec a mężny, nadworny 165.. nowiejski, wojt Rzeczycy, Bobrujski 1660, hetm. pol. lit 1667 + 1669. – pol. lit do 1668 (Dyar. Chrapow. w pamięt.) hetm. pol. lit został w grudniu 1666, +15 września 1668 w Wilnie (Bartosz. według Chrapow.) syn siostry podkomorz. brack. i Horodyjanki; z Tyszkiewiczówny – ; najstarszy miał żonę Stanisł. Naruszewicza, sam chyba bardzo młodo w 1654; w 1655 został wojtem, potem, wreszcie, hetm. p. lit) mianem 1666 po Michale pana, +15 września 1668 || hetm. pol. od Grudnia 1666, +15 września 1668 (Emyd. XI 738 Bartosz.)

14) 1664

Sapieha Jan, (syn Zygmunta podkomorz. wileńskiego +1626) pisarz pol. lit, hetm. pol. lit od Jana Kazim. mianowany, 1648 pod Żółtemi Wodami dostał się do niewoli, pod Zwańcem znowu do niewoli, +1664 hetm. pol. lit 1664

Massalski Michał książę, (syn Jana podkomorz. grodzieńs.) deputat na tryb 1717; pisarz w lit 1732-1737; marsz. sejmu konwok 1733; stronnik Lenczyńs, wraca do kraju 1736 i zostaje w Tą mścisław (Kurjer pols. N 29); mar tryb 1740-41; kaszt. trocki 1741; kaszt. wileńs. i hetm. pol. lit 1744; hetm. w. lit 1762 + 10 lut. 1768, z Franciszka Ogińska kszanka trocka (Barton. Tablice hist. pis. w. lit) hetm pol. od 4 października 1744, wielk. od 1762 (Encykl. XI 738 Bartoszewicz) — 1744-1762 — 25)

Zabiełło Józef Łopot; syn Antoniego Łowczego w. lit + 1776), Łowczy w. lit po ojcu od 1775, poseł na sejm w 1788; za Targowicy marsz. konfederacji litewskiej i hetman polny i skończył życie w Warszawie 9 maja 1794. — Konsyljarz Rady nieustającej obrany na sejmie 1782 zasiadał w piątym departamencie policyi. z Marjanną Sobolewską, kasztelanką warszawską, córką szwagra króla; powtórnie obrany 1784 w październiku do Rady Konsyljarzem i zasiadł w wydziale skarbowym i marszałek tej Rady po Józefie Chrapowickim; hetmanem polnym lit. mianow. 15 czerwca 1793, — żona wychodzi później za Ludwika Gałaszewskiego podkomorz. w. lit, później prezesa senatu (Encykl. powsz. t. 28) hetm pol. od 14 czerwca 1793, zginął za Kościuszki (Encykl. XI 738 Bartoszewicz) — od 31 maja 1793 do pierwszej chwili sprawował ale w zastępstwie za Kamlerza Sapiehę — 1793 — 30)

Biały Stanisław Kiszka hetm. pol. lit 1496 i wda trocki patrz Biały Piotr hetm. w. lit)

Chodkiewicz Jan Karol syn Jana Hieronima kaszt. wileńs. itd, z podczaszego w. lit został starostą żmudzkim 1599, hetman polny lit 1600, hetm. w. lit 1605, wdą wileńs 1616 + 24 września 1621 patrz wda wileńs. — sta żmudzki, hetm. pol. lit, wielkim został 1603 (Encykl. XI 738 Bartoszewicz) — 1600-1605 / 1601-1603 — 8)

1555-1566 Chodkiewicz Hrehory, syn Aleksandra wdy nowogrod., i Barbary księżniczki Zasławskiej, podkomorzy jego królewskiej mości 1544, hetman pol. lit. już w r. 1555, toż też 1555, hetm. najwyższy 1564-6, kasztelan trocki 1566, hetmanem polnym po nim 1566 Roman Sanguszko. kasztelan wileński 1569 + po 1570 patrz kaszt. wileński

1) 1508 –1533 Radziwiłł Jerzy, hetman pol. lit, został wielkim 1533. (Encykl. XI 738 Bartoszewicz) ur. 1480; w 1508 mianowany hetmanem pol. lit, przyczynił się głównie do zwycięstwa pod Orszą: – Zwany Herkulesem lit.; hetm. w. lit 1533 po śmierci Ostrogskiego Konst. +1541 (Encykl. XXI 892 Kwt W)

2) –1541 Radziwiłł Jan, hetman pol. lit, został wielkim 1541 (Encykl. XI 738 Bartoszewicz)

3) +1544 Kiszka Piotr Stanisław, kast. witeb. hetm. pol. lit. +1544 (Encykl. XI 738 Bartoszewicz

4) 1555 – 1564 Grzegorz Chodkiewicz, hetman pol. lit. od 1555–1564 (Kossakowskiego Monografie I, 70) (Encykl. XI 738 Bartoszewicz

7) 1596. Ogiński Bogdan książę, Starszy nad wojskiem litewskim, w r. 1596 (Bielski w Sobieszczańskiego str. 275) Encykl. XI 738 Bartoszewicz

Sapieha Jędrzej, wda połocki, hetman polny lit (Swada IV, 101) (Encykl. XI 738 Bartosz) 9)

Kossakowski Szymon, ogłosił się wielkim hetmanem 1793 patrz hetm. w. lit 1793 29

Radziwiłł Mikołaj Rudy, ur. 1512, w 32 roku życia wrócił do kraju i mianowany przez Zygm. III podczaszym w. lit; brat Barbary; w 1557 mianowany hetmanem pol. lit; a w 1561 hetmanem w. lit; w 1565 został kanclerzem w. lit, + 1584 (Encykl. XXI 892 K. Wł. W (z Kotłubaja).

Radziwiłł Krzysztof Mikołaj, z krajczego lit został podczaszym, hetman pol. lit od 1574 sta tolecki i żyzmorski. Cztery te urzędy miał jeszcze 1576 (Metr. kor. ks 114 fol 99) Podczaszym i hetmanem był r. 1578 (Osiński Żywoty bpów wil. t. I 189 i 195. Syn Mikołaja Rudego kanclerza, hetmana, rady wil oraz Katarzyny Tomickiej w dzianki kaliskiej, synowiec królowej Barbary. Został kasztelanem trockim i podkanclerzym lit 1579. – (Bartosz. Podczaszowie N 11)

Cześnicy litewscy

w Bibl. Warsz. za lipiec 1860 są szeregi

Sapieha Jan Ferdynand, syn Mikołaja kanc. wileń. + 1644 (Cześnik w. ks. lit., ze Jana Kazim.)

Czartoryski Stanisław, syn Józefa chorążego w. lit., założyciela linii koreckiej, + 1750) cześnik litewski ~~w. kor.~~ potem Ławczy w. kor. od 21 maja 1742 przytem sta łucki, + 5 kwiet. 1766. ż. Anna Rybińska jenerałowa art. kor. patrz Ławczy w. kor. — 1742

Sapieha Władysław Józefat lis., syn Krzysztofa krajczego lit. + 1665, cześnik lit., krajczy lit. w r. 1691, postąpił na wdę mińskiego w grudniu 1698. —

Olędzki Stefan zawiec. — marsz. wołkowyski mian. 1760, Cześnik w. lit. mian. w grudniu 1764 koniuszy w. lit. od czerwca 1765 + 1770. (komuny Tab. list. N 25)

Bokum córka jego za Lubomirskim Hieronimem hetmanem kant. krak. (Tabl. hist. kuchm. N 24)
Bokum Jan Henryk de Alten, kurlandczyk, przeniósł się do Polski, na Litwie był pułkownikiem, w 1667 ożenił się z Szemiotówną, w 1670 już drugą żoną Tekla Branicka, siostra Jana Klemensa Marsz. nad. kor. w 1670 był już Cześnikiem wiel. lit. i generał majorem wojsk niemieckich koronnych. Stolnikiem nie był, jak mówi Niesiecki. Jako cześnik podpisał elekcyę Jana III patrz Stolnik lit.

Jasieński Wojciech h. jastrzębiec cześnik lit. około 1538 Tabl. hist. kuchm. lit. N 5)

Abrahamowicz Mikołaj jastrzębiec, w czasie wojny z Gust. Adol. walczył w Kurlandyi 1621 i 1622 pod chorągwią hetm. krzyszt. Radziwiłła, po odjeździe którego z obozu w 1622 miał zdane sobie dowództwo nad wojskiem. W 1637 był pułkownikiem dworzaninem królewskim i stą starodzielskim i Miadzielskim. W 1639 został Cześnikiem lit. i przełożonym nad armatą wielkiego ks. lit. (metr. kor. 187 f. 29) W 1646 z sejmu już jako woda mścisławski delegowany komisarzem do traktowania o pokój ze Szwecyą; wodą trockim podpisał się już w 1648 na sejmie elekcyjnym. W 1649 z sejmu wyznaczony był powtórnie posłem do traktowania ze Szwecyą. – (Encykl. t. I 55)

Brzostowski Robert Strzemie, syn Józefa pis. w. lit. † 1745 i Ludwiki Sadowskiej, ur. 7 czerwca 1743, Cześnik lit. mian. w lutym 1787, kasztelan połocki 1788 patrz kaszt. poł.

1787 – 1788.

Roniker Michał. Ostatnim stą śniatyńskim był w. 1772 Michał na Rostoku Roniker cześnik litewski (Encykl. § 23.748 Cezary Biernacki) Był komisarzem ze stanu rycerskiego do ułożenia regulaminu dla regimentów wojska pols. i podpisał się na nim jako Cześnik w. ks. lit 7 Maja 1767. Leop Hubert Pam. hist II 352)

Górski Leon nałęcz, syn Michała kasztelana żmudzkiego +1777 i Anny Wojnianki; Cześnik w. lit (Encykl. X 281 art. Górski Michał art. Bartoszewicz)

Hołowczyński Jan mniaż, łabędź, brat Aleksandra wdy mścisławskiego 1615; Cześnik lit z Heleną Wołłowiczówną podskarbinicka lit (Encykl XII 78 Bartoszewicz)

Ogiński Marcyjan, brama, syn Aleksandra kaszt. trockiego +1653; walczy przeciw Rakoczemu; najprzód stolnik trocki r. 1648, dalej Cześnik lit 1661, potem wda trocki 1670, został Kanclerzem w lit 1684. +1690 (Encykl XIX 783 F. M. S)

Sapieha Aleksander Teodat czyli Dadzibóg syn Hrehorego Iwanowicza podkomorzego orszańskiego; podkomorzy witepski, staorszański, poseł na sejm 1607; regimentarz wojsk lit pod Chocimem, które wziął po śmierci Radziwiłła, dostał za to stwo prapojskie i czerejskie; w 1633 został Cześnikiem wks lit, potem wdą mścisławskim (Bohom. Życie Lwa Sapiehy str 298)

Sapieha Michał Józef na Czerci, wysokiem i Siemiatyczach, syn Benedykta podskarbiego lit i Izabelli Tarłówny; - już w 1690 jako Cześnik lit był deputatem do boku królewskiego (vol. leg V, 773), a w 1696 podpisał akt konfederacyi generalnej po śmierci Sobieskiego jako Strażnik lo lit (vol. leg V 841), później pisarz pol. lit, wda podlaski mian 19 czerwca 1728 (Sig 20 f 237) + 1737 (Monogr Kossak III 56)

Łowczowie litewscy

Sołtohule Jan łowczy lit. podskar. lit 1731, wda brzesko-lit 1746, 1748.—

Sułkowski Aleksander Józef, łowczy lit; minister w Saksonii; hrabia imperii 1731, kupuje Łosno, Bielic na Szlązku, z którego 1752 książę imperii, ordynacya Rydzyńska.—

Tyzenhauz, był w marcu 1672 (Dgar. Krapowic. 279) Łowczy W. Ks. Lit

Brühl Karol Adolf (syn Henryka ministra saskiego, jenerała art. kor. i sty spiżowego) ur. 3 kwiet 1742. Łowczy nadw. lit do 1763, gdyż w tym roku, postarzym bracie który wziął po ojcu jeneralstwo kor., mianowany cześnikiem kor 30 marca 1763. Sta spiżki po ojcu od 11 kwiet 1763.— Pozbawiony tych godności po śmierci Jana III, wchodzi w służbę pruską i jest guwernerem dzieci królewskich + w Berlinie 4 lipca 1802 jako jenerał kawalerji pruskiej — Był łowczym nadwornym lit

Cieciszowski Adam Józef, syn Dominika, rach. v. Kalinina, Łowczy lit., sekretarz sejmu i pa[illegible] 1776, w czerwcu 1780 został pisarzem wiel. kor., komisarz skarbowy i ekonomiczny, [illegible] w Radzie nieustającej, + 19 maja 1783. ur. 1743 z Teresą Zelewelówną córką Henryka.

~~Czartoryski Stanisław, syn Józefa chorążego w. lit. + 1750), cześnik lit., potem Łowczy w.~~

1697–1704 Denhoff Stanisław (syn Władysława wdy pomorsk. i Słuszkówny) za Jana III był jeszcze + tą kościerzyńskim, został następnie Łowczym w. lit. 1 października 1797 i miecznik kor. za wojny szwedzkiej marsz. konfed. sandom. Hetmanem został 1717, wdą ~~obrała~~ potockim obrała go szlachta 1724, + 2 sierpnia 1728, z Zofją Sieniawską córką Adama kaszt. krak. i hetm. – patrz Dodatki str. 40.

Sapieha Michał (syn Aleksandra Pawła mar. w. lit.) sta gulbiński, Łowczy lit., wda podlaski, ż. podkanclerzy lit. od 1752, + 12 paźdz. 1760; z Czartoryskim patrz wda[illegible] patrz Monogr. Kossak III 67.

Szaniawski Fabian junosza, sta sochaczewski, Łowczy lit. od 1732 + 1735. jest wpisany i w szeregu koronnych Łowczych.

~~Czaplic Celestyn~~

Zabiełło Antoni topor, syn Michała pisarza ziems. kowieńskiego i Białłozorowny w dzianki mińskiej). Łowczy w. lit od 1761. + 1776

Zabiełło Józef topor syn Antoniego łowczego w lit + 1776) F Łowczy w. lit po ojcu od 1775, potem za Targowicy Marsz. konfed. litewskiej i hetman polny, skończył życie w Warszawie 9 maja 1794, był posłem na sejm 1788. – F i Zofii Szczytowny kasztelanki Mścisław. patrz. hetm. p. lit

Słuszka Józef Bogusław ostoja, syn Bogusława podskarb. nadw. lit. sty rzeczyckiego i Anny Potockiej w dzianki bracł. wdowy po Kazanowskim w dzie bracł.). Jako Łowczy w. ks. lit podpisał elekcyę Jana III, chorąży od 1674 – 1683; postąpił na marszałkostwo nadw. lit 1683 – 1684.

Ignacy Wołk Łaniewski h. korczak, chorąży słonimski, pisarz w. lit 1745, postąpił na Łowiectwo w. lit w grudniu 1746. Tob. hist. pis. w. lit 181.

Kottowicz Łowczy w. ks. Lit. był nim 1715 (Raczyńs. Obraz p. i p. w 18 w. t. 14 str. 55 Konf. Tarnow.) był i w 1716 (Pam. Zawiszy str. 312) Hichory Kotowicz sta grodzieński (tamże)

Kossakowski Józef, syn Michała wdy witeps, ur. 1771, towarzysz kawalerji narod., w zamku ojca swego Michała w 1789, w następnym roku obrany ministrem cywilno-wojskowym powiatu wilkomirskiego, otrzymał stopień Rotmistrza kawalerji narodowej brygady husarskiej w w. ks. Lit., w tymże roku zasiadał na sejmie warsz., jako deputat wilkomirski. W 1793 został Łowczym w. ks. Lit. po podziale kraju osiadł w Wojtkuszkach, gdzie 1799 założył Komandoryję Malt. Za księstwa warsz. był szefem pierwszego pułku strzelców lit., który własnym kosztem uformował, a w 1812 pułkownikiem pułku 3 piechoty. Po upadku Napoleona osiadł w Warszawie, + 1840 (Encykl. XV 667 F. M. S.)

Potocki Stanisław, z Łowczego lit., od r. 1704 Strażnik w. lit. – Wdą bełzkim został w 1720. Syn Feliksa kaszt. krak. i hetmana zmarłego 1702 (Bartoszewicz w Pam. Zawiszy 310)

Naruszewicz Jan Łowczy w. ks. Lit. był naznaczony w 1616 r. Komisarzem z sejmu do rozgraniczenia powiatu brasławskiego i Kurlandyi (Konstyt.) Monogr. Kossak III

Gorzeński Jan Łowczy w. Lit. (Monogr. Kossak III 181)

Obożni wiel. litewscy

~~Bibliot. Warsz. z 1860 m. Wrzesień~~

Osiński Samuel radwan, Obożny lit., ekonom brzeski w 1648, z Jeremim Wiśniowieckim kozaków odpierał, umarł w rokubitwy pod Piławcami.

Tryzna Paweł Piotr gozdawa, Obożny lit. sta starodubowski, i sejmu 1634 komisarz do obrady hetmanowi lit. przydany; poseł na sejm 1634, deputat na trybunał skarbowy, pod Łucynem w Litwie ze Szwedami + 1639.

Tyszkiewicz Iwan leliwa, sławny wojownik za Zygm. Aug., 7 lat w niewoli w Rossyi, z której wyszedłszy jako Obożny lit. i gener. artyl. za Stefana Bat. walczył pod Pskowem.

Moszyński Fryderyk Józef nałęcz (percepta) syn Jana Mantego podskar. w. kor. + 1737) sta grodowy nowomiejski w Korczynie m. 22 maja 1762; poseł sandom. na sejm 1762 i 1767; generał major 1768; od 1766 zasiada w komisyi skarbowej kor., gdzie radzi przez lat kilkanaście; Obożny w. lit. 1770; Referendarz lit. 1770; członek Rady nieustającej od 1776; Sekretarz w. lit. m. 27 maja 1781; poseł bracław. na sejm 1788; w Konfed. Targow. Marsz. w. kor. 1793; Rzeczywisty Radca tajny. – Iż Barbara Rudzińska ścianka chęcińska; II Salomea Rzyszczewska, III Cosel. –

Tyszkiewicz Aleksander Kliwa, syn Józefa wdy smoleńs. + 1790) z Anny Pociejówny wdzianki trockiej) Oboźny w. lit. od 1773, a od 1774 pisarz w. lit. do 1775), + w Paryżu 17 marca 1775 mając lat 27 z rozpusty. —

Chodkiewicz Jerzy, Oboźny w. lit. (patrz Zochowscy str. 571), zła kłudziński, z Marjanna Tekla Naruszewiczówna podkanclerzanka lit. (Encykl. V 400) Jako Oboźny lit. był posłem na sejm grodzieński 1679–1680 (Pamięt. Obuchowiczów str. 58). – jako Oboźny był posłem na sejm 1688 ~~Giełgud~~ (Bartosz. Pam. Zawiszy str. 19)

Wielhorski Michał, kordeja syn Feliksa Ignacego sty bracławs. i Ludwiki Zamojskiej wdzianki smoleńs.) z Oboźnego w. lit. mianowany kuchmistrzem lit. w lutym 1762, kupił ten urząd od Józefa Antoniego Podoskiego; poseł barski we Francyi, po upadku konfederacyi odprzedał kuchmistrzostwo.

Giełgud Antoni, działosza, chorąży żmudz., w r. 1768 ciwun twerski, był wtedy komisarzem do rozgraniczenia Kurlandyi; Oboźny w. lit. od 1774, w tymże r. strażnik w. lit., marsz. tryb. lit. 1775; kaszt. żmudzki od 1776 23 czerwca (Gaz. war. N 51); zasiadał w departamencie policyi od 1776–1778; sta żmudzki mian. 1781 a obrany 25 sierp. 1783 po Chodkiewiczu; z Barbara Judycka siostra Józefa Straż. w. lit. (Encykl. p. t. 9 str. 877)

Borch Jan Michał, syn Jana Józefa kanclerza w kor., Sadowski Zybergowy) ur. 1751, z Eleonora Brownówka Jenerał gubernatora rewelskiego, między 1780 i 83 został jenerał lejt w wojsku narod., wreszcie Oboźnym w. lit., uczony, podróżnik, mineralog, wdą bełzkim mian. w lutym 1787, zrzekł się w styczniu 1791, + 1810 (Encykl. IV, 73) wdą bełzkim mian. 23 lut. 1787 (Sig. 37 f. 11) Spis senat. w Monogr. Kossak. III) — 1787

Ciechanowiecki Wojciech Konstanty, sta orszański, odznaczał się w wojnach kozackich za Jana Kazim. W 1662 będąc marszałkiem Orszańskim, sejm oceniając jego zasługi i szkody jakie poniósł, uchwalił mu dać na lat 30 dzierżawę królewską Kuszliki, w wdztwie połockim leżącą. W 1668 jako Oboźny lit. podpisał abdykacyę Jana Kazimierza. Żył jeszcze 1674 kiedy na sejmie podpisał elekcyę Jana III (Encykl. X 604 Leop. Hubert)

Pac Michał Kazimierz, były regimentarz, z Oboźnego hetman pol. lit., został hetm. w. 1666 (Encykl. XI 738 Bartoszewicz art. Hetman). Oboźnym lit. był w 1662 (Pamięt. Obuchowiczów, 86)

Komorowski Samuel dołęga syn Jerzego pisarza ziemskiego wilkomirskiego; chorąży wilkomirski i starosta, następnie Oboźny lit. Po wzięciu do niewoli hetmana Gosiewskiego pod Werkami, zostawiony regimentarzem, bił Szwedów i Mosk., + 1659 wspomina go Konstytucyja 1670 r. (Encykl. XV 256 K. Wł. W.)

Ogiński Ignacy syn Marcyjana sędy witepskiego, Oboźny w. lit., marsz. tryb. lit. 1733 poseł do Petersb. 2 razy za Aug. III, od 1743 marsz. nadzw. lit., od 1750 marsz. w. lit. od 1768 kaszt. wileński, + w Halli 1775 (Encykl. XIX 785 F. M. S.)

Pociej Oboźny w. lit. w r. 1720 był posłem na sejm (Pam. Zawiszy str. 356).

Jełowicki Wojciech Oboźny w. ks. lit. 1770 (Summaryusz królewszczyzn str. 16)

Chalecki Michał, syn Karola Kazimierza sty mozyrskiego i Maryi Ogińskiej wdziany połockiej hetmanówny, — starosta mozyrski, deputat do paktów konwentow. w r. 1696; potem był oboźnym w. ks. lit. w r. 1710. Posłował w Petersburgu i umarł bezpotomny po r. 1716. (Genealogja Chaleckich w Monografjach Kossakowskiego (Bartoszewicz w Pamiętn. Zawiszy str. 103).

1638 Sapieha Paweł Jan syn Jana Piotra sty oświatskiego i Zofii Wejherówny) z Oboźnego lit. którym był od 1638 wojewoda wendeński (Kojałowicz) zapewne po Tomaszu Sapieże koło r. 1644, dalej wda witepski, starosta borciański i zdzitowski (Vol. leg. IV 232) wda wileński i hetm. w. lit. + 1665 ż. Zofia Zienowiczówna kasztelanka nowogrodzka (Monogr. Kossak. III 5

+1654. Sapieha Tomasz syn Fryderyka podkom. włodzimierskiego, Oboźny lit., + 1654. ż. Zofja Dorohostajska córka Władysława Reśnika lit. (Monogr. Kossak. III 96

Podczaszowie Wielcy Litewscy

w Bibliot. warsz. r. 1860 za m. Wrzesień są szeregi

Dolski Jan Karol, Kniaź, kościesza, zabitego od Kozaków Mikołaja (Morawskiego pińskiego Heleny Dolskiej) syn, ur. 1641, podkom. pińsk. 1661, marszałek powiatu i krajczy lit. 1670, podczaszy lit. przed 1678. marsz. nadw. 1684, marsz. w. lit. 1691 + 1695. patrz Marszałek w. lit.

Tyszkiewicz Jan Antoni, (syn Eust. Jana wdy brzes. lit. + 1631) podczaszy lit. marsz. tryb. lit. 1642, podskarbi nad naostatek Mar. nadw. lit. + 1649.

Gasztold Olbrach czyli Wojciech na Gierałtowach Marcinowicz, w r. 1501 widzimy go już marsz. nadw. lit. potém podczaszym lit., następnie wdą nowogrodz.; w 1514 wdą połockim, w 1520 wda trocki, nareszcie 1522 wdą wileń. i kancl. w. lit. + 1539. —

Czartoryski Kazimierz (ojciec Augusta wdy rus. i Fryder. kanclerza) podczaszy lit. patrz Kaszt. wileński poseł na konwokacyę 1696 i na sejm 1697 (tamże)

Potocki Sława Krzysztof na Lidze, (syn Andrzeja kaszt. kamieniec. + 1609) podczaszy lit. przy umowie z Kozakami pod Białocerkwią był oddany Chmielnickiemu w zastaw z Markiem Sobieskim poseł na sejm 1673.

Kieżgajło Stanisław, syn Mikołaja, podczaszy lit. 1551 r. ż. Zofija Chodkiewiczówna córka Aleksandra wdy Nowogrodzkiego (Bartosz. Tabl. Geneal. w Pamiętnikach Zawiszy)

Radziwiłł Mikołaj (syn Mikołaja wdy wileń. i Kanc. lit. +1508) podczaszy lit. wda wileński i kanclerz w. ks. lit. tak podpisał przywiley Zygm. I 1511 co księdze praw i przywileju Karol. rusk. 1514 fol. 25. Ca poselstwa do Korony 1499, wda trocki 1505 po Zabrzezińskim zabitym od Glińskiego, sta żmudzki i wda wileński koło 1508, książę wojewo 1518 +1522, patrz sta żmudzki, patrz Święcic.

Radziwiłł Zygmunt Karol (syn Mikołaja Sierotki i Eufemii ks. Wiśniowieckiej) wprzód podczaszy lit. potem wda Nowogr. +164 we Włoszech; — kawaler maltański mianow. krajczym lit. 8 marca 1633; ur. 4 gru 1591; Był komandorem poznańskim od 1625; został podczaszym lit. 1638. Tab. hist. krajczy str. 132.

2. Radziwiłł Hieronim Florjan (syn Karola Stanisława kanclerza +1719 z Anny Sanguszkówny) podczaszy lit. od 1780 — Bartoszewicz mówi że całe życie był tylko chorążym lit. 1750–1760; ur. 4 maja 1715, +17 m 1760 w Biały.

Raes Henryk, przybył do Polski około 1642 za panow. Wład. IV; we wszystkich wojennych potrzebach z Bogusławem Radziwiłłem za Jana Kazimierza króla, mianowany potem podczaszym lit.

Radziwiłł Karol panie kochanku (syn Michała Kazim. hetm. w lit. + 1762) ur. 27 lutego 1734. i Marszałk. Mieszkowieckiej
Był najprzód podczaszym lit. od 1752 i w tymże roku został miecznikiem, w 1754 wziął stwo lwowskie; marsz. tryb. lit. 1755; woda wileńs. 1762, pozbawiony 1764 powraca do kraju 1767, marsz. konfed. radomskiej 1767-8; powracany do trzech po konf. bars. wychodzi z nowu z kraju, urzędu tą razą mu nie odbierają, w roku 1778, + 22 listop. 1790 –

Kiszka Jan z Ciechanowca, dąbrowa, syn Stanisława wdy witeps. i Anny Radziwiłłówny sieńki żmudzkiej) krajczy w lit. 1570, 1576; postąpił na rtę Żmudzkiego i podczaszego lit. 1579 (Kołłątaj Gal. Nieś. 84) Tabl. hist. krajczy lit. na końcu Kasztelan Mileński i sta brzeski. (Encykl. XIV 714 K. 106. IV)

Radziwiłł Krzysztof podczaszy lit. w r. 1576 (Tabl. hist. krajczy lit. 130) podczaszy lit. hetman pol. lit., został wielkim 1588 (Encykl. XI 738 Bałtoszewicz art. Hetman.

Tyszkiewicz Kazimierz leliwa, syn Piotra wdy i sty mińskiego z księżniczki Hołowczyńskiej) sta czeczerski, krajczy lit. ze stolnika lit.; postąpił na podczaszego lit. 1644 (Tabl. hist. krajczy)

Radziwiłł Michał Karol, książę na Gródku i Klecku, syn Jana Alberta i Lawinii księżniczki Koreckiej) z chorążego nadw. lit., krajczy lit. od 1645; postąpił na podczaszego lit. w r. 1653 (Tabl. hist. krajczy)

Radziwiłł Michał Kazimierz trąby, syn Aleksandra Ludwika w końcu wdy połockiej i Lukrecyi Strzeszkówny) ze stolnika lit. mianow. krajczym lit. w r. 1653 na sejmie brzeskim; postąpił na podczaszego lit. 1657, marsz. sejmu 1661 kaszt. wileński 1661; w uśmierzeniu konfed. wojsk Żyromskiego 1662, marsz. trąb lit. 1664, wda wileński 1666, w traktowaniu Andruszowskim 1667, podkanclerzy i hetm. pol. lit. 1669, poseł do Wiednia Wenecyi i Rzymu wracając + w Bonaniu 1680 16 listop. —

Potocki Krzysztof pilawa, z podstolego lit. mianow. krajczym lit. 1657, postąpił na podczaszego lit. 1661 (Tabl. hist. krajczów)

Chodkiewicz Jan Kazimierz gryff syn Krzysztofa wdy wileń. i Elżbiety Kiszczanki wdzianki mścisławs.) podczaszy lit. przed 1633 (Kossak Mon. 1636 (Kotłubaj 302) koniuszy w. lit. 1633-1646, postąpił na kaszt. wileński 1646 (Tabl. hist. koniuszy N 13) ur. 1616, miał lat 17 gdy otrzymał nominacyę na koniuszego lit., w 1634 zaślubił Pacównę córkę Stefana podkanclerzego lit., za czem poszła i nominacya na podczaszego lit., w r. 1651 otrzymał wdztwo wileńskie (chyba kasztelaniję a nie wdztwo), + 13 czerwca 1660 (Encykl. V, 400 Tal. Błaszczyk)

Kiszka Krzysztof (brat Mikołaja, wdy mścisł.) podczaszy lit, został wdą mścisł. w r. 1636, postąpił na wdztwo witepskie 1639.. Tab. hist. pisk. (168)

Cieciszowski Dominik kolumna, podczaszy lit, z Lufczyńska (patrz Tab. hist. pisw. kor. sh. 188) ojciec kpa rzymskiego Kazimierza Kacpra

Potocki Joachim pilawa, podczaszy lit w r. 1768 regimentarz wojsk Kor. konfed. barskiej

Radziwiłł Janusz podczaszy lit w bitwie pod Kokenhauzem 1601 (Brahomolu żyw. Jana Zamojsk. 153.

Wojna Andrzej, podczaszym w. lit był 1618 (Encykl. XVIII 543 art. Mieszkowski J. M. S.)

Błocki Joachim Karol podczaszy litewski w 18 w. odziedziczył dobra Boćki (w gub. Grodz. dawniej Sapiehów (od Branickich) Encykl. III, 843)

Radziwiłł Mikołaj Rudy brat Barbary. podczaszy w. lit. jest nim 1545 (Szajn. Szkice hist. wyd. II I str. 166 Barb. Rad.; 1547, 1548, 1550, i w sam dzień koronacyi Barbary 9 Grudnia 1550 mianowany wdą trockim (tamże 214); ur. 1512; w 32 roku życia został podczaszym w. lit. mianowany przez Zygm. I; w 1557 mian. het. pol. lit.; w 1561 hetm. w. lit. a kanclerzem w. lit. w 1565 (Encykl. XXI 892 Kol. W (z Kołłątaja)

1542 – – Chodkiewicz Hieronim kościerza, syn Aleksandra wdy nowogrodz. i Bazylisy księżniczki Zarosławskiej w 1542 mianowany podczaszym lit., w 1544 został kasztelanem trockim, itd. patrz kaszt. wileński

Chodkiewicz Jan Karol syn Jana Hieronima kasztelana wileńs. mar. w. lit. i sty żmudz. † 1579 i Krystyny Zborowskiej kszanki krak. ur. około 1560, podczaszy lit. około 1596; † ta żmudzki 1599, hetman pol. lit. 1600, hetman w. lit. 1605, wda wileński 1616, † 24 września 1621. patrz wda wileński

Sapieha Krzysztof podczaszy w. ks. lit., kawaler jerozolimski, ż. Elżbieta Firlejówna wdzianka Sandom. krajczy lit. 1632, postąpił na podczaszego lit. w lutym 1633; syn Mikołaja wdy mińskiego i Anny Wiśniowieckiej wdzianki wołyńskiej.

Radziwiłł Janusz podczaszy w. ks. lit. był nim w. 1711 Tyg. Austr. 1864 N 265 art. Wojciechowego Jan Karol Rodkiewicz

Sudymont czyli Sudymontowicz Aleksy w 1454 pod Chojnicami pobity i do niewoli zabrany, z której wyrzedłszy został podczaszym litewskim, stą połockim i rządcą witepska. —

Tryzna Gedeon Michał gozdawa, marsz. izby poselsk. 1634; z podczaszego lit. podskarbi w. w kwietniu 1644, sta brzeski, surażki i mścisławski, gradzieńskiej i mohylowskiej ekonomii rządca; nowodworski pierszwiński, przełomski, rudnicki leśniczy, + 1 września 1652. ż. Marcybella Wodyńska wdzianka podlaska. B.

Radziwiłł Mikołaj Mikołajewicz "podczaszy Jego Mości, namiestnik bielski itd" 1566 (Milewski Kopica Herbarz str. 398)

Massalski Kazimierz ksiądz, syn Michała kaszt. wileńs. hetm. w. lit. + 1768 i Franciszk. Ogińskiej kszanki trockiej; podczaszy lit., sta starodubowski.

Massalski Jan, syn Michała kaszt. wileń. hetm. w. lit. + 1768 i Francisz. Ogińskiej kszanki trockiej; podczaszy lit. sta starodubowski.

Poniatowski Stanisław ciotek, ur. 15 września 1676; podczaszy lit. podskarbi w. kor., jenerał lejtnant infanteryi, dowódzca gwardyi kor., regimentarz jenerałów od 1728, urząd ten złożył w bezkrólewiu 1733 na rzecz Józefa Potockiego wdy kijows. Wola mazow. od 1731, kaszt. krakowsk. 1752, + w Rykach 23 września 1762. Z I Wanianka Zasieniecka kaszlnka nowogrodzka, II Konstancya Czartoryska od 14 lorzeń. syn Franciszka, za młodu służył w wojsku austryjackim gdzie dosłużył się sztabsoficerskiego stopnia i wziąwszy uwolnienie powrócił do ojczyzny; gdy wkroczył Karol XII, przyjął służbę w wojsku szwedzkim i był adjutantem króla Karola; w 1709 August skonfiskował jego dobra; z Karolem w Turcyi, po jego śmierci wraca do Polski i zyskuje łaski Augusta II - i wtedy został podczaszym lit., podskar. kor., gener. (Enugal XXI 311 F. M. S.).

Przezdziecki Antoni Tadeusz, roch., syn Aleksandra kaszt. inflanc. + 1732) marsz. trybun. lit., za co mianowany pisarzem wielkim 1739-50; podczaszy lit. od 1750; Referendarz lit. 1752, podkanclerzy mianow. na sejmie koronacyj. 1764. sta piński, bładeński, mińskiej, dębski, + 27 marca 1772, mając lat 56. ż. Katarzyna Ogińska, rodzona siostra hetm. w. lit. Michała.

Olizar był ostatnim

Podkomorzowie Litewscy

Sołtan Stanisław ur. 1749, chorąży lit., poseł na sejmy, podkomorzy lit. 1789, wnet marsz. nadw. lit. usuwa się do Lipska 1792, zkąd wraca, a porwany z domu wiejskiego w marcu 1794, więziony w Smoleńsku i Kazaniu do 1797, prezes rządu tymczasow. w Wilnie 1812; z Paryża wraca 1814; na wiadomość o porwaniu wnuków swych do Petersburga 1835 paraliżem tknięty + 1836.

Pac gozdawa Mikołaj podkomorzy lit., woda podlaski, z ks. Aleksandra Holszańska.

Pac gozdawa Feliks podkomorzy lit. ulubiony doradca Władysława IV.

Radziwiłł podkomorzy lit. w r. 1670. Dyariusz J. An. Brzozowie str. 198); z podkomorzego w. lit. hetman pol. lit. od 27 lipca 1646, wielki od 1654 (Encykl. XI 738 Bartoszewicz) — 1646

Mniszech Jan Karol (syn Józefa marsz. w. kor. + 1747), podkomorzy lit., ~~po~~ poseł do Turcyi, ż. Katarzyna Zamojska wdzianka smoleńska siostra kanclerza Jędrzeja, powróciwszy z Turcyi + 1759 (Encykl. XVIII 701 F. M. S.)

Radziwiłł Stanisław (syn Mikołaja i Barbary Zawiszanki wdzianki Mińskiej) Faustyna wdy nowogrodz. + 1746) podkomorzy w. lit. od 1759 do 1780 wierny sprzymierzeniec księcia Paniekochanku, + 22 Kwietnia 1787 – miał lat 67 ur. 8 maja 1722

Radziwiłł Hieronim syn Mikołaja Kazimierza Rybeńki (i Anny Mycielskiej) hetm. w. lit. + 1782) podkomorzy lit. od 1780, + 18 września 1786 ż. Zofja ks. Turn i Taxis; on ur. 1759

Radziwiłł Maciej, ż. podkomorzego lit. ostatni kaszt. wileński od r. 1790. –

Wyżycki Karol osmoray albo gerald, z podkomorzego lit. kaszt. wołyński od 1731 i + 3 marca 1737 pod Błaszkiem

Gutakowski Ludwik podkomorzy w. lit. (ożenił się z wdową po powierzonym Józefie Zabielle kt. p. lit. 1799) Encykl. p. t. 28 alt. Zabielle ur. 1738, w 1763 szambelan Augusta III, deputat na tryb. lit. 1766 i ~~1767~~ następnie ~~asesor~~ podkomorzy królewski, obrany był większością głosów ze stanu rycerskiego, na sejmie 1767, asesorem do sądów zadwornych przy Kanclerzu i podkanclerzu; w 1773 wyznaczony od sejmu komisarzem do sprawy Brzozowskich, otrzymał za zasługi stwo kampinoskie w 1777; w 1778 mian. członkiem Rady nieustaj., w 1779 marszałek tejże Rady; podkomorzym w. ks. lit. mianowany 1792; w 1794 prezes deputacyi lazaretowej; w 1806 mian. prezesem w najwyższej izbie wojennej i administracyjnej; prezes Rady stanu w 1807, prezydent senatu w 1809 po śmierci Stanisława Małachowskiego, + grudnia 1811 (Encykl. XI 53, F. M. S.)

Chodkiewicz Grzegorz, Hrehory, syn Aleksandra wdy nowogrodz. i Bazyliszy księżniczki Jarosławowny, podkomorzym jego królewskiej mości mianowany na sejmie w Brześciu 1544 (Stryjkowski), hetman pol. lit. 1555 już, wda kijowski 1555, hetman najwyższy lit. 1564-6, kasztelan trocki 1566, kasztelan wileński 1569, + po 1570 a przed 1572. patrz kaszt. wileński

Mniszech Jerzy August Wandalin od 1724 Łowczy w. kor.; od 1735 podkomorzy w. lit. w 1742 marsz. nadw. kor., kaszt. krak. 1773 + 1778 patrz marsz. nad. kor. 1735–1742

Podskarbiowie Nadworni Litewscy

Ogiński Mikołaj (syn Jana hetm. pol. lit. wdy połockiego i Niemiaszkowny +1684) podskarbi nadw. lit. kaszt. trocki 1700. +1712 — miecznik w lit 1690, podskarbim nadw. lit był już 1700. Tabl. hist. miecz. No. 6 podskarbim nadw. lit był już 1696 Pam. Zawiszy Bartosz. str. 46. później kasztelan trocki od r. 1710, +1712 (Bartosz w Pam. Zawiszy str. 46)

Sapieha Leon (syn Pawła Jana wdy wileń. i het. w. lit +1667) generał i podskar. nadw. syn Pawła Jana wdy wil. i hetm. lit. i Anny Kopciówny kasztelanki Nowogrodzkiej), umarł bezżenny jako podskarbi nadw. lit i generał Artyl. lit w r. 1686 (Monogr. Kossak III 54) +1686

Słuszka Bogusław (syn Aleksandra wdy trock. i Zofii Konstancyi, Kenowiczówny podkanclerzanki brzeskiej +1640, 1651) podsk. nad. lit 1647 — mianow. krajczym lit 12 marca 1645, postąpił na podskarbstwo nadw. lit 14 marca 1645

Sołtan Aleksander brat Iwana (wysłanego do papieża 1476) podskar. w. lit) podskar. nadw. lit

Tyszkiewicz Eustachy Jan, (syn Jerzego wdy podlas) kaszt. smoleń. 1606, wda mścisł. 1610, podsk. nadw. lit. koło tego czasu wda brzes. lit 1615 + 1631 — pułkownik królewski, brzeski, mozyrski, kamieniecki i dudzki sto, pod Wendą, Kotentauzem, Chocimem

syn Benedykta Ksiąszmeltyńskiego

Tyzenhauz Antoni, podskarb. nadw. lit., niezrównany przedsiębiorca od 1770, upadek jego 1782 + 1785 - 31 marca; z podstarościego grodzieńs. pisarz w. lit. od 1762 co kupił od Walerjana Radziwiłła, Komisarz w. lit. od 1764–1765, postąpił na podskarbstwo nadwor. lit. w czerwcu 1765 po Józefie Massalskim, stracił władzę przez intrygę w r. 1780. – ; ur. 1733, poseł na konwokacyję 1764 i z niej wyznaczony do paktów, do układów z dworem berlińskim, umieszczony w radzie księcia Prymasa; na sejmie koronac. został Komisarzem w lit., a po śmierci Józefa Massals. podskarbim nad. lit. i sta grodzieńska 1765 + 31 marca 1785 (Encykl. XXV 908 Zal. Bartoszewicz)

Wołowicz Paweł podskar. nadw. lit. 1639 + przed 1643.

Wojna Wawrzyniec trąby podskarbi Dworny W. Ks. Lit. pisarz Jego Kr. M. itd. tak podpisał przywilej unii Litwy z Polską na sejmie lubel. 1 Lipca 1569 (Wojcie Bib. St. t. VI) syn Macieja nadw. mścisł. ~~+1615~~ a brat ~~Gabryela~~ Benedykta tępa wolni + 1615 / podskarbi wiel. lit. 1573 + 1581, sta piński, grodzieński, kobryński, Unię Litwy z Koroną wspólnie z Haraburdą dokonał. –

Rakowski Jan, trzywdar, podskarbi nadwor. lit., potem wda brzeski, poseł do Anglii od Zygm. III z żądaniem posiłków lub pośrednictwa układów z Gustawem Adolfem 1628. –

Dzieckowski Antoni podskarbi nadw. lit do 1791 (patrz Warszaw. ch. 521) Syn Jana 1785–1795
Wołyńczyk z Dzieckanic Dzieckowskiego, h. Korab, był najprzód surrogatem rzeczników radkowskich, z czego wrósł na stolnika i już w lutym 1765 stolnikiem ogłoszony. Jednakże niechciany przez hetmańskiego Michała Ogińskiego wdy mścisł. 10 lutym 1765 obrany na kadencyi komisyi wojskowej w Grodnie przez konfederatów Pleszewem majętnościami w ziemi lit. (Wiadom. warsz. Nro. Strażnik polny lit po Stanisł. Zdzarskim w 1768. Stronnik króla, przyjaciel gwarancyi, konsyliarz Rady miesz. 1775 i drugi raz 1776, zasiadał w deputacyach wojsk.; Rokoszem nawał. narad. w 1779 (Mem. n. 415), konsyl. znowu Rady Nieust. 1780; Maja 1781 mian. asesorem w komisyi ekonomicznej skarbu pod prezydencyą Sekretarza w. lit Michała Mniszcha; w 1782 sprzedał starościnstwo policie Janowi Oskierce. Był rzeczą z Rady Nieust. 1784. Podskarbim nadw. lit mian. w 1785 zaraz po śmierci Antoniego Tyzenhauza (Gaz. warsz. N 28), przysiągł na urząd 3 kwiet. – Dzień ustawy 3 maja. Odradzał królowi zgodę do rozbioru i oświadczył za tem, żeby nie przystąpił do Targowicy; z Karolina Miączyńska podczaszanka ostrołęcka, przeżył Rzeplę. (Encykl. VIII 893 Bartoszewicz)

Wattowicz, Janusz dworzanin, pisarz w lit 1589–1600; podskarbi i pisarz, podskarbi nadworny (mec. pieniski czyli mytni) Tabl. lit pis t. 5 (166)

Chrzęstowicz Fedko, odemrła, brat Jana Sławora stolnika nowogródzkiego, starościńskiego i kobryńskiego, marszałka lit, ktory † około 1513 / – 16 r. 1501 był podskarbim nadw. lit (Encykl. V 503, Łoyp. Hubert)

Tyszkiewicz Jan Antoni, lekarz syn Eustachego Jana podskar. lit. wdy brzesko. i Zofii Pacz. Mościcowiczówny – najprzód podczaszy lit, marsz. był lit 1642, dalej podskarbi nadw lit, wiłkomirski starosta i apolski, naostatek marszałek nadw. lit, † 1649 (Encykl XXV 863 T. M. S.) jako podczaszy lit

Chalecki Demetr podskarbi nadw. w. ks. lit. wyznaczony był wraz z innymi z sejmu do prowadzenia zwłok króla Stefana z Grodna do Krakowa w Maju 1588 (Niemc. Zbiór pam. o d. P. II 452) był nim i w 1589 (tamże 462)

Kazimierz Frąckiewicz Radziminski podskarbi nadw. lit był marszałkiem trybunału lit w r. 1693 i umarł przy łasce (1693) (Bartosz. Pam. Zawiszy 35)

1670–1676 Sapieha Benedykt syn Pawła Jana hetm. w. lit. i Zofii Zienowiczówny kaszt. nowogrodzkiej), ze Stolnika lit. podstar. nadw. lit 1670 (Vol. leg. V, 30) a w 1676 podskarbi w. lit. – + 1707 (Monogr. Korsak III 55)

Sapieha Kazimierz Paweł (syn Pawła Jana rady nieśw. i hetm. w. lit. +1667) najprzód podskarbi 1663 – 1670
nadwor. lit., woda płocki i hetm. p. lit., sta żmudzki itd +3 marca 1720. patrz hetm. w. lit.
patrz hetm. w. lit., patrz Monogr. Kossak III 60)

Sapieha Kazimierz, woda trocki, podskarbi nadwor. w. ks. lit

zdaje się że zaraz troch 1690
woda 1697 +1703. –

Wiesiołowski Piotr, podskarbi nadw. lit., 1620. (str. 75 II)

Wojna Maciej trąby (syn Wawrzyńca podskar. w. lit +1581) podskarbi nadw. i pisarz w. ks. lit., sta
uświacki, połongowski, pojurski i gorzdowski +1606. z Elżbiety Gosławska ścianka wa-
recka.

Massalski Józef książę (syn Michała kasz. wileńskiego w. lit. † 1768 i Franciszki [illegible] Józefowej) i podskarbi nadw. lit. † 6 czerwca 1765.-

Sapieha Józef, podskarbi nadw. lit., † w kwietniu 1744 w Krakolinie nad Bugiem generał major wojsk lit., później podskarb. nadw. lit. był już w 1709 (Bartosz, w Pam. Łowieckiego 14) syn Franciszka koniuszego lit. i Anny Lubomirskiej, dziedzic Bóćkow, Rosi i Trościeniec, najpierw Generał Major wojsk lit. już 1712, a później podskarbi nadw. lit., z tym tytułem podpisał się już 1718 (Meti. 222 / 269). Z. Branicka już 1712, † 1744 (Monogr. Kossak III 58)

Sapieha Michał Aleksander, syn Kazimierza jenerała lit. i Karoliny Radziwiłłówny, oboźny polny lit., podskarbi nadw., woda połocki, hetman polny, wreszcie kanclerz lit. od 1775, marszałek jeneralny Litwy w Targowicy, † 28 kwietnia 1793; z kochanką Stanisława Aug. patrz Monogr. Kossak III 69)

1744 - 1749 Sapieha Ignacy (syn Władysława wody brzeskiego † 1730) podskarbi nadw. lit. później woda mścisławski, † 15 kwiet. 1758. Oboźnik lit. od 1740, podskarbi nadw. lit. 1744, nakoniec 1749 woda mścisławski, † 15 kwiet. 1758 z Anną Krasińską Mantelówną [illegible] (Monogr. Kossak III 105)

Podstoli Litewski

Tarło Jan Łapór, (syn Stanisława wdy lubel. + 1705), ur. 1684, pułkownik regimentu pieszego, był cztery razy marsz. tr. kor.; w r. 1717 mianowany został podstolim w. lit., wda lubelski 1719, sandom. 1736, + 5 stycznia 1750. pochw. wda sandom. Tyg. ilust. 1865 N 279. art. pomnik Jana Tarły J. M. S. Z podstolego lit. mianow. wdą lubels. 1719. – podstolim lit. był już w 1716. Obraz pol. i pols. Raczyń. l. 14 str. 157 Konf. Tarnogr. jak widać z instrukcyi od Stanów skonfederowanych Rpltej wysłanym do Króla, Janowi Tarłowi podst. w. lit., Adamowi Poniińskiemu i Józefowi Sapieżie). –

Bibl. warsz. Wrzes. 1860 szeregi

Borzęcki Franciszek, łowczy lwowski, sta żydaczewski (23 września 1730), podstoli w. lit., zięć Ludwika Pocieja hetmana

Pac Ignacy gozdawa, syn Józefa kaszt. żmudz. + 1760), na Różance i Dowspudzie, jenerał inspektor wojsk lit. i podstoli w. lit. + w listopadzie 1765 (Jego życie w kronice wiadomości krajowych i zagranicz. w początkach 1857. przez Bałtora)

Rzewuski Stanisław krzywda, syn Wacława kaszt. krak. i hęt. w. kor. i Anny Lubomirskiej wdzianki czerniechowskiej), ur. 11 maja 1737, ze sty chełmskiego podstoli w. lit. od 1759, a z tego chorąży w. lit. od maja 1760, wróg Stan. Aug. konfederat barski złożył chorąstwo 1782 w lipcu. – po opuszczeniu kraju generał major i kapitan lejtnant szlacheckiej gwardyi galicyjskiej, a za Józefa II fe. dmarszałek austryjacki i hrabia, + 16 czerwca 1786, żył lat 49; ż. Radziwiłłówna córka Michała Rybeńki cetny w. lit., Tabl. hist. chorąży lit. N 12.

Potocki Krzysztof pilawa, z podstolego lit. mianow. krajczym lit. w r. 1657, sta-
[illegible] i krajczy lit. w r. 1659; postąpił na podczaszego lit. 1661.

Ogiński Marcjan Aleksander brama, z podstolego lit. stolnik, a z tego
krajczy lit. od września 1665, 1669; postąpił na wdę trockiego 167..

Chlebowicz Mikołaj leliwa, syn Jana wdy trockiego, w r. 1557 chorąży drohicki posłował na sejm,
z którego naznaczony poborcą czapowego z powiatu mielnickiego i drohickiego; w r. 1607 podstoli
lit., a w 1610 został wdą smoleńskim; w 1615 z sejmu wyznaczony deputatem do traktatów
z Moskwą; w wojnie 1620 ze Szwecyą walczył z Chodkiewiczem pod Dynamundem, Parnawą,
Kirchholmem, był już wtenczas kasztelanem wileńskim od 1616, + 1632 (Encykl. V 328 Leop. Haber)

Chodkiewicz Jan Hieronim syn Hieronima kasztelana wileńskiego i Anny Tarłówny wdzianki
lubels.; miał być podobno podstolim w. księstwa lit. (Encykl. V 397 Jul. Błeszczyński)

Czartoryski Fryderyk Michał syn Kazimierza wtedy podczaszego lit. a później ~~[illegible]~~ kasztelana wileń. i Izabeli Morsztynówny podskarbianki kor., ur. 25, 26 albo 27 Kwiet 1696 (te trzy są daty). Podstoli w lit już przed 1722 (nie koronny jak inni podają) wziął ten urząd najprędzej w 1719 po Janie Tarle kiedy ten postąpił na wolę lubelskiego; w 1722 kasztelan wileński itd patrz Kamlerz lit — 1719

Sapieha Jan Fryderyk. podstoli lit 1709. patrz Referendarz lit. —

Sapieha Jan Stanisław, syn Lwa kamlerza i Hetmana lit z Firlejówny) sta słoniński, małkowski, błudniewski, marszałek tryb. lit 1612 i 1621, Marsz. w. X. lit; będąc Marszałkiem tryb. lit 1621 tytułował się jeszcze podstolim lit (Sądowy proces str 3, i Niesiecki t I str 383), + 1635. ż Anna Rodkiewiczówna hetmanowna w. lit, II Gryzelda Wodyńska wdzianka podlaska (Monogr. Kossakow III str 36)

Referendarze litewscy

Szczuka Antoni Stanisław, Referendarz, delegacyarz do Brandeb., do Moskwy; marsz. sejmu 1689, 1690; podkancl. lit 1699 + 1710 - pisał. -
Bartoszewicz mówi że był Referendarzem koronnym

Pac Stefan Referendarz lit, słupeński grzdowa, syn Mikołaja podkomorzego brzeskiego i Zofii Bogdanówny Sapieżanki sędziówny mińskiej / pisarz w lit 1619-1635. razem Referendarz lit, marsz. sejmu 1679, podskarbi ziemski od 1631, postąpił na podkancl. lit 1 grudnia 1635. (Tab hist. pis str 168)

Sapieha Jan Fryderyk syn Kaźm. wdy trockiego / Referend. w. ks. lit, Kanclerz w. ks. lit 1736, kaszt. mińskie, trocki 1712, marsz. tryb. 1729. + 1752 Podkanclerzy ur. 18 października 1680, stą brzeskim został 1698. Przez Leszczyńskiego mianowany Referendarzem lit, ale musiał z tego urzędu ustąpić gdy wrócił Aug II na tron i przeniesiony na podstolego lit 1709, a następnie na kasztelanię mińską, której to godności odmówił. W 1716 został kaszt. trockim, Kanclerz w lit 1735, + 5 lipca 1751. (Encykl XXII 939 F. M. S)

Mizien Stefan, poseł na konwokacyę 1696, potem Referend. lit, sta nieszczęsny; / ~~jest sam Mizien Referend~~ lit w 1705 marsz. tryb. lit w zastępstwie za Wiśniowieckiego Michała Serwacego hel w. lit. (Encykl. pows. ost. Wiśniow. t. 27 str. 259) tak samo Encykl. 23, 593. F. M. S.)

Sokoliński uniaż h. Druck, Referendarz i pis. w lit. (1610-1615), pełnomocnik do zawarcia pokoju z Rosyą 1611, komisarz do urządzenia prowincyi Smoleńskiej 1613, na sejmach 1621 i 1625 marszałek. — Kaszt. połocki. Słabl. hist. pisarzów str. 167. Drucki-Sokoliński Jan, książę h. Druck, sta mścisławski, Referendarz lit.; pisarz polny lit.; w 1611 był pełnomocnikiem do zawarcia pokoju z Rosyą, a w 1613 z sejmu komisarzem do urządzenia prowincyi smoleńskiej; na sejmie 1621 marszałek koła rycerskiego, toż samo w 1625 (Encykl. VII 447. Leop. Hubert). —

Szaniawski Konstanty Felicyan, junosza, syn Piotra klucznika wdztwa wileńs. i Katarzyny z Chomskich) ur. 1668, mając lat trzydzieści kilka był już kanonikiem wileńs., scholastykiem warmińskim, kanonikiem warszawskim, opatem wąchockim, Referend. lit. a potem otrzymał dyrekcyę kancellaryi większej koronnej; bp kujawski mianow. 1705 po Stanisławie Szembeku; bp krakowski 1719 po Kazimierzu Łubieńskim, + 1732 (Tyg. ilustr. 1864 № 258 art. Wojciecha Grochowskiego i Konst. Fel. Szaniawski)
Z referendarza w. lit. scholastyka warmińskiego bp kuj. od 1705, został bpem krak. 1720 (Encykl. III 640 bpstwo kujaw.)

Tryzna Marcyan gondawa, Referendarz, pisarz a potem podkanclerzy w. ks. lit. (od 1640), opat wąchocki, z sejmu 1633 deputowany z innymi do poprawy statutu lit.; w 1634 zawarł pokój z Rosyą 1635 deputat na tryb. skar. lit. + 1643. 17 maja podkanclerzym był po trzecia roku 13. pisarz w lit. 1632-1640 a zarazem Referend. lit.

Wojna Gabryel trąby, syn Macieja kaszt. mścisł. a brat Benedykta bpa wileńs. + 1615) z Batorym pod Gdańskiem, pisarz a potem Referendarz lit., w poselstwie do Moskwy od Zygm. III, podkanclerzy lit. 1589 ~~+ 1615~~ do 1589. — ~~pot~~ pisarz lit. 1585-1589, + 1615

Niewiarowski Jerzy Referend lit do końca 1670 patrz Judycki Walerjan Stan Refer. lit +1670.

Ogiński Jędrzej syn Tadeusza wdy trockiego +1783; sta oszmiański, miecznik litewski; Referendarz lit. od 1773; poseł do Petersb 1769, do Wiednia 1772, do Berlina 1776, marszałek sejmu, wda trocki + 1787 (Encykl XIX 785 F. M. S.)

Radziwiłł Hieronim sta przemyski; mianowany podczaszym lit w marcu 1739 (Kuryer polski N 116) Kołłątaj str 424) syn Karola Stanisł Kanclerza i Anny Tangarkówny, brat Michała Rybeńki; przywilej na urząd otrzymał dopiero we Wschowie r. 1742

Wołłowicz Wincenty Piotr: brat Kazimierza podkomorzego mińskiego, Referend. w. lit., poseł wielokrotnie na sejmy; po śmierci żony zostawiwszy 6 synów i 4 córki, mając lat 55 wstąpił do jezuitów i był naznaczony. + 1737 (Encykl. pow. F.M.S. t. 27 str. 762)
jakiś Wołłowicz, Referend. lit. był posłem na sejm 1712 r. (Zawisza Pamiętniki str. 299)

Wykowski Aleksander obdarz. ur. 1649, Referendarzem duchownym litewskim mianow. przez Jana III 1696, z Wyżyckim wtedy sekret. kor. robi wyłom w ścianie skarbca dla wydobycia insygnii i ukoronowania Augusta II, za to bp łucki przynajmniej od 1701 po Franc. Prażmowskim ale my święcony na bpa 22 listop. 1703, + 1714 (Encykl. p. t. 28)

Kotowicz Ostafi h. Korczak, ze scholastyka wileńskiego i Referendarza w. lit. bp smoleński od 1687 lub 1688; + 1700 (Encykl. III 689 bpstwo smoleń.)

Elijaszewicz Melchior, kustosz wileński od 1616, Referendarz w. lit. najpewniej od 1619 po Stanisławie Kiszce, który wziął bpstwo żmudzkie, bp żmudzki od 1630, + w lutym 1633.

Kiszka Stanisław Referendarz w lit. do r. 1619, bo w tym roku kasuje Opalińskiego i Sapiehę
(Engel. 8, 206 art. Ujazdowski)

1649 – 1650 — Dowgiałło Kamisza Jan Karol, syn Kacpra Łanowicza i Krassawskiej, ur. w Kownie 1 sierpnia 1597; kanonik katedralny wileński od 3 paźdz. 1635, kanonik wileński od 2 października 1639; Regentem kancellaryi wileńskiej (koronnej) 30 sierpnia 1641 po Dolmacie Szajnowskim stolicy papieskiej na Referendarstwo; archidiakon wileński od 1645; prezes od kapituły na prośbę z Maryi Ludwiki wydanego 1646, deputat na bezb. lit 7 lutego 1646 – 5 czerwca 1648 mianowany od Kapituły z kanonikiem Jerzym Wołłowiczem do odprowadzenia Ładysława IV z Mereczy do Gniezna (ks. Ossiński I 322); 21 czerwca obrany posłem z kapituły na sejm z kanc. warszawską, był na elekcyi, na koronacyi. – Pisarz w. lit; Referendarz duchowny po Szajnowskim w r. 1649; prezes na sejm 1649, 1653; mianowany biskiem wileńskim w latach 1655, obrany przez kapitułę 15 maja 1656, wyświęcony w 1657; w r. 1659 wyjechał mianowany nadziackie z kozaczyzną, † 9 marca 1661 (Engel VII 338 Jul. Bartoszewicz)

Francisek

1641 – 1649 — Dolmat Szajkowski Referend. duchowny lit (piastr Dowgiałło) syn Jana podkomorzego pośniańskiego i pisarza starostwa lit i Anny Tekatyckiej, kanonik wileński; kantor wileński od 18 kwietnia 1632, 20 lutego 1632 wybrany posłem z kapituły wileńskiej na sejm konwokacyjny warszawski; prebenda gradzieńska od 18 marca 1633 (Ms. Stan. Rodziewiczów Pamięt. I 147); Szaniawski, Regent kancelaryi wielkiej lit; pisarzem starostwa był już [illegible] 1636 w komisyi do przyjęcia starostwa lit, ale nie przyjęty przez króla Władysława (Ms. Stan. Rodziewiczów I 305–310). z Regenta kancelaryi i pisarza w lit. Referendarz od 30 sierpnia 1641 za prośbą Kanclerza Radziwiłła; prebenda kapłańska i pisarza w lit. Referendarz od 30 sierpnia 1641 za prośbą Kanclerza Radziwiłła; prebenda kapłańska i prezbyterat gniezneński od 1643, a także i kalendarz wileński, padł pisarz stolicy 1648 (Pol. leg. IV 215) Sprawa Moleina. mianowany w kwiet 1649, wyjechał latem 1650, Referendarstwo wziął Jan Dowgiałło (Engel XIII 886 Bartoszewicz) † 1654 przed poddaniem Smoleńska (ze Niemcewicza. Pamięt.)

1762 + 1774 — Horain Aleksander, kleryk inflancki, ur. 1685, od 1727 plebanem menenczyńskim, archidiakonem wileńskim, prebendarz żmudzki, sufragan żmudzki i bp kitrinieński od lutego 1732, wyświęcony 9 marca 1732; po księciu Massalskim, który uzyskał biskupstwo wileńskie, został za poparciem Familii Referendarzem w lit w lutym 1762 (Thorunsche Nachrichten N 63). Kapelan koronnego generała lit przeciwstawia się rozbiorowi w Grodnie 16 kwiet 1764, podpisał akcesyę (Pol. leg. VII 229) † 24 lipca 1774 (Engel XIII 126 Bartoszewicz)

Wołłowicz Eustachy (syn Jana marsz. w. ks. lit. i Kopciówny, a brat Hieronima sty żmudzkiego) bagorja, Referendarz lit., pisarz w. ks. lit., bp wileński 1616, +9 Stycznia 1630, Referend. lit. od 1601, 1612 postąpił na podkanc. lit. 1615. — +1641

Wołłowicz Jan bagorja, kanonik wileński, Referendarz lit. +1656. —

Ancuta Maciej h. tegoż nazwiska, proboszcz w Wilkomierzu, kanonik inflancki i smoleński, Brzostowski bp wileński wziął go sobie za sufragana i koadjutora, z tytułem bpa messjonopolitańskiego, po śmierci Brzostowskiego wziął katedrę, ale umarł nominatem 18 Stycznia 1723. Referendarz w. ks. lit. mianow. 1705 po Szaniawskim (Encykl. I 757)

Ancuta Jerzy Kazimierz h. tegoż, bp antypatroński, proboszcz kaplicy św. Kazimierza i archidyakon wileński, był także sufraganem i koadjutorem Michała Bieńkowicza bpa wileńskiego, +16 Maja 1737. Referendarz w. ks. lit. po bracie Macieju, powyższym. Był nim już 1719

Brzostowski Paweł Strzemię (brat Stanisława wdy inflanc. + 1768), usamowolnia włościan 1791, kanonik wileński od 1755, pisarz w. lit. w latach 1762, Referendarz lit. od r. 1774 którą to godność złożył w maju 1787 dla Kołłątaja pisarz w. lit. od 1762 do 1674, poseł na Referendarza 8 sierpnia 1774 – syn Józefa pisarza w. lit. i Ludwiki Sadowskiej ścianki słonimskiej, – ur. 30 marca 1730. kanonik wileński od 1755, + 1828 w Wilnie

Kołłątaj Hugo. ur. 1 kwiet. 1750. Z kanonika krak. rektor i wizytator akademii 1777, potem pierwszy jej emeryt, Referendarz lit. od 1787, podkanclerzy kor. od 1790, zawieszony w urzędowaniu 1793, + 28 lut. 1812. –

1754 – 1762 Massalski Ignacy Janów, syn Michała Józefa kaszt. wileń. i hetm. w. lit. + 1768 i Franc. Ogińskiej kszanki trockiej) ur. 23 cyw. 1729, (z kanonika wileńs.) pisarz w. lit. 1748 – 1754, Referendarz lit. mianow. 1754, bp wileński 1762 po śmierci Zienkowicza, + 28 czerwca 1794 w Warsz.

Muszyński Fryderyk Józef nałęcz (percepta) syn Jana Kantego podskar. w. kor. + 173[illegible] sta grodowy nowomiejski w Korczynie 22 maja 1762 itd. Oboźny w. lit. w 1770 Referendarz w. lit. 1770; członek Rady Miejsk. od 1776, Sekretarz w. lit. 27 maja 1781. Marsz. w. kor. 1793. żony – patrz Oboźny lit. –

Przezdziecki Antoni Tadeusz, ruch, syn Aleksandra kaszt. inflanc. + 1732) marsz. tryb. lit, zaco mianowany pisarzem wiel. (1739-1750); podczaszy lit 1750; Referendarz 1752 na sejmie koronacyj 1764 mian. podkanclerzym, + 27 marca 1772. sta piński, miński, dzyński, kłudeński, z Katarzyną Ogińską siostra Michała hetm. w. lit. patrz podczaszy lit.

Sapieha Józef Stanisław (syn Aleksandra Pawła mar. w. lit. + 1733) proboszcz wileński, koadjutor bpa Zienkowicza i suffragan, Referendarz lit, + 1754. – najprzód proboszcz i pierwszy prawał katedry wil. Referend. lit, następnie bp dyecezarejski in partibus 1737, sufragan wileński, + 1754 (Encykl. XXII 938 F. M. S.)

Tyszkiewicz Wincenty Leliwa, syn Antoniego jenerała wojsk lit + 1778), sta strzałkowski pisarz w. lit, wreszcie Referendarz w. lit od 27 maja 1781. + 24 Marca 1816 z Marją Teresą Poniatowską córką Zdzisława jener. austr. a siostrą ks. Józefa. –

Wołłowicz Andrzej Bogorja, Referendarz w. lit, do 1794. później już za królestwa bp kujawski mian 11 sierp. 1818, i poświęcony 12 sierp. 1819, + 9 lut 1822. – || ur. około 1750, po powrocie z Rzymu zostaje na dworze księcia Michała Poniatowskiego bpa płockiego, wróg jezuitów, kanonik katedralny płocki, kanonik warszawski. Referendarz prymacyalny już z tą godnością znajdował się na ingresie Krzysztofa Szembeka bpa do katedry płockiej. Minister księcia prymasa, ma ufność całej rodziny królewskiej. – Referendarz w. lit po Kołłątaju r. 1790 i jako Referendarz pierwszy urzędnik w kancellaryi straży. Za Targowicy złożył Referendarstwo w r. 1792 i w sprawach publicznych nie brał udziału. Obszernie o nim w Encykl. powsz. art. Bartosz. t. 27 str. 759.).

Wallowicz Ignacy bazylian, archim. Referendarz lit (po Andrzeju + 1822), w r. 1794 pr
Kościeszno.

1670 + 1673. Judycki Walerjan Stanisł radwan, syn Bohdana pisarza ziemi. nowogrodzkiego z Rakoszanki
z kanonika wileń pisany w lit. już w 1667 - 1673. Referendarz lit. przy pisarstwie w r. 1670.
Nominat bpstwa Sufragan Wileński, + w sierp. 1673. Był Referendarzem i w marcu 1669
i wrześniu) ma szymbrk życzenia wileń. zebranym przez bpa z Mensalnego kapituły (Vol
akgow. Kym. bpów wil. t. III 14); w 1657 wydał z archidjakonem wileńskim; na sejmie
w marcu 1669 mian. deputatem do trybun. skarb. lit. (vol. leg IV 669); prokurator skarbu j.w.
1661. W styczniu 1669 poparł na elekcyi; delegowany do pozdrow. Nowowiejskiego króla
Michała i podpisał je (vol. leg. V. 30). Na sejmie zwyczajnym w r. 1670 podpisał generalne
zatwierdzenie praw Rzpltej przez króla (Vol. leg. V. 47). Miał mieszkanie do rządu Referend
lit., z opuszczeniem po śmierci Jego Mościarowskiego, co mogło nastąpić nie przedtem jak w
r. 1670, pisarstwa jednak nie otrzymał (Engel XIII 495 i Bartoszewicz)

1610 Gosciewski Aleksander Konwen, pisarz w lit w r. 1615, razem w radzie i Referendarz lit
syn Jana, podkanc. na radzie smoleńskiej. 1626. - (Tak lit. pieś. 1167)
dla pamiątki i wieliski, od r. 1610 Referendarz lit. mianow. w 1626 wdą smoleńskim, zakrzątnięty w sprawy
w Moskwie po zabiciu Dymitra Samozw. 1606; Regimentarz w województwie moskiewskiej, marszałek
sejmu 1615, w 1618 komisarz do układów z Moskwą, którzy skutkiem Chodkiewicza oblegał, ale
skończyły się exterminatorskiem rozejmem pod Dywilinem i podpisane 11 grudnia 1618; w 1625 wy
ezy w Inflantach przeciw Gustawowi Adolfowi; w wyprawie pod Smoleńskiem 1633; komisarz
do ustanowień z Moskwą 1634, które zakończyły się pokojem w Polanowie 27 maja; + 1639. z Elż
Parnawską (Engel IV 300 i Kubert) w 1624 będąc komisarzem do zgodnego ułożenia o
zabójstwo Jonasza Mamonicza podpisany Referendarzem i razem pieczęcią użył (Bobrow. Kyc
Ewa Lapicky str 133

Gosciewski Krzysztof Konwen, syn Aleksandra wdy Smoleń. i Anny Parnawny z Dziatkowic Gnie
pisarz w lit 1634-1639. Referendarz lit i pisarz w 1638, podkanc. na radzie smoleń
1639. - + 1642 (piastr. wda smoleński.

Naruszewicz Stanisław wadwicz, syn Mikołaja kaszt. żmudzkiego i Marcussy Zbarazskiej) sta nowodworski 1632, później Referendarz lit. i pisarz 16.. do 1648.

Brzostowski Cyprjan Paweł strzemię syn Jana pułkownika i Katarzyny Czernieniej ze stolnika wileńs. pisarz w. lit. 1669-70, - później po Stanisławie Naruszewiczu Referendarz lit. 1648, razem pisarz. Referendarzem wspomniany już 1653, 1669; postąpił na kaszt. trockiego niewiadomo kiedy. - Referendarzem był aż do nominacyi na kaszt. trockiego, patrz Wda trocki 1648 - 1681

Brzostowski Jan Władysław strzemię, syn Cyprjana Pawła wdy trockiego i Racheli Duninówny Rajeckiej sędziowni trockiej) ur. 5 sierpnia 1646, pisarz w. lit. od paździer. 1661 do 1674, postąpił na Referendarza świecki lit., którym był jeszcze 1695. potem kaszt. trocki 1703 (Tabl. hist. pis. lit. str. 172), kaszt. trockim mianowany 1703 po Kotle z Konstancją Korczak Mleczkowna sędzianka żmudzka (Encykl. IV 488) + 29 września 1710 (tamże)

Białłozor Jerzy (syn Krzysztofa marsz. upitskiego z Jadwigi Gudrojciówny) sekretarz królews., Referendarz lit. kanonik wileń., bp smoleński od 1658, wileń. od 1661 + 17 maja 1665 (Przyał. gows. żywoty bpów wileń. t. II). Bartoszewicz w Encykl. III, 403 nie mówi nic o jego Referendarii twierdzi tylko że był sekretarzem królewskim i pisarzem skarbowym w. ks. lit., a w r. 1657 został bpem smoleńskim.

Sapieha Aleksander (syn Fryderyka podkomorz. włodzimierz. i Ewy Kaszewskiej podkomorzanki chełmskiej); Referendarz w. lit., kanonik warsz., kustosz płocki, bp żmudz. od 1659, wileński od 1667, + 22 Maja 1671 (Przyałgow. Żyw. bpów wileń. III str. 6) patrz bp patrz Monogr. Kossak III 95)

Brzostowski Konstanty Kazimierz (syn Cypryana Pawła wdy trocz. i Racheli Barbary Duninówny Rajeckiej) Referend. lit. mian. przez Jana III, bp smoleński po Kotowiczu do 1686, bp wileński 1686 do + 1722. - (Przyałg. Żyw. bpów wil.) Referendarzem lit. będąc miał mowę 5 czerwca 1685 przy wjeździe ojca swego na wdztwo trockie i był wtedy zarazem nominatem bpem wileńs. (Encykl. IV 485 art. Cypr. Paw. Brzostowski) ur. 1644, kanonik wil. od 1661, Sekretarz w. lit. i prezydent kapituły wileń. 1671; proboszcz trocki i pisarz w. lit. podpisał elekcyę Jana III 1674, bpem smoleń. zostaje 1684, wileńs. 1687 obejmuje 1688, + 24 paźdz. 1722 (Encykl. IV 485)

Pancerzyński Karol Piotr, h. trzaska, syn Jerzego pułkownika królews. i Słońskiej) proboszcz miński, pleban krożski, kanonik wil. 1696, Referendarz lit., sufragan białoruski, bp smoleński, bp wileński od 1724, + 19 lut. 1729. (Przyałgows. Żyw. bpów wil. III 126.

Zienkowicz Michał Jan (matka jego Połubińska) ur. w paździer. 1670, proboszcz w Borysowie i w Lidzie, kanonikiem wileń. obrany 29 stycznia 1699, sufragenem żmudzkim mianow. przez Bpa żmudz. Michała Horaina 19 kwiet. 1717; przedtem jeszcze Referendarz lit., stronnik Leszczyńskiego, wychodzi z nim do Pruss 1734, wraca 1736, + 24 stycz. 176[illegible] (Przyałgowski Żywoty bpów wileńs. I III

Sekretarze w. litewscy.

Moszyński Wałęcz Fryderyk (syn Jana Kantego podsk. w. kor. + 1737, pogrobek) ur. 1737, służył w Saksonii, potym wicekomendant kadetów, w radzie nieustającej 1777 referendarz, sekret. w. lit., marsz. w. kor. 1793, 1794. — Okolny w lit. 1770; referend. lit. 1770; członek Rady nieust. od 1776. Sekretarz w. lit. mian. 27 maja 1781. Marsz. w. kor. 1793. żony itd. patrz ~~[illegible]~~ Mar. w. kor.

Sapieha Paweł (syn Jana het. pol. lit. + 1664) Sekret. w. ks. lit., bp. żmudzki 1714 + 1715. Syn Jana pisarza lit., ur. 1656, wstąpił do zakonu cystersów, którego następnie był komisarzem generalnym w Polsce, opatem paradyzkim i Sekretarzem w. ks. lit. Bpem żmudzkim był rok tylko, + 1715 (Encykl. XXII 939 F. M. S.) patrz Monogr. Kossak. III 98)

Wojna Benedykt trąby (syn Macieja kaszt. mścisł.), proboszcz trocki, Sekretarz w. ks. lit., został bpem wileńskim 1600, + 22 paździer. 1615.

Wolan Andrzej mianował się Sekretarzem w. ks. lit. + 1610 6 stycznia (obszerny artykuł o nim w Pismach histor. Michała Balińskiego)

1764-1773. Chreptowicz Joachim, odrowąż, Sekretarz w. lit. od 1764, podkanclerzy od 1773, pierwszy pod[illegible] projekt utworzenia komisyi edukacyjnej, kanclerz za Targowicy od 14 czerwca 1793. jeden z pierwszych tworców Towarzystwa przyjaciół nauk, + 4 marca 1812, ur. 1728. — patrz Dodatki str. 38

Kościuszko Aleksander roch, sufragan smoleński, Sekretarz w. ks. lit. (list Jana III)

Łopaciński Jan Dominik, z Sekretarza w. lit. bp żmudzki od r. 1762. — + 1778. ur. 170[illegible] był scholastykiem wileńskim, później sekret. w. lit. (Encykl. XVII 623 F. M. S.)

1778 — Mniszech Michał, syn Jana Karola podkomorzego lit. ~~kor.~~) Cześnik kor. 1777) Sekretarz w. lit. marsz. nadw. lit., i wreszcie w 1783 Marsz. w. kor. złożył laskę, za Targowicy 17[illegible] + Rzeczywistym Radcą tajnym 1806 w Wiśniowcu na Wołyniu z Urszulą Zamoyską wdzianką podols. siostrzenicą króla. — patrz Marsz. w. lit.

Zgierski Jan Mikołaj h. Dąbrowa, z Sekretarza w lit. i sufragana wileń. bp smoleński, później bp żmudzki od 1710 lub 1711, + 1714. (Encykl. III 719 Opisu Żmudz.)

Karp Józefat h. trzy gwiazdy, z Sekretarza w lit. bp żmudzki od r. 1736 + 1739 (Encykl. III 719)

Brzostowski Konstanty Kazimierz strzemię syn Cyprjana Pawła wdy trac. i Barbary Racheli Duninowny Rajeckiej. r. 1644, kanonik wil. od 1661, Sekretarz w lit. i prezydent kapituły wileń. 1671, proboszcz trocki i pisarz w lit. 1674, bp smoleń. 1684, wileński 1687 + 24 paźdz. 1722. Referend. lit. patrz Referend. (Encykl. IV 485

Tęgoborski Walerjan h. Szreniawa, szambelan króla Stanisława Augusta, szef gabinetu do interesów zagranicznych, Sekretarz m. ks. litewskiego, + około 1820 (Encykl. XXV 255 F. M. S.)

Sapieha Lew „roku 1580 otrzymał od króla Stefana przywilej na Sekretarzyję W. Ks. Lit." — (Bohomolec Życie Lwa Sapiehy str. 80 u Bobrowicza Lipsk 1837) późniejszy kanclerz, wda i hetman. patrz Kanclerz; z Sekretarza został pisarzem polnym W. Ks. Lit (tamże str. 82), a podkancl. lit 1584 (tamże) patrz Kanclerz, hetman

Tyszkiewicz Antoni, najprzód Sekretarz w. lit. został sufraganem Kijow i poświęcony na bpa menitenskiego 11 października 1739, i w tymże roku po śmierci Józefa Karpia został bpem żmudzkim 1741. — + 30 stycznia 1762. —

Wołłowicz Antoni Erazm hagorja, ur. 24 wrześ 1711, z rejenta aktowego grodzkiego w Sieradzu ksiądz, kanonik gnieźn., dziekan warsz., pisarz w. (1744) i Sekretarz w. lit. (1748 w czerwcu), kaadjutor łucki swego wuja bpa Kobielskiego; bp łucki 12 maja 1755 i brzeski, oraz biecze i kanclerstwo u królowej Maryi Józefy. + 6 lipca 1770 — fanatyk, walczy dyssydentom, jego to miano arentować 1767 a nie Załuskiego, ale omylono się, strzeżony podczas konfederacyi, patrz bp łucki. — (Encykl. pow. t 27.)

Zienkowicz Tomasz, najprzód Kustosz, potem dziekan wileński, suffragan białoruski a od 1766 wileński; bp adrjanopolitański, był pisarzem w lit. od 1754 do 1762; Sekretarzem w. został w lutym 1762. Złożył sekretarstwo i + 9 grudnia 1790
Referendarz lit. —

Ogiński Jędrzej brama, syn Tadeusza wdy trockiego i Izabelli Radziwiłłowny krajczanki lit. mieczn. lit. 1762-75, Sekretarz w. lit. 1775, umarł wdą trockim Tabl. hol. i mieczn. lit. N 20.

Wojna Antoni trąby, kanonik wileński i pisarz w lit 1740. postąpił na Sekret. w lit w czerwcu 1740. do 1748 Tabl hist pis. w l. N 8 i 10. jako Sekret. w lit był już na synodzie dyecezyi wil w ~~[illegible]~~ lutym 1740, zebranym przez kpa Zienkowicza. po śmierci jego urząd Sekretarza wakował przez rok i dopiero w czerwcu 1748 zajął go Antoni Erazm Wołłowicz (Encykl. pow. Bałt. art. Wołłowicz t. 27 str 756)

Wołłowicz Antoni Erazm bagorja kanonik gniezn., archidjakon żmudz., dziekan warsz. jednocześnie i pisarz w lit 1744–1748. postąpił na Sekretarza w lit po Wojnie w czerwcu 1748. – (Tabl hist pis. l. N 10)

Sapieha Iwan syn Siemiona pisarz w lit 1495–1507, namiestnik bracławski i żyzmorski kanclerz królowej Heleny, marszałek lit od r. 1505, Sekretarz już od r. 1507, woda witepski i podlaski. – (Pisarz w lit w Tabl hist. N 10)

Paweł Naruszewicz wadowicz pisarz w lit 1517–1532, Sekretarz królewski 1521, 1532, syn Wojciecha (patrz pis w lit str. 502. –

Stolnicy wiel litewscy

Sapieha Benedykt stolnik w. ks. lit. 12 lut. 1668 ożenił się z Tarłówną wdzianką sandom. (Dyar. Chrapowic. str. 11.) na Czerci, Siemiatyczach i Wysokiem, syn Pawła Jana hetm. w. lit. i Anny Kopciówny kasztelanki nowogrodzkiej) Z stolnicka lit. z którym tytułem podpisał się na sejmie elekcyi 1669; został podskarb. nadw. lit. 1670 (vol. leg. V 30) a w 1676 podsk. w. lit. + 1707, z Izabella Tarłówna (Monogr. Kossak III 55)

Pruński książę pogonia Aleksander, stolnik lit. 1576 potem kaszt. trocki, sta łucki w poselstwie po Henryka Walez. z Sanguszkówna córka Romana

Sapieha Jerzy na Bychowie, Zasławiu, Horyhorcach, syn Kazimierza hetm. wdy w. ken. + 3 marca 1720) stolnik w. ks. lit., sta Mirecki, pułkownik husarski; wda mścisławs od kwietnia 1732, + 12 października 1732.

Sapieha Piotr, syn Jana czasowego hetm. w. lit., sty bobrujskiego (Ludwiki Opalińskiej) wdzianki Tyszyckiej stolnik w. lit., z Mężczyzkówna, Feldmarszałkówna ros. + 24 Stycz. 1771 jadąc do jeneralności na Węgry (Kitowicz) był wdą smoleńskim stol. lit., wda smoleń. już w. 1754, + 24 Stycz. 1771. ż. Marynna Skawrońska synowica Katarzyny I-ej, II Joanna Sułkowska Łowczanka kor. (Monogr. Kossak III 60)

Sapieha Aleksander Dawidowy, stolnik lit, (wda mścisławski), w r. 1613 przeznaczony do uproszenia [prowizji] nadania Smoleńskiej, roku 1623 do pogodzenia Siewierskiego, w r. 1632 pojechał na sejm i zginął do traktatów z Rossyą. — Syn Aleksego podkomorzego orzeszkowskiego, Stolnik lit, sta prapajski, orszański i orzeczowski, wda mścisł. nieboszczyk. ż Dorotą Chodkiewiczówną zostawił wiłkomirskie. (Monogr. Kojsak III str. 44)

1764 — Czartoryski Józef Klemens, syn Stanisława Kanclerza w. kor. † 1766 i Heleny Rybeńskiej jenerałowej ar. kor., stolnik lit po Stanisławie, przed do Rzymu na powrót tegoż panowania, a do Berlina za sejmu 1788, † 13 lutego 1810 i za konferyt tamtejszej Komisyi Edukacyjnej pięć ćwierci. — Sta Tucki od 24 Kwiet 1763 (Zygiel III 291, 410), stolnikiem w. lit mian. na sejmie konfederacyjnym 1764, po Stanisławie Poniatowskim, a styczniu 1766 mianowany posłem do Rzymu z domieszaniem o ustąpienie na tron i koronacyi Stasia, podróżował Włochy, zaprowadził fabryki; 7 Maja 1772 mianowany Kluczników wielkim wołyńskiego, na sławy to był urząd ruski, rozsądzał tegoż miasta, poseł wołyński na sejm 1788, tegoż roku poseł Rzplitej do Berlina do 1790.; ż Dorotą z Barbarą Zabłocianówną Mirauką krak † 17 Marca 1810, córkami w testamencie pod błogosławieństwem nakazał zeby były polkami i wyrzekły Polskiemu (Enzyk. VI 747 Barbarowna)

Bokum (jego córka za Henrym Lubomirskim wdą krak † 1727, zachowała z Augustem III miodzaj syna, po rozwodzie dziwnie cierpiała. — (Pam. Swiz. dod. Balt 351). Henryk ab Alf Bokum został stolnikiem lit po 1666, w roku zas 1670, a może jeszcze w 16 był Czeszinkiem lit (Vol leg V 47 (Bebl Ordyn. Myszorowski 1860, 73). —

Poniatowski Stanisław August cześnik, syn Stanisława woew. [+1762] krak † Dolski i Konstancyi Czartoryskiej, ur. przeszłym mianow. 1754, stolnikiem w. lit w r. 1755, obrany królem pod dwie z rocznia 1764, koronowany w Warszawie 25 listop 1764. Złożył koronę 25 listop 1795, † w Petersburgu 12 lutego 1798. —

Ciechanowiecki Stanisław h. Dąbrowa syn Nikodema marszałka litewskiego 1546, sty mielnickiego i drohickiego i Juljanny księżny mścisławskiej wdowy po Zbarażskim; około 1585 był stolnikiem litewskim (Encykl. V 603)

Dorohostajski Mikołaj h. Leliwa, sta wołkowyski, sereszowski, lepelski, wileński, w r. 1563 gdy był stolnikiem lit. Zygm. August wyznaczył go do korrektury statutu lit., w 1574 został wdą połockim, + 1597 (patrz wda połocki.

Holszański Niemian syn Jerzego (+1537) i Maryi Sanguszkówny: Miał być stolnikiem litewskim, posiadał całą Dubrowicę aż do śmierci, która nastąpiła 1558, umarł bezpotomnie (Encykl. XII 58 art. Holszańscy Bartoszewicz) +1558

Obuchowicz Michał Leon, syn Filipa wdy smoleńskiego + 1657, rotmistrz, potem pułkownik 1660, pod Rudnem dostał się do niewoli, powróciwszy otrzymał stolnikostwo litewskie a w końcu był kasztelanem nowogrodzkim (Encykl. XIX 682 F. M. S.). Z pamiętników jego widać że był tylko strażnikiem w. lit.

Kotowicz stolnik lit. był nim w r. 1660 (Pamięt. Obuchowiczów str. 65)

Dorohostajski Krzysztof Mikołaj Moniwid Olechnowicz, leliwa, syn Mikołaja wdy połockiego) stolnik lit, krajczy lit w r. 1591; postąpił na Marsz. nadw. lit roku 1593. – patrz marsz. w. lit

Wiesiołowski Krzysztof ogończyk, syn Piotra Marsz. w. lit i Lubomirskiej siostry Sebastyana kaszt. wojnickiego); ze stolnika lit krajczy lit już w r 1670, sta tykociński, postąpił na Marsz. nadw. kor 1673. potem marsz. w. lit.

Tyszkiewicz Kazimierz leliwa, syn Piotra wdy i sty mińskiego z księżniczki Hołowczyńskiej) sta czeczerski, ze stolnika lit krajczy lit, postąpił na podczaszego lit 1641 (Tabl lit krajczy)

Radziwiłł Michał Kazimierz trąby syn Aleksandra Ludwika w końcu wdy połockiego i Lukrecyi Strozzenówny) ze stolnika lit, mianow. krajczym lit w r. 1653 postąpił na podczaszego lit w r. 1657. marsz sejm 1661, kaszt. wileński 1661 marsz trąb. 1664, wda wileński 1666, w traktaw. Andruszowskim 1667 podkanclerzy i hetm pol. lit 1669, poseł do Wiednia, Wenecyi i Rzymu wracając + w Bononii 1680 16 Listop. z Katarzyną z Łabęckich Zasławską.

Ogiński Marcjan Aleksander brama, z podstolego stolnik w. lit., a z tego kraj[illegible] w. lit. od września 1665, 1669; postąpił na wdę trockiego 167[illegible] (Tab. hist. Stolnikiem w. ks. lit. był w 1664 (Pamięt. Obuchowiczów str. 108), jako taki na konwokacyi w Grodnie 1665 (tamże 139) w lipcu;

Radziwiłł Karol Stanisław, syn Michała Kazimierza hetmana pol. i podkanclerzego i Katarzyny Sobieskiej siostry Jana III) Stolnikiem lit. został 1685, z tego Komisarz lit. [illegible] 1686–1690, postąpił na podkancl. lit. 1690 31 marca –

1646–1652 Gosiewski Wincenty Stolnik lit. był nim w r. 1652 (patrz chorąży lit. w Tabl. hist. N 5 str. 118. później podskarbi) h. Stepowron syn Aleksandra wdy smoleńs. i Ewy Pacówny. Stolnik w. lit. mianow. 27 kwiet. 1646 (Pamięt. Alb. St. Radziwiłła II. 196–198); w 1648 w walkach z kozakami; marszałek sejmu w Grudniu 1650, komisarz do układów z kozakami, które zaczęły się 16[illegible] września 1651. Podskarbiem w. lit. mianow. 1652, hetman pol. lit. 1654; 18 sierp. 1655 w Kiejdanach, ~~podpis~~ przechodzi na stronę szwedzką i podpisuje sojusz Litwy ze Szwecyą, ale wkrótce cofnął się, za co w niewoli u Szwedów, w Królewcu, zkąd uciekł, bije Szwedów; wzięty do niewoli do Moskwy 1659, uwolniony 1662, zamordowany przez związkowe wojsko 25 grudnia 1662; był stą oszmiańskim gradowym, i niegradowym na Wielszu, Puniach, Markowie i Łozdziejach; z Magdaleną Konopacką, kasztelanką elbląską, po śmierci jego poszła za Jana Karola Chałtoryskiego podkomorzego krak. (Encykl. X 303 Bałt[illegible]

Kiezgałło Stanisław, Stolnik w. lit. był nim w 1545 (Szajn. Szkice hist. Barbara Radz. I 163 wyd. [illegible]

Jabłonowski Józef Aleksander Stolnik lit., później szy wda Nowogrodz. uczony, dziwak.

Strażnicy wiel. litewscy

Mirski Mikołaj Hrehory Strażnik księstwa litews., pułkownik wołowski, zakwin, i jemu Rpltta pewną summę na okupienie się z niewoli oznaczyła (konstytucya 1622)
w r. 1650 z jego córką Anną ożenił się Jan Cedrowski (pamięt. Obuchow. i Cedrows. str. 145)
+ Strażnikiem w. lit. 20 Marca 1661 (tamże str. 149)

Łopott Strażnik w. ks. lit. (z Franciszka ~~siostra~~ Dederko, siostra bpa mińskiego) patrz Dederko

Pociej Ludwik podkomorzy brzeski, Strażnik w. lit., podskarbi, nareszcie hetm. w. lit. (syn Leonarda, wdy witeps.) + 3 stycznia 1730. z Anielą Zahorowską.

Pociej Antoni, syn Kazimierza wdy witeps + 10 czerwca 1728) Strażnik w. lit. i Regimentarz za sprawą Lenczyńskiego 1733. – chciał hetmany, nie dostał, + 1749.

Paciej Leonard syn Aleksandra wdy ~~witeps~~ trockiego od 1742 + 1771) Strażnik w lit po bracie rodzonym Ludwiku od r. 1749 + 1774

Paciej Ludwik syn Aleksandra, strażnik w lit do 1749.

Giełgud Antoni działacza, chorąży żmudz., ciwun twerski w r. 1768 był wtedy komisarzem do rozgraniczenia Kurlandyi, Oboźny w lit od 1774, w tymże roku Strażnik w lit, marsz. tryb. lit 1775; kant. żmudzki 1776, członek rady nieustaj. w dyrekt. policyi 1776-78; sta żmudzki 1781 i obrony 25 sierp 1783, i Barbara Judycka siostra Józefa Strażnika w lit. – (Encykl. p. t. 9 str 877)

Judycki Józef strażnik w lit. i generał lejtnant (jego siostra za Giełgudem Antonim sta żmudz.) (Encykl. p. t. 9 str 878)

Sapieha Michał syn podskarbiego Benedykta, strażnikiem lit był już w r. 169[illegible] pisarzem pol. lit był już w 1699, później wda podlaski + 1737 (Bartoszewicz w Pamiętn. Zawiszy str. 39., strażnikiem był w 1693 będąc na sejmie posłem (tamże 177) patrz Monogr. Kossak III 56.

Obuchowicz Michał: Дневникъ Михаила Обуховича Стражника Великаго княжества Литовскаго, писанный въ плѣну въ Москвѣ 1660 года. — Кіевъ 1863 w 8ce (Encykl. XIX 683 F.M.S.). Obuchowicz Michał Leon, syn Filipa wdy smoleńskiego + 1656, jasieńczyk; w 1660 w bitwie pod Malczem z Chowańskim dostaje się do niewoli do Moskwy, powraca z niej w 1662, i w nagrodę zostaje strażnikiem w. lit., + 22 października 1688. Patrz o jego śmierci przedmowę w pamiętnikach Obuchowiczów str. XVII, gdzie Baliński nazywa go kasztelanem nowogrodzkim i naznacza mu śmierć około 1670.

Oskierko

Kryszpin strażnik lit. 1708 r. (Pamiętniki Zawiszy str. 139)

Potocki Stanisław, (syn Felixa kasztelana krak. + 1702) z Łowczego lit., od r. 1704 strażnik w. lit. Wdą bełzkim został w 1720 (Bartosz w Pam. Zawiszy 310)

Wojewodowie Brzescy litewscy

Massalski książę Jędrzej, kaszt. brzes. lit. 1632; wda 1645, 1648.

Radziwiłł Aleksander Ludwik (syn Mikołaja krzysztofa kierownika wdy wileń. + 1616) ur. 1594, z wdy brzes. lit. podkanclerzy lit. 1635, kanclerz 1638 + 1654.

Sapieha Mikołaj, syn Nestora Pawła wdy Nowogrodz. + 1588), ur. 1516, poseł do ces. otrzymał tytuł hrabi imp. na Rodzinę; wda miński do 1588, brzeski, witep. 1589 + 1599 + 1609 Brzeskim podobno nie był nigdy Monogr. Kossak III 89.

Sapieha Mikołaj (syn Mikołaja wdy witeps. + 1599) i Anny Wiśniowieckiej wdzianki wołyńskiej mar. t. lit. 1634, wda miński 1635, brzes. lit. 1638, kaszt. wileń. 1642 + 1644 w Lublinie chorąży lit. 1632-35, postąpił na marsz. nadw. lit. 1636 (Tabl. hist. chorąży lit. Nr. patrz wda miński patrz Monogr. Kossak III 93 1638 – 1644

Sołłohub Jan łowczy lit. podsk. lit. 1731, wda brzesko-lit. 1746, 1748. patrz podsk. w lit.

Tyszkiewicz Eustachy Jan, (syn Jerzego wdy podlask.) kaszt. smoleń. 1606, wda mścisł. 1610, podskar. lit. koło tego czasu wda brzes-lit. 1615 + 1631 –

Tyszkiewicz Jerzy Wasylewicz, wda Brześciejski podpisał przywilej unii Litwy z Polską na sejm lubelsk. 1/4 Lipca 1569 r. Wojcic. B. St. t. VI

Piekarski Krzysztof z Piekar, podkomorzy brzeski, a potem wojewoda ~~[illegible]~~ 1639 uzyskał Suplem. ... z Zofją córką Andrzeja Orzeszki podsędka mielnickiego, dziedzica Kostek, około 16.. żyjącego – nagrobek jej w Białej ufary – patrz kaszt. brzeski

Pociej Adam kaszt. brzeski, wstąpił do zakonu S. Bazylego, przybrał imię Hipacy, Włodzimierski, Metropolita całej Rusi, popiera unję, + 1613

Hornostaj Gabryel wda brzeski lit, syn Iwana pisarza lit 1516-1556, marszałka i ~~pisarza~~ podskarb. l.
Tabl. hist. pis. w lit. str. (162)

Łopaciński Mikołaj lubicz, brat rodzony Jana (była żmudz.), sta mścisł. pisarz w. lit
w grudniu 1764, instygator lit. postąpił na wdę brzeskiego 1777. (Tabl. hist. pis. w. 192) i w tym
chyba umarł lub ustąpił, bo w r. 1777 zostaje wdą brzeskim Zyberg Jan Tadeusz
wda ciel. (Encykl. p. t. 28 art. Zyberg)

Jewłaszewski wda brzesko. lit. uspokaja z hetm. Michałem Pacem 1663 związek wojsk. lit. (Krajewsk. według Kochows. Stef. Czarn. 329) Kazimierz Ludwik, w 1655 został kasztelanem smoleńskim, z Bieniewskim kaszt. wołyńs. 1658 przyprowadza do smutku umowę hadziacką, w końcu tegoż roku 1658 mianow. wdą brzeskim, + w marcu 1664 (według Dyjaryusza Chrapowickiego część niewydanej). patrz wda smoleński którym nie był, a gdzie umieszczony przez omyłkę zapewne zecera, który w tytule mylnie nazwał go wdą smoleńskim. 1658 + 1664

Kurcz Stanisław wda brzeski, był nim w 1687 (Tyg. ilustr. art. Bartosz. Jan Bogusław Słuszka N 100 za r. 1861)

Brzozowski Marcyan h. gordawa, w r. 1638 podstoli kijowski w sejmie deputatem
był do komisji względem rozgraniczenia Województwa Kijow. z ekscesarchowstwem.
Do tejże expunkcji przeznaczył go sejm w r. 1641. Teraz jako Rotmistrz kijowski podp
zał 1648 elekcyę Jana Kazimierza. W okresie rozruchów na Ukrainie za Chmiel
nickiego w 1649 przeszedł do niego wprzódy z Kisielem wdą kijowskim. Sejm 165
mianował go jako komisarza do rady z hetmanami względem uspokojenia Ukr
iny, był wtedy wdą brzeskolitewskim; niedługo potym umarł (Encykl. III 502 Kop

Jarząb

+1733 Sapieha Władysław podkomorzy brzeski, +1734 (Encykl. V 401 art. Chodkiewicz Adam Tadeusz) był
mińskim [illegible] w r. 1702 (Kawecka Pamiętn. str 110), był [illegible] 1709 (Kamiń 274), syn Kazimierza Kraj
lij (Kamiń 274, +1733., w r. 1709 był wdą mińskim (274). Ska płaciła czynszu
trakcki, z którego lit został wdą mińskim, wdą brzeskim został roku 1710
jako Łac. Macoz, był 1713, Mianował z sejmu dotacyjnego z Cesarzem 1726, +17
a wdą po nim został Tadeusz Chodkiewicz (Macoz Kopan III 103)

1768 Horain Jan Antoni, szermierz. Pobierający z podwojewody wileński postem na koronacyę 17
z podwojewodzego biere urząd o dwa stopnie niżej, tojest Horadniczym, jakim w 1747; w
że roku z Horadniczego zostaje podkomorzym, 23 paździer. powtarza na sejm 1748, 1750, 1756, 1
1764, gotowy agitator tamtej, podpisał elekcyę jako podkomorzy i ska jałoski (Zbiór Lg VIII). K
szlachcicem brzeskim, mianowany po koronacyi 1764; komisarzem w komisyi wojsko
lit obrany w 1764, był nim prezydyą dwuletnią 1766-8; w 1768 został wdą brzes
w konfederacyi barskiej a potem, kiedy umarł, niewiadomo, że pewna że go było w Kon
deracyi barskiej. z Pułkanowskim. II Zielińska (Encykl. III 128 Bartoszewicz)

Tryzna Teofil wda brzeski „Melody Torkowi Wiśniowski chełmski, będąc w Rzymie 1643 od
mał wielkie prochwały przed papieżem Urbanem VIII Teofilowi Tryznie wdzie brzeskiemu
Turgenicw Hist. rus. mon. II. 218. — (Encykl. XXV 192 art Torkowi Melody - Bartoszewicz)

Kuncewicz Jan wda brześciański, ż. Elżbieta Korsakowa podkomorzyna połocka wdowa, z domu Sapieżanka córka Krzysztofa Stefana wdy mścisławskiego (Monogr. Korsak III 45)

Sapieha Karol syn Władysława Józefata wdy brzeskiego +1733 i Ludwiki Baronówny von Goltz wdowy po Krasińskim Wojciechu wdzie mazowieckim) pisarz polny lit., posłował na konwokacyę 1733, a w 1736 na sejm pacyfikacyjny (Vol. leg. VI. 596 i 645), następnie Wda brzeski (od r. 1749 ?) +1768 ż. Maryanna Albina Firlejówna (Metr. kor. ks. 221 f. 548 rok 1713). córka Józefata Stanisława Firleja Sędzia lubelskiego (Monogr. Korsak III 164) +1768

Hippocrates ~~wrote Greek~~, ~~which~~, ~~some~~ ~~says~~ Manuscript ~~was~~

Rakowski Jan, trzyrodał, podskarbi nadw. lit, potem wda brzeski, 1628 odbył poselstwo do Anglii z żądaniem posiłków lub pośrednictwa u kładzie Zygm. III z Gustawem Adolfem.

Sapieha Bogdan wda brzeski, 1591 fundował Bazylianów w Bogdanowie, z Marjanną z Kapistów księżna Perezławska patrz Monogr. Kossak III 83 (i 89) wdą brzeskim nie był podobno

Sapieha Józefat Władysław hrabia na Wiśniczu i Niesuchojeżach, wda brzeski, poseł na sejm 1689, † 1730 ur. 1650. — jest wyżej ten sam

Sawicki Melchior, cholewa, wda brzeski-lit; jako kasztelan długo Brześcia przeciw Szwedom bronił, przy najściu Rakowego 1657 poddać musiał przez Kapitulacyę 1662. — w czasie sejmików od nieprzyjaciół zaliczy. — z Ławczego mielnickiego i starosty grodzkiego mianow. kasztelanem brzeskim (Encykl. 23, 30 F. M. S.)

Zienowicz wda brzesko-lit zasiada na dyssydenckim soborze wileńs 1599 (Krzyżanows. Dawn. t. I str 95. | Krzysztof, syn Jerzego kaszt. smoleńs i Hlebowiczówny, kaszt. brzesko-lit 1589, potem wda brzes. lit, stacieczerski, propojski, + 1630 (Encykl. p. t. 28 art. Sobieszcz.) || Jest wdą już w roku 1588, bo 1 stycz. 1589 jako taki jest w traktowaniu z posłami Austr. o pokój i uwolnieniu Maksymiljana w Będzinie, gdzie chodziło o potwierdzenie umowy Byczyńskiej (Bohom. Życie Jana Zamoj. 123); jako wda brzes. był na sejmie 1597 (Nemo. Zbiór pam. o d. P. II 198)

1733 – 1745 Chodkiewicz Adam Tadeusz wda brzeski, z Rozalji Ewa Czapska wdzianka pomorska || syn jedyny Jana Karola starosty błudeńskiego i Cecylii Sapieżanki siostry Kanclerza Jana Fryderyka || ojcu starosta błudeński, wieloński, dangieliński, w 1734 po śmierci Władysława Sap. został wdą brzeskim: + 3 sierpnia 1745 (Kurjer polski 455) (Encykl. V 401)

Komorowski Krzysztof Dołęga stolnik wilkomirski, wda brzeski, żona Paździecka córka Mikołaja Władysława kaszt. nowogrodz. (patrz przedzieck.) — Syn Eljasza chorążego wilkomirskiego i Felicjanny Rudominianki wdzianki mińskiej, kuchmistrz lit. 1694–1702, postąpił na wdę brzeskiego w październ. 1702 (Tabl. hist. kuchm. N 16)

Zyberg Jan Tadeusz syn Jozafata wdy inflanc.) podkomory inflanc. otrzymuje od ojca wdztwo inflanckie w r. 1775 (10 kwiet. (Lygel 33/75), a w r. 1777 przesiada się na wdztwo brzeskie i był ostatnim na tem krześle. — z Mończyńska wdzianka inowrocławska w r. 1784 obrany konsyljarzem Rady nieustaj. i zasiadał drugim konsyljarzem w departamencie policji (Encykl. p. t. 28

Mścisław zatrzymał księże Smoleńskie Roman Rościsławowicz w 1180, nazwał się od imienia syna swego Mścisława; ale prawdopodobnie księże Roman nie zatrzymał władzy wśród powstania bezkrólewia, lecz tylko obok odwiecznej władzy Słowian-Krywiczan wzniósł gródek warowny w pobliżu rzeki Wiedmy. Po śmierci Romana M. dostał się tytuł jego Mścisławowi, jako księstwo odrębne, Smoleńsk bowiem objął brat pierworodny Dawid Rościsławowicz. Autonomija M. była tylko nominalna, zapewne. — W r. 1386 księże Smoleńskie lennik Magdałów, mszcząc się za wojnę przeciw sprzymierzeńcu swego Andrzeja połockiego przez Skirgiełłę, wpadł do posiadłości Litwy spustoszył okolicę i oblegał M., kiedy już miasto litewskie. Mc walecznie obronicy aż tymczasem pod miastem oblegający czekali, aż Litwa pod wodzą Skirgiełły, natrafiwszy krótko a zdatnie pospieszyć na odsiecz. Taktyka krewna Litwa, wiodła Słowiańskie pułki, a wojska piękne. Skirgiełło oddał M. rodzonemu bratu swemu Litygwenisowi. Litygwenisowie sprowadzili na swem lennem księstwie aż do r. 1440. Wtedy zaczęła się im mniejszej potęgi i niepodległości. Okoliczności zdawały się potem sprzyjać, gdyż Smoleńszczanie niezadowoleni ze swego rządu, wzywali do siebie Litwę. Litygwenisa Mścisławowicza. Niedługie panowanie były rządy mianowanego księcia; wojska Kazimierza zbliżyły się pod Smoleńsk, i Litwy nie próbując nawet obrony, uciekł do Nowagrodu. — Mstisław potem, bo przez w 15 w. M. został wcielony do Litwy, jako posiadłość bezpośrednia siadzb był stolicą województwa długo śmiemian. — Artykuł: Mścisław Feldyana Kunyna w Tyg. ilust. 1872 N 245. —

Zdaje się że za Michała Zwaczonej około 1520 ~~był ostatnim książęciem mścisławskim~~ chociaż nie był ostatnim ze swego rodu, ale był ostatnim posiadającym Mścisławsko, bo wdowa jego Wasilisa, w nadaniach między 1537 r. pisała się księżną Mścisławską z Bożej Łaski i z pozwolenia Hospodara naszego, wielkiego króla Kazimierza. Wreszcie już w 1538 nie było względu nie Mścisławcem, ale zajęli nim starostą księże Jan Sołomereccki. Dużo też to dopiero od roku 1569 utworzono województwo Mścisławskie, pierwszym zaś jego był Jerzy Olcik h. Ogby. Do 1772 granicznym na północ województwem Mohylewskim i gubernija Smoleńska, na wschód z innemi częściami Rossyi, na południe, i zachód obszerne województwem mińskiem. Nie dzielono się na żadne powiaty. Wysyłano dwóch posłów na sejm i dwóch deputatów na trybunał. Herbu prości w czerwonem polu na tarczy lew złotej chorągwi. (Enzyc. XVIII 987). —

Wojewodowie Mścisławscy.

Horski książ. Drucki, Grzegor, woda mścisł 1624 + 1659. Drucki-Horski Grzegorz (Vol. Leg III. 494) niższe, h. drucki, sta oszańskie; w r. 1626 deputat na trybun. skarbowym w Wilnie; w 1648 podczas powstań kozackich mężnie powściągnął chorągwiami nieprzyjaciela odpierał. w 1650 mianowany woda mścisławskim. + 1659 (Empal VII 446 Leop Hubert); z Kiszczyną, w 1648 z oszańską załogą od Kozaczyzny, - pół ugłowany, i prospekt (Vol. Leg IV. 233); w lipcu 1650 kasztel wołg mścisławskim Mer. Hon Radziwiłł Pamiętniki II. 422); w grudniu 1650 wyznaczony jako komisarz do uspokojenia Kozaków (Vol. Leg IV 332); według Mieścickiego + 1659, ale to niepewne

Krzysztof Zemy z Adamowic, kasztel smoleń 1610, rotmistrz 1615, woda mścisł 1626, nowogród 1632 + 1635 (to samo nazwisko Leop Hubert Empal. V 503)

Massalski książ. Michał Kazimierz, marsz. sejmu 1633, woda mścisł 1733, kasztel trocki 1742, wileński 1743, 1744. (syn Jana podskarbiego Prus.) dziedz. na trybun. lit 1717; pieczęć w lit 1732-57; marsz. sejmu koronac. 1733 stronnik Leszczyńs. wrócił do kraju 1736 i rozkazy woda mścisł. (Kayser pol. N29); mar. trybun 1740-41; Kasztel. trocki 1741, kasztel wileński i het. pol. lit 1744, hetm w. lit 1762, + 16 lutego 1768, z Franciszkanów ojcowska krzesła tracka (Bart. Tablica hist. pieś. 10. lit)

Ogiński Jan (syn Mikołaja kasztelana wileń + 1690) woda mścisław 1674, podsk. 1679, hetm p. lit 1683, towarzysz z pod Wiednia + 1684, 25 lat. p.

Pac Gerzabek Paweł, syn Sławosława (wdy wileń z 1565, 1589) kasztel wileński 1573, woda mścisł, mścisławski 1587. - zdaje się + 1589, bo w Empl. p. 19 str. 723 wzmiankowany Gdzieś Marcin, pewnie Krigno z Marcinkowic książ. Domanek Mikołajowic mianowany 17 lut. 1589 sędzią wiłkomierskim. po Pawle Pacu woda mścisławskim (Metr. lit) w sejmie 1588 wymieniany był z synem z innymi do prawodawstwa (wrócił Hubert Gradzia do Krakowa. był wtedy za 3 mścisławskim) sędzią wiłkomierskim (Niem. Zbiór Pam. o dz. V. II 457.

Łapicka Katarzyna, żona Mikołaja woda mścisł 1670, milastaw 1674 + 1679.

Wojewodowie Mścisławscy. Albo mowa o synu Jana?

Czesnik lit 1633

Sapieha Aleksander Dadzibóg (syn Kazimierza Lwa podkanc. lit + 1656) odznacza się pod Smoleńskiem 1614, wda mścisławs. 1615 + 1621. porównajże Stokiskiem lit. Monogr. Kossak mówi że wdą nie był III 44)

~~Sapieha Mikołaj ur. 1516, pisał do cesarza, otrzymał tytuł hrabi imp. na Radzimin, wda miń. 1588, brzeski, witepsk. 1589 + 1599 (syn Wiktora Pawła wdy nowogrodz. + 1588~~

Sieniawski Kniaź Michał, syn Kacpra Kazimierza pułkownika, mar. tryb. lit 1676), mar. tryb. lit 1692, 1699, wda miński przed 1699, mścisław po 1692 + ... wdą mińskim był już w 1697, i w tymże roku w zimie został wdą mścisławskim (Bartoszewicz w Pam. Zawiszy, str 59)

Tyszkiewicz Janusz Skumin (syn Teodora wdy nowogrodz. + 1616), ur. 1572, przez Jozafata unii zjednany, wysłany do rokoszan 1607, pisarz lit 1620, wda mścisł 1621, trocki 1625, wileńs. 1641 + 1642 pisarz w. l. 1610 - 1621, postąpił na wdę mścisł przed 1623 (wol. leg III, 44) Monogr. Kossak III 86)

Tyszkiewicz Eustachy Jan, (syn Jerzego wdy podlask) kaszt. smoleńs 1606, wda mścisł 1610, podsk. lit. koło tego czasu wda brzes. lit 1615 + 1631. —

1599 Zawiszka Jakób Jan, syn Józefa na Bakszcie, wda mścisł 1597, witepsk 1610 + 1621, wda mścisławski, postąpił na witepskie zapewne 1599 po śmierci Mikołaja Sapiehy

Sapieha Krzysztof Stefan, wda mścisławs., poseł na sejm 1623 i kommis do trakt. ze Szwed., 1626 poseł na sejm. — Bałt. w Tabl. hist. pis. wł. str. (168) mówi że wda mścisł. nie był. syn Hrehorego podkomorzego orszańskiego, w 1616 już był stą lidzkim i komis. z sejmu do rozgranicz. powiatu brasławs. i Kurlandyi; 1623 poseł na sejm i komisarz do trakt. o pokój ze Szwedami. Był już wtedy pis. lit. i stą mścisław. (Vol. leg. III, 447); 1626 poseł na sejm Warsz. i Deputat na tryb. skar. wileń. (Vol. leg. III, 494), wdztwo mścisławs. otrzymał 1636, po Mikołaju Kiszce. z Anną ks. Hołowczyńska rzeczka zmarła (Monogr. Kossak III, 45) 1636 —

Tyzenhauz Jan n. Gawół, wda mścisław., mar. tr. lit. 1716 i 1726.

Chomiński Franciszek Ksawery, poraj., jenerał major dowódzca brygady petykorskiej, marszałek sejmu grodz. 1784, później wda mścisławs. || Dowódzca brygady petykorskiej stojącej w Pińsku, poseł piński na sejm 1782 na którym obrany sędzią sejmowym, z brygadzera został jenerałem majorem amplojowanym pierwszej dywizyi lit., a niedługo i stą grodowym pińskim, marszałek sejmu 1784, w 1786 marszałek tryb. lit., wdą mścisławskim został 1788 po śmierci Tadeusza Billewicza, ostatni ~~kasztelan~~ wda mścisł. + 1809, z Zofiją Tyzenhauzówną synowica podskarbiego Antoniego (Encykl. V 451) 1788 – 1795.

Hylzen Józef syn Jana Augusta wdy mińs. + 1767 i Konstan. Platerówny) sta marienhowski i brasławski po ojcu, kaszt. inflancki został 1760, wdą mińskim 1767, nareszcie po wuju Platerze wdą mścisławskim 1769; z Łatecka która się z nim rozwodzi i wychodzi za Szymona Kossakowskiego. ± 31 sierpnia 1786; patrz wda miński 1769 + 1786

Plater Konstanty Ludwik, syn Jana Ludwika i Rozalii Brzostowskiej kszewki trockiej wdy inflanc. od 1725-1737) kaszt. połocki od 1745, wda mścisławski od 1758, i kaszt. trocki od 1769, + 1775. — pisarz w. lit. 1746-1754, marsz. tryb. lit. 1754. —

Puzyna wda mścisławski (ojciec Antoniego) Puzyna Krzysztof z Kozielska. wda mścisławski wystawił wspólnie z miastem w Wiszlyńcu 1723 kościół (Staroż. Polska III 441)

1732 Sapieha Jerzy (syn Kazimierza hetm. lit. i wdy wilen. + 3 marca 1720), stolnik litewski, sta Mireski, pułkownik husarski; wda mścisławski od kwietnia 1732, + 12 paździer. 1732. był wdą trockim od 1707 za Szwedów, kiedy uspokoiła się Rzplta powrócił do stolnikostwa i wdą mścisławskim został 1732 (Bartosz, w Pam. Zawiszy str. 164) 312) patrz Monogr. Kossak III

1642 Sapieha Jerzy sta wilkowski od r. 1742, wda mścisławski, dziedzic Żerkowa w Poznańskiem, gdzie erygował Pleszew na miasteczko. — Syn Franciszka Koniuszego lit. wdą mścisł. od 1742 (Pam. Zawiszy str. 164) ~~wdą mścisławskim został dopiero 1732 tamże 312)~~ syn Franciszka Koniuszego lit. i Anny Lubomirskiej córki Sebastyana sta wilkowski, wda mścisławski 1642, a 1644 (Sig. 26/160) Monogr. Kossak III 58)

Sapieha Ignacy syn Władysława wdy brzeskiego + 1730) podskarbi nad. lit, potem wda mścisławski. +15 Kwiet 1758. – Cześnik lit mian 1740 we Wschowie na radzie senatu (Kurjer pols z r 1740 N 186), następnie podskar. nadw. lit w r. 1744, nakoniec 1749 mian. wdą mścisławskim, +15 Kwiet 1758. Z. Anna Kiasicka kanteł. chełmska (Monogr. Kossak III 104) 1749 + 1758

Chodkiewicz Jerzy gryff, syn Aleksandra wdy nowogrodz. i Bazylisy ks. Jarosławówny) krajczy w lit już w maju 1558 (Monog. Kossak); Poseł do Moskwy 1562; postąpił na wdę mścisławs 1564; kasztelan trocki

Kiszka Mikołaj, wda mścisławski ~~[illegible]~~ do 1636 (Tab hist pis l. N 47 – str. 168) (Encykl. p. t. 9 str. 724 art. Gedroje); przechodzi na kant. trockiego Mikołaj z Ciechanowca Kiszka był w 1632 wdą mścisławs. (Sufragia Ziem. na Elek. Wład IV, Conzt.); Monogr. Kossak III, 44)

Kiszka Krzysztof z Ciechanowca, brat Mikołaja do 1636) podczaszy lit wda mścisławs od r. 1636, potem wda witepski 1639 Tab hist. pis l. str. 168) (Encykl. p. t. 9 str. 724 art. Gedroje Marcin) herbu Dąbrowa, z podczaszego w lit posunął się na wdztwo mścisławskie r. 1636 (Pam. Albr. St. Radziw. I 325; 395) syn głuchego Stanisława wdy mścisławskiego i Elżbiety Pawłowny Sapieżanki kant. kij (Niesiecki t. V 102) (~~[illegible]~~ Bartoszewicz podczaszowie lit N 18)

Korsak Józef wda mścisławski zostaje wdą mścisławskim po Krzysztofie Kiszce więc zapewne od 1639 (Tab. hist. pis. l. 168.; Encykl. p. t. 9 str. 724 art. Gedrojć)

Abramowicz Mikołaj wda mścisławski po Józefie Korsaku (Tab. hist. pis. l. str. 168.) Abrahamowicz Mikołaj, jastrzębiec, w 1637 był pułkownikiem, dworzaninem królewskim i stą Starodębskim i Madzielskim; w 1639 został cześnikiem lit. i przełożonym nad armatą W. Ks. Lit. (metr. kor. 187 fol. 29). W 1646 z sejmu już jako wda mścisławski delegowany komisarzem do traktowania o pokój ze Szwecyą. Wdą trockim podpisał się na sejmie elekcyjnym 1648; w 1649 z sejmu wyznaczony był powtórnie posłem do traktowania ze Szwecyą. – (Encykl. p. t. I str. 55)

Gedrojć Marcin książę syn Mateusza marszałka ziems. z księżniczki Anny Kraszyńskiej brat bpa żmudz. Melchiora) pisał się także Dowinant Mateuszewicz; stą wilkomirskim mianow. 17 lutego 1589 po Pawle Pacu wdzie mścisł. (Metr. lit.); w 1598 jest dzierżawcą Obelskim; wdą mścisławskim 1620 (Metr. lit.), + 1620–1, bo w 1621 wdą mścisł. jest już Aleksander Sapieha (Encykl. p. t. 9 str. 723)

Sapieha Aleksander, wdą mścisławskim jest już w 1621 więc po Gedrojciu Mikołaju (Encykl. pow. t. 9 str. 724 art. Gedrojć) chyba nim nie był (Monogr. Korsak III 44) i 92

Mościewicz wda mścisł. był inn. w 1695 po komplanacyi w sprawie Bpa Brzostows. z Sapiehą hetm. (Narbut Dzieje weron. nar. lit. XI 74)

Billewicz Tadeusz, wda mścisławskie + w sierpniu 1788 (po nim Chomiński) Encykl. V, 453. art. Chomiński) + 1788.

Ciechanowiecki Mikołaj h. dąbrowa, w 1648 będąc miecznikiem mścisławskim podpisał elekcyę Jana Kazim.; z sejmu 1649 komisarz do rozpatrzenia praw bicia monety i do urządzenia mennic; w 1659 z sejmu jako starosta mścisławski wyznaczony deputatem do Komisyi mającej rozpatrzyć i aprobować pakta ze Szwecyą i z tegoż sejmu komisarzem do dóbr cerkiewnych, stosownie do Komisyi hadziackiej, oraz do urządzenia mennicy, wreszcie komisarzem na tryb. skarbowy lit. Około 1660 został wdą mścisławskim, 1669 podpisał przysięgę króla Michała Korybuta. Cztery razy obierano go marszałkiem trybunału lit. (Encykl. V, 604. Leop. Hubert), jako wdę mścisł. pierwszy raz występuje 1660, więc był po Horskim, ale czy na pewno? może między nimi kto był jeszcze

Ościk Jerzy. Wojewodzic 1564 z Mosmową pod sprawą Mik. Radziwiłła i Jana Chodkiewicza. Hetmani wysłali go z Filonem Kmitą i Jędrzejem Kapustą kant. bracł. przeciw Serebrnemu nad Kropiwną o 2 mile od Orszy. był wtedy wdą mścisławskim (Encykl. XIV str. 36 art. Kapusta. Bartoszewicz) Jurgi Jurgiewicz, Ościk wda mścisław. 1572 (Plater Zbiór pam. do dz. pol. III 20)

Hołowczyński Aleksander książę, z Wołłowiczówna, w 1601 walczy ze Szwedami w Inflantach. Kasztelanem Żmudzkim został w końcu 1606 lub w początkach 1607 po Mikołaju Naruszewiczu; podczas rokoszu 1608 jest po stronie króla; po rokoszu został stą lidzkim; na sejmie w listopadzie 1611 wyznaczony do korrektury praw i trybunału lit. razem z Janem Zawiszą wdą wiłep i Kanclerzem Lwem Sapiehą (vol leg III 39); na sejmie w lutym 1613 wyznaczony do rozgraniczenia powiatu upitskiego od Wilkomirskiego i Kowieńs. W r. 1615 jest już wdą mścisławskim; był komisarzem do układów z Moskwą 1615 pod przewodnictwem Kazimierskiego bpa kij. (Akty Zapad. Ros. IV 451) + przed 1620 bo wtedy wdą mścisławskim czytamy Marcina Gedrajcia (Encykl XII 78 Bartoszewicz)

Niesiołowski Kazimierz stronnik Augusta III, był marszałkiem konfederacyi wdztwa Nowogrodzkiego mianowany wdą mścisławskim 1734, zrezygnował sam nie chcąc opuszczać marszałkostwa; mianowany Kasztelanem smoleńskim na radzie senatu we Wschowie 1742 (Encykl XIX 428 F.M.S.)

+1597 Sapieha Jędrzej wda mścisł był na sejmie 1597 (Niem. Zbiór pam. od. P. II 198) syn Jana stydrolickiego i Bogdany księżniczki Druckiej Sokolińskiej) najprzód wda miński 1577, a potem mścisławski, sta orszański, +1597, z Szymkowiczówną marszałkowna lit. (Mozaiki Kossak III

Kiszka Stanisław wda mścisławski, ~~[illegible]~~ głuchy, ojciec Krzysztofa także wdy mścisł od 1636; – z patrz podczas lit

Sapieha Fryderyk, syn Krzysztofa Stefana wdy mścisławskiego i Zuzanny Gosiewskiej wdzianki smoleńskiej), wda mścisławski, sta grodzieński i obryński, z temi tytułami był deputowany przez Stany skonfederowane 1648 do rewizyi Skarbu W. Ks. lit. (Vol. leg. IV. 78); ż I Krystyna Pociejowna kasztelanka brzeska i II Anna Pacówna podkanc. lit. (Monogr. Kossak III str. 46)

Sapieha Fryderyk syn Mikołaja Kuchmistrza lit., podkomorzy witepski, później wda mścisławski, sta grodzieński i ostrzyński, + 1650, ż Krystyna Pociejowna. Monogr. Kossak III 78). Chyba ten sam co wyżej.

Sapieha Mikołaj Krzysztof, syn Bogdana wdy mińskiego, według Kojałowicza z wdztwa witepskiego postąpił na mścisławskie około 1617, a według Niesieckiego na nowogrodzkie (Monogr. Kossak III 90)

Województwo
Inflanckie

Schlieben Jan Teodor, wda inflanc 1651

Słuszka ostoja Krzysztof wda inflanckí był nim w lipcu 1609 patrz Zawiszy Pamiętniki wyd. p. Bartoszewicza str 46 przedmowy. – nazwany tam wdą wendeńskim

Szembek Franciszek Jakób k. szembek, chorąży nadw. kor, wda inflanckí od 8 lipca 1737, sta brzeski kujawski i tolkmicki itd świecki + w czerwcu 1765, z Sułkowska księżna wdą inflan miano 8 lipca 1737 (Sig 26/41) + 1765 (Spis Senat w Monog Korsan patrz tamże str. 267. 1737 + 1765

Borch Jan Józef, podkomorzy inflan, poseł na sejm 1735, wda inflanckí od 9 lipca 1765, podkancl. kor od października 1767; kanclerz w kor w marcu 1780 został, + 3 paźdz. 1780, ur. 1715 z Ludwika Zyberyówna. p. Kanclerz k własnego wdą infl miano 9 lipca 1765 (Sig 31/32) został podkancl. kor 1767 (Spis Senat w Monogr Korsa 1765 – 1767

1790 — Felkerzamb Adam Ewald, z szambelana królewsk. kaszt. witepski w lutym 1787; na sejmie wielkim zasiadał w deputacyi do egzaminowania oskarżanych o banty; wdą inflanckim został 20 października 1790; + 23 lutego 1794; z Ewa z Oskierków. — ur. około 1733 h. własnego kaszt. witepski, wdą inflan. mian. 20 paźdz. 1790 (Sig 37 f 87) (Spis senat. w Monogr. Korsak III

1735 + 1737 Plater Jan Ludwik wda inflancki od 1725 do 1737 syn Jana Andrzeja wdy inflanckiego wdą inflanckim został 1735 + 1736 (Encykl. XX 808 F. M. S.) h. własnego, sta dyneburgski wdą inflan. mian. 17 lutego 1735 (Sig 25 f 2) + 1737 (Spis senat. w Monogr. Korsak

1778 + 1790 Rogaliński Kacper Ładzia, syn Antoniego sędziego krak.) sta nanielski od r. 1762, a od 1778 wda inflancki, + 1788 wda inflan. mian. 3 paźdz. 1778 (Sig 34 f 88), + 1790 (Spis senat. w Monogr. Korsak

1769 - 1775 Zyberg Józefat syn Gotarda Ksawerego krajczego inflanc.) kaszt. inflanc. od r. 1767 (17 lutego) a wdą od 1769. Wdztwo ustąpił synowi Janowi podkomorzemu inflanckiemu w r. 1775 || ur. 1694 z Magdal. de Bennigshausen (Badbergówna, 18 czerwca 1769 składa przysięgę na krzesło, a 20 czerwca t. r. obejmuje już wdztwo infl. (Sygil. ks. 33) po Stan. Bro... + 28 stycz. 1776 (Encykl. p. t. 28) Zyberg Józefat z Wierlingów h. własnego, kaszt. inflan., wda infl. mian. 20 czerwca 1769 (Sig 33 f 26), rezygnował 1775 (Spis senat. w Monogr. Korsak III

Brostkowski Stanisław z Brus

do +1769 (generalny) klonowicz, z zadruskiej

Wojewodowie Inflanccy

syn Józefa pisarza lit + 1745 i Ludwiki Ladowskiej, ur 7 marca 1733, sta bystrzycki i porucznik przybocznej na wojsku lit, w 1763 pułkownik, kuchmistrz w lit, z Teofila Rzeczyckiego marsz. konfed. generalnej Litwy 1767, wda inflanckie mianow 1767, + 8 kwiet 1769 (Encyc IV 493) z Marc. Generalskiej konfed. lit, sta bystrzycki, wda inflanc mian 3 lutego 1767 (Leg 33 f 2) + 1769 (Spis Zmarł w Mereczu Kostan III

1767 + 1769.

Do hist. pow. Dodat 15,

Dębiński rawicz, chorąży w Inflantach 1577–1580, Moskwę wojuje; wda Inflan. 1604 + 1610. – Za zasługi położone w wojnach z Szwedami, Tatarami i Moskwą otrzymał od Stefana Batorego zamek Bebel. Był wtedy prezydentem parnawskim (vol. leg II f. 1466); w 1601 będąc już wojewodą parnawskim wdelegował w Inflantach ze Szwedami, gdzie pod Kartuzem z Lenickim (sic) kasztelanem dorpackim i Forenbachem rycerstwo obił do odwrotu Gilenstierna + wojewoda inflanckim w 1610. – (Encyc VII 55 Leop Haberl)

Dönhoff z Kodeń wda Wendeński, wyjeżdża Inflanc. 1620, a ponieważ to sprawiedliwie też tam dawni, [illegible] wynagrodzenie przez skarbowe pensje i inne dawne zasady.

Forenbach Jerzy Wolmara syn, z młodu chyrzyt w obcych krajach i urzędach z Inflant do Moskwy, później, odbywszy tę przykrą ambasadę z Batorym, a ocaliwszy, za to od Szwedów w 1576 od Batorego pieczętowany, stanął potym przy Batorym, pod którego rządami w 1578 r. indygenowany, wda Inflanc. 1588, z Zygm. III w Szwecji; zostawia tę dziedzinę 1600 roku z Karolem, + 1604. piątek Szwajcarski wda Wendeński, a nie Inflancki. – mianow 14 kwiet 1598 (Metryka Ks. 142 el. 18) z wstał Wendeńskim nie Inflanckim bo wtedy inflanckie nie były, nastali dopiero po Karolusie Chrzestnym, potrzeb pod Felinem 1604 (Encyc. VII 667) i był pierwszym wdą. –

Kos Jan wda Inflan. zmarł 1710, kasztelan bp chełmiński nieodzownie w 1713. – +1713

nominat bp chełmiński 1713. Encyc VI 605) Chciał go pierwiastkowo król wprowadzić na miejsce jej przeznaczony był Krzysztof Szembek bp inflan. ale umarł Kos w 1712 (zamek) Kos Józef (starosta) szymowalski 1696, marszałkował przy pannie Magusie II wojewodzianach za granicą, i według Niesieckiego miał go do katolicyzmu nawrócić. Kato 1710 po Fabijanie Paleno obtymał wdztwo inflanc. (ex sorore) został księdzem i w lutym 1713 umarł jako bp nominat chełmiński nie doczekawszy się bp mianowania. Niesiecki pomieszał go z Janem bp chełmińskim, który z Zorzem podpisał konfederację generalną 1696 (Cz. Kor. vol. leg V 857) (Encyc VII bkg A. Bs.) Kos Józef b. wojewody wda inf. w 1713 został księdzem i w tymże roku umarł jak bp nominat chełmiński

Jan

Platter Jerzy wda inflanc +1696

— 1641 Tarnowski Leliwa Joachim syn Stanisława kaszt. sandom. + 1618 (wda inflan. 1622, usunął się 1633. — sta krzepicki, żyzmorski złożył wdztwo 3 kwiet. 1641, a po nim objął Tomasz Sapieha 15 kwiet. t. r. (Metr. kor. 185 f 335 i 358) Monogr. Kossak III 88)

Felkerzam Fryderyk, otto wda inflanc. podpisał konfed. generalną po śmierci Jana III 1696. — sta czorsztyński już w r. 1680, które wziął po żonie Butlerównie z domu, która była wprzód za Ernestem Magnusem Grotusem pułkown. kor. i stą czorsztyńskim (Metr. kor. 214. 33) potem kaszt. inflancki, z tego wda Czerniechowski od r. 1689, na teście inflancki przed samą śmiercią Jana III 1696, + 27 listop. 1705, II ż. Elżbieta de Windischgrätz. — Cieszyn 8, 732) h. własnego, wda inflancki 1696 (vol. leg.) + 1705 Kossak Monogr. III

Korff Wilhelm wda inflancki, w nagrodę zasług dostał dobra Kiszborg w Inflantach. (1632 ustawa sejm.

1722 — Morsztyn Antoni wda inflancki (od r. 1723), młody wiek swój strawił w gwardyi wojska francuzkiego. (syn Stanisława wdy sandomier. z Helena Pokocka córka Wacława (życie jej obszernie w Dzienniku Warsz. z r. 1854. — z Raciborska h. Leliwa, sta czorsztyński, wdą inflan. mian. 21 listop. 1722 (Sig. 20 f 43) (Spis senat. w Monogr. Kossak III

Gdy sejm warszawski chcąc zniszczyć tymczasowość Inflant, postanowił i urządził senat tej prowincyi. Turenstach został parowym wolą nie inflanckim, jak mylnie piszą, bo wtedy całkiem wdów inflanckich nie było, nastali dopiero po traktacie oliwskim; ale wendeńskim. Nominacya jego zapisana w aktach metryki kor. pod d. 14 kwiet. 1598 (Metr. ks. 142 st. 18.

Wdztwo wendeńskie stanowiło część Inflant według urzędowego opisu zamkniętą najprzód rzekami Dźwiną i Gawiją (to jest Gajwą czyli Aa), dalej granicą wielkiego księztwa Moskiewskiego od zamku Margenhausen (Marienhausen) ku Opoczce, a nakoniec obejmując w swym obrębie prócz powyższego zamku dwa inne Lucyn i Rzeżycę, które były wysunięte ku punktom pogranicznym od południa. Graniczyło na północ z wdztwami parnawskim i Derpskim, na wschód z wdztwem połockim i w. ks. Mosk., na południe z Trockim i Wileńskim, na zachód z Kurlandyją (Semigalija), i przytykało do morza Baltyckiego. Ustanowione zostało konstytucyją sejmową za Stef. Batorego 1582 wespół z wdztwem parnawskim i Derpskim po odzyskaniu Inflant od Moskwy. W senacie polskim zasiadało: wojewoda, który w prawach porównany był wyżej wspomnioną konstytucyją z wdami pruskimi, a zajmował krzesło po derpskim, dalej bp i kszan. Gdy w 1660 mocą traktatu oliwskiego większa część Inflant dostała się Szwedom, część południowo-zachodnia wdztwa wendeńskiego z Rzeżycą, Lucynem i Dynaburgiem utrzymała się przy Polsce i utworzyła wdztwo Inflanckie mające być w swej nazwie niby wyobrazicielem trzech odpadłych wdztw inflanckich. Ztąd też, zwłaszcza że i miasto Wenden, stołeczne wdztwa zostało stracone, senatorowie wendeńscy, nie wyjmując biskupa, odtąd nazywać się poczęli inflanckimi (Emgul XXVI 670 Wincenty Korotyński)

Zyberg Jan (Tadeusz) syn Józefata wdy inflanc.) z podkomorzego inflan. wda inflancki od 1775 (10 Kwiet. Sygil 33 f. 75) które mu ustępuje ojciec; w r. 1777 przesiada się na wdztwo brzeskie F i był ostatnim na tym krześle. źle Moszczeńska wdziewka inowrocławska (F po Mikołaju Łopacińskim); w r. 1784 obrany konsyljanem Rady nieustającej i zasiadał drugim konsyljanem w departamencie policji (Encykl. p. 28) Zyb. Jan h. własnego podkom. inflancki, wda inflan. mian. 10 Kwiet. 1775 (Sig 33 f 75), postąpił na wdztwo brzes. lit. w r. 1778 (Spis Senat. w Monogr. Kossak. 1775–1778.

Kossakowski Szymon ślepowron, ur. 1742, podczaszy kamieński, kawtel. witepski, wda inflancki, hetm. w. lit. + 1794 patrz hetm. w. lit.

Plater Fabijan z podkomorzego został wdą inflanckim 7 Grudnia 1705, musiał zaraz umrzeć, bo Zawisza w pamiętnikach swoich pod r. 1707 mówi o Grotusie wdzie inflanckim, albo też Grotus był wdą inflanckim za króla Leszczyńskiego. Imienia jego nie znamy (Bartosz. w Pam. Zawiszy str. 132) patrz Koss. h. własnego podkomorzy inflancki, wdą inflanc. mian. 7 grudnia 1705 (Sig 16 f 198) + przed 1710 (Spis Senat. w Monogr. Kossak. III 1705 —

Grotus wda inflancki w r. 1707 (Zawisza Pamiętniki str. 132. – p. Plater Fabijan

1713 – 1722 Przebendowski Piotr h. własnego, już w r. 1713 wda inflant. (Sig 18); postąpił na na wdztwo malborskie 21 listop 1722 (Sig 20 (43)) + 1755 (Spis Senatorów Monogr. Kossak

Sapieha Paweł Jan, syn Jana Piotra stryja świątecznego i Zofii Wejherowny ~~wdziani~~ chełmińskiej). Z Obozowego lit, którym był od 1638, wda wendeński (Kojałowicz zapewne po Tomaszu Sapieże, koło r. 1644, – dalej wda witepski, starosławski, borciański i zdzitowski 1648 (vol leg IV 232), nakoniec 1655 po zdradzie Janusza Radziwiłła Regimentarz lit, wda wileński, i Hetm w lit ~~[illegible]~~ + 1665. Z. Zofja Zienawiczówna kasztelanka nowogrodzka (Monogr Kossak III 50)

1641–1642 Sapieha Tomasz syn Mikołaja Krzysztofa wdy nowogrodz., jako wojski krzeszowski otrzymał w 1641 wdztwo wendeńskie czyli inflanckie po Joachimie Tarnowskim, 15 Kiszel (Metr. kor 185 (335 i 358); w tymże roku był naraz kiem tryb. lit; w następnym roku postąpił na nowogrodzkie, + 1646 (Monogr Kossak III. 88)

Dönhof Ernest. 1588.

Wojewodowie Parnawscy.

Polubiński książę jastrzębiec Konstanty (Aleksandra syn) kaszt. mścisł. 1627, wda parnaw. 1633 + około 1640, po nim został Ernest Denhof 1640; jako kant. mścisławski fundował 1629 klasztor Dominikanów w Dereczynie, — a w 1637 jako wda parnawski przeznaczył testamentem fundusz na założenie szpitala (Staraż. Pols. III 696)

Tyzenhauz Gottfried (h. Bawół) Jan, kaszt. inflant. 1621, wda parnaws. 1645, czynnie stawa w sprawie Rzpltej. — z kant. infl., wda derpski, sta maltorski, w podróży z Zyg. III do Szwecyi

Zamoyski Zygmunt Jan (syn Jana sędziego ciechanowskiego) kaszt. gdańsk. 1639, wda parnawski 1643 do + 1645, patrz kaszt. gdańs.

Dönhoff (zdaje się Henryk) kaszt. dorpacki, w r. 1646 został wdą parnaws. ostatnim już po Chreptowiczu (Święc. dopis Bart. 346) Ernest Doenhof kant. parnawski, wdą parnawskim został 4 listop. 1640 (Metr. kor. 185) 442 (Menagr. Kocsan III, 28)

Chreptowicz (Swięc dopis Bol 346)

Tryzna Piotr gozdawa, wola parnawski, sta bobrujski 1623,

Kiedy w 1307 r. Witenes zastawia nowej dynastyi litewskiej, całą Ruś wschodnią stanowiącą wcześniej do Litwy, przynależny ze Mińsk przez stanowienie między Berezyną a gromnymi posiadłości Gedymina. Mi Litwa jak niegdyś Ruś, stanowiła prawa międzynarodowe. Zgoda z Litwą dyplomatycznym stanowiskiem, udzielała bardziej niższe warunki nadawanych swych praw. Za takich potomków starej litewskiej dynastii uważać musimy braci księcia Połockiego i Fiodora za Mińskiego, którzy w r. 1326 zawierali traktat pokoju z miastem Nowogrodem i wyznaczali [illegible] w imieniu księcia Gedymina, całej Litwy, a w szczególności w imieniu swych dzielnic (Ob. Karamzin t. IV nota 132). — Ale pod ostatnią wzmianką o Mińsku jako udzielnem księstwie z czasów ruskich, czysto litewskie. Zamienione w jakąś drobną posiadłość, utracił swoje dawne znaczenie. — o późniejszych czasach niewiemy nic. W r. 1387 ustąpiony został Skirgielle mocą przywileju z 28. Kwietnia. Tymże zapisem odpadły ziemia i włości: księstwo trockie, Lidzkie, Bobrujsk, Oszmiana, Tumień, Kodajsk, Lebiedzkiem, Mozyr, i wiele innych (Narbutt - pomnijsze pisma historyczne Wilno 1856 str. 103 i nastp.) W latach zkolei panowania Mińsk pierwsze lata panowania Jagiełły jako w. ks. litewskiego i zarazem króla pol. - bierze z całą Litwą przyjaźni stosunek pośrednio Połocko - Mińskie wiadome zostały do zarządu dzielnicy Wileńskiej, na której zastał pieczęcią Kn Wasilow wskazowany przez stolicę apostol. pośrednictwem Dobrogosta Kpa poz. — W r. 1392 Mińsk został Litwą pierwej od Skirgiełły pod panowanie Witolda — należał do niego w 1408 (Karamz. t. III 109.) Przez Grunwaldem gdzie wszystkie siły polski Litwy, mińskiej chorągwi nie było. — Do czasu koronacyjnego zostaje dla Mińska mamy pewien polityczny. Na zasadzie przysięgi szlachty litewskiej do hetmanów polskich, niemniej dzienny podpisów starostów, namiestników lub deputatów mińskich: dowód że został to miasto w tej epoce do niego miast drugorzędnych (Zbiór praw Działyńskiego. poznań 1841) W r. 1513 widzimy Bohdana Iwanowicza nadzorcą na zastawie Namiestnikiem Mińskim (Kojałowicz Hist Lit str 487; Niemc. wyd. Bobrowicza t. X. 98) Domniemywamy, że aż do wygaśnienia męskiego rodu potomków Iwanowiczów książąt na zastawie litewskim, Mińsk z oko krami mógł należeć do nich namiestnictwa, któremu zostawiono cień udzielnej niepodległości. Tak to było około 100 lat, bo do r. 1441, o Mińsku nie niewiemy. W tym dopiero roku Kazimierz Jagiellończyk, pisząc nie będąc królem polskim, lecz jako wielki ks. litewski wydał swym w Brześciu lit. nadał Mińskowi pewne swobody (Dubieński Zbiór praw i przywilejów miasta Wilna), patrz także Teodora Narbutta Obraz Litwy część II str 85). — Aleksander Jagiellończyk 1496 nadaje Mińskowi prawo Magdeburskie (Balinski i Lipiński Star. P. t. III str 815 cytat.).

Najwyższa sąd apelacyjny władza – podwód nie dają itd. – w 1506 sprzeciwili się Tatarom. – roku 1566 razem z Mozyrzem obleg. Mińsk, a Mińsk tylko sam Lubelski musiał. – W r. 1541 spalony w Mińsku urząd hrodzieńskiego starego obowiązkiem było czuwanie nad całością i obronnym stanem zamku. – Zygm. August w 1552 potwierdza i rozszerza prawa Magdeburskie – Skarżą się sprzeciwiają się, widzimy że nadzory z imienia pana, jego władali miastem pod imieniem namiestników i starostów, aż do chwili gdy Zyg. August na rzecz Rzeczypospolitej zrzekł się praw dziedzicznych. – Być może że w naruszeniu słowie Bohdana Zawadzkiego miasta Zastawnego, (1513) był za pewna wówczas, przeciwnej ostrożnym Zarządzeniom od protoplasty Zamoyskiego Ogólnodawskiego w Ks. Lit. Między innych tego czasu rządu nastręczy na zastawnie rządu sporej między magnatami, należy do Mińska i byłych namiestników, a zjawia się godność starosty. Janinstkę Mińskim byłem po namiestnictwie zastawnego, stanowi pisarz i podskarbi Zygmunta I Jan Hornostaj. Dalej widzimy na tej że starościańskiej godności Dymitra Skumina Tyszkiewicza, marsz. lit., potem tegoż Teodora, a nakoniec trzeci tego ostatniego Barzego (Nies. ogł. Rod. IV 376; II 174). Unia Lubelska 1 lipca 1569 – Litwa podaje pismo i przystępuje do unii, a 4 lipca król zaprasza wszystkich prawo. Mińsk zostaje wtedy wojewodzkim na stolicę, wojewodą, wojewodą mianowany Gabryel Hornostaj, a namiestnikiem Mikołaj Talwosz – pierwszem miejscem na senacie między Pomorskim i Inflanckim, drugiem między namiestnikami między Trockim i Kijowskim i zaraz Inflanckim. – Oni podpisali też akt unii

Województwo to miało trzy powiaty: Mińsk, Mozyrz i Rzeczyca. – Od r. 1581 Zygmunt Litewski stoły się tydzień alternative w Mińsku, Wilnie i Nowogródku – tych sprawy tak zwane miasto-pory pomiędzy świeckimi a duchownymi nie mogły zajść się w Mińsku lub Nowogródku, ale wyłącznie w Wilnie (Konstytucye 1726)

Ustawą sejmową z d. 3 Maja 1791 ustanowiono w Mińsku (pomiędzy innemi miastami), sąd wyższy apellacyjny, do którego wpadały województwa: Mińskie Połockie, Witebskie i powiat Orszański. Między sejmikowania szlacheckie oznaczone w kościele projezuickim. Wkład województwa miały wskazać tylko jak dawniej, powiaty Rzeczycki i Mozyrski, wszelakoż dziesięcze powiaty Borysowski, Bobruyski i Słuckiński należały do terrytorjalnej władzy województwa. – Tom. Wileńs. I II art. Gyrosmilli Mińsk)

Obierało 6 posłów na sejm, dwóch, w każdego pospolicie. Herb: pogoń srebrna na tarczy błękitnej chorągwi w czerwonem polu. – Majowa i konstytucja 3 Maja 1789 przy ostatecznej unii wprowadzeni zostali do senatu obojga narodów. (Engel XVIII 631)

Wojewodowie Mińscy

Dyński zmarł Aleksander w boju pod Kirchholmem 1605, pod Smoleńsk 1611, pod Chocim 1621, woda miński 1641, kaszt. trocki 1648 + 1653

Pac gozdawa Paweł syn Stanisława wdy witeps. 1565, 1589), kaszt. witeps 1573, woda miński, mścisław 1587.

Pac gozdawa Jan syn Wacława Dominika kaszt. smoleń 1569) woda miński 1599 + 1615 (Niesiecki)

Puzyna Krzysztof kaszt. mścisł 1724, marsz. tryb. 1727, woda miński 1730 + 1730

Rudomina Krzysztof (syn Jana wojskiego bracław), kaszt. połoc. 1646, 1653, woda miński 1656 + po 1659. pod Chudniewiczem w Inflantach i Wołoszczyźnie, ~~[illegible]~~

Sanguszko Simeon tamuł Andrzejowicę na Kowlu i Smolanach, poznał sekretarz, kaszt. mścisł. koło 1615, witeps 1619, woda miński 1628, witycki 1636 + 1638.

~~Zdaje się że 1570, 1577, 79 [illegible] nie syn tego Jana~~

~~[illegible]~~

Sapieha Jędrzej (syn Jana) woda miński 1670, mścisł. 1677 + 1679

—1591 3ci Sapieha Mikołaj (syn Pawła wdy Nowogrod. + 1588) ur. 1516, poseł do Ces. otrzymał tytuł hrabi [illegible] na Radzin; woda miński do 1588, brzeski witepski 1589 + 1599. + 1609, sta zarażski i wieliżski, poseł do Iwana Groź. od Batorego, był wtedy już wdą mińskim jako taki podpisał się 1588 (Vol. Leg. II 7203), woda witepski od 1591, + 1599, z Anną Mieśniowiecką (Monogr. Kossak III 90., woda miński 1580 28 Stycz. (Akta Stężyckie III 27.

1636 – 1638 Sapieha Mikołaj (syn Mikołaja wdy witepsk. + 1599) i Anny Mieśniowieckiej wdzianki wołyńskiej na Radzin, mar. tryb. lit. 1634, woda miński 1635, brzes. lit. 1638, kaszt. wileń. 1642 + 1644 w Lublinie chorąży lit. 1632-1635. postąpił na marsz. nadw. lit. 1636. – (Tab. hist. chorąży Nr. Marsz. nadw. lit. został 1635, wdą mińskim 1636, wda brzes. 1638, kaszt. wileń. 1642, + 1648 (Ewgal XXII 938 F. M. S.) patrz Monogr. Kossak III 93).

Siesicki miecz. Michał (syn Kacpra Kazimierza mar. tryb. lit. 1676) mar. tryb. lit. 1692, 1699, woda miński przed 1690, mścisł. po 1692 + ... wdą mińskim już był w 1697, wdą mścisławskim został w zimie 1697 r. (Bałtocz. w Pam. Zawiszy str. 59)

Słuszka Aleksander mar. tr. lit 1631, kaszt. miński potym Żmudz 1626, wda miński 1633, nowogrodz 1635, tracki koło 1640, 1651, ojciec Elżbiety najprzód Kazimierskiej potem Radziejowskiej wda miński do 1636 (Monogr. Kossak III 93) — 1636

Tyszkiewicz Piotr, (syn Jerzego wdy podlask) wda miński + 1620.

Tyzenhauz Jan, marsz. tryb. lit 1716, 1726, wda miński + 1730.

6ty Zawisza ta żądź Jędrzej, (syn Józefa na Bansztach) wda miński 1596, wilepski 1599, podskarbi w lit 1601 + po 1607 — wda miński 1599, jako wda miński był na sejmie 1597 (Niem. Zbiór pam. a d. p. II 198) wdą mińskim do r. 1599, w którym został podskarbim w lit po śmierci Dymitra Ralechiego (Cfr. Vol. leg II f 1458 i 1530), nie postępował na wilepskie jak mylnie w Niesieckim (Monogr. Kossak III 90) — 1599

Zawisza Tołoczko Krzysztof ~~(Władysław syn wda miński ok. 1740 – pisarz ziemski, sta miński, starosta doliński, marszałek na trybunał lit., syn kasztelana nowogr., z Proszczewa, córka Mikołaja Władysława kasztel. nowogr.~~ Syn Kazimierza pisarza lit., sty mińskiego +1678, i Aleksandry Konstancji Ogińskiej stolnikówny trockiej, siostry kanclerza Marcjana) sta grodowy miński od 1685; (ur 20 kwiet. 1666). z Teresą Tyszkiewiczówną kraycz. kaliskiego; marsz. sejmu koronacyj. 1696, pisarz w. lit. 1698, marsz. sejmu 1718, wda miński 1718, sta bracławski od 1720, +1721 (Encykl. p. t. 28) 5

1. [524] Hornostaj Gabryel Iwanowicz, wda miński podpisał przywilej Unii Litwy z Polską na sejmie lubelskim 1 lipca 1569. Wojcic. Bib. staroż. pis. pol. t VI 226. –

2. [91] Sapieha Jędrzej (Syrokomla Mińsk Teka wilen. t. II 145) syn Iwana sty drohickiego i Bohdany Księżniczki Druckiej Sokolińskiej, najprzód wda miński 1577, potem mścisławski, sta orszański +1597. Ż. Szymkiewiczówna Marnatkówna lit. (Monografje Kossak. III str. 27)

1591 +1595 4. [7] Sapieha Bohdan (Syrokom. Mińsk Teka wilen. t. II 145) syn Pawła wdy nowogrodz. i Anny ks. Holszańskiej, wda miński już 1591 deputat na tryb. skarb. wilen. (Vol. leg. II 1368) + około 1595. ż. Marja Kapuścianka, podczaszanka bracławska (Monogr. Kossakow. III 83)

5ty Abramowicz Jan (Syrok. teka wileń. t. II 145) od r. 1595, lecz w 1596 jest już wdą smoleńskim (Niesiecki (Monogr. Kossak III 83), jako wda miński występuje jeszcze 10 lutego 1596 w dokumentach: Źródła do Dziejów Pols. Malinowsk. i Przezdzieckiego t. II. 340), w tym roku postąpił na Smoleńskie po Filonie Kmicic Czarnobylskim (Monogr. Kossak III ~~72~~ 89) — 1596

W r. 1653 gdy zwycięstwo otrzymane pod Wilnem przez Dołgorukiego nad Gąsiewskim, oddało Litwę, w ręce Rossyan, Mińsk został zawładany, a wdą mińskim z ramienia cara Aleksego Michajłowicza był Teodor syn Jerzego Arsenjew. Zmusza szlachtę do budowania zamku i sypania wałów – szlachta wysyła deputacyę w 1656 do cara Jana Cedrowskiego – car potwierdza się przywileje (Pamiętnik Jana Cedrowskiego, był drukowany w pismach rossyjskich) patrz Pamięt. Cedrow. str. 147)

Ciechanowski Kiszka Krzysztof, dąbrowa, wda miński, dziedzic Ciechanowa na Podlasiu, walczył pod Chodkiewiczem gdzie cały pułk swym kosztem wystawił. Majątek rodziny tej przez związki małżeńskie wniósł w dom Radziwiłłów. Ciechanowiecki Krzysztof, najprzód sędzia ziemski mścisławski, posłował w 1648 na sejmie konwok. i elekcyj. i podpisał obiór Jana Kazim. w 1653 już jako kasztelan mścisławski, z sejmu wyznaczony komisarzem do zapłacenia załodze smoleńskiej oraz do obmyślenia środków obrony i ufortyfikowania twierdzy i miasta smoleńska; z sejmu 1654 komisarz do obliczenia się i zapłaty wojsku litewskiemu. Około 1660 był wdą mińskim (Encykl. V 603 Leop. Hubert)

Sapieha Władysław, po nim wstąpił Zawisza Krzysztof 1713 (Syrokomla Mińsk)

Rojecki Gedeon, w 1625 przeciw Szwedom, w 1633 z Władysł. IV pod Smoleńskiem, mianowany kantel. parnawskim, mińskim, wdą mińskim, i stą ramborskim.

Strawiński Balcer sulima, starosta mozyrski, wprzód poseł na różne sejmy, potem wda miński komisarz do rady wojennej w wyprawie przeciw Osmanowi 1621

Żuka Jan Kazimierz Kościesza (brat Walerjana Antoniego kant. połockiego), wda miński wydał kilka pobożnych pism około 1754. — || Syn Hieronima pułkownika hussarskiego i podwojewodzego połockiego z Katarzyny Protaszewiczówny, najprzód pułkownik hussarski, bywał i regimentarzem wojsk lit. często deputat na trybunały, poseł na sejmy, wdą mińskim mianowany odrazu mniej więcej 1721. bezpośrednio po Krzysztofie Zawiszy. Na sejmie 1726 wyznacz. do układów z cesarzową Katarzyną, i z posłem szwedz. (Vol. leg. VII 414); z Ludwika Dzudarzycka chorążanka lwowska + w maju 1754 (Kurjer pols. N 46) Encykl. p. t. 28)

Zenowicz Jerzy Krzysztof, pisarz lit., sta oszmiański, pułkownik królewski, z sejmu 1703 delegowany do boku rady królewskiej, + wdą mińskim w r. 1717 o czem Teka Podoskiego I 136. Bart.

Burzyński Tadeusz, syn Stanisława kaszt. smoleńs. potem (poniżej) po ojcu woźnik kaszt. smoleńs. w r. 1763, i w r. 1769 przesiadł się na radlarnię Mińską i prawdo Anglii i Holandyi w 1769, † 1773. sta krasnostawski, mar. bryb. lit 1766. – potem kaszt smoleńs. 1769 + 1773.

Hylzen Jan Augast, sta marienhauski i krasnostawski, rejent kancellaryi Kanclerza Zapolskiego (Jana Tyszkiewicza) mar. bryb lit 1750; od 1744 kanst. inflanc. potem od 1754 rada mińska, † 14 lutego 1767 z Konstancyą Platerówną (wdową Zabłocką inflancką), syn Jerzego Kantarego z Hymarjankowego; po ojcu woźnik do sądu 19 maja 1721, poseł na sejmy 1735, 1736, 1738 i na tym ostatnim sejmie został Regentem kancelaryi lit.; sta krasnostawski wyjechał 46 pra 1739; kanst. inflanci od 1 sierpnia 1744 rada mińska po śmierci Zaby 1754 (Encyklop. XII 380 Bartoszewicz) – autor dzieła: Inflanty ich 1754 + 1767

Hylzen Józef, syn Jana Augusta, rady mińsk. † 1767 i Konst. Platerówny, po ojcu, kanclerzu inflanc. został w r. 1760, rada mińska 1767, mianem po matce Platerówna rada mińska 1769, i potem Teresa z Michałów Wdowa Tyszkiewiczowa, która się rozwiodła i wyszła wtenczas za Szymona Zabłockiego. † w r. 1736, został pannem królewskim, nobilis ordinarius 21 sierpnia 1754, szambelan od 1 listop 1754, sta krasnostawski od 19 marca 1756; poseł na sejm 1756, 1758; kanclerz inflancki został 14 listop. 1760 po Karolu Stanisławie Szczycie, przybył na sejm 17 listop.; rada mińska od 14 lutego 1767; deputat na trybunał lit 1767 z powiatu mozyrskiego; rada mińska od 1769 po matce Platerze, która została kanclerzyną; † 31 sierpnia 1786 1767 – 1769

Radziwiłł Józef, syn krajczego lit Mikołaja (i Aleksandry Batorówny) ordynat ołycki, z pisarzów w lit. rada mińska od 1769, kaszt. trocki od 1784; rada trocka od 1787 ordynat; ur 13 listop 1736, pisarz w lit 1764–1769; postąpił na radę mińską 1769 po Józefie Hylzenie

Patrz Korzeniowski N 8 — Białłozor — wda miński jego córka za Michałem Zabiełłą, patrz Zabiełła 547

Sapieha Władysław Józefat, lis, syn Krzysztofa krajczego lit. + 1665 i Heleny Sołomereckiej kaszt. smoleńskiej, cześnik lit. krajczy w r. 1691; postąpił na wdę mińskiego 1698, był nim jeszcze 1709 później wda brzeski lit. — sta płocki, nerwonogrodzki, trabski, z krajczego lit. został wdą mińskim po 1690, zdaje się na sejmie koronacyjnym Augusta II, jako taki 1699 członek Komisyi Elbląskiej Vol. leg. VI, 56), wdą brzeskim został 1710, jako taki Marsz. tryb. 1713; komisarz do układów z Cesarzem 1726 (Vol. leg. VI 412) + 1733 (Monogr. Kossak III 103)

1784.– Chmara Adam, sekretarz pieczęci mniejszej lit. za podkanclerstwa Michała Sapiehy, z tego został Instygatorem lit. 1766, przysięgał na ten urząd w Warszawie 3 grud. (Wiadomości Warszawskie z r. 1763 N 98) więc chyba mianowany Instygatorem 1763); w 1779 w początkach lutego mianowany kasztelanem mińskim, wdą mińskim został 1784 (gazet. warsz. N 24) itd. patrz Kasztelan miński (Encykl. V 353)

–1567 Sapieha Paweł, syn Iwana Siemionowicza wdy podlaskiego, sta brasławski, Marsz. nad. lit. 1551, wda miński; a od 1567 wda nowogrodzki, + 1580 Monogr. Kossak III 79.

Sapieha Mikołaj Krzysztof z Olszan, syn Bogdana, woda miński postąpił w 1617 według Niesieckiego na Nowogrodzkie, Kojałowicz zaś twierdzi że na mścisławskie (Monogr. Kossak III 90 i 86)

Massalski Aleksander marszałek kowieński, woda miński w 1621 fundował klasztor i kościół Dominikanów w Kownie (Staroż. Pols. III 412)

Wojewodowie Nowogrodzcy

Jabłonowski Józef Aleksander 1755 – 1773 składa dobrowolnie i wyjeżdża z kraju +1777 w Lipsku.

Gasztold Albert Marcinowicz, wda nowogrodzkie 1586, odparł tatary; połocki 1514; trocki 1520, wileński oraz kanclerz 1522 +1539.

Hornostaj Iwan Marsz (nadwor) i podskarbi (ziem. W. ks. Lit.) 1547, razem wda nowogrodzkie 1549 – 1551 +1557 patrz Łukowski podskar. lit., wda nowogrodzk., sta słoniński w. 1558 13 maja jak dowodzi z tej daty przywilej na zaprowadzenie jarmarków w Słonimie (Starowi Pols III 681)

Sprawdzić i jaki podsk. i wpisać, bo nie wpisany. —

Jabłonowski Józef Aleksander (Maraż Kor. i Teofili Siemaws) przez syn Aleksandra a (Stanisława) kasztel. krak. łowczy +1702. ur. 1711. otrzymał dla rodziny swej tytuł księcia Rzeszy Niemiec. wda nowogr. 1753 + 1 Marca 1777. (Krzyżan. Dan. Cod.) zafundował w Lipsku Jabłonowskische Societät der Wissenschaften – pisał wiele.

Chreptowicz Jerzy Adamowicz, kasztel. smoleński (został około) 1610, żmudz. 1615; wda mścisł. 1626; nowogrodz. 1632, +1635. (to samo zapełnia Leop. Hubert w Encykl. V 503)

Połubiński Kniaź Jastrzębiec Iwan, wda nowogrodz. 1507. – od Aleksandra króla przyjęty do herbu jastrzębiec. (Encykl. XXI 291 Fol. S)

Radziwiłł Mikołaj (syn Mikołaja wdy wileń., hetm. lit. +1588) wda Nowogrodz. 1579 z Hlebowiczówną wdzianką podlaską —

1567 +1580

Sapieha Paweł, ur. 1461, wda nowogrodz. 1569 +1588 (syn Iwana wdy podlask. +1519) głowa linii kodeńskich — jako wda nowogrodz. podpisał przywilej Unii Litwy z Polską 4 lipca 1569. na sejmie lubels. — Wojciech B. Sk. † VI. +1580 patrz Łakomski, sta brasław. Morsz. nadw. lit. 1551 (Metr. lit. 209 / 885), wda miński, a od 1567 nowogrodzkim wdą, z tym tytułem podpisał list inkorporacyi Inflant. +1580 (Monogr. Kossak III 79)

Słuszna Aleksander mar. h. lit. 1631, kast. miński potym żmudzki 1626, wda miński 1633, nowogrodz. 1635, trocki koło 1640, 1651, ojciec Elżbiety najprzód Kazanowskiej później Radziejowskiej.

Tyszkiewicz Teodor, syn Jana Skumina, w legacyi do Moskwy 1597, podskar. w. lit. 1582, wda nowogrodz. 1597 +1616 jako wda Nowogr. był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. pol. II, 198)

Tyzenhauz Stefan, wda nowogr. koło 1700. (syn Jana wdy mścisławs. 1716–1726) sta pieniański, — był mini w 1702 (Zawisza pawiatniki str. 107)

Wiazewicz Piotr Kaźmierz, leliwa wda nowogrodz., wprzód poseł na Konwok 1632 i potem na sejm 1635 zkąd deputat na tryb. skar. lit. – i Jadwiga Tyzenhauzówna, pisarz w l. 1634. poseł do Moskwy z Piaseczyńskim kaszt. kamienieckim i Kazimierzem Lwem Sapiehą w 1634; podwojewodzy smoleński, i wreszcie wda nowogrodz. (Tab. hist. 170)

Niesiołowski Józef, sta cyryński (podobno syn Kazimierza kaszt. smoleńsk. od 1738) kaszt. nowogrodz., postąpił na wdę nowogrodz. 1772. czynny 1794. + 20 marca 1814. z Katarzyną Massalską, córką Michała hetm. w. lit.

Radziwiłł Jerzy, syn Mikołaja Sawtyna i Barbary Zawiszanki wdzianki mińskiej wdy nowogrodz. + 1746), wda nowogrodz. + 1754. ur. 4 lutego 1721. marca tryb. 1744, za to pisarz w lit. 1744–1746; postąpił na wdztwo nowogrodz. 1746. –

Chodkiewicz Aleksander, wda nowogrodz., z Bazylissą ks. Zarasławowną, ~~[illegible]~~ (patrz Tabl. hist. krajowy Chodkiewicz 129) h. Kościesza, syn Iwana Iwanowicza wdy kijowskiego, hetmana w. ks. lit., sty łuckiego i Jaworuchy czyli Agnieszki Skirgiełłówny, już w r. 1501 jako dziedziniec piński, z innymi podpisał unię Litwy z Koroną w Krakowie na koronacyi Aleksandra króla. Zygm. I przed 1522 mianował go marszałkiem lit. i oprócz dóbr rozległych (Zabłudów), dał mu stwa wilkijskie i ostryjskie, a następnie i brzeskie (1534). Na sejmie w Brześciu lit. 1544, według Stryjkowskiego otrzymał wdztwo Nowogrodzkie, na którem + 28 maja 1549, pochowany w Supraślu (Encykl. V 386. Jul. Błeszczyński) Monogr. Koszak III Dopełnienia IV

Chalecki Mikołaj Krzysztof h. swego, syn Dymitra podskarbiego w lit.) mieczach w lit. 1615-1650 postąpił na wdę nowogrodz. w lipcu 1650. z Marją Leonorą Stichinówną. — Tabl. hist. miecz. lit. N 7. —

Tyszkiewicz Fedor Skumin pisarz w lit. 1589-91. Razem podskarbi ziemski i pisarz, sta grodzieński i olitski. postąpił na wdę nowogrodz. —

Pietrasz w r. 1391 w Surpiu był wdą nowogrodz. i uczestniczył w napadzie na Oszmianę razem z Zygmuntem Kiejstutowiczem dla zwalenia Świdrygiełły w. ks. lit. (Encykl. pt. 28 art. Zygmunt Kiejstutowicz str. 833)

Jundziłł Stefan Łabędź za Jana Kazim. wda nowogrodzki (Encykl. XIII 515)

Łukomski Andrzej książę, poseł pełnomocny z połockiego na sejm warszawski ku zawarciu Unii w 1564 „Andreas dux Lukomlensis" (Pol. leg. I str. 646). Pisze tego księcia później Okolski wojewodą nowogrodzkim, ale Niesiecki źle go mieści między Hornostajem, a Pawłem Sapiehą; Hornostaj jak to ze źródeł urzędowych wiemy, był wojewodą jeszcze w 1554, a już w 1556 Sapieha, który i w r. 1567 był wdą. Na Łukomskiego więc nie ma tu miejsca, chyba na wdztwo wstąpił po Sapieże. Niesiecki mylnie go też pisze na sejmie 1564 chorążym połockim (Encykl. XVII 681 art. Łukomscy Bartoszewicz)

Sapieha Jędrzej syn Pawła wdy nowogrodz., sta samborski i szczycki, jako regimentarz z ramienia Mikołaja Radziwiłła hetm. w. lit. bije Moskwę pod Kiesią 21 paźdz. 1578; † 1614 jako wda smoleński, będąc nowogrodzkim, później od 1597 połockim (Encykl. XXII 938 F. M. S.) patrz Monogr. Kossak III 82.

Sapieha Tomasz syn Mikołaja Krzysztofa wdy nowogrodz. Wojski kruszowski, 1642 † 1646 otrzymał w 1641 wdztwo inflanckie, z którego w 1642 miał postąpić na nowogrodzkie, † 1646, z Zuzanną Kreptowiczówną wdzianką nowogrodzką. Marsz. tryb. lit. 1641 (Monogr. Kossak III 88

Wołowicz Hieronim, wda nowogrodz. koło 1600.

Zabrzeziński Wiwa Jan Janowicz, wda nowogrodz. 1511, 1514. Jan Janowicz Zabrzeziński marszałek ziemski wda nowogrodzki, dzierżawca merecki, oszmiański i dangowski 1529 (Plater Zbiór pam. do dz. pol. I 153), wda nowogrodz. i marszałek otrzymał 1510 przywilej na horodniczostwo nowogrodzkie (Staroż. Pol. III 619)

Piaseczyński ks. Aleksander, do lustracyi dóbr królews. na Podolu i Wołyniu wyznaczony, kasztel. kamieniec. nijowski, wda nowogrodz., sta nowogrodz. i ulanowski, od Władysł. IV wyznaczony do kantowania z Rossyą. — Bart. nie mówi aby był wdą nowogr. przeciwnej ze Świąchu

Wołodkowicz wda nowgrodz. + w ~~styczniu~~ czerwcu 1670 Dyar. Kropowic. str. 207.

1642 - 1642

Radziwiłł Cyprian Karol, (syn Mikołaja Sierotki) wojewoda podczaski lit, potem wda nowogr. † 1642 we Lotaryngii — Kawalet Maltańskiego z krajowego podczaszy lit od 1638, pastwa Lida wda Nowogrod 1642, minął 5 Listopada 1642 w Dreznie (Kot Lukaj Gal. Nieswic str. 334. / Bartos. Podczaszowie lit str 220)

Radziwiłł Mikołaj Faustyn, wda nowogrod. 1728 † 20 Stycz 1729 Bart. Franc. Bielin. Dyg. Pism. - 1863 N 183 str 118 - dziś + 2 Lutego 1746 syn Dominika Kanclerza lit i Anny Sołtanówny poślubionej w lit) Mieszkał lat 1710 - 1724, pastwał na ladą nowogrod, 1724 Tab. hist. miesz. N 15

(i wojewodziny Maryny Kazanowskiej)

Sapieha Mikołaj (syn Bazyla wdy brzes - lit) wda nowogrodzki od 1618 komisarz do układów o pokój rozejmowy 1623. — w r. 1588 podczaszy grodzieński - pokłon Komisarzy w lit 1588 - 1 i był nim najdalej do 1600 Tabl. hist Kominy lit N 9), w 1588 był podkom. grodzieńs. Niżecki pisze że od tego czasu był wdą, mieszkał Dubno wda nowogrodzki z sejmu 1620 deput wany do rozgraniczenia między brzes. i podlas (Vol. leg III 373), w 1627 układał się ze Szwedami, 1626 Deputat na bryt Skarb. V. leg III 494), w 1632 podpisał porządek elekcyi (V. leg III 768), 1635 (Akt. wil 180. / 568), 1638, † o roku 1638. pobr. Mosnych Kossak III 87).

Radziwiłł Jan Mikołaj wda nowogrodz † 20 Stycznia 1729, z Doroty Hrabiny Puchalskiej córki podstarosty kow., wyszła 10 Stycz 1730 za Franciszka Bielińskiego łady chełmińs. (Bartos Franc. Bielińs. w Tygod. ilustr. 1863 N 183 str. 118). — syn Dominika kanclerza w lit. i Anny Sołtanówny, został krajczym lit w 1699, ur. 17 maja 1681, konsyl. w roku rozpoczął Sandom 1704, powstępił na wdą nowogrodz, 1708 (Tabl. hist krajczy lit)

poprawić czytanie Mikołaj Faustyn Go zmarły 1728

Massalski Kaiz. Jędrzej kaszt. brzes-lit 1632, ruda 1645, 1648.

Pociej Adam Hipacy, podskarbiny Lwa syn, ur. 1541, przy boku królew. 1550, protestant, kaszt. brzes-lit 1579, owdowiawszy mnich, kazyljan i władyka brzesko-włodzimierski 1590, w unii brzeskiej 1595, w Rzymie 1596, metropolita 1598 + 1613. — kasztelan brzeski jeszcze w r. 1593 w marcu Encykl. p. art. Zasławscy t. 28) jako kaszt. brzeski był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. od t. II 200)

Wojna trąby Grzegorz, kaszt. brzeski-lit poległ pod Połockiem 1679. (syn Macieja kaszt. mścisł., a brat Benedykta bpa mieli + 1615)

Wojna trąby Sokół (syn Macieja) miński, potym brzes-lit + przed 1611.

Zenowicz despot Krzysztof (syn Jerzego kaszt. połock. + 1579) kaszt. brzes-lit 1589 + 1615. — (syn Jerzego kaszt. smoleńs. i Hlebowiczówny), kaszt. brzes-lit 1589, ruda brzesko lit, sta ciecierski propojski, + 1630. (Encykl. p. t. 28 art. Sobieszczanie)

1566 + 1576 Hajko Jan Mikołajowicz kaszt. brześciejski i sta Trabski podpisał przywilej unii Litwy z Polską na sejmie lubel. 14 Lipca 1569. – Wojcic. B. St. t. VI pisarz w lit. 1563, 1565. postąpił na kasztelana brzeskiego w r. 1565 lub 6. (Tabl. hist. pis. t. str. 164) i Katarzyna c. Iwana Iwanowicza Dowojny; poseł do Moskwy 1552 z listami od panów lit. do bojarów i metropolity, uwięziony, wrócił 1553 znowu w Moskwie 1556 ze Stefanem Zbarazkim wdą witycs. i Marszałkiem Szymkowiczem; trzeci raz 1558, i czwarty w 1559; w 1566 już był kasztelanem brzeskim (u Hylzena, Inflanty str. 183) historyja zna go pierwszym kasztelanem brzeskim; podpisał się na przywileju wcielenia Inflant do Rpltej 1567, + 1576 (Encykl. XI 149 Bartoszewicz)

Kościuszko rach. Adam, kaszt. brzeski, w niewoli, modlony przez Aug. II patrz Święcki

Sawicki Melchior Mohiwa, jako kasztelan długi i mężnie Brześcia przeciw Szwedom brzeskim przy najściu Rakoczego 1657, poddać musiał przez kapitulację 1662, później mianowany wdą brzes. lit. W czasie sejmików od nieprzyjaciół zabity. – mianowany kasztelanem brzeskim z łowczego mielnickiego i starosty grodzkiego (Encykl. 23, 30 F. M. S.), jako kaszt. brzeski miał mowę 1656 mowę na pogrzebie Kazimierza Leona Sapiehy podkancl. lit. (Mon. Korsak III str. 42)

Piekarski Krzysztof, najprzód wojski brzeski, potym podczaszy r. 1639, dalej podkomorzy, następnie kasztelan, a nakoniec wda brzeski. Przeżywszy lat 90 umarł na tym ostatnim urzędzie (Encykl. XX 655 F. M. S.)

Żaka Walerjan Antoni, kościesza, chorąży ussarski, poseł na sejm i deputat na tryb., kasztelan najprzód Brzeski-lit., potem połocki, mówca sławny w Litwie za czasów Niesieckiego | syn Hieronima pułkownika hussars. i podwojewodzego połockiego z Katarzyny Bokaczewiczówny, sta grodowy starodubowski; kaszt. brzeskim był już 1732 (Kurjer pol. N126) i zdaje się że został nim w kwietniu 1730; postąpił na kaszt. połockiego 1736 (Gaz. pol. N80), marsz. tryb. lit. 1742, + 1753 (kurjer pol.) Encykl. p. t. 28). –

Burzyński Stanisław, h. trzywdar, instygator lit. od 1731, a potem z kolei kaszt. mścisł., brzeski i smoleński od r. 1754. sławny mówca, postawał na wszystkie sejmy od 1731; wreszcie złożył kasztelanię i został jezuitą, nowicjat przyjął 10 paździer. 1763. – został kaszt. brzeskim przed 1748 i był nim do 1754, gdy został smoleńskim patrz kaszt. smoleński | 1 – 1754.

~~Matuszewicz Giedrojć (syn Jerzego sty stokliskiego), poeta, autor notat, kaszt. brzeski (w 1810)~~

Chreptowicz Jan h. odrowąż, syn Adama, stryj Joachima Kanclerza lit. stolnik nowogrodz., jeszcze za Augusta II, poseł na sejm konwokacyj. 1733, w r. 1754 został kasztelanem brzeskim, stolnikostwo wziął wtedy po nim synowiec Joachim, przysięgał na to kasztel. 30 września 1754 (Kurjer polski N63) kasztelanem Nowogrodz. został w grudniu 1756 (Kurjer polski N180), + w pierwszych latach panowania Stan. Augusta, ż. Anna Szpilewska (Encykl. V 503). – | 1754 – 1756

Jewłaszewski Kazimierz, wola brzesko-lit. + w marcu 1664

Łopaciński Mikołaj, pisarz wielki, instygator lit, i sta mścisławski, wreszcie na krótko wda brzeski + jednocześnie prawie z bratem Janem Dominikiem opeł żmudzki, który + 1773. – Był posłem na 16 sejmach, i deputatem na 6 trybunałach

Matuszewicz Marcin, syn Jerzego sty stokliskiego (i Teresy Kępskiej), stolnik brzeski, chorąży, został wreszcie kasztelanem w r. 1768, + 1773. Tłomaczył satyry Horacjusza (obszerne o nim w Dzienniku Warsz. z r. 1854 N 279 i nast. art. Bartosz) || siostra jego Tekla za Franciszkiem Aleksandrowiczem kasztelanem lidzkim. – Encykl. t. I str. 418) ur. 1714 w Jelnej na Podlasiu; przysługiwał się najprzód Fryder. Jan Sapieże później Michał Czartoryski kanclerzom, z tym ostatnim toczył później walkę. – najprzód pisarz grodzki brzeski, później ziemski, wreszcie stolnik po śmierci Augusta III. pogodził się z Czartor. i został sędzią ziemskim brzeskim w lutym 1765. walczył wtedy przeciw Radziwiłłom, poseł na sejm 1767 na którym był Sekretarzem i podpisywał akta konfederacyi i Sancyta, za co przez konstytucyę 17[illegible] dostał 50.000 złp. (Vol. leg. VII. 665); z sędziego kaszt. brzeski w grudniu 1768 + 1773. Zostawił w ręku piśmie pamiętniki, czytał je Bartoszewicz (Encykl. XVIII. 184 Bartoszewicz. –

Piaseczyński Konstanty stefan lis, kaszt. brześciański, potem wda smoleński, z Teresa Wannerówna. – syn Aleksandra kasztelana nijawskiego + 1646; najprzód podstoli bracławski, poseł na sejm 1661 i ztąd komisarz do zawarcia traktatu z Rossyją, dalej kasztelan brześciański, + wdą smoleńskim 1691 (Obszerne wiadomości o rodzinie piaseczyńskiej podaje Kronika wiad. kraj. i zagr. na r. 1857 N 176, 17[illegible] i 186. (Encykl. XX 635 F. M. S)

Sołłohub Jan, podskarbi w. lit. od 1731, a potem wda brzeski od 1746, + 5 maja 1748. Życie jego w księdze świata za r. 1856 przez Bartosz.

Dunin Rajecki Krzysztof Władysław, łokdź pisarz w lit 1697, zięć Władysława Sapiehy wdy brzeskiego, postąpił na kasztelana brzeskiego. (Tab. hist. pis. l. 174.

Abramowicz Jędrzej jastrzębiec, stolnik wileński, 27 paździer 1747 obrany przez szlachtę pisarzem ziemskim wileńs.; pisarz grodzki wileński od 1748 w sierp.; mianow. kaszt. brzeskim 1757 + też żonnym w paździer. 1763. (Encykl. t. I 57)

Bystry Józef, zaczął zawód od palestry w tryb. piotrkowskim, otrzymał tam instygatorstwo skrzynkowe, zręczny, oddał się na usługi Familii, awantura jego z Jeżowskim deputatem na tryb. wsadzony do wieży, uciekł do Fleminga u którego został generalnym komisarzem dóbr swoich, mieszkał w Terespolu, robił pieniądze, został regentem skarbowym lit., walczy z Matuszewiczami, że nie dali mu panny, żeni się z wdową po Ignacym Szujskim chorążym brzeskim, z domu Chorowską. Sejm koronacyjny wyznaczył go komisarzem do uspokojenia granic między dobrami ziemskimi a starostwem ziołowskim Michała Paca, poseł na elekcyję, łowczy nadworny lit., poseł na sejm 1766, obrany tam komisarzem do asesoryi lit. W 1769 został kasztelanem brzeskim lit., na sejmie 1776 komisarzem skarbowym i emfiteutycznym w. księstwa lit. Nareszcie został konsyliarzem Rady Nieustaj. Na sejmie Małachowskiego obrany komisarzem skarbowym lit. 18 paźdz. 1780 (Gaz. warsz. N 85), i powtórnie obrany na sejmie 1782 takimże komisarzem. Drugi raz ożenił się z Tymanową ulubienicą Fleminga, + 1783. (Encykl. IV 735) Obszerny życiorys jego napisał Bartoszewicz w Wieńcu Jachowicza, t. I str. 311) 1769 + 1783

Horain Jan Antoni, z podkomorzego wileńskiego kasztelan brzeski mianowany po koronacyi 1764, wda brzeski 1768. – patrz wda brzeski 1764–1768

Kopeć kasztelan brzeski. Zawisza w pamiętnikach swych wyd. Bartosz, pod rokiem 1709 mówi: „u Sapiehów hetm. w. lit. bawiła Kopciowa stara kasztelanowa brzeska (tamże str. 141, 142) i Kopeć był tam., 146.

Sadowski Mikołaj kaszt. brzeski 1708 (Bartosz w Pam. Zawiszy str. 327)

Sadowski Reginald sta słonimski, kaszt. brzeski 1712. (Bartosz w Pamięt. Zawiszy str. 327)

Sadowski Leonard kaszt. brzeski 1718 (Bartosz w Pamięt. Zawiszy 327)

Poniatowski kaszt. brzeski ~~jest na wsi~~ ~~zasiada~~ ~~na wsi~~ zasiada w sądzie w sprawie Zborowskich 1585. Plater Zbiór pamięt. do dz. pol. II 152

Kasztelanowie Inflanccy albo Wendeńscy

101

Tyzenhauz Gottard Jan, kaszt. infl. 1621, wda parnaw. 1645 czynnie stawa w sprawie Rpltej. — z kaszt. infl. został wdą derpskim, sta malborski, w podróży z Zyg. III do Szwecyi, + 1641, ż. Zuzanna Sapieżanka córka Jana Piotra sty uświatskiego (Monogr. Kossak. III. 49)

Strutyński Jan, ias, kaszt. inflancki od r. 1738 złożył tę dostojność w lipcu 1744. (Emgal XII 381 a 88 Hylzen wda miński), sta swajski (swieckensis), kaszt. inflanckim mian. 13 lipca 1737 (Sig. 25 f. 55), — rezygnował w 1744 (Jul. Bł. Spis Sen. w Mon. Kossak. III) — 1737 – 1744

Świnarski Mikołaj poraj, kaszt. inflancki, mianow. 24 grudnia 1734, + 16 maja 1737 (Sygillaty nr 24, 26 i Kurjer polski 1737 nr 23) B. h. puchała, pułkownik wojsk koronnych, kaszt. inflanckim mian. 29 paźdz. 1734 (Sig. 24 f. 26) + 1737 (Jul. Błeszyński Spis Senatorów w Monogr. Kossak. III) — 1734 – 1737

Felkerzamb Otto Fryderyk, sta czorsztyński już w r. 1680, które wziął po żonie Butlerównie z domu która była wprzódy za Ernestem Protasem z Magnusem, pułkownik kor. i sta czorsztyn. (Meh. 214. 33). potém kaszt. inflancki, z tego wda czerniechowski od r. 1689, nareszcie inflanckim w r. 1696 przed samą śmiercią Jana III; II ż. Elżbieta de Windischgrätz; + 27 listop. 1705.

1744–1754 Hylzen Zanchryst, sta marcinkowski i brastawski, regent kancelaryi a kanclerz [illegible] pruchy, marszałek w r. 1750; ad a. 1744 nasz. inflanc. i potem ad 1754 meda mini[illegible] + 14 lutego 1767 z Konstancyą Platerówną, nasz. inflanski ad 1 sierpnia 1744, pra[illegible] meda mińsk herbu własnego: Regent Kancelaryi W. Ks. Lit, sta sędzia brastawski, nasz. inflanckim mian. 1 sierp 1744 (Sig 28 f 160), postąpił na radzcow mińskie 1754 (Sul Błoszrzyn. Spis Senatorów w Monogr. Kossak

1760–1767 Hylzen Józef, (syn Jana Augusta meda mińs + 1767 z Konstancyi Platerówny), starosta [illegible] atrybutarjo ojca i urzęda. kasztelan inflanc. 1760; po r. 1767 meda mińskim, mogł[illegible] po mojm Platen przeniósł się w 1769 na radzcow mińskich, + 27 marca 17[illegible] I ż Potocka z zabór Lipnowo-radzyńskich prezes za Stanisł. Kossakow, nasz. inflan[illegible] 14 lutego 1760, + 31 sierp 1786 (pałac meda mińsk, - h. własnego sta sędzia brastawski, nasz. inflanckim mian 14 lutego 1760 (Sig 29 f 247), post[illegible] pił na radzcow mińskie w r. 1767 (Sul Bł. Spis Senat. w Monogr. Kossak

1789 Kossakowski Antoni stepowotow, brat radcany Michała meda w lutym + 1798, Teresy Bpo ekzekut + 17[illegible] i Szymona kasztelana w Lit + 1794) ostatni nasz. inflanski ad 1790. – Syn Dominika stolnika żmudzkiego z Zabiełłowny, prastawał jako chorąży kowieński na sejm roczk[illegible] mocnia którego w 1789 mianowany kanclerzem inflanckim po Janie Mierze. (Eng[illegible] XV 663 T. Bł.), chorąży kowieński, nasz. inflanckim mian 1789 (Monog[illegible] Kossakowskich I, 256) (Sul Błeszczyńs Spis Senatorów w Monogr. Kossak

1726–1732 Przedwiecki Aleksander h. rach III, chorąży mozyrski, sekretarz poselstwa do Piotra W. Jwa[illegible] razy 1705 i 1713; kasztelan inflanski mian 24 lutego 1726 + 1732. — mieszkał [illegible] 1709, w lipcu 1710 – Tab hist Muzeum N 14. nasz inflanckim mian 24 lutego 1726 Sig 20 f 209 + 1732 (Sul Błeszczyńs Spis Senatorów w Mon. Kossakowskich III)

1769–1778 Lewicki Ignacy h. rogala, Towarzy kowieski, nasz. inflanckim mian 26 czerwca 1769 (Sig 32 f 65), rezygnował w 1778 (Sul Bł. Spis Senatorów w Mon. Kossak III)

1647 — Kaszowski Henryk z Wysokiego, syn Jana, z Miecznika Wołyńskiego, został 13 czerwca 1647 kasztelanem inflanckim po śmierci Mikołaja Głębockiego. (Metr 189 f 681) + około 1668 z Engracyą ks. Sołomierecko kasztelanka smoleńska (Monogr. Kossak III 166)

+1647 Głębocki Mikołaj kast. inflancki + 1647 potrz. wyżej Kaszowski

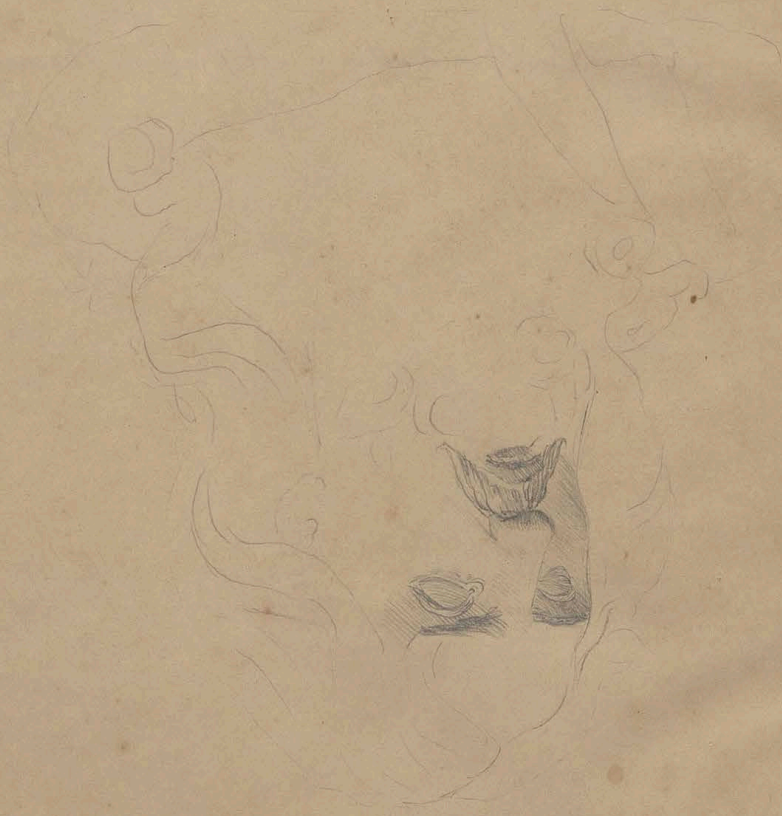

Zyberg Józefat, syn Gotarda Ksawerego krajczego inflanc. ~~Magdaleny z Budbergów~~, kaszt. inflanc. 17 lutego od 1767, a wdą od 1769, wdztwo ustąpił najstarszemu synowi w r. 1775 podkomorzemu inflanckiemu || ur. 1694, z Magdaleną do Bennigshausen Budbergówną, protegując go Borch Jan Kanclerz, który ożenił się z jego siostrą Ludwiką. – Kaszt. Infl. otrzymał na po Józefie Hylzenie, który rzekł na wdztwo mińs.; 18 czerwca 1769 przyjechał składać dopiero składać przysięgę na krzesło do Warszawy, a 20 czerw. 1769 mian. już wdą inflan. (Sygil. ks. 33) po Stan. Brzostowskim, + 28 Stycz. 1776 (Encykl. p. t. 28) h. własnego, sta onikszteński, kaszt. inflanckim mian. 17 lutego 1767 (Sig. 31 f. 167), został wdą inflanckim 20 czerwca 1769 (Sig. 33 f. 26), – rezygnował 1775 (Jul. Błeszcz. w Monogr. Kossak. III 1767 – 1769

Farensbach albo Wolmar albo Jan, jeden z nich był kasztelanem inflanckim i miał za sobą czemówną wdziankę Malborską, wdowę po Ostrorogu kaszt. bełzkim; syn Jerzego wdy Wendeńskiego, zmarłego 1604)

Szczyt Justynijan, kaszt. inflancki po Hylzenie Janie Augoście, więc od 1754 do 1760 patrz Hylzen Józef wda miński — Szczyt Jan Justynian Niemirowicz, herbu jastrzębiec, sta makowski, kaszt. inflanckim mian. 12 lipca 1754 (Sig. 27 f. 300), – rezygnował w 1760 (Jul. Błeszczyński Spis senat. w Mon. Kossak. III) 1754 – 1760

Mier Jan hrabia, kasztelan inflancki w 18 w. (Encykl. XV 190 a St. Komarów); po nim Kossakowski Antoni Mier Józef h. własnego, sta hermanowski, kaszt. inflanckim mian. 3 paździer. 1778 r. (Sig. 34 f. 88) (Jul. Błeszczyński Spis senatorów w Monogr. Kossakows. III syn Wilhelma kaszt. słońskiego, + 6 sierpnia 1790 (Staroż. Polska II 1255) 1778 –

Koss Jan, wdą chełmińskim mianowany 1688, + 1701. Był poprzednio kasztelanem Inflanckim, po Felkerzanie Ottonie, starostą ostrołęckim, starogrodzkim i szynwaldzkim (Encykl. XV 669 J. Bł.).

1718 – 1726 Szretter Jan – generał adjutant hetmana lit. ~~Sapiehy~~ w 1716 r., skarbny litewski, później kasztelan inflancki + 1726 (Bartosz w Pam. Zawiszy str. 328), herbu własnego, kaszt. inflanckim mian. 19 listop. 1718 (Sig. 19 f. 160), + 1726 (Jul. Błeszczyński Spis Senatorów w Monogr. Kossakow. III

1688 + 1716. Berk (de Karmel Franciszek Władysław, Don. grodu warszawskiego Ks. 57. f. 782). herbu własnego. Pułkownik J. K. M. kaszt. inflanckim mian. 25 czerwca 1688 (Sig. 14 f. 120) + 1716 (Jul. Błeszczyński Spis Senatorów w Monogr. Kossak. III)

1717 + 1718 Baranowicz Łukasz h. junosza Strażnik polny W. Ks. Lit. kaszt. inflanckim mian. 3 lutego 1717 (Sig. 19 f. 46), + 1718 (Jul. Bł. Spis Sen. w Monogr. Kossakow. III)

1726 Walloni Jan h. własnego, chorąży grodzieński, kaszt. inflanckim mian. 23 wrześ. 1726 (Sig. 20 f. 195), nominacya nie doszła albo też zaraz umarł, bo po Szretterze następuje Przezdziecki Aleksander (Jul. Bł. w Monogr. Kossak. III)

Kasztelanowie Mińscy 107

−1584

[illegible] Jan [illegible], kasztelan miński i podskarbi lit. 1573, kaszt. trocki 1584, woj. trockie 1586, +1591; syn Jana marszałka w. lit., kanclerza i wdy wileń., i z [illegible] Zasławskiej, 1544 urodzony; [illegible] 1559 [illegible] w Moskwie, [illegible] 1565.— razem z Dowojną poddał Połock 25 lut 1563 i dostał się do niewoli, uwolniony w 1566. w 1573 był kasztelanem mińskim i podskarbim w. lit., w 1584 postąpił na kasztelanię trocką a w dwa lata później na wdztwo trockie, +1591 (Swiat. X 326 Leop. Hubert) Jan Zenowicz Chlebowicz kaszt. miński 1572 (Plater Zb. pam. d. dz. pol. III 20)

Hawrburda Mikołaj kaszt. miński koło 1600.—

Puzyna Jędrzej, kaszt. miński koło 1700

Sapieha Jan Fryderyk (syn Kazimierza wdy trock. ~~1690~~ +1703) kaszt. miński (do 1717), trocki 1712, od 1717 (Tabl. hist. Kondratowicz lit. N 20) mar. tryb. lit. 1729, kanclerz lit. 1736, + 1751. Referendarz w. ks. lit.

Stuszka [illegible] [illegible], mar. [illegible] lit. 1631, kaszt. miński potym żmudzki 1626, wda miński 1633, nowogrodz. 1635, trocki [illegible] 1640, 1651, ojciec [illegible] [illegible] [illegible] Kazano [illegible] potym Radziejowskiej.—

Wojciech Wąsiej Sanok (syn Mieczysława) miński pobyt bucz. kl. + przed 1611

Wykowski Daniel, kaszt. miński 1712, koniuszy lit 1707–1709, kaszt. miński po Janie Fryderyku Sapieżie, kasztelanem mińskim był w r. 1718 (Pamiętn. Zawiszy) a od r. 1717 str. 17 233. Stan. Niechorowski. –

1524 Tatwosz Mikołaj kaszt. mieński starosta Dymemborski podpisał przywilej Unii Litwy z Polską na sejmie lubelskim 4 Lipca 1569. Wojcic. B. H. k. VI

Tyszkiewicz Piotr kaszt. miński był w r. 1617 (Teka Wileń. Syrokomla Mińsk 151.)

Kędzierzawski Stefan, kaszt. miński w r. 1661 przywiózł do Kapituły wileńskiej nominacyę na bpa wil. Jerzego Białłozora przez Jana Kazim. (Przyałgowski Tyrobpów wileń. II 154)

Chmara Adam, sekretarz pieczęci mniejszej lit. za podkanclerstwa Michała Sapiehy, z tego został Instygatorem lit. 1766 ~~przed samą mianowaną Sapiehy~~, starosta giżowski, z delegacyi sejmowej mianowany komisarzem do Komisyi Radziwiłłowskiej ze strony księcia wdy wileńs. (Vol. leg.), tak samo był komisarzem do tejże sprawy z sejmu 1776 (Summarjusz str. 65); w r. 1779 w początkach lutego mianowany Kasztelanem mińskim po Adamie Rokickim (Gaz. warsz. N 12), przysięgał na senatorję 25 lipca 1779; wdą mińskim został w 1784 (Gaz. warsz. N 24), marsz. tryb. lit. 1785-6; chorągiew kawaleryi narodowej po Ogińskim wziął w lipcu 1786 (Gaz. warsz. 1859) (Encykl. VI 353). 1779–1784

Rokicki Adam, kasztelan miński, po nim został w początkach lutego 1779 kasztelanem mińskim Adam Chmara (Gazeta warsz. N 12) Encykl. V 353).

Czetwertyński Mikołaj syn Stefana podkomorzego bracł. i Anny Bokijówny, ~~podkomorzy bracł., pierwszy w rodzinie katolik~~, poseł na sejm konwokacyjny 1632; deputat na tryb. kor. 1647. Został kasztelanem mińskim najprawdopodobniej po Eustachym Kierdeju, który w r. 1653 postąpił na kasztelaniję żmudzką. Rotmistrz J. K. Mości w r. 1658; ż. Domicella ks. Sołomerecka, +1661 (Encykl. VI 542 Jul. Bartoszewicz +1661.

Kiersdej Daszkowicz, kasztelan mińsk z tego porządku w 1653 na kasztelanię trembowską
(Engel VI 542 art Daszkowicz Bartłomiej)

Hołowczyński Jan Mniszek, kasztelan mińsk w XVII w. (sic!). Był podobno z
nem Aleksandra wdy mińskiego. Miał chorągiew husarską w r. 16
zkąd udał się do Inflant pod komendą hetm pol. księcia Krzysztofa Radziwiłł
zwinął chorągiew w lutym 1622 w czasie nieszczęśliwego pod
pucie wojsk Radziwiłła z Orszą 1622, czytamy że Jan Hołowczyński
był kasztelanem mińskim, jeżeli tak było, zachował mu ordynacja
(Sprawy majętne i polit. Krzysztofa Radziwiłła str 38, 178, 182, 221) Engel
XII 79 Bartłomiej)

Judycki Aleksander h. radwan, ur. 1648 (III) majski koniuszy przysiągł assessorji z
Jarosławiu, był dworzaninem królewskim, starostą jaśwońskim, rotmistrzem
i pułkownikiem wojsk kor. Mocarze napadu szwedzkiego na Polskę, dowodz
na Litwie mile dopomógł do wygnania szwedzkiego najeźdźcy. Na majes
majsha różne potrzeby majętne wyłożył znaczne kwoty, które na dopiero
1677 sejm polecił wypłacić ze starostw Rzeczy. Był w tym roku kasztela
nem mińskim. Krajowe urzędy wyznaczony komisarzem do ułożenia kon
stytucji. (Engel XIII 494 Łoś Hubert)

1742 Judycki Jan h. radwan, z marszałka nowogrodzkiego kasztelanem mińskim mia
mianowany na radzie senatu majowej, we Lwowie 1742 (Kurjer polski N2
Inne źródło zowie go po imieniu Michałem. Zdaje się więc że latopisowi
szano dwa imiona, ale osoba jedna). Jeżeli tak, był syn Antoniego
marszałka nowogrodzkiego i był ur. r. 1740 marszałkiem trybunału, co zdaje się
na Michała (Krasnowolski Monografje I, 193). Jan Judycki kasztelan mińs
ziemię 26 stycz 1747 w Wilejsku zostawiwszy po sobie córkę Marjannę Ogińskiego wdy wil
(Kurjer pols. N368). Zdaje się że umarł 1758, bo ordynacja wyszczególnia kasztelanem m
skim, inny Jan Judycki, który miał być kasztelanem do 1776. (Engel XIII 496 Bart

Judycki Jan <u>kaszt. miński</u> 1758 do 1776 <u>patrz</u> Jan Judycki kaszt. miński od 1742

Agryppa Wacław <u>kaszt. miński</u> sta Niemonojdzki w r. 1588 w Maju był wyznaczony przez sejm z innymi do prowadzenia zwłok króla Stefana z Grodno do Krakowa. (Niemc. Zbiór pam. o d. P. II 452) z. z domu Regina Dorohostajska rodzinka polocka I° voto za Sapiehą Mikołajem Krzysztofem wdą nowogrodzkim 2° za Agryppą Wacławem kaszt. mińskim (Moncyt. Kanat. III 87)

Jeśman <u>kaszt. miński</u> w 16 w. (Staroż. Pols. III 441)

Puzyna Ks. Oginiec Zędrzej, syn Hieronima marsz. upitskiego, podkomorzy upitski, poseł na sejm 1778, potem kaszt. miński, wojował przeciw Szwedom

Wątpliwy rok, czy nie 1678 – bo nie żyje by wojował ze Szwedami –

107

Rajecki Gedeon, w r. 1633 pod Smoleńskiem z Władysł. IV; mianowany kaszt. parnaw. mińskim wdą mińskim i stą ~~pr~~ ramborskim –

Strawiński Marcin sulima, kaszt. miński z sejmu 1591 deputat na trybunał skarbowy. – jako kaszt. miński był na sejmie 1597 (Niem. Zbiór pam. od. t. II 200)

Wańkowicz Teodor Antoni, lis, stolnik i podsta sądowy miński, sta poduświacki, ~~w ostatku kaszt. miński~~, pięćrazy deputat na tryb. lit. 1682 ~~i następnych~~ 1686, 1691, 1701 i 1709, człowiek niezmiernie pobożny i fundator wielki. Przed samą śmiercią został kasztelanem mińskim, między r. 1709 a 1717, kiedy umarł. ~~Por~~ Z. Anna Wojsznarówna pisarzowna ziemska lidzka. Porównać Niesieckiego wyd. Bobrowicz. t. IX str. 225. (Bartosz. w Pamięt. Zawiszy str. 74)

14

Zakiełło Szymon topor, syn Antoniego łowczego w. lit. + 1776 a brat hetmana pol. lit. + 174[illegible] z jenerała lejtnanta wojsk lit. Kaszt. miński od 1784, złożył krzesło w 1787

Józefowicz, kaszt. miński po Danielu Wykowskim (Tabl. hist. komiczny N 20)

1741 + 1754. Judycki kaszt. miński po Józefowiczu (Tabl. hist. komiczny lit. N 20) Michał, h. radwan, marszałek rzeczycki, które to marszałkostwo prawie dziedzicznie od końca XVI wieku piastowali Judyccy. W r. 1740 wybrany został marszałkiem trybunału lit. W 1741 mianowany kasztelanem mińskim, + 1754 (Encykl. XIII 494) patrz Jan Judycki kaszt. miński – to ten sam chyba

Lubecki kaszt. miński z Franciszka z Kopciów, później za Karolem Załuskim kuchni lit. od 1739 Tabl. hist. kuchni. N 20.

Kasztelanowie Mścisławscy

Ogiński Marcjan Karol, syn Jana hetm. pol. lit. +1684) kaszt. mścisławs 1702

Ogiński Stanisław (syn Marcjana wdy witepskiego +1750) kaszt. mścisł. witeps 1740 +1747 – kaszt. mścisławski od 1738, sta merecki, + 14 czerwca 1748. w Warszawie

Pac gozdawa Mikołaj, Mikołaja syn, bp kijows 1564, na wymaganie papieża Piusa V go 1566 25 marca ustąpił; potym kaszt. mścisławs i kijowski + 1588. – (24 marca 1566 jest data listu Piusa V do Zygm. Augusta, jest bpem kij 1559, 1563, – 1572 został kasztelanem mścisławskim (Encykl III 625 bpstwo kij)

Połubiński książę jastrzębiec Konstanty, Aleksandra syn, kaszt. mścisł 1627, woda parnawski 1633 syn Aleksandra kasztelana Nowogrodz. +1577; (Encykl XXI 291 F. M. S) jako kaszt. mścisł fundował w 1629 klasztor Dominikanów w Derczynie; – w 1637 sporządzał testament jako woda parnawski (Staraż. Pols III 696)

Puzyna Krzysztof kaszt. mścisław 1724, marsz. tryb. 1727, woda miński 1730 + 1730. –

Sanguszko Simeon Samuel Andrejowicz, na Kowlu i Smolarach, podkomorzy [illegible] kaszt. mścisł. koło 1615, wit. po 1619, wdy mińs. 1628, wit. po 1636 + 1638

1622–1627 Sokoliński z Druckich książę Krzysztof syn Michała wdy połock. kaszt. mścisł. 1619 połocki 1621, 1627. Drucki Sokoliński Krzysztof książę h. Druck. syn Michała wdy połockiego; około 1606 otrzymał słowo jezierzyskie; w 1609 poseł na sejm z województwa połockiego gdzie wybrany deputatem do korrektury statutu litewskiego; w 1621 poseł na sejm, a w rok później został kasztelanem mścisławskim; w legacyi od Zygm. III do Rzymu i do Wiednia; w 1627 został kasztel. połocki + 1635–6 (Encykl. VII, 446 Leop. Hubert) w r. 1624 komisarz do sądzenia sprawy o zabójstwo Jozefata Kuncewicza i jako wda ~~[illegible]~~ mścisł. (Bohom. Życie Lwa Sapiehy 133)

Sołomerecki książę Jan, kaszt. mścisł. 1569

Stelkiewicz Bogdan kaszt. mścisł. 1644, nowogrodz. 1648, tłukł kozactwo, a córkę z Sołomereckiej zrodzoną wydawał za hetmana Wyhowskiego. —

Tyszkiewicz Stanisław, kaszt. mścisław. 1778, żmudzki 1782 do 1794.

Wojciech trąby Siemion (syn Macieja) mścisł. koło 1600. (ojciec Abrahama bpa wilen.)

Kamieński Jan, radem z podlaskiego, kaszt. mścisławs. do 1645 patrz Kossakowski.

Ryszkowski kaszt. mścisławski 1672 w grudniu. Dyar. J. A. Krapowic. 329 czy nie ten sam? Paweł, wprzód podczaszy brześciański, rotmistrz królewski, poseł na sejmy osobliwie 1661 komisarz do obliczenia krzywd Litwy, kaszt. mścisławski.

Wojna Maciej trąby, kaszt. mścisławski, pod Ułą 1568. (ojciec Benedykta bpa wil.)

Brzostowski Kanclerz Litewski, starosta rzeczycki, syn Jana Kazimierza kasztelana trockiego i Konstancji z Mierzeckich, ur. 7 marca 1682 r. w Pilanach, zm. 1724, pochowany w Kownie, ożeniony z Teresą Ogińską (+1710) córką Franciszka Ogińskiego, kasztelana trockiego, starosty rzeczyckiego, zmarłą 1731 r. (Kossakow. Monografje I, 32) 13. (Karpowicz w Kłonie nazwał (VIII, 43) i Teresa Krajewiczowa (Tabl. hist. komunikat. 433) a także pisze w tab. 175

Burzyński Stanisław, indygenat 1731, (z rodu) kasztelan mścisławski, brzeski i smoleński od 1764, rezygnacja złożył kasztelanji i starostwo jezuicie, nowicjat przyjął 10 października 1763; starostwo przedtem miewał, postawiał na konwikcie tejże od r. 1731, złożył kasztelanję smoleńską na rzecz Tadeusza i został jezuitą w 1763 roku. kasztelan smoleński

1786–1792

Chrapowicki Józef hrabia, marszałek Rady miesznej przez dwa lata 1784–6 i za te czasy kasztelan mścisławski, +5 marca 1801 | kasztelanii przedtemi długo dowodził, mianowany 1786. Encyklop. t. 28 str. Zakrzewski | ur. 1731, przebywał na tym komisarzu 1764 i malekcyę, podpisał akt rozbioru. Następnie jenerał wojsk lit. w 1788 obrany na sejmie konstytucyjnem do rady nieustającej, dostał się na ostatniego ostatka deputowanego stanowego, utrzymał się w radzie i nadal dwa lata i obrany Marszałkiem Rady nieustającej 1789–6, ale tę razę zrezygnował jako w deputowanego; mianowany kasztelanem mścisławskim na roczem 1786 (Gazeta N78), 15/04 przybywał na krzesło (Gazeta N83); na sejmie 4/6 mianowany deputatem do kolekcji 29 marca 10 r. 1792 był komisarzem skarbowym, sena tej w tymże roku złożył kasztelanję zapewne z powodu Targowicy; + w Warszawie 5 marca 1801; ż Helena z Sapiezyńskich (Encyklop. V. 502)

Daszkiewicz Korybut Tomasz kasztelan mścisławski od 1792 – ostatni † mianowany kasztelanem mścisławskim po Józefie Chrapowickim dnia 1 grudnia 1792, – godności stronnictwa nuncjatury, złożył 29 maja 1792 w obranym sądzie nadzwyczajnym sejmowym do sądzenia zdrajców ojczyzny w czasie ostatniej tej wojny, od kt. był jednostronnym z senatu, więc a zapewne został prezesem tego sądu sejmowego, który na dniu 1 czerwca w Warszawie zapadł wskutek uroczyście (Encyklop. VI 804. Bartoszewicz)

Puzyna Antoni, chorąży nadw. lit., potem kaszt. mścisławski, – ż. Elżbieta ~~Puzynianka~~ Ogińska córka Grzegorza sty żmudzkiego, najprzód za Giełgudem, a później za nim, ona + 21 listop. 1767.

Tyszkiewicz Józef, leliwa syn Jerzego kaszt. mikeps. + 1735 (Benedykta Sapieżanka), najprzód ciwun wileński i sta dubiecki, potem kaszt. mścisławs. od 1761, a ruda i sta smoleński od 1775, + 20 grudnia 1790, miał lat 70.

Tyzenhauz Michał kaszt. mścisławski w r. 1715.

Zabiełło Jan topor kaszt. mścisławski za Aug. III.

Szczyt (Józef kaszt. mścisł. jego córka Zofja za Antonim Zabiełłą Łowczym lit.) Encykl. p. 28 art. Zabiełła || + 1745 kasztelanem mścisławskim (Encykl. IV 488 art. Brzost. Józef), a także i IV 674, patrz Baczyński Kaszt. ~~mś~~ smoleński) Józef Szczytt Niemirowicz, syn Krzysztofa kasztelana smoleńskiego i Anny Zawiszanki, po ojcu został cześnikiem w lit., – od 1740 r. zaś Kasztelanem mścisławskim (Pam. Zawiszy str. 168)

Białozor Stanisław, kaszt. mścisławski 1653–61, podobno Ojciec Marjana i Arcbpa połockiego, (Encykl. I III 405)

Ciechanowiecki Krzysztof h. dąbrowa, najprzód sędzia ziemi mścisławskiej, posłował na sejm 164[illegible] konwokacyjny, oraz elekcyjny gdzie podpisał obiór króla Jana Kazim.. W 1653 już jako kasztelan mścisławski z sejmu wyznaczony komisarzem do zapłacenia załodze smoleńskiej oraz do obmyślenia środków obrony i ufortyfikowania twierdzy i miasta Smoleńska. Z sejmu 1654 komisarzem do obliczenia i zapłaty wojsku litewskiemu. W młodym wieku walczył pod Chodkiewiczem i pułk cały własnym kosztem wystawił; około 1660 był wdą mińskim (Encykl. V 604 Leop. Hubert)

Hołowczyński Konstanty z Hołowczyna Riapołowski książ. Kasztelan mścisławski już w 1613. Na sejmie w latym 1613 wyznaczony komisarzem do ordynacyi Smoleńska (Vol. leg. III 196). W 1615 jest komisarzem do układów z Moskwą, – nie wiadomo kiedy umarł, ale z pewnością przed 1624 (Encykl. XII 79 Bartoszewicz)

Hołowczyński Jan, kniaź, łabędź, był podobno synem Aleksandra wdy mścisławskiego miał chorągiew husarską w 1621 z którą udał się do Inflant pod rozkazy hetm. pol. lit. Krzysztofa Radziwiłła. W Kompucie wojsk Radziwiłła z czerwca 1622 czytamy że ten Hołowczyński był kasztelanem mińskim (sic) jeżeli tak było zostało nim w ciągu tej wojny. (Encykl. XII 30 Bartoszewicz)

w tekście artykułu nazwany mińskim, ale artykuł zaczyna się: Hołowczyński Jan kniaź kasztelan mścisławski w XVII wieku itd

Kossakowski Jan Eustachy ślepowron, syn Nikodema z Filijanny Wołłowiczówny; towarzysz chorągwi pancernej w wyprawie Mocimskiej 1626 walczył jako rotmistrz własnej chorągwi, a w 1645 otrzymał kasztelaniję Mścisławską po Janie Kamińskim. + 1649 w Warszawie w czasie sejmu wolnego, na którym delegowany został jako komisarz do obmyślenia środków poprawienia monety, ustalenia jej wartości i porównania z monetą państw ościennych (Metr. kor. i Vol. leg. IV, 289). Ż. Katarzyna Gintowt Dziewałtowska, chorążanka trocka. On pierwszy osiadł na Litwie, a syn jego Stanisław żonaty z Zawiszanką stał się protoplastą krakowskiej linii Kossakowskich (Encykl. XV 663 D. Bł.) 1645 + 1649

Mieleszko Jan kaszt. mścisł. był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór p. o. d. P II 200)

Kasztelanowie Nowogrodzcy

Rudomina Jan (syn Jana wojskiego bracł.) 1621 rotmistrz pod Chocimem, opisał wojnę chocimską wierszem, kaszt. nowogrodz. 1637 + 1646. kaszt. nowogr. był 1643 (Star. Pols III 621)

Stetkiewicz (Stichelm) Bogdan (kościesza), kaszt. mścisł. 1649, nowogrodz. 1648. Kłuski kozactwo, a córkę Helenę z Sołowierczyńskiej zrodzoną wydawał za hetmana Wyhowskiego. — poseł mścisławski na nomokacyę 1632

Wołowicz Grzegorz kaszt. nowogrodz. 1569 podpisał jako kaszt. nowogrodz. i sta słonimski przywiley Unii Litwy z Polską na sejmie lubelskim 4 Lipca 1569. Wojcie Bib. st. 1 VI

Wołowicz Samuel, kaszt. nowogrodz. 1626 i sta mołczacki, pułkownik, w Zuplaczach przeciw szwedom 1602.

Zenowicz despot Stanisław Jurewicz, kaszt. nowogrodz. + 1672.

Oborski Jan kaszt. nowogrodzki

Połubieński Jastrzębiec Aleksander, kaszt. nowogrodz., pod Walmarem w niewolę wzięty i ~~rzędu~~ w niej 1577 umarł. Zarządzał Inflantami z ręki hetmana Radziwiłła
Syn Iwona sędy nowogrodzkiego (Encykl. XXI 291 T. M. S.)

Judycki kaszt. nowogrodz., + w połowie marca 1671 (pogrzeb był 17 marca, Dyar. J. Aut. Chrapo

Stetkiewicz Jan kościesza, dworzanin królewski, potem kaszt. nowogrodz.

Oskierko Antoni, kaszt. nowogrodz., w r. 1727 sejm z regestru apostazyi skazuje go na utratę godności majątku i życia za to że syn jego wychowany został w wierze kalwińskiej, z Anną Grabowską zaślub. przed 1712 kalwinką, – przejście syna na wiarę katolicką wybawiły starca (Krzyżan. Daw. Pols. I 108. – h. Murdelio pisarz w. lit. postąpił na kaszt. nowogrodz. w grudniu 1725 Tabl. hist. pis. w lit. (175)

Aleksandrowicz Stefan tegoż herbu, kaszt. nowogrodz. za Sasów || sędzia ziemski grodzieński i wójt miasta Grodna; w 1676 z sejmu wyznaczony komisarzem dla dopilnowania odbudowy zamku w Grodnie i do regulacyi pretensyi tego miasta; w 1683 mian. podkomorzym grodzieńskim, później już marszałek grodzieński, wybrany posłem na sejm 1690, z którego delegowany został na Trybunał Skarbowy W. Ks. Lit.; około 1694 mianowany Kasztelanem Nowogrodzkim. (Encykl. S. I str. 417). po nim nastąpił Obuchowicz Teodor w r. 1700. –

Niesiołowski Józef sta cyryński, potem kaszt. nowogrodz., postąpił na małą w r. 1772. czynny w r. 1794, † 20 marca 1814, – ur. 1728; podobno syn Kazimierza kasztelana smoleńs. od 1738 – z Katarzyną Massalską córką hetmana w. lit. Michała.

Przezdziecki Mikołaj Władysław, roch, marszałek oszmiański, kaszt. nowogrodzki od 1678 marsz. trzyb. lit. na posiedzeniu zakończył życie 11 paździer. 1685, mając lat 64.

~~Zienowicz Krzysztof~~ Kopeć, córka jego Anna wzięta nowogrod. za Pawłem Sapiehą hetmanem wdą wileń. Tabl. hist. koniuszy lit. N 16)

Wojna kaszt. nowogr. w 1695 w komplanacyi w sprawie b. po Brzostowsk. z Sapiehami (Narbut Dzieje wewn. nar. lit. I 74. – Aleksander Wojna kaszt. nowogrodzki 1685–1694 a może i później (Bartosz. Nam. Zawiszy str. 36)

Chreptowicz Jan Litawor, odrowąż, ~~brat~~ syn Adama, brat rodzony Maryana sty werbelskiego a stryj kanclerza lit. Joachima), najprzód stolnik nowogrodzki jeszcze za Augusta II, poseł na sejm konwokacyjny 1733; w r. 1754 po Stanisławie Burzyńskim został kasztelanem brzeskim, stolnikostwo wziął wtedy po nim synowiec Joachim, przysięgał na kasztelaniję 30 wrześ. 1754 (Kurjer polski N 63) kasztelanem nowogrodzkim został w Grodnie 1756 (Kurjer polski N 180), + w pierwszych latach panowania Stan. Augusta. ż. Anna Szpilewska (Encykl. V 503)

Jesman Krzysztof h. korczak. w 1648 jako podsędek słonimski podpisał elekcyję Jana Kazim. w 1663 był chorążym słonimskim, potem otrzymał stwo bysztynieckie; z sejmu 1669 wyznaczony sędzią kapturowym: Król Michał mianował go kasztelanem nowogrodzkim; w 1673 z sejmu wyznaczony komisarzem do otworzenia i obliczenia z podskarbim skarbu koronnego. W 1674 podpisał elekcyję Jana III z województwem nowogrodzkim, oraz przysięgę na pakta konwenta przez tegoż króla wykonaną. Na sejmie 1676 wybrany do komissyi między Kurlandyją i obywatelami powiatu piltyńskiego, Jan III na sejmie 1678 mianował go wdą smoleńskim, zkąd mianowany komisarzem do województwa wołyńskiego względem nadużyć popełnionych przez wojsko lit. wracające z pod Chocima. Wkrótce potem życie zakończył (Encykl. XIII 289 L. Hubert)

Judycki Mikołaj Władysław, komendant stwołowicki, generał artyleryi w. ks. lit., pułkownik królewski; w 1671 kasztelan nowogrodzki. W Stwołowiczach, jedynej stolicy komandoryi maltańskiej na Litwie, Judycki około 1650 był komandorem. W 1659 regimentował na miejscu hetmańskim. Pod Miedziołą dowodzi z Wołłowiczem i odparty przez Chowańskiego do Nowogródka. Znaczne poczta poniósł za Jana Kazimierza, Jana III, o które występował na sejmie 1690, ale zwrot ich odłożył sejm do późniejszego czasu. Zmarł, jak mówi Niesiecki w Wilnie, ale roku śmierci nie podaje (Encykl. XIII 494 Leop. Hubert)

Obuchowicz Michał Leon syn Filipa wdy smoleńskiego +1656; rotmistrz, potem pułkownik 1660; stolnik litewski, kaszt. nowogrodzki (Encykl. XIX 682 F. M. S.) Brat jego Teodor Hieron. Obuchowicz kaszt. nowogrodz. mówiąc o jego śmierci nazywa go tylko strażnikiem w lit. – więc kasztelanem nie był. – patrz Pamięt. Obuchow. str. 54)

W pamiętnikach jego nie widać żeby był kasztelanem nowogrodzkim

Obuchowicz Teodor Hieronim, syn Filipa wdy smoleńskiego +1656; kasztelan nowogrodzki +1707 (Encykl. XIX 682 F. M. S.) pokojowy na dworze Jana Kazimierza; w 1669 udaje się z nim do Francyi, wkrótce wraca, ma udział w bitwie pod Chocimem 1673; podkomorzym nowogrodzkim mianowany 1693, a kasztelanem nowogrodzkim 1700 po śmierci Aleksandrowicza (str. 62), +14 kwietnia 1707, miał lat 65 (str. 64) (Pamiętniki Obuchowiczów)

Zienowicz Piotr. kaszt. nowogrodz. był na sejmie 1597 (Niem. Zbiór p. od. P. II 199)

Nowosielski Antoni, kasztelan nowogrodzki pod r. 1710 wspomina o nim Zawisza w swoim pamiętniku, † 1725. – str. 152. – Kasztelan nowogrodzki jeszcze 1716 (tamże 312)

Kasztelanowie Parnawscy

Holtsur kaszt. parnaws około 1625 (patrz Święc. dop. Bart. str. 345) patrz kaszt. dorpacki

Rajecki Gedeon, w 1625 przeciw Szwedom; kaszt. parnawski, miński, woda miński i sta ramborski

Stabrowski Piotr lubecz, kaszt. parnawski, sta trydeński; wprzód poseł na sejm 1590, przeciw Szwedom pod Kokenhauzem, z ks. Sanguszkowna; pod Kokenhauzem 1601 już jako kaszt. parnawski (Bohom. Życie Jana Zamoj. 153), jako kaszt. parnaw podpisał akt rokoszu 15 czerwca 1606 (Akta grodz. Stężyckie VIII 96)

Kossakowski Tomasz stępowron, syn Krzysztofa, z Wajnianki, do r. 1652 kasztelan parnawski, następnie dorpacki, a w końcu witepski. (Encykl. XV 663 J. Bł.)

Ernest Doenhof, kant. parnawski, wdz. parnawskie zastał 4 listopada 164[illegible]
(Metr. kor. 185 f 442) (Monogr. Kossak III 28)

Kasztelanowie Połoccy

Krasiński Adam herbu 1758–1776, syn Konstantego kasztelana i starosty [illegible] i Teresy [illegible] starościanki trockiej, w brat chrzestny Marcina Kazimierza Krasińskiego podkanclerzego 1764, posesjonat [illegible] lit. – [illegible] Jana Dawidowski z Janowic herbu Rawicz lit. został kasztelanem połockim po czerwcu 1758. z Grodzieńskiej [illegible] z Ogińskich; nadzieje [illegible] starościanki trockiej; na sejmie [illegible] 1712, jenerał [illegible] wojsk lit. od października 1748, był [illegible] nadwornym regimentu pieszego [illegible] wojska lit., marsz. trybunału lit. 1753, marsz. 1758. z [illegible] przed 1776, żył jeszcze w 1781 (Enycl. IV 490) 1758–1776

Brzostowski Robert herbu 1790. syn Józefa pisarza w. lit. † 1745 i Ludwiki Radziwiłłówny, ur. 2 września 1743, szambelan Stan. Aug. od 8 grud. 1766 (Dygat str. 30), pułkownik gwardyi i kawalerii w wojsku lit., pułkownik kirasyrów polskich, starosta Mszczonowski, z Anną Kleofasową Paszkową Tarłową, z którą ślub odprawiony w lutym 1787 (Gaz. warsz. N 18); marsz. połocki miał 1788 był ostatnim kasztelanem (Enycl. IV 497)

Pac Gedeon Krzysztof, syn Stefana podkanclerzego lit. † 1640 i Heleny Radziwiłłówny, kawaler maltański niekapłanujący kanon. połocki 1636, miecznik lit. 1653, kanclerz lit. 1656, prezydujący elektorowi Janowi Kazimierzowi 1674, † 1684. – wdowa Maryla. – chorąży lit. 1646–1656, pozostający na podkanclerstwie lit. w latach 1656. – (Tabl. hist. chorąży N 5. –

Radziwiłł Krzysztof (syn Jana wojskiego kanc.) kawaler połocki 1646, 1653, wdowa † 1656 † po 1659. – pod Chodkiewiczem Hetmanem i Wołowiczem

Sokolińscy z Dmochów herbu Kiryata, syn Michała sędziego połockiego, kawaler maltański 1619, połocki 1621, 1627. – podkanclerstwo pieczętarstwo lit. 1610–1615, referendarstwo lit. w Radzieli nazwany Janem synem Krzysztofa ok. 1617 1627

Dmochi Sokolińscy Kiryata herbu Kiryata h. dmoch. i znak 1606 otrzymał tłoczo Jerozolimskie, w 1609 poseł na sejm z województwa połockiego, gdzie mogliśmy deputatów do rozsądzenia skarbu lit.; w 1621 poseł na sejm, a potem pożegnał starostwo kasztelanem mścisławskim; w legacyi od Króla III do Rzymu i do Wiednia; w 1627 starosta kanclerz połocki, † o ile też zdaje się znak między 1635 a b. (Encycl. VII 446 Kop. Kubala)

Ziénowicz Krzysztof Jerzy Jurewicz (wnuk Jerzego wój. smoleńsk.) za polską inwencją / regimentarz w Inflant., pod Czaśnikami 1567, pod Lepelem 1568, kaszt. połocki +1579. – Jerzy Mikołajewicz Ziénowicz kaszt połocki 1572 (Plater Zb. Pam. D. pol. III 20

Zenowicz Krzysztof i Anna Bazanów (syn Krzysztofa kaszt. brzes-lit +1615) kaszt. połocki, zginął pod Chocimem 1621 Jerzego... (i Teodory Wołłowiczówny +1630; córki Jerzego Sapiehy wdą wil. i kchm., z tymi za Halszką wdowa do 1636, potym za Krzysztofem Zebrzydowskim, z Chodkiewiczówną rodzona siostra hetmana.

Sosnowski Jan Jadziemba, podstoli wileń 1648, a potem kaszt. połocki, ... od Stecka ...
+1660.–

Szymkowicz Jerzy Machnisza kaszt. połocki wspomniany przy akcie inkorporacji Inflant 1567.

Wołmiński Jan rawicz, kaszt. połocki, sta krewski, pod Wielkiemi Łukami; jako kaszt. połocki naznaczony Komisarzem do ~~gran~~ uregulowania granic między Litwą i Kurlandyą, łącznie z Melchiorem Gedrajcem bpem żmudz. i Wacławem Agrypą Notarjuszem w. ks. lit. w r. 1583. (Pamiętniki Millerowe do pan. St. Bator. str. 128), – 1579 (Moraw. Dz. u. p. V 469

Żaba Walerjan Antoni Kościcza, chorąży ussarski, poseł na sejm i deputat na tryb. kaszt. najprzod brzeski lit., potem połocki, mawia stawny w Litwie za czasów Niesieckiego (syn Hieronima pułkownika hussarskiego i podwojewodzego połockiego z Katarzyny protaszewiczówny) stoi gradowy starodubowski, – kaszt. brzeskim był już 1732 (Kurjer pol. N 26) i zdaje się został nim w kwietniu 1730, postąpił na kaszt. połockiego 1736 (Gaz. pol. N 80), marsz. tryb. lit. 1742, +1753 (Kurjer pol.) Cmyk. p. t. 23) +1753 jako kaszt. poł.

Plater Konstanty Ludwik h. swego syn Jana Ludwika i Rozalii Brostowskiej kszaucki trockiej wdy inflanc. od 1725–1737), kaszt. połocki od r. 1745, wda mścisławs. od 1758 i kaszt. trocki od 1769, +1775; pisarz w lit. 1746–1754, marsz. tryb. lit. 1754, za to kaszt. połoc. w 1754–1757 (Moraw. Dz. u. p. V 469 – 1758

Dorohostajski Mikołaj, wda połocki (patrz krajczy lit. 131)

Pac Kazimierz Michał, gordawa, syn Hieronima strażnika lit., Wojniaczki podstolanki lit.) kawaler maltański, komendant poznański i stwołowicki, pisarz w l. 1684–1701 – Kaszt. połocki (Tob. hist. pism. lit. 173, 1700 (Morawski Dz. n. p. V 469

Pac Krzysztof Konstanty sty kowieńskiego, wareckiego i wilejskiego z Denczyńskiej wdziewki podlaskiej) marsz. wyb. lit. 1713, poseł na sejm 1718, Kaszt. połocki z Barbara Ogińska córka Maryana.

Żaba Tadeusz, chorąży hussarski (kościuszko), marsz. konf. wileń. w Radomiu 1767, podkomorzy wileń., poseł na sejm 1776. Kaszt. połocki od 1786, wda połocki od 1784 po Józefie Sosnowskim był on stą kaniowskim Litwy, okrutny, dziki, dumny. (Ostatni wda Połocki, przeżył Rpltę. Encykl. pow. s. 28)

Korsak Jan kaszt. połocki był nim w r. 1660 (Pamięt. Obuchowiczów str. 66), 1661–1674 (Morawski Dz. n. p. V 469

Pac Jerzy naszt. połocki był na sejmie 1597 (Niem. Zbiór p. o d. P. II 199), 1596 (Morawski Dz. n. p. V. 469

Szemiot Mikołaj naszt. poł. 1726 (Moraws. Dz. n. p. V 469

Sielicki Michał naszt. poł. + 1790 Moraws. Dz. n. p. V 469

Kasztelanowie Smoleńscy

Chreptowicz Jerzy Adamowicz h. odrowąż (syn Adama ~~Arcbpa połockiego + 1599~~) kaszt. smoleń. około 1610, żmudz. 1615, wda mścisł. 1626, nowogrodz. 1632 + 1635.
(zgodnie z tym i Leop. Hubert w Encykl. V. 503, ale nadto ani słowa więcej)

Massalski książę Aleksandra Jurjewicz, kaszt. derpts. 1629, smoleńs. 1631, wda 1638 + 1641 w r. 1635 zgodził się na małżeństwo Władysł. IV z córką Fryderyka Palatina Rena (Encykl. p. 127 Nr 411 art. Wład. IV) — 1631–1638

Pac gozdawa Wacław Dominik syn Mikołaja, kaszt. smoleńs. 1569 –

Tyszkiewicz Serafin kaszt. smol. po 1569 (Moraczew. Dz. n. p. II 468

Rudomina Piotr (syn Pana wojsk. bracławs.) postrzelony pod Mosnową, kaszt. smoleń. 1638, 1647. – poszł na sejm 1632 i 1635. z Abrahamowiczówną siedzianką Smoleńska

Scipio de Campo Jan, marsz. tryb. lit. 1703, w legacyi od Litwy do Szwedów 1709, w jednaniu 1717, kaszt. smoleń. 1720 + 1738. syn jego Józef pojął Weronę Firlejównę, ostatnią Firlejów dziedziczkę. — co do tego małżeństwa patrz Święcki II 75.

Tyszkiewicz Eustachy Jan (syn Jerzego wdy podlask) kaszt. smoleń 1606, woda miasławs. 1610, podskar. nadw. lit., koło tego czasu, woda brzes. lit. 1615 + 1631.

Tryzna Hrehory, kaszt. ~~mińsk.~~ smoleńs. podpisał przywiley Unii Litwy z Polską na sejmie lubelsk. 1 Lipca 1569. – Wojcie. Bib. stoni. pie. pol. t. VII

Abramowicz Agryppa Wacław, jastrzębiec, kaszt. smoleń. 1590. Święc. ten sam co niżej Agryppa

Mieleszko kaszt. smoleńs. (korczak Iwan) 1589 sławna jego mowa jest w pamiętn. o dawnej Polsce Niemcewicza t. II, 477
Jan Mieleszko kaszt. smoleń. z żoną Anną Fursówną wprowadzają 29 paźdz. 1613. za koń Bazylianów do Żyrowic (Staroż. Pols. III 685)

Kuncewicz, Bogdan h. Łabędź, brat Jakóba koniuszego w. lit 1512 i Macieja ciwuna trockiego (Niesiec IV str 1442) kaszt. smoleński (Tab. kat. koniuszy lit. N 3).

Agryppa Wacław, pisarz w. lit 1576–1585, postąpił na kaszt. smoleńs. Tab. his. pisl. (165) Kaszt. smol. 1590 (Morawsk. Dz. n. p. V 468

Pac Jerzy kaszt. smol. 1596 (Morawsk. Dz. n. p. V 468

Wołłowicz Władysław syn Piotra podkom. trockiego i Horodyskiej) Kojałowicz mówi, że był kaszt. smoleńskim i musi tu być prawda, bo Kojał. spółczesny; tylko nim był krótko, bo konstyt. 1653 nazywa go pisarzem, więc chyba został ~~pisarzem~~ po sejmie, w r. zaś 1655 został wdą witepskim – hetman pol. lit 1666. potem hetman... — 1655.

Chrapowicki Jan Antoni gozdawa, syn Jana Antoniego wdy witeps + 1683), w r. 1697 był kasztelanem smoleńskim (Encykl. V 502 Leop. Hubert)

1655-1658 Jewłaszewski Kazimierz Ludwik, sekretarz królewski za Zygm. III; w 1655 został kaszt. smoleńskim, w końcu 1658 mian. wdą brzeskim, sprawił umowę ka-dziacką, + w marcu 1664. patrz wda smoleński gdzie umieszczony pocz. omyłkowo

Sołomerecki książ. Mikołaj Lew h. rawa, kaszt. smoleński około 1620 (Monogr. Kossak III 167)

Naruszewicz Stanisław kaszt. smol. 1598 (Moraws. Dz. u. p. V 468

Siemiot Wacław kaszt. smol. 1605 (Moraws. Dz. u. p. V 468

Kandzierzawski Hieronim kaszt. smol. 1678 (Morawski Dz. u. p. V 468

Sczyt radwan Krzysztof, kaszt. smoleński, był poprzednio deputatem do boku Aug II 1703. — kantelanem smoleńskim Pasporowa gow. 1716 Zawisza w Pamiętn. str 165, — pierwej cześnikiem lit. —

Wilczek Samuel h. Franciszek mądrostki: kaszt. smoleńs. † 1670

Dönhoff Jan kaszt. smol 1670 (Morawski Dz. u. p. V 468.

Żenowicz Jerzy, syn Mikołaja który w bitwie pod Wiedroszą 1499 dostał się do niewoli), kaszt. smoleński, sta ciecierski i propojski; w Inflant. bije się 1563, kaszt smol 1587 (Morawski Dz. u. p. V 468.

Burzyński Stanisław, instygator lit, a potém z kolei kaszt. mścisł. brzeski i smoleński od r. 1754; 1754 – 1763
sławny mowca posłował na wszystkie sejmy od 1731, wreszcie złożył kantelanję i został jezuitą, nowicjat przyjął 10 Paźdz. 1763. — Krzesło złożył, zdaje się w r. 1763 i otrzymał je po nim Tadeusz Burzyński Encykl. p. 128 ob. Zyberg 807) || Stanisław Antoni z Burzyna h. trzywdar, najprzód skarbnik smoleński, w 1731 został instygatorem lit; są poszlaki że był kasztelanem mścisławskim, ale za to nie ręczymy z pewnością, mogło to być chyba 1745 po śmierci Józefa Szczyta; na pewno zaś został kasztelanem brzeskim przed 1748, sądził assessorje w Grodnie jako kasztelan brzeski u Kanclerza Sapiehy (w Grodnie 1751). W 1754 został kasztelanem smoleńskim, kasztelanję zdaje synowi Tadeuszowi, przyjmuje sam nowicjat jezuicki 10 paźdz. 1763 (Encykl. IV 673)

1763 – 1769

Buczyński Teodozy, syn Stanisława marsz. smoleń. pokrewny Jerzy – poprzedzający po ojcu wojsk. marsz. smoleńską w. 1763, i w 1769 prezydował na Radzie Nihilis; potem do Anglii i Hollandyi w 1769, + 1773, ks. krasnostawski; marsz. tr. lit 1766 || najprzód starostą krasnostawskim i radnikiem w województwie lit., marsz. smoleń. od 1763 mian. w Krakowie zawarł po rozwiązaniu sejm, na sejmie konfederacyjnym uczynionemu do konstytucyi praw, na koronacyjnym obrany exkrakiem do komissyi skarbowej, zasiadał w niej aż do sejmu Czaplica, na tymże Czaplicu znamu obrany marszałkiem skarbowym w 1766 marca (a) marsz. trybu lit 1766 na 1767; 19 paźdz. 1767 wyznaczony do mianowania z Repninem, był exkrakiem delegacyi 1767–8 która przepisała Rzpltej nowe prawa, potem do Hollandyi i Anglii 1769; wojewoda mińskie 1769, + 1773 we Florencyi (Engel IV 675)

Niesiołowski Kazimierz, stolnik czerniński, później marsz. smoleński; mian. w grudniu 1738. – Niesiołowski Kazimierz gorliwy stronnik Augusta III był marszałkiem konfederacyi wołkowyskiej Nowogrodzkiego, potrzebowanie konfederacji królewicza. Na zasadzie mianowany wdą pskowskim 1734, rezygnował sam ze dostojności, niechcąc opuszczać marszałkowstwa, potem król mu dał kasztelanię smoleńską na Radzie senatu we Wołkowisku 1742 wydał w 1743 obia publica ibi; w 1745 obia domestica ibi (Engel XIII 478 F. M. S.) 1739 + 83 (Moraczewski Dz. m. p. II 468.

Suchodolski Antoni, w czasie wołkowyskiej rokoszu przeciwnej stronie przeciwnej, na kasztelanię smoleńskim, potem za naszej organizacyi Rzpltej już po drugiem podziale, został kasztelanem mieszkiem od r. 1793, i wdą grodzieńską stamtąd od marca 1794. – 1789–1791 (Moraczewski Dz. m. p. II 468.

Kiszkowski, Szczęsny marsz. smoleński, był mianowany trybunału 1770 i wtedy zgodził z prawa Niesiołowskiego z braku niebo, i potem dał powód do gwałtów bo wtedy uniósł trybunał, – zdaje się że reprezentował po Buczyńskim Tadeuszu + 1788 (Moraczewski Dz. m. p. II 468

Cyprjan Paweł 1684, pisarz trocki, woj. 1687 + 1689, syn Jana [illegible] 1681 – 1684
[illegible] ż Katarzyny Czerniejówny, ze stolnika wileńskiego pisany
w. lit 1669-70; Referendar 1663, 1669; postąpił na kaszt. trockiego niewiadomo
kiedy, pasha Meda trocki, kaszt trac do 1684 (Moraczewski Dz nar pol V 448.

Chlebowski Jan Jelan 1584, woda 1586, + 1591 (syn Jana, kanclerza Litwy, wielkiego 1584-1586
[illegible] 1544 [illegible], [illegible] 1539 [illegible] Moskwy,
[illegible] 1565; kaszt. wileński [illegible] 1573 pasha kaszt. wileński, kasztelan
trocki 1586 (Moraczewski Dz nar pol V 447)

Chrapkiewicz Krzysztof 1633, wileń. 1636, woda 1642, + 1651 (syn Hieronima 1633-1636
[illegible] 1598 [illegible] ż Heleny Tarłówny wdowy Jakubowej Monwyd. Kijowskiego 1621
komisarz w lit 1624—1633; postąpił na kaszt. trocki 9 lipca 1633. – (Tabl. hist. Komm. I, 112)
po Wojciechu Radziwille, na wileńską kasztelanię postąpił 1636 po śmierci tegoż Wojciecha Radziwiłła, nakoniec w 1642 po Janie Kiszce wdanie kasztelanii wileńskiej, + 12 września 1651
(Encykl. V 399 Tab. Błeszyńskich)

Gasztold Stanisław na zjeździe 1515 w Wiedniu kaszt trocki 1541 + 1542, ostatni
tego imienia; wdową po nim została Barbara syn Miasta i Marcinowicza
żony wileńskiej kasztelanki lat ok. 7 + 1539. Gasztold Stanisław Janowicz kaszt trocki 1499
(Moraczewski Dz. nar pols V 447)

Kiszka Piotr Stanisł, woja, woda podol. postąpił do Mozawy 1521, 1526, kasz. trocki i
starosta Żmudzki 1533, kasztelan trocki, + 1544. Kaszt trocki do 1533 Moraczewski
Dz nar pol V 447

Massalski Janiaż Michał Józef, starosta sejmu 1733, woda mścisławski 1733, kaszt. trocki 1742, 1742—1743
wileński 1744 [illegible] 1749 syn Jana pułkownika zmarłego w Inflantach 1717;
pisarz w lit 1732-37; mianowany [illegible] 1733 płomnik Leszczyński, wyrzucony
z kraju 1736 i postawiony wodą oszczędzany (Kurjer pols 1749), mianowany 1740-41)
kaszt. trocki 1741, kasztelan wileński hetmański polski 1744, hetman w. lit 1762, + 10 lutego
1768. ż Franciszka Ogińska kaszt trocka (Bartoszewicz. pis w lit)

Ogiński Aleksander, w boju pod Kirchh. 1605, pod Smoleń 1611, pod Chocim. 1621, cała mińsk. 1641, kaszt. trocki 1648 + 1653.

Ogiński Mikołaj (syn Jana hetm. p. lit. + 1684) podskar. nadw. lit. kaszt. trocki 1700 + 1712

Ogiński Tadeusz Jędrzej kaszt. trocki 1769, wda 1770 + 1783. — syn Marcyjana wdy witeps.; najprzód pisarz w. lit. potem kaszt. trocki od 1743, wda trocki od 1769 + 1783 mając lat 72 (Encykl. XIX 783 T. M. S.)

Plater Konstanty Ludwik, ~~kaszt. trocki 1769 + 1777~~, syn Jana Ludwika wdy inflan. i Rozalii Brzostowskiej kaszt. tr. od 1725-1737), kaszt. połocki od 1745, wda mścisławs. od 1758 i kasztelan trocki od 1769 + 1775 patrz Bart. u świąt. — pisarz w lit. 1746-1754, marsz. tryb. 1754 Tob. hist. pis. ol. 181, + 1777 (Morawski Dz. nar. pol. V. 448

Pociej Kazimierz Aleksander syn Leonarda wdy witeps. + 1695) mar. tryb. lit. 1711, 1719 kaszt. witep. 1697, trocki 1736, przeszedł na wdztwo witeps. 1736 + 1748. — Bart. mówi że + 10 czerwca 1728 — więc chyba inny, kaszt. trocki od 1735 + 1736 Morawski Dz. nar. pol. V, 448

Pański Aleksander, syn Kazim. Aleksandra wdy witeps + 1748) kaszt. witeps 1739, kaszt. trocki 1740, wdowa 1742 + 1769 ~~stolnik litewski~~ /

Pruński Kniaź Aleksander, syn Fryderyka czyli Siemiona wdy kijow. + 1555) w legacyi do Paryża 1573. Kaszt. trocki 1591 + 1595 z jego synami dom wygasł. – stolnik litewski 1576

Radziwiłł Jan Jerzy, syn Mikołaja wdy nowogrodz. 1579 i Mikołajowy wdziecki pod Łaskiej) kaszt. trocki 1595 + 1626. – Radziwiłł Jerzy h. trąby kaszt. trocki + 1613 (Morawski Dz. nar. pol. V 447)

Radziwiłł Krzysztof (syn Mikołaja wdy wileń. i hetm. lit. + 1588) hetm. pol. lit. 1571, kaszt. trocki 1579; koło Litwy, Turowli, Wielkiej łuk z Moskwą goni 1582, pod Drów, Starzycą, kaszt. wileń. i kanclerz lit. 1584 do 1588, wda wileń. i hetm. w. lit. 1588, stoje pod Kokenhausen, Wenden + 1603 patrz podczaszy lit.

Radziwiłł Mikołaj Krzysztof Sierotka (syn Mikołaja czarn. wdy wileń. i kanc. lit. + 1567) na Nieświeżu i Ołyce, ur. 1549, mar. nad. lit. 1572, w legacyi do Paryża 1573, mar. w. lit. 1579; pielgrzym do Jeruzalem 1582 do 1584; kaszt. trocki 1586, wda 1591, wileń. 1603. + 1616. patrz marcz nada lit

Radziwiłł Michał Kazim. ~~starosta~~ (1737) Rybeńsko (syn Karola Stanisł. kaszt. lit + 1719) kaszt. trocki 1736, woj. ; hetm. p. lit 1735 (1736), kaszt. wileński 1742, wda 1743 (1744), hetm. w. lit 1744 + 1762 komisarz lit. mar. nadw. lit 1739. z Wiśniowca; + 22 maja

z Sapiehów Fryderyk Marcinowski (syn Jana Fabiana + 1612 w Rzymie) kaszt. trocki, mar. trybun. lit 1649, kaszt. wileński 1644 + 1651 sta rygski, nowiański i kamieńczycki, wojsk. orleński, malborski, kiereńbeński i marienburski (Metr. kor. ks 175 i 180); kaszt. trocki 1644 wkrótce był marsz. trybun. lit; poseł na sejm 1623, komisarz do układów o pokój ze Szwedami; jako sta rygski (Bob. leg III 447). kaszt. wileński; z Anną Hajdanówną Leśniowską. + 1651 a może też dopiero w tym roku położono mu kamień grobowy, bo w Rzymie 1646 pojawia się stwo kamendyńskie obejmuje Michała Radziwiłł Krajewskiego (Metr. 189/405) Monogr. Kossak III 50)

Władysław
Sapieha Kazimierz (syn Jana + 1644) kaszt. trocki 1690, wda 1697 + 1703. - kaszt. trocki od 1689, wda od 1697, + 1703 (Barlow Pam. Zawisze str. 37). Najpierw podstoli, dalej stolnik, naczelnik przed 1690 kaszt. trocki. 6 w tym roku komisarz do układów z Kurfirs. brandeb. i dymit. na trybunale lit Vol leg II 1784, marszałek 1697 wda trocki + 1703 (pat. Monogr. Kossak III 99. pat. Orda

dopełnienie i sprostowanie nastr. lit
1690—1697

—1736

Sapieha Jan Fryderyk (syn Marcinowski wdy brack + 1703) (sta brzeski do 1717) kaszt. mińsk, trocki 1712, - mar. trybun. lit 1729, kanclerz lit 1736 + 1751. Referendarz lit. ks lit; + 1752 podkanclerzy lit potem za Aleg III. — kaszt. trocki od 1717 z nadziei miejscowej (Jabł. Mink. Kanclerzy lit N20) pat. Referendarz lit; sta brzeski, jako kaszt. trocki wymienia się w Metryce kor wil 1725, i następnie, podobnie Vol leg do 1734. Został od razu Kanclerzem w 1736 pokr. Michała Leszczyńskiego (Monogr. Kossak III 109) + 6 lipca 1751 (Kamień)

Wołłowicz Ostafi (Konstanty (syn) kaszt. trocki 1576, mar. nadw. lit 1578, podkanc. 1579, w legacyi do Moskwy, kanc. lit 1579; uwidacznia się jeszcze jako stwo wołkowyskie kaszt. trocki 1579 + 1584. pospieszny wyp. lit. z pol. 4 lipca 1569. ~~starosta~~ jako kaszt. trocki i podkan. lit - pat. Kanclerz lit i pieczęć. Kaszt. trocki do 1579 (Moraw. Dz. nar. pol V 447).

Zabrzeziński, leliwa, (Jerzego z Zabrzezia, ~~Jacka Mieniewskiego~~ syn) Jan, kaszt. trocki
stany do Moskwy 1492, 1495, woda i marsz. w. lit. 1498; po trzecie do Moskwy 1499,
~~pomiędzy~~ Aleksandra okstając za Hlinianem, mszony z dostojności, ust. przy
1505, od Glińskiego 1508 zamordowany. — jako kaszt. trocki podpisał w dniu Prze-
mienienia pańskiego 1492 przywilej w ks. Aleksandra dla Litwy. Plater Zbiór
pam. do dz. pol. I 29. W spisie kaszt. trockich Morawskiego V, nie pomieszczo-
ny wcale)

Zbaraski książę Stefan, syn Andrzeja + 1520) w hyaryi do Moskwy 1555, woda witeps-
1558, kaszt. trocki 1561, woda 1566. + 1568. — woda witepski już w r. 1553 a zda-
je się że od 1552; kaszt. trocki w końcu 1564 lub w początku 1565 i w chwilkę, później woda
trocki; + 1586, I ż. Anastazja ks. Mścisławska (z Zasławskich Jaworowiczów); II Dorota
Fillejówna uczanka lubelska ścianka sandom. córka Jędrzeja, potem za Lwem Sapiehą. (En-
cykl. pow. l. 28) kaszt. trocki do 1566 (Moraws. Dz. nas. pol. V 447)

Kopeć kaszt. trocki, król Michał sądził jego sprawę o dyfferencye Pilwiskie z J. Ant. Chrapo-
wickim wdą witeps 22 Grudnia 1670 r. Dyar. Chrapow. str. 227 || Jan Karol Kopeć, był
kasztelanem trockim do 1680, bo w tym roku wziął po nim kasztelanię Cyprjan Paweł Brzostowski.
(Encykl. IV 434 art. Brzostowski), + 1680 (Morawski Dz. nas. pol. V 448.

Wilczek Jan Anzelm h. Mądrostki, kaszt. trocki, dworzanin i tłumaczący Wład. IV, wprzód poseł
z Wileńskiego na sejm 1626 komisarz na tryb skarb. wileń. W spisie kaszt. trockich
Morawskiego IV nie pomieszczony wcale)

Plater Józef Wincenty, syn Konstantego Ludwika wdy trockiego + 1775), pisarz polny kor., kaszt. trocki od 1794, z Sosnowska córka hetmana. –

Plater Kazimierz Konstanty, syn Konstantego Ludwika kaszt. troc. + 1775) kasztelan trocki od 1787; poseł targowicki do Petersb. 1792 – jego listy wyd. Krasz. Podkanclerzy lit. od 14 czerwca 1793 patrz podkancl. lit., kaszt. troch. od 1789 (Morawski Dz. nar. pol. V 448)

1784–1787 Radziwiłł Józef (syn Marjana krajczego lit. żyd. F ordynat klecki, z pisarza w. lit. wda miński od 1769, kaszt. trocki od 1784, wda trocki od 1787 ostatni. – F: Aleksandry Bełchackiej kaszt. bieckiej) ur. 13 listop. 1736, pisarz w lit. 1764 – 1769 (Tab. hist. 192)

1737 + 1739 Sapieha Antoni Kazimierz (syn Jerzego wdy mścisławs. i Izabelli ks. Połubińskiej + 1732) ze sty mereckiego od r. 1717 kaszt. trocki, + w maju 1739. kaszt. trocki od 1737 po Michale Radziwile posuniętym na wdztwo trockie + 1739 z Rachela Wychowska kasztelanka mińska (Monogr. Korsak III 65). Kaszt. troch. od 1737 + 1738 (Morawski Dz. nar. pol. V 448.

Chodkiewicz Jerzy gryff. syn Aleksandra wdy nowogrodz. i Bazyliszy ks. Jarosławówny) 1565-1569
krajczy w. lit. był nim w maju 1553 (Monog. Kow.); 1564 (tamże); poseł do Moskwy
1562; postąpił na wdę mścisławskiego 1564, później kaszt. trocki.
z Zofją Radziwiłłówną, wdzianka nowogrodzka. — Tabl. hist. krajczy lit. (30) z Zofją Olel-
kowiczówną (tamże kommissarz lit. N10) najprzód krajczym był lit. i stą bielskim, z tym tytułem
posłował do Moskwy 1562 w zimie razem z Jerzym Wołłowiczem i Michałem Haraburdą dla zawarcia
pokoju, za to otrzymał rolegle dobra i król wyprawiając go w nowe poselstwo do Iwana Groźnego
w r. 1565 mianował go kasztelanem trockim, + 1569, kasztelanię po nim wziął Ostafi Wołło-
wicz (Encykl. V 396 Jul. Błeszczyński), + 1579 (Monogr. Kossak. III Dopeł. VII

~~Chodkiewicz Jan Kazimierz gryff. syn Krzysztofa wdy wileńs.) kommissarz w lit. 9 lipca 1633-1646)~~
~~postąpił na kasztelan~~

Radziwiłł Jerzy kaszt. trocki w. 1526 (Tabl. hist. pis. w lit. str. 176/158, 1527 (Morawski Dz. narpol.
IV. 447)

Brzostowski Jan Władysław strzemię, syn Cyprjana Pawła wdy trockiego i Racheli Du- 1703 + 1710
ninówny Rajeckiej sędzianki trockiej), ur. 5 sierp. 1646, pisarz w lit. 1671-4;
postąpił na Referendarza lit., którym był jeszcze r. 1695, potem kaszt. trocki. —
(Tabl. hist. pis. w lit. str. 172. — kaszt. trockim mian. po Kotle w 1703, + 29 września 1710
Encykl. IV 488)

Ogiński Tadeusz brama, syn Marjana wdy witeps. i Teresy Brzostowskiej córki Jana Władysł.)
pisarz w. lit. 1738-1744, marszałek sejmu w Grodnie 1744, za to postąpił na kaszt.
trockiego po skończonym sejmie w listopadzie 1744; potem wda trocki.

Kociełł kaszt. trocki do 1703, wda trocki od 1703 (Encykl. IV. 488 art. Brzostow)
Michał Kazimierz Kociełł, kasztelanem trockim był już 1696 (Pam. Zawiszy str. 45) potem kaszt. trocki, wreszcie wda trocki i nakoniec podskarbi w. lit. + 1722 (Bartoszewicz w Pam. Zawiszy str. 45), kaszt. witeps. 1697 (tamże str. 50), kasztelanem trockim był w 1703 r. (tamże str. 116), był 1700 (Morawski Dz. nar. pol. V 448)

1544 – Chodkiewicz Hieronim Kościesza syn Aleksandra wdy nowogrodz. i Bazylissy księżniczki Zarosławskiej. w r. 1542 został podczaszym lit., stą Radońskim i ciwunem wileńs. w 1544 został kasztelanem trockim na sejmie brzeskim i przy kasztelanii tej stą Żmudzkim 31 sierp. 1545, kasztelan wileński i hetman lit. od r. 1555 mniej więcej + 1561 patrz kaszt. wileński, podczaszy lit., kaszt. trocki do 1553 (Morawski Dz. nar. pol. V 447)

1566 – Chodkiewicz Hrehory, Grzegorz, syn Aleksandra wdy nowogrodz. i Bazylissy ks. Zarosławskiej het. pol. lit. 1555, wda rejowski 1555. Na kasztelanię trocką postąpił 1566 po ks. Stefanie Zbarażskim, złożył buławę polną 1566, kaszt. wileński, patrz kasztelan wileński kaszt. trocki do 1562 (Morawski Dz. nar. pol. V 447)

– 1633. Radziwiłł Wojciech, kasztelan trocki do 1633, kasztelan wileński mian. 1633, + 1636 (Encykl. IV 399 Zal. Błeszczyński art. Chodkiewicz Krzysztof)

Stanisław Stanisławowicz, kasztelan trocki, sta. żmudzki 1529 (Zbiór pam. do Dz. Polski Plater I str. 153). – W spisie kaszt. trockich Morawskiego (IV nie pomieszczony wcale)

Kierdej Jan Kazimierz, marszałek powiatowy grodzieński, marszałek koła rycerskiego na sejmie w marcu 1670, za Jana III umarł kasztelanem trockim (Konfed. Gołąbka Poznań 1853)
W spisie kaszt. trockich Morawskiego t. V nie pomieszczony wcale)

Lis Sunigal kasztelan trocki tak podpisany na akcie Unii Litwy z Polską na sejmie w Horodle 1413 (Niemc. Zbiór pam. o d. Pol. I 345) i u Platera w Zbiorze Pam. do d. pols. I str 1:12. . Sunigajło kaszt. trocki † 1420, herbu Lis, (Morawski Dz. nar. pols. V 447)

Talwosz kasztelan trocki był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór pam. o d. P. II 197)
W spisie kaszt. trockich Morawskiego nie pomieszczony wcale)

Marcin Krejszpin Kirszensztejn, Ita orszański w. r. 1697. Deputat do paktów i podpisał elekcyę Augusta II (Vol. leg. V 976) Podczaszy lit. jeszcze r. 1699 (Vol. leg. VI 38). Syn Hieronima podskarbiego w. lit. i Anny Młockiej postąpił na kaszt. trockiego 1 paźdz. 1697 (Załuski Epist. his.-fam. II, 244) był wprzódy podobno podstolim lit. (Bartosz. Podczaszowie) Bartoszewicz Pamiętn. Zawiszy 101), kaszt. trocki do 1697 (Morawski Dz. nar. pol. V 448) 1697

Kieżgajło Stanisław, syn Jana sty żmudz., sta żmudzki 1509 (Tomiciano I, 31) i razem Kasztelan trocki 1499-1517 (Działyński str. 76) Potem z r. 1522 Kasztelan wileński (tamże str. 123) (Bartosz. Tabl. Geneal. w Pamiętn. Zawiszy) Stanisław Janowicz kaszt trocki, starosta ziemski żmudzki podpisał przywilej ks. Zygmunta dla Litwy 1506 (Plater Zbiór pam. do dz. pol. I 40) Nie mago w spisie kaszt. trockich Morawskiego t. V

Orda Stanisław Wincenty h. własnego, kasztelan trocki do ~~1690~~, był komisarzem do zapłaty wojsku lit. jeszcze w 1685 (Vol leg V. 750). Monogr. Kossaka IV 99.

Alex. Kniaź Jurgiewicz, kaszt trocki 1433 (Morawski Dz. nar. pol. V. 447)

Niemiera Mik. h. Klamry 1444 (Morawski Dz. nar. pols V 447)

Kiszka Jan h. Dąbrowa kaszt trocki 1500 (Morawski Dz. nar. pol. V. 447)

Radziwił Jan kaszt trocki + 1542 (Morawski Dz. nar. pol. V 447)

Radziwiłł Jan kasztelan trocki † 1626 (Moraczewski Dz. nar. pol. V 447)

Kiszka Mikołaj kasztelan trocki 1643 (Moraczewski Dz. nar. pol. V 448

Bielewicz Tadeusz kasztelan trocki od 1787 – 1789 (Moraczewski Dz. nar. pol. V 448) 1787 – 1789

Kasztelanowie Wileńscy 130

Chodkiewicz Jan, syn Hieronima kasztelana wileńs. hetmana w. lit. i Anny Jzreniec-kowny kasztelanki żmudzkiej; hrabia na Szatanie, Mytry, Bychawie i Hłusku, kasztelan wileński od 1569, starosta żmudzki, marszałek w. lit., wielkorządca i hetman inflanckі mianowany 1564, starosta Kowieński. Fecit się wielkorządcą na dworze w Kiejdanach 1578, + 4 sierpnia 1579 według pomnika w kościele Św. Trójcy, a 4 czerwca według nagrobnika Jewłaszewskiego (Encyc. II 388; Pol. Biogr. szczegóły)

Kiszka Jan h. Dąbrowa kasztelan wileński, wprowadził pierwszy do Litwy miary artyleryjskie, + 1592 (Encyc. V 604 art. Czechanowiec) — Jan z Czechanowca, Krajczy lit. od r. 1570, 1576; w poselstwie do Batorego od stanów lit.; postąpił na starostę żmudzkiego i podczaszego lit. r. 1579 (Kathalogi 84); syn Stanisława sędziego trockiego i Anny Radziwiłłówny żeńaty (żmudzkiej (Tabl. Pisk. Krajewy). — Następnie kasztelan wileński, ściąga Brześci, zięć Konstantego księcia Ostrogskiego opiekun Zbarażan sąsiadujących na Litwie i Podlasiu, jego majątków po jego śmierci uczęty w dom Radziwiłłowski. (Encyc. pl. XIV 714 (t. VI. W.) kasztelan wileński król. pow. w 1584, + 1591 patrz podczaszy lit. 2 raz wileński ściąga Brześci i Dziersławia r. 1590 otrzymał przywilej dla swego miasta Kiejdan (Hist. Pol. III 764)

Rawicz Mikołaj kasztelan wileński tak podpisany 1413 na akcie unii Litwy z Polską na sejmie w Horodle (Akta Unii. Zbiór pam. ed. T. I 345) Mikołaj h. Rawa, rotmistrz 1413, na akcie unii z Polską w Horodle (Akta do dziej. Pol. I str. I. 12.

Kiezgajło Stanisław, syn Jana z Kiezgajł, sta Żmudzki 1509 (Tomicianus I, 31) i razem kasztelan trocki 1499–1517 (Dziatyński str. 76). Polem w r. 1522 kasztelan wileński (Nasze str. 123) (Bartosz. Tabl. Genealogiczne w Pam. Zawisz).

931

Chodkiewicz Hieronim (1468–1480) kaszt. wileń. Morawski Dz. nar. pols. V. 445

Ościkowicz Grzegorz Wierszuł 1544–1553 kaszt. wileń. Morawski Dz. nar. pols. V. 445.

Chodkiewicz Hieronim kaszt. wileń. + 1562 (Morawski Dz. nar. pols. V. 445)

Radziwił Jan kaszt. wileń. + 1670 Morawski Dz. nar. pols. V 445.

Denhof Ernest kaszt. wileńs. + 1683 (Morawski Dz. nar. pol. V 445

w r. 1557 chorąży drohicki,
w 1607 podkoli lit, w 1610 kasztelan nowogródzki, a w 1616 kasztelanem wileńskim 1616+1632
+1632 pan stadnicki (Encyl. V 378 Leap Hubert, pozwadał Tłowa radoszkowskie i ow-
kurhańskie (tamże)

131

Syn Jerzego Aleksandrowicza kasztelana trockiego 1595+1617
i Zofii Olelkowiczówny (ks. Mucki) (Monogr. Radzi. I 90); komisarz w. lit, chorąży, i kasztelan od 1595-
ur. 1564. Genealogija Chodkiewiczów twierdzi że najprzód był Komisarzem, dalej chorążym lit, to dopiero Ka-
sztelanem wileńskim, być może że pokój uniszczy dowód do kasztelanii nie, ale oprawdy genealogia
dowodów innych nama na to, i odrazu widzimy go kasztelanem wileńskim od r. 1595 do 1617 w którym
umarł. Był oprawdziwym starostą i administratorem starostwa Brasław. lit. po śmierci Dymitra z Chal-
eza Chaleckiego-podstarościego w. ks. lit od 21 Kwiet 1563 (Metr. lit). Starostwo to pochodziło
dostało się Janowi Sapiezze Kanclerzowi w. lit 3 lutego 1618. W 1616 z synem Janem był Komi-
sarzem do rozgraniczenia granic państwa Radziwiłłowego od Litwy, + 1617 (Encyl. V 397 Zof. Błeszyński)

1636-1642
Syn Jerzego Aleksandrowicza kasztelana trockiego i Zofii Olelkowiczówny, ur w 1609 Rotmistrz
przy zdobyciu Parnawy, komisarz dalej chorąży lit, w r. 1633 mian. kasztelanem trockim po Maj-
cechu Raczwiłle, na kasztelanię wileńską postąpił 1636 po śmierci brata Majnerka Radziwiłła,
mianowicie w 1642 po Januszu Kiszce) mianow. nadal wileńskim + 22 Listopada 1659 (Encyl.
V 399. Zof. Błeszyński)

Elżbiety
Kiszczanki
wdowy po lit 9 lipca 1633, - 1646, prezydent podczaszy lit 1616 i przed 1633; postąpił
na kasztelanię wileńską 1646 (Tabl. Metr. Komisarzy lit N13) ur. 1616, miał lat 17 gdy został
Komisarzem w lit. w r. 1634 zaślubił Zofię Lacównę, córkę Stefana podkanclerzego lit i Rudomińskiej,
podczaszy lit, w 1651 otrzymał wojewodztwo wileńskie, + 13 czerwca 1660 (Encyl. V
400 Zof. Błeszyński) otrzymał dotychczas kasztelaństwo wileńskie a nie wojewodztwo, bo nadal
był Krzysztof Radziwiłł mian 1642 a + w 1659. (Monogr. Radzi. III) Dopełnić X

1724+1741
Starościński Kazimierz na Kiemanach i Tuhanowiczach, wnuk od syna Eustachego
kasztelany wil 1724, ożenił się z Teresą Kazimierzówną Sapiezzanką, wil 1724, ur. 1670, podkan-
clerzy lit od 1710 do 1724, z I. kontynuowała podkanclerzyna, córka Kazimierza
wydała za Tomaszowicza podstoli lit, - Tymoteusza wdowy Sanguszkowej
+ 31 Sierpnia 1744, ur. 1677 z siostrzeńcami wdowy po Oleśnickim, ur. 1674, z Izabellą Morstynowną
podstarościanką kor 1671, po ojcu starościm wieleńskim, podczaszym w. lit mian. przez Augusta II, stąd ich wielkości
został 3 maja 1701, w 1707 po śmierci Benedykta Sapiehy został podstarościm w lit a po ucieczce Leszczyńskiego
musiał ustąpić, a w 1710 wrócił podkanclerstwo lit, w 1724 ożenił się z synem, oddaje mu pieczęć, a sobie
po nim kasztelanię wileńską; na sejmie 1726 wyznaczony do układów z cesarzem, z carowną i z dworem Ber-
lińskim (Pod. b. V. 412) 413, 416), + 31 Sierpnia 1741 (Encyl. VI 232 Bartoszewicz

1722–1724

Car Jerzy III Leszczyński Michał 1722 do 1724 bo oddał [illegible] za zamianą [illegible] na Mandersztad [illegible] Kanclerz 1752. + 1775 13 sierp. Walentyn
patrz Kanclerz w tel

Halszański Kmicic Aleksander (syn Jerzego Kmicicowicza od Świdrygajły 1433 ob. pisanego) kasz. wileński 1499, + 1507. — Syn Jerzego Kmicicowicza, był wojewodą Smoleńskim (Akta Jurydyki str. 72-74); Rzyszcz. I. 352) Camerarius, namiestnikiem angielskiego [illegible] (Akta praw tel Działyńs str. 72-74); Rzyszcz. I. 352) kanclerz wileński i jako taki pierwszy nazwisko pomiędzy świadkami [illegible] Kazim Jagiell w styczniu 1495 (Kazimierz Błyskie go wtedy nazywa całą wil); podpisał odnowienie Jaszyc Franków między Polską a Litwą 1499 (w Lachiye). Kanc. na sejmie w Piotrkowie (Rzyszcz I. 361) podpisał [illegible] Marcin. Sudowie kanclerzem (podpisał 1506 przy [illegible] 1506 (Rzyszcz I. 363-367); niemiecki nowy, że umarł 1507, ale czy to prawda? — wiemy kanclerzem po nim [illegible] spotykamy dopiero 1512 (Lewal XII 56 Bartoszewicz) do Zygmunta do Litwy. Matka pan. do dz. pols I 420)

Dawniej Wotpz Królewicz Borie, więc nie mógł umrzeć 1507, bo Bony wtedy jeszcze nie było Niesiecki myli się. — (Hist. Pols III 706)

Kiejżgało Michał, kanc. wileński 1440, starosta Żmudzki 1443; wysłany z bratem Janem 1440 zapisana Karwa na to. 21. tel. — Kiejżgało Michał (1441–1451) Moraweck Dz. nar. pols V 445. —

Maisalus Kmicic Michał Ościk, [illegible] 1733, [illegible] 1743, kanc. trocki 174[illegible] [illegible] 1748, 1749 — syn Jana (patronem grecki) dzwon na to 1715; [illegible] to. tel 1732–37; starosta sejmu konwok 1733 stronnik Leszczyńs, wraca do kraju 173[illegible] i zostaje wdz. Mścisławs (Kurjer pols 179) [illegible] 1740 c41; kanc. trocki 174[illegible] kasz. wileński i hetm. pol. tel 1744; hetm w tel 1762, + 10 lut. 1768, z Francji [illegible] Ogińska [illegible] [illegible] (Bart. tablica tel. pis. w. tel)

Ogiński Ignacy (syn Marcjana), wdy mscisław + 1750. kanc wileński 1749, Maria [illegible] to tel 1750 + 1774. Maria wojewodzina 1750 do 1768, z którą kasztelanią, wzięła Kasztelanię wileńską, z którą piastował do + 1774; z Heleną z Ogińskich wojewodziną Mścisławską — [illegible] 1743 a przed Obozny w. tel potem obozny tel

Ościk, Ościkowicz, Grzegorzewicz, kanc. wileński 1421 + 1440. Ostrzone Castellano Trockiemu, tak przepisany 1434 w [illegible] na przywileju wydanym w Sabale, po otrzymaniu Ruś Trockiego 1434, Zygmunta Księcia Litewskiego, a którym konstytucji nadaje dwór Mir Sienkowi Jedygoldowiczowi (Syrokomla Wędrowki po Mandz. Podlasiach 41). Ostyk.

Pac gordeuna z Michał Kazimierzy syn Piotra sędzy trockiego 1626) woda kawalerski 1665, hetm. polny lit 1666, kanc. wileński Hetman w. lit 1667, woda wileński 1677. + 1682. piotr Hetm. w. lit

Pac gordeuna z Mikołaj Stefan syn Stefana podkanc. lit + 1640 z Anny Sludzianinówny) marsz. dwor. lit 1666, woda trocki, kanc. wileński 1670; kr wileński 1672 + 1684 był kawalerem grobu 1671 Krakow. Dyar.

Pacuj Ludwik syn Leonarda sędzy wileńs. + 1695) kanc. wileński 1701, podkanc lit 1702 hetman 1709, marsz. dwor. lit 1714, woda wileński 1722. + 1730. —

Radziwiłł Jerzy syn Mikołaja sędzy wileńs i kanc + roku 1508), na Birżach i Dubinkach, po wygnaniu 1511 pod Kijowa 1517 w Litwie wrócony 1518 umarł 1519 pozostawiwszy z żoną swoją Barbarą z Kolankowa Radziwiłłową wdową Mikołaja Radziwiłła wojewody trockiego, Mikołaja Radziwiłła kanclerza wielkiego litewskiego, Jerzego Radziwiłła biskupa wileńskiego, Jana Radziwiłła kasztelana trockiego, Barbarę za Jana Tarnowskiego wojewodę sandomierskiego, Annę za Jerzego Chodkiewicza wojewodę nowogrodzkiego, Zofią za Jana Tarnowskiego kasztelana krakowskiego, Elżbietę za Jana Kamienieckiego kasztelana trockiego, Katarzynę za Jana Tęczyńskiego wojewodę krakowskiego, Annę za Jana Kostkę wojewodę sieradzkiego, Zofią za Jana Zamojskiego kanclerza i hetmana wielkiego koronnego, Krzysztofa Radziwiłła wojewodę wileńskiego, Mikołaja Radziwiłła wojewodę nowogrodzkiego, Jerzego Radziwiłła biskupa wileńskiego, Jana Radziwiłła kasztelana trockiego, Mikołaja Radziwiłła wojewodę trockiego, Jerzego Radziwiłła kasztelana wileńskiego, Mikołaja Radziwiłła starostę grodzieńskiego, marszałka dworu biskupa wileńskiego, podpisał 1529 odnowienie granic między Rusią i Litwą (Plater Zbiór Pam. do D. pol. T 153)

Radziwiłł Krzysztof (syn Mikołaja sędzy wileńs, hetm. lit + 1588) hetm. pol. lit 1571, kanc. trocki 1579; kanc. wileński i kasztelan lit 1584 do 1588, woda wileński i hetm w. lit 1588 + 1603. —

1618 Radziwiłł Janusz (syn Krzysztofa wdy wil. i hetm. wil. + 1603) ur. 1579, mał. kontent z dworem, marszałkuje w konfed. lubel. i rokoszu sandom. 1606; jedna się 1608, kaszt. wileń. 1616 + 1620. ż. Olelkowiczówna wniosła mu ks. Słuckie i Kopyl. II ż. Elżbieta Zofja córka kurfirsta brandenburs. patrz podczaszy lit.

(z Matarzyny ks. Ostrogskiej)

1661 – Radziwiłł Michał Kazimierz na Nieświeżu, Mirzu i Ołyce (syn Aleksandra Ludw. kanclerza lit. + 1654, ~~Tokli i Bołtowiczów~~) mar. sejmu 1661, kaszt. wileń. 1661, woda wileńs. 1666; podkancl. i hetm. pol. lit. 1669, + 1680 16 listop. patrz hetm. p. lit. – F. i Łukrecji Stroszczanowny) ż. Stolnika lit. mianow. krajczy lit. 1653, postąpił na podczaszego lit. 1657 (Tobl. hist. krajczy) kaszt. wil. 18 lipca 1661 (Dyaryusz Chrapowickiego, rękopism.) patrz podczaszy lit.

1742 – 1790 Radziwiłł Michał Kazimierz Rybeńko (syn Karola Stanisława kancl. lit. + 1719 kaszt. trocki 1736, woda 1737, hetm. p. lit. 1736 1737, kaszt. wileń. 1742, woda 1744 1743; hetm. w. lit. 1744 + 1762. – Koniuszy lit., marsz. nadw. lit. 1734. ż. Wiśniowiecka; wdy wileńs. ~~kaszt.~~ hetm. w. lit. został po śmierci Michała Wiśniowiecki; + 22 maja

Sapieha Jędrzej Stanisław (syn Jana Piotra + 1642 w Krzemlu), kaszt. troc., mar. tryb. lit. 1644; kaszt. wileń. 1644 + 1651. ż. Anna Heidenstein córka Reinholda kaszt. gdańskiego patrz kaszt. trocki.

1642 + 1644 Sapieha Mikołaj syn Mikołaja wdy wiel. + 1599) ż. Anny Wiśniowieckiej wdzianki wołyńskiej mar. tryb. 1634, woda miński 1635, brzes. lit. 1638, kaszt. wileń. 1642 + 1644 w Lublinie; chorąży lit. 1637-1635 postąpił na marsz. nadw. lit. 1636 patrz woda miński patrz Monogr. Kossak. III 93.

Słuszka Józef Bogusław, (syn Bogusława podsk. nadw. lit 1647) i Amylatowskiej rodzinki bracł. wdowie po Kazanows. wdzie bracł.
mar. nadw. lit 1676, kaszt. wileń. oraz hetm. pol. lit 1684 + 1701.
a oraz lit 1674-1683. marsz. nadw. lit 1683-1684

Wiśniowiecki Janusz Antoni, syn Konstant. wdy bełz. + 1686 i Chodorowskiej podkomorzynki lwowskiej mar. nad. lit ~~1697~~ od 1699;
kaszt. wileń. styczn. 1701, wiel. ~~kraj~~ 25 maja 1706, mar. tr. kor. 1710, kaszt. krak. 1726 13 paździer.
+ 1741. 16 stycznia; najprzód sta. rzemieniecki, (patrz mar. nad lit. —

Wołowicz Ostafi (Jerzego syn) kaszt. trocki 1566, mar. nad. lit 1568, podkanc. 1570,
w bezpiecz. do Moskwy, kanclerz lit 1579 pozdraga się jeździ z kanc. od
pieczęci stwierdzonej, kaszt. wileń. 1579 + 1584. z Teodora Sapieżanka wdzianka
nowogrodz. patrz kanclerz i pisarz; Eustachy Wołłowicz kaszt. wileński i kanclerz lit
w 1580 (Akta Stężyc III 26.

Zabrzeziński Aleksander (syn Jerzego) kaszt. wileń. 1494.

Zawisza Łabędź Krzysztof, syn Jędrzeja podskar. w. lit + po 1607 ur. 1584, mar. nadw. lit 1649,
wielki 1654, sejmu 1642, tryb. lit 1640, 1667, opuszcza laskę wielką 1669, kaszt.
wileń. 1672 + 1674. — dani mu tę kasztelanię 1669 po oddaniu laski Połubińskiemu.
marsz. w. lit 1640 chyba źle po Chrapowicki mówi że mar. nadw. lit do 1654. — Marsz. w. lit umarł 1670
kasztelanem wileńskim. z. Kat. Tyszkiewiczówna wdzianka mińska (Bartosz. Tabl. Ge-
nealog. w Pamiętnikach Zawiszy)

+1574

Chodkiewicz Hrehory (Grzegorz) Aleksandrowicz, starost. wileński podpisał unię Lit. z Pol. 4 Lipca 1569 naczelnie jako Woj. Bracł. Hr. z VI - hetman najwyższy W.Ks. Lit. gradzieński i Mohylewski starosta Lawa-
ryn Aleksandrów wdy trockiego i Barylicz Mścisławski Zarostowany; ożenił
się z Katarzyną Iwanowną ze Mścisławicz siostrą ezecerską i prapiana. Podkomorzym ko-
ronacyjnej mości mianowany na sejmie w Piotrkowie lit 1574 (Stryjkowa Kronika wyd. Warsz.
1846 t. II 460). Starosta Mścisławski. Hetman pol. lit. już w r. 1555, wda nijowski potrzebie
Tyszkiewicz Pronskim w 1555; dzierżawca Kotmiałowski r. 1555. Marszałek nowogródzki
starosta Kobryński dostaje rozkaz w styczniu 1558 idzie na Połock przeciw Tatarom. Wda nijowski
podpisany pewne na elekcyi Lityńskim z 8 czerwca 1563; w 1564 walczy przeciw Moskwie
Hetmanem najwyższym wojsk wielkiego księstwa lit, zastał roku 1564-6. Był gradobana
i starosta Kunickim Smoleńsko. Na marszałkowstwo trockie, później wojewodztwo, nie roku
1557 jak podają, otrzymał to urzędo dopiero 1566 po ks. Stefanie Tarakanowskim. Bitwa pol-
wzięł udział pod nim Roman Sanguszko, oznajmiło tem Chodkiewicz wojsku z marca 1564
w 1569 występuje jako kasztelan wileński, starosta gradzieński, dzierżawca Mohilewski, + po
roku 1570 przed śmiercią Zygmunta Augusta (Eucyst V 394), + 12 listop 1574 (Niemcewicz Kasza
III Dopełnienie V

Muszka Dominik kasztelan wileński (z Teresą córką Mikołaja Jaroszewicza podpisał lit. Unię pol. Lit. 1569
i Konwencyi)

Ostrogski Janusz Konstanty, wojewoda wileński, hetman wielkiego księstwa litewskiego, wziął Kutawy, po
śmierci Piotra Białego wdy trockiego w r. 1509 za Aleksandra Jagiel. pędy wojna, 1511 mar
wotyb., pod Wiśniowcem, brzeg. + 1533 pochowany w Ostrogu

Pac Jerzy Paweł, kasztelan wileński, jenun Stryjkowski przysłał swoją kreskę trzecią

Radziwiłł Albert Władysław (syn Mikołaja sierotki) kaszt. wileński +1636.–

Wierszuł, Wirszył, wziął od Zygmunta I w r. 1544 kasztelanję wileńs., z Sanastazją córką Jaromiły księcia Zasławskiego.–

Radziwiłł Michał, syn Marcina krajczego w lit., żyda, miecznik w lit. i marsz. sejmu litewski konfederacyjnego 1773-5, za to kaszt. wileński od 1775. Ludwik wziął po Karolu panie kochanku 1790, + 1831. z Heleną przezdziecka podkanclerzanka lit.–

Radziwiłł Maciej, z podkomorzego lit. ostatni kaszt. wileński od r. 1790.–

Kiszka Piotr h. Dąbrowa, kaszt. wileński + 1544 (patrz krajczy lit. 129)

Kołowicz Jędrzej korczak, kuchmistrz lit. 1663–1667, pisarz pol. lit., kaszt. wileński (Tabl. hist. kuchmis. N 13); pisarz w. lit. 1462–7; postąpił na kaszt. wileńs. 1471 (Tab. hist. pis.) pisarz polny lit. był w 1667 i stą Grodzieńskim, był marszałkiem sejmu w 1667, – kaszt. wileń., + 1678 (Bibl. Ordyn. Myszkow. str. 100).

Chodkiewicz Hieronim kościesza, syn Aleksandra wdy nowogrodz. i Bazyliszy księżniczki Jarosławówny, brat Grzegorza hetmana; r. 1542 w szóstą niedzielę po Wielkiej nocy, kiedy król przyjechał z synem na Litwę, dostał aż trzy naraz urzędy, tj. podczaszostwo litewskie Radoń (starostwo) i ciemuństwo wileńskie (Stryjkowski Kronika wyd. warszawskie z r. 18.. str. 400); w dwa lata później został kasztelanem trockim na sejmie brzeskim (tamże 400) przy kasztelanii tej stą żmudzkim 31 sierpnia 1545 (tamże 1401). W prawdzie Kieżgajło obrany był wtedy stą, ale Zygm. Aug. mianował Chodkiewicza (Listy Zyg. Aug. wyd. Lachowicza w Wilnie 1842 str. 128). Jako kasztelan trocki i stą żmudzki podpisał w 1547 przywilej ziemi bielskiej (u Janaszowskiego w Statutach) przy podziale włości ojcowskich w grudniu 1549 wziął Bychów, Mysz i Lebedę (Korsakowski Monografje VI. 313). Następnie kasztelan wileński i hetman litewski od r. mniej więcej 1555, z Anną Szemiotowną b. łabędź kasztelanka żmudzka; w r. 1560 w Inflantach pod Kiesią pobił 50,000 moskwy. Kładą śmierć jego pospolicie na rok 1562, ale umarł wcześniej, nie żył już 23 grud. 1561 patrz Listy Zygm. Aug. do Mik. Radz. str. 124–126. Hetmanem wielkim nie był, my byśmy przypuścili że i polnym nie był, tj. hetmanem był de facto, ale nie z urzędu, nie z nominacyi (Encykl. V. 386)

Kasztelanowie Witepscy

136

Ogiński Marcjan (Szymona syn, Samuela wnuk, Aleksandra pracownik) marsz. tryb. lit 1712, 1718, 1723, kaszt. witep. koło 1700, woda 1730 + 1750; syn Siemiona Karola miecznika w lit 1687); miecznik lit 1700, porzucił na kaszt. witeps przed 1703, umarł wdą witepskim. —

Ogiński Stanisław (syn Marcjana wdy witeps + 1750) kaszt. niścisł, witeps 1740. + 1747. — kaszt. mścisław. od 1738, sta mereczki, + 14 czerwca 1748. —

Pac gozdawa Paweł syn Stanisława wdy witeps 1565, 1589) kaszt. witeps 1573, woda mińskí, niścisł 1587;

Pociej Kazimierz Aleksander, (syn Leonarda wdy witeps + 1695) marsz. tryb. lit 1711, 1719. kaszt. witeps 1697, trocki 1736, przeszedł na wdztwo witeps. 1739 + 1748. — Bart. mówi że + 10 czerwca 1728, więc chyba inny

Pociej Aleksander, syn Kazim. Aleksandra wdy witeps + 1748), kaszt. witep. 1739, trocki 1740, woda 1742 + 1769. — patrz podczaszy lit.

Sanguszko Simeon Samuel Andrzejowicz na Kowlu i Smolanach, poznał sobie
kaszt. mścisł. koło 1615, witeps. 1619, woda mińsk. 1628, witeps. 1631 + 1638.

Sokoliński z Druckich książę Michał, Jana syn, kaszt. witeps. 1607, woda połoc.
Drucki Sokoliński Michał książę h. Druck, kasztelan witepski z sejmu 1607 komisarz
do wybrania miejsca sposobnego na wystawienie twierdzy na granicach litewskich
Około 1620 został wodą połockim (Encykl. VII 447 Seop. Hubert)

Tyszkiewicz Jerzy, kaszt. witeps. od 1730 + 1753 + 1735 syn Kazimierza stolnika
niego i Marjanny z Ogińskich Chaleckiej wdowy po Mozyrskim.

Wolski pod nożem Mikołaj (syn Zygmunta kaszt. czersk. 1569) kaszt. witeps. 1617, 1619.

Zawisza łabędź Mikołaj (syn Józefa na Bausztach) kaszt. witeps. 1629, 1632.

Zygmunt III w liście z 14 paździer. 1613 r. pisanym do Lwa Sapiehy kanclerza lit. mówi: „Co się tycze prośby uprzejmości waszej o kasztelanię witepską za urodzonym Sługą orszańskim dworzaninem naszym, tę na przyczynę uprzejmości waszej i dla zasług jego jemu konferujemy." (Życie Lwa Sapiehy w Życiach Sławnych Polaków t. IV. wyd. Bobrowicza Lipsk 1837). —

Zygmunt III w liście do Lwa Sapiehy tel. w lit. pisze: „Co się tycze prośby Uprz. waszej o kasztelaniję witepską za urodzonym stąbrzańskim dworzaninem naszym, tę na przyczynę Uprz. waszej i dla zasług jego jemu konferujemy." Dan z Warszawy 16 mca 8bra r. 1613 (Bohomolec, Życie Lwa Sapiehy - Listy str. 250)

Kossakowski Szymon, młodszy brat bpa inflan. ur. 1742, podczaszy kowieński, kaszt. witepski, uda inflancki, hetm. w. lit + 1794 patrz hetm. w. lit

Kowalski. Zygmunt III w liście do Lwa Sapiehy z 11 Grudnia 1623, ~~między innemi mówi~~: mianując go komisarzem do prowadzenia sprawy o zabójstwo Jozefata Kuncewicza, między innemi mówi: „dla zabieżenia tanto crimine patrato, naznaczamy przy uprz. waszej wielmożnego Samuela Sanguszka, Kowalskiego kasztelana witepskiego itd (Bdkom. Życie Lwa Sapiehy – listy str. 297)

Limont Marcin Dominik sędzia ziemski lidzki, późniejszy kasztelan witepski fundował w r. 1658 klasztor dominikanów w Wasiliszkach w powiecie Lidzkim (Encykl. XXVI 580 a K. Wasiliszki

(Zawisza Melchjor, syn Andrzeja i Barbary z Kiezgajłów, Kasztelan witepski w 16 wieku Bartosz, Tabl. Genealog. w Pamiętnikach Zawiszy)

Kociełł Michał Kazimierz, kasztelanem witepskim był już w 1696 (Zawisza Pamięt. str. 45), potem kaszt. trocki, wreszcie wda trocki i na koniec podskarbi w. lit., + 1722 (Bartosz. Pam. Zawiszy str. 45) był nim i w Maju 1697 (tamże str. 50).

Sapieha Aleksander Bazyli, syn Dymitra, ~~[illegible]~~ ~~smoleński~~ kasztelan witepski ~~[illegible]~~ w 1613 komisarz do zapłaty [illegible] wojska (Bol. leg. III. 242) (Mo[illegible] Kocsan III. str. 25)

Zenowicz despot Jan (Jerzego kaszt. połoc. + 1574 (syn) kaszt. witepsk. 1598. —
jako kaszt. witepski był na sejmie 1597 (Niemc. Zbiór p. od. P. II 199)

Syruć Szymon doliwa, oboźny i podstarosta sądowy kowieński, poseł na sejm konwokacyjny 1733, stronnik tuczyńskiego i sekretarz, potem kaszt. witepski, + 1773. Artykuł o nim znajduje się w kalendarzu Strąbskiego na rok 1856. — mieszczanin lit. 1750 2; kaszt. witepski od 1752 (Tabl. lit. muzeum l. N 18.

Felkerzamb Adam Ewald, z szambelana królews. najprzód kaszt. witepski w lutym 1787. na sejmie wielkim zasiadał w deputacyi do egzaminowania oskarżonych o bunty, woda inflancki 20 października 1790. z Ewa z Oskierków; + 23 lut. 1794, ur. około 1733 Encykl. 8, 733)

Korsakowski Michał ślepowron, kaszt. potem woda witepski od 1787; por. 1793 za nowej organizacyi woda brasławski w marcu 1794, + 18 stycznia 1798

Rzewuski Adam Wawrzyniec krzywda (syn Stanisława Ferdynanda chorążego w. potem Feldmarsz. austr.), poseł do Danii w czasie sejmu 4let. wreszcie kasz. witepski od r. 1790. później marsz. gubernialny kijowski, † 1825. najprzód Rotmistrz kawaleryi narodowej; ż. Justyna z Rdułtowskich podkomorzyna nowogrodzka (Encykl. XXII 629 F. M. S.)

Sołłohub Józef Antoni, syn Jana wdy brzes.-lit. † 1748 i Heleny Szamowskiej, ur. 26 lipca 1709; pułkownik w wojsku lit.; kaszt. żmudzki m. w maju 1742, kaszt. witepski 1748; wda witepski 1752 wybrany i od króla potwierdzony, † 5 maja 1781, ż. Antonina Ogińska ścianka dorsunisko.

Szemiot kaszt. witepsk. (córka Anna za Kryszpinem ciwunem pojurskim Tabl. hist. Kuchm.

Kossakowski Tomasz oleparton, syn Krzysztofa z Wojniaczki, dor. 1652 kaszt. parnaw. następnie dorpacki, a w końcu witepski (Encykl. XV 663 T. Bł.)

Kasztelanowie Żmudzcy

Kriblowicz Jerzy, syn Adama) ~~władyni włodzim. Archipapolock +1599~~ kaszt. smoleń. 1610, żmudz. 1615, wda mścisł. 1626, nowogrodz. 1632, +1635 – to samo zupełnie i Leop. Hubert w Encykl. V 503)

wszystkie, Kortowo

140

Słuszka Aleksander mar. t. lit. 1631, kaszt. mińs., potym żmudzki 1626, wda mińsk. 1633, nowogrodz. 1635, trocki 1640, 1651, ojciec Elżbiety najprzód Kazanowskiej, potym Radziejowskiej.

Talwosz Mikołaj, kaszt. żmudzki, w boju z Moskwą, ze Szwedami 1567 pod Kirenpe, jedzie do Moskwy 1570 +1588. Jan (sic) Talwosz kasztelan żmudzki podpisany na przywileju z 7 maja 1572, którym Zygm. August potwierdza Mikołajowi Sapieże tytuł hrabiego na Kodniu nadany przez ces. niem. (Bohomolec Życie Lwa Sapiehy str. 72. 1572 Plater III 20, – +1578 (Moracow. Dz. n. p. V 465

Talwosz Mikołaj kaszt. żm. 1587–97 (Moracow. Dz. n. p. V 465

Talwosz Adam, kaszt. żmudzki 1616, 1623. – deputowany do korrektury statutu litew. 1609, komisarz do oznaczenia granic od Prus 1616, komisarz do urządzenia Kurlandyi 1617 z innemi; deputat na tryb. skar. lit. 1621, do traktowania o pokój ze Szwedami 1623 wyznaczony. +1623 (Moracow. Dz. n. p. V 465

Tyszkiewicz Józef mar. tryb. lit. 1738, kaszt. żmudzki od 1738, starosta od 1742, ~~1745~~ + we wrześniu 1754; syn Kazimierza sty starodubowskiego i Marjanny Ogińskiej wdzianki połockiej wdowy po Paleckim ście mozyrskim. (Marsz. w. lit. 1730–1738. Kaszt. żmudz. 1728. – później sta żmudzki. – 1742 postąpił wyżej (Moracow. Dz. n. p. V 465.

20.

Jerzy Stanisław, kaszt. miński 1778, żmudzki 1782 do 1794 — kaszt. żmudzki od r. 1781 ostatni kasztelan, marsz. tryb. lit. 1773.

Niesiołowski Ogończyk Mikołaj, syn Piotra mar. w. lit. (brat Krzysztofa mar. w. lit. 1616), kaszt. żmudzki + 1633 sta kowieński podpisał się podczaszym pacillator Magni Duc. Litt. na potwierdzeniu generalnem praw danem przez Wład. IV (Vol. leg. III 783) sta kowieński wtedy; syn Piotra Marsz. w. lit. i Lubomirskiej, brat Marcjana Krzysztofa, który był wprzody krajczym. Niesiecki o Mikołaju nie wie że był podczaszym, a zowie go także krajczym; chyba po bracie (t. IX str. 325) postąpił na kaszt. żmudzkiego 8 Marca 1633 mianowany przez Wład. IV na sejmie koronac. Umarł w Grudniu 1634 według pam. Albr. St. Radziw. (Bartosz. Podczaszowie lit. N 16)

1607 Hołowczyński Aleksander, książę, z Hołowczyna w powiecie orszańskim, deputowany 1611 do korrektury praw księstwa lit. 1602, w Łabędzi wyprawił się do Inflant i dopomógł walk do zwycięstwa pod Kokenhausen i Orlem; kaszt. żmudzki starosta lidzki; kasztelanem żmudzkim zostawał w końcu 1606 lub w początkach 1607; po Mikołaju Naruszewiczu; podczas rokoszu 1608 stał przy królu; po rokoszu został starostą lidzkim. Na sejmie 1613; w 1615 jest już wdą mścisławskim (Ewyn. XII 78 Bartoszewicz patrz wda mścisławski

Naruszewicz Wadwicz Mikołaj, kaszt. żmudzki, 1580 komisarz do traktatów między Maksym. i Zyg. III, pod Kokenhausen, Ulla patrz Hołowczyński jako kaszt. żmudzki był na sejmie 1597 (Niem. Zbiór pam. od. l. II 199, — k. żm. 1589–1606 (Morawski Dz. u. p. V 465.

Gotki kanclerz żmudzki mianowany w końcu 1765 albo 1766 w procesach, bo w 20 sierpnia 1765 przy- 1766 + 1777
sięgał na to urzęd. Chodkiewicz Jan Mikołaj, ale tegoż roku wybrany został Starosta żmudzki
zan że kanclerzem był tylko parę miesięcy, a już 15 maja 1766 przy wjeździe Chodkiewicza na
stwo żmudzki, Gotki kanclerz żmudzki przyjmował go na czele szlachty miejscowej z dygni-
tarzy żmudzkich (Ewyat X 402 art. Chodkiewicz). Gotki Michał h. nałęcz, syn Antoniego Teodo-
ja generalnego chorążego żmudzkiego, chyb. szlachcica, partyzanta w regimencie pułkownika
królewicza Fryderyka i Krystyny Billewiczówny. Był regimentarzem żmudzkim 1731; ożeny-
wał stwo Dargińce w 1736, pomocnik w chorągwi pułkownika księcia kanclerza żmudzkiego
przed 1742 był już podczaszym żmudzkim, później miecz. dzierż. grodzki żmudzki i sta. łaicki żmudzki
już 1746. Marszałek trybunału skarb. lit; stolnikiem żmudzkim 1758 (Kaiser pol. N46); Ciemnem
Będziagolskim 1762, później chorążym żmudzkim; w 1766 mian. kanclerzem żmudzkim po Chodkie-
wiczu, przysięgał na urzęd. 2 lutego (Dziad. Mosty N60). Z rejsu delegacyjnego wyznaczonego do
rozgraniczenia żmudzi od Kurlandyi 1768 (Vol. leg VIII 547), + 20 maja 1777; z I Teresą
z Nagórskich, II Anną Krajewianką (Ewyat. X 280 Diel. Bartoszewicz)

Chrząstowski Daniel h. nałęcza, w. 1648 będąc miecznikiem żmudzkim, podpisał elekcyę Jana Kazim, 1656
zaraz 1656 był kanclerzem żmudzkim (Ewyat V 545)

Kierdej Eustachy, kanclerz mścisł, postąpił w 1653 na kanclerzyę żmudzką (Ewyat. VI 1653-
542 art Czelmerzyńscy. Bartoszewicz)

Jerzy Krzysztof Kiszka kasztelan Kijowski, podczaszy w. 1722. Ożeń rejentem, brak 1725.
Kazimierza podczaszego lit. postąpił na kanclerz. żmudzką 1725 (Bartosz. Sa-
moz. lit), - k. XVIII 1726 + 1738 (Moraczew. Dz. m. p. V 465)

Lacki Jan kaszt. żmudz. 1638–1641 postąpił wyżej (Morawski Dz. n. p. V 465

Naruszewicz Aleksander kaszt. żm. 1648 (Morawski Dz. n. p. V 465

Orda Stanisław Hasil, ostoja, chorąży piński, potem Kaszt. żmudzki walczył przeciw Krzyżakom, k. żmudz. 1670–1684 (Morawski Dz. u. p. V 465

Szemiot Malcher Łabędź, kaszt. żmudzki, odbywał poselstwo imieniem stanów litewskich na sejm 1564 dla dokończenia unii z polską. – w 1569 wyznaczony z sejmu do poprawy statutu litewskiego. ż. Chlebowiczówna wdziewka wileńska (był pierwszym kasztelanem Energol. p. t. 28 ark. żmudz.)

Uniechowski Aleksander Józef ostoja sędzia ziemski miński, poseł na sejm koronacyjny Aug. II, komisarz do traktatów z wojskiem lit. na koniec kaszt. żmudzki + 1725.
Alex. Józef Uniechowski, sędzią ziemskim mińskim był w 1796, został kasztelanem żmudzkim w r. 1722, + 1725 Bartosz. Pam. Zawiszy str. 46)

Chodkiewicz Jan Mikołaj Ksawery, syn Adama wdy brzeskiego i Rozalii Czapskiej wdzianki pomorz.) 1765
Kaszt. od r. 1765, a w kilka miesięcy obrany sta żmudzkim, potem jenerał lejtn. wojsk ros. rzeczywisty Polskę, + 26 lut. 1781, ur. 1738, z Ludwika Rzewuska, córka Wacława hetmana, patrz sta żmudzki

Pac Józef gozdawa, sta fejgowski i kaszt. żmudzki od 1748 + 1760. + 1763 (Morawski Dz. m. p. V 465

Sołłohub Józef Antonin syn Jana wdy brzeskiego lit + 1748 i Heleny Szumowskiej) ur. 24 lipca 1709, pułkownik w wojsku lit., kaszt. żmudzkim mian. w maju 1742 kaszt. witepski 1748; mgła witepski 1752 wybrany, co król ze zwierzchn., + 5 maja 1781; z Antonina Ogińska ścianka dorsuniska.

Giełgud Antoni Działosza, chorąży żmudzki, w r. 1768 ciemnotwórski [illegible] do rozgraniczenia Kurlandyi; Oboźny w lit od 1774, w tymże roku [illegible] tryb. lit 1775, kaszt. żmudzki przysięgał na krzesło z 3 czerwca 1776 [illegible] członek Rady nieustaj. w depart. policyi 1776-78; sta żmudzki w 1781, a [illegible] 25 sierp 1783; z Barbara Jadycka siostra Józefa Strażnika lit. i gener. adjutanta [illegible] p. t. 9. str. 877), 1782 postąpił wyżej (Morawski Dz. m. p. V 465

Grotus Eustachy kaszt. żmudzki (był nim w 1695 w komplanacyi w sprawie kpa Przost. a Sapiehami (Narbut Dzieje wewn. n. r. lit I 74). — Eustachy Grotus był nim w 1707 (Zawisza Pamiętniki str. 13) był 1690 (Morawski Dz. m. p. V 465.

Bibl. Jag.

Bibl. Jag.